

Florentin Smarandache

METAISTORIE

TEATRU

EDITURA DORIS

FLORENTIN SMARANDACHE

M E T A I S T O R I E

trilogie teatrală
în cadrul
Mișcării Literare Paradoxiste

Editura Doris
București 1993

Coperta: Constantin Costa

ISBN 973-95885-5-7

DE ACELAȘI AUTOR

PIESE JUCATE

OUT IN THE LEFT SIDE (Străin de cauză) în traducerea autorului, Cactus Theater Company, Phoenix, Arizona, SUA, 1990, regia: George F. Redmann. (Vezi revista MERIDIAN, anul 1, 1990, nr. 13, p. 4 și jurnalul de emigrant al autorului AMERICA – PARADISUL DIAVOLULUI, Ed. Aius, Craiova, 1992, p. 112)
PĂCĂLITĂ ȘI URSOAICA, piesă pentru copii și înțelepți; Liceul Frații Buzești, Craiova, 1992, regia: Constantin M. Popa.

În periodice

FORMAREA OMULUI NOU, tragedie fantezistă în patru tablouri, în Suplimentul de Literatură, Cultură și Educație al revistei DIALOG, Dietzenbach, Germania, Nr. 69/72, octombrie 1989.

În manuscris

NONTEATRU, piese într-un act sau într-o jumătate de act, în cadrul Mișcării Literare Paradoxiste.

FLORENTIN SMARANDACHE

FORMAREA OMULUI NOU

(tragedie fantezistă în patru tablouri)

PERSONAJE:

DOCTORUL

ASISTENTUL

SECRETARA

O BOLNAVĂ

BONIFACIO

SLUȚI (A, A', CIUNGU, MUTHU, ROMEO, JULIETA, SCENO-
GRAFUL)

NEBUNI

SURDO-MUȚI ȘI ORBI

[Este un teatru cerebral care subliniază micimea individului pierdut printre obiecte (de dimensiuni nenaturale) și, mai ales, pierdut printre indivizi.

TABLOUL SALONUL PERSONAJE

I	0	Oameni normali
II	1	Sluți
III	2	Nebuni
IV	3	Surdo-muți și orbi

De la un tablou la celălalt, coincizind cu trecerea dintr-un salon în următorul, personajele se metamorfozează. Oamenii normali devin care sluți, care nebuni, care surdo-muți și orbi.]

FORMAREA OMULUI NOU

TABLOUL I

[Un cabinet medical înzestrat cu instalații moderne, făcând parte dintr-un sanatoriu. Seamănă cu o anticameră având patru uși: una în stînga, două în față și alta în dreapta, cu inscripțiile: "O", "Salonul 1", "Salonul 2", respectiv "Salonul 3". Interior negru.

Oameni împăiați. Un Om-Nou ținut în sticlă, congelat, de reclamă - însoțit de un extras revelatoriu din presă. Pe perete: citate, slogană pe aceeași temă.

Doctori și Asistenți în halate de spital, dar negre, cu priviri sticioase, inumane. Pacienți în halate vărgate de bolnavi. Figurația inutilă de personal medical, care șchioapătă ușor, spre deosebire de pacienți care șchioapătă rău.

Învălit în mister, Doctorul stă într-un cărucior fantasmagoric, cu roțile, având spatele la public. Nu i se va vedea pe totă durata piesei decât ceafa, deși căruciorul se mai mișcă. De cîteva ori dă senzația că ar vrea să se întoarcă spre public, dar renunță. Niște în antracite, nici după, actorul nu va ieși la aplauze. Glasul cam nepămîntesc, mașinal.

Asistentul, în picioare, sterilizează o siringă uriașă.]

DOCTORUL: Te rog să consemnezi în registru.

ASISTENTUL: Da, domnule Doctor. (Scris)

DOCTORUL: (La interfon) Pacientul următor.

[Se aud bătăi în Ușa 1. Intră o femeie bolnavă de la țară, șchioapă, fisticită.]

BOLNAVĂ: Bună... ziua...

ASISTENTUL: Îa loc.

[Bolnavă nu apucă să se aşeze.]

DOCTORUL: Din partea cui vii, femeie, și cu ce probleme?

[Asistentul se pregătește să noteze în registrul]

BOLNAVĂ: Sunt... sunt bolnavă, domnule Doctor.

DOCTORUL: Vă îmbolnăviți toți, aşa, cînd vreji?! Cine îi-a dat aprobare?

BOLNAVĂ: M-a... m-a trimis... de la circă... domnule Doctor.

ASISTENTUL: Dă-ne trimiterea.

[Femeia întinde o hîrtie mototolită. Asistentul își notează datele.]

ASISTENTUL: Cum te cheamă?

BOLNAVĂ: În nici un fel... domnule...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVĂ:... Asistent... mi-au luat numele.

FLORENTIN SMARANDACHE

ASISTENTUL: Cți ani ai?

BOLNAVA: N-am vîrstă...

ASISTENTUL: Locul și data nașterii.

BOLNAVA: N-am... nici o naștere... domnule Asistent... sau... n-am nici un loc... eu...

ASISTENTUL: Părinții?

BOLNAVA: Nu-i cunosc... domnule...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVA: ... Asistent... Eu n-am avut... părinți... niciodată părinți...

ASISTENTUL: Dar n-ai nici o rudă, femeie?

BOLNAVA: Nu am... Adică am... toți suntem rudi... domnule Asistent... aşa ne-au învățat să spunem... domnule...

ASISTENTUL: Unde locuiesc?

BOLNAVA: Nu locuiesc... domnule...

ASISTENTUL: ... Asistent, Asistent!... de cite ori vrei să-ți repet!... Si ce faci atunci?

BOLNAVA: Muncesc... Eu muncesc...

ASISTENTUL: Dar cine ești dumneata?

BOLNAVA: Sint... Sint bolnavă... Domnule Asistent...

DOCTORUL: Face parte din penultima categorie, dar n-a ajuns încă la stadiul scontat. (Bolnavel) Si ce dorești?

BOLNAVA: Domnule Doctor... vreau... Domnule Doctor... un concediu (Cu jumătate de gură) medical.

DOCTORUL: Ce e, femeie, nu te simți bine... sau ai putea să te simți mai bine?

BOLNAVA: (Încurcată) Sint... mă doare...

DOCTORUL: Unde te doare?

BOLNAVA: (Rușinată) Mă doare... acolo... (Apleacă fruntea)

DOCTORUL: (Enervat) Unde acolo??

BOLNAVA: (Ca pe o poezie) Mă doare la distrație cind se servește dumnealui.

[Asistentul sare ca ars.]

ASISTENTUL: Cine, eu?

BOLNAVA: Nu... dumnealui...

DOCTORUL: Care dumnealui? Fii mai clară.

BOLNAVA: Bărbatu'... meu... Domnule Doctor...

ASISTENTUL: Ești măritată, aşadar, și zici că n-ai rude?!

BOLNAVA: Sint... Adică nu... N-am voie... Am uitat... Nu sunt domnule...

ASISTENTUL:... Asistent. Femeie, fii atentă ce vorbești.

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: (Femeii) Tie-ți arde de distrație și noi ne încercăm din răsputeri să construim un nou sanatoriu.

BOLNAVA: Mie... nu... Domnule Doctor... lui.

ASISTENTUL: (Din nou sărind) Ce-ai, femeie, cu mine? Eu nu m-am distrat în viața mea. Sint sobru din fire.

BOLNAVA: Lui... Domnule Doctor... (Asistentul amenință) Bărbatu' meu... (Asistentul cade ușurat pe scaun cu zgomot.)

DOCTORUL: Cum contribui dumneata la construirea noului sanatoriu?

BOLNAVA: Păi... contribui... Nu mă mărit... domnule...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVA: ... Nu... Doctor... Contribui... Nu mă distrez... eu... Domnule Doctor... Nu mă imbolnăvesc... Nu...

DOCTORUL: Destul. Spune, suferi? (Pauză) Ai blenoragie ori sifilis. [Bolnava se întoarce spre Asistent.]

ASISTENTUL: Ce te uiți la mine, femeie, pe tine te întreabă. Eu nu fac dragoste.

BOLNAVA: Nu știu... Domnule Doctor... Ce e aia?

DOCTORUL: (Asistentului) Explică-i dumneata.

ASISTENTUL: Femeie, ai zis că te doare în regiunea... (Arată în jos)

BOLNAVA: Da... domnule...

ASISTENTUL: Astă inseamnă că ai sifilis. Să-ți intre în cap.

BOLNAVA: Da... domnule... Am sifilis.

ASISTENTUL: Foarte bine, să-l porți sănătoasă.

BOLNAVA: (Timidă, neștiind ce să credă) Mulțumesc.

DOCTORUL: (Asistentului) Internează-o în Salonul 2.

BOLNAVA: (Nedumerită) Domnule Doctor... păi... nu sunt bolnavă... domnule...

DOCTORUL: Aici hotărâsc eu cine e bolnav și cine nu. Asistent, ţi-am spus să o duci în Salonul 2.

ASISTENTUL: Am înțeles, Domnule Doctor.

BOLNAVA: (Împotrivindu-se) Nu înțeleg... Domnule...

ASISTENTUL: Ai să înțelegi.

[O conduce pe Bolnăvă în Salonul 2.]

ASISTENTUL: (Umbând cu siringă și niște fiole) Am avut o zi plină.. (Răsfoiește registrul) O sută opt-sprezece pacienți. Nu ne mai ajunge serul.

DOCTORUL: Fii fără grijă, procurăm imediat altul. Mai avem pacienți?

ASISTENTUL: Nu, Domnule Doctor. Sala de așteptare e goală.

FLORENTIN SMARANDACHE

[Se aude soneria interfonului. Doctorul decuplează.]

VOCEA SECRETAREI: Domnul Bonifacio roagă să fie primit pentru o consultatie.

DOCTORUL: (Asistentului) Numele nu-mi spune nimic. (La interfon) să intre, dar mai repede, că nu grăbim.

[Urmăză o scurtă pauză în care Bonifacio se lasă așteptat. Asistentul scrie în registru, aranjează medicamentele. Doctorul mereu nemășcat. Bonifacio ciocănește și intră pe Ușă "O". Este îmbrăcat tinerește, culori deschise. Îl privește pe Doctor. Cei doi se recunosc.

În timpul per tractării socio-politico-filosofice care urmăză, ușile saloanelor se vor închide și deschide singuri (ca bintuite de fantome ori rafale de vînt) după unele replici ale Doctorului - fără a li se acorda însă importanță. De asemenea, se va percepse pulsul unei inimi pe scenă, mai alert sau mai slab în funcție de replici. Lumina va licări corespunzător, ca un suflet.]

BONIFACIO: (Afecuos) Gheghe!

DOCTORUL: (Rece). Da, Bonny.

BONIFACIO: (Vînd să-l îmbrățișez) Gheorghe, de cînd nu te-am mai văzut...

DOCTORUL: Te rog, fără sentimentalisme, în Sanatoriu! nostru nu se permite.

BONIFACIO: (Se retrage surprins) Dar am copilărit amindoi...

DOCTORUL: Vremurile s-au schimbăt, Bonny.

BONIFACIO: Îți mai aduci aminte cînd ne duceam cu vitele pe coastă și ne pitulam în tufiș? Seară cînd luam apă cu urciorul de la cișmea? Duminica satul vuia de strigătele băieților și chicotele fetelor. Ne topeam de joc. Îți mai aduci aminte?

DOCTORUL: Nu, Bonifacio. Odată intrat aici, uită totul.

ASISTENTUL: Amintirile nu servesc la nimic, Domnule Bonifacio, sunt nocive.

BONIFACIO: Ce tot îndrugați, Gheghe?

DOCTORUL: Și să nu-mi zici Gheghe. Acum sunt pentru toată lumea Domnul Doctor.

BONIFACIO: Dar de ce istoria asta, Ghe... (Ironic) Domnule Doctor?

DOCTORUL: E o poveste lungă, Bonifacio. Îți vor trebui ani pînă să o pătrunzi.

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Vă rog să-mi prezentați trimiterea. (Râsfoiește registrul. Bonifacio se cauță prin toate buzunarele.

BONIFACIO: M-au trimis la control de la secția locală, Domnule...

ASISTENTUL: Asistent.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: ... Asistent. Strîmbau din nas, că nu le place "comportamentul". Parcă eu trebuie să fiu la cheremul lor! O jucărie în mîna unui copil?! (Găsește, în fine, o hîrtie pe care o întinde Asistentului.)

DOCTORUL: Ești un neinițiat, domnul meu Bonifacio.

BONIFACIO: Dragă amice,...

DOCTORUL: Nici un dragă și nici un amice. Eu nu sunt prieten cu nimeni, și nici tu.

BONIFACIO: Scumpule...

DOCTORUL: Nici un scump. Nu sunt îngăduite în Sanatoriu asemenea "romantisme"... desuete.

ASISTENTUL: Cu actele e în regulă, Domnule Doctor. (Lui Bonifacio) Văd că ai un nume mare... Bo-ni-fa-ci-o... nepermis de mare. Părinți, rude, familie ai?

BONIFACIO: Da.

ASISTENTUL: Parcă-ai fi trăit pe altă lume!

BONIFACIO: De ce? Nu e normal?

ASISTENTUL: (Citind în continuare și scriind în registru) Vîrstă... patruzeci și...

DOCTORUL: Cam tîrziu la vîrstă asta pentru tratament.

BONIFACIO: Ce tratament Gheghe... Domnule Doctor?

ASISTENTUL: Unde locuiești?

BONIFACIO: Pe strada Speranței...

DOCTORUL: I-ausi! I-ausi!

BONIFACIO: ... nr.119.

ASISTENTUL: Dar, așează-te pe un scaun.

[Bonifacio se-așează. Asistentul se deplasează pînă la Doctor și-i arată trimiterea. Şușotesc.]

DOCTORUL: Cu el sintem nevoie să-o luăm de la capăt.

ASISTENTUL: (Arată ceva pe trimitere) Ce ne facem?... E încăpăținat ca un vîjei!

DOCTORUL: Trebuie instruit permanent. Băgat la cursuri intensive. Să-l aneantizăm.

ASISTENTUL: Pare recalcitrant.

DOCTORUL: Mă voi ocupa personal de administrarea tratamentului în acest caz – excepție. Voi duce mai întîi o muncă de lămurire. Să-l determin să refuze realul. Pregătește, rogu-te, serul și medicamentele din prima grupă.

(Asistentul se conformează.)

BONIFACIO: Ce faceți acolo?... (Înfricoșat) Sper că nu...

ASISTENTUL: Un simplu test, Domnule Bonifacio, tratamentul...

FLORENTIN SMARANDACHE

BONIFACIO: Dar nu pe pielea mea, vă rog.

ASISTENTUL: Nu vă fie teamă, nu sunteți nici primul nici ultimul pacient.

BONIFACIO: Nu înțeleg ce legătură au toate acestea cu persoana mea. Pe mine nu mă interesează, și gata! Tratamentul Dvs.? Vă urez succes!

ASISTENTUL: Ba trebuie să te intereseze.

BONIFACIO: Cu sau fără un om, tot aia e!

ASISTENTUL: Nu vrem să dăm naștere la precedente. Până la sfîrșitul acestui deceniu toți oamenii vor fi urmat tratamentul prescris în Sanatoriu nostru. Pacienții sunt supuși unui proces rapid de transformare. Dumneata răști să rămîni singur, linsăt de majoritate.

BONIFACIO: Nu-mi pasă, doar spiritul să poată zburda în voie.

DOCTORUL: Lasă-l, te rog pentru moment. Să încercăm prin alte mijloace... (Asistentul își stringe ustensilele medicale.) Spiritul, Domnule Bonifacio, fuzionează cu materia, dispersându-se până la neidentificare. După cum ai aflat, noi elevăm ființe aspirituale. Toate eforturile ne sunt îndreptate spre formarea unui suflu colectiv. Subliniez: co-lec-tiv. Lucrăm ca o familie de albine...

BONIFACIO: Care sunt conduse de o regină, deci aveți și "personalități", prea ridicate în slăvi, și înaintori...

DOCTORUL: Nimeni nu are voie să devină popular, să iasă în evidență sau să se facă remarcat prin vreo altă faptă decât obediенță. Pentru că toți sunt populari și impopulari în același timp. Milităm pentru stabilirea unei noi ordini ideatice internaționale.

BONIFACIO: Prin injoncțiuni și emisari oneroși, apostoli ai urii? Ne-am obișnuit cu fenomene anormale infățișate în chip normal, cu această realitate dureros singulară, cu o astfel de lume a nefirescului, plăcute de ea însăși.

DOCTORUL: Partea, Bonifacio, slujește numai întregului, aici e cheia, ajungind la marginea sa indivizibilă. Indivizii nu au dreptul la istorie.

BONIFACIO: Deși ei făuresc istoria.

DOCTORUL: Noi refuzăm atât normalul cât și anormalul, golindu-le de formă și conținut. Prinși în jocul societății, piulițe și șuruburi ale unui agregat uriaș, oamenii sunt scutiți de efortul de a gândi...

BONIFACIO: Cum? (Își pune mîinile în cap)

DOCTORUL: ... ceea ce este esențial pentru ideologia noastră novatoare.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: Nu pot să-mi cred urechilor! Este o ficțiune, recunoaște. Un solipsism, Doctore. Predica ta e nelaobiect. Ne așteaptă o iarnă ideologică.

DOCTORUL: Încearcă, și-ai să înțelegi. Și afilă că de ce ne critică străinătatea de-aia suntem mai "în"!

BONIFACIO: (Zâmbește) Îmi faci o pleoarie pentru... pleoarii

DOCTORUL: Nu, însă, dacă într-adevăr nu contează realitatea obiectivă, ci doar cea din mintea pacienților, atunci ne-am propus să facem presunți asupra conștiinței. Aceasta se reclamă ca o necesitate.

BONIFACIO: (Ironic) Necessitatea care nu mi se pare deloc... necesară.

DOCTORUL: Vrem să creăm un alt tip de ființă umană.

BONIFACIO: (Uluitor) Dar ce, oamenii sunt cărămizi din care să construiji voi case?

DOCTORUL: Noi modelăm caractere, le prelucrăm, Bonifacio. Astăzi, în *epoca de aur*, lumea acceptă eşecul ca o nouă formă de a se realiza, liniștită.

BONIFACIO: Linistea reprezintă un summum al răului prelungit.

DOCTORUL: Oamenii au fost deposedați de sentimente. Și sunt FERICIȚI...

BONIFACIO: (Pentru sine) Noi aici avem de toate, dar n-avem nimic!!

DOCTORUL: Omul - colectiv, tipizat... Toți judecă la fel. Noțiunea de "eu", ca subiect, a dispărut.

BONIFACIO: (Pentru sine) Victoria suprarealității, a propagandei asupra realității - Alain Besançon - (Mai tare) Bine, Doctore, dar în ce mai constă frumusețea, de exemplu, a unui album în care toate florile sunt identice: aceeași culoare, același miros?

Sau cum ar arăta o grădină zoologică în care animalele nu s-ar deosebi una de cealaltă?... Încercând să semănăm cu cineva, ne uităm pe noi însine.

DOCTORUL: Evoluția biologică își va încheia ciclul prin acest tip de OM NOU.

BONIFACIO: (Ironic) Noul Om, al absurdului, care se ridică împotriva rațiunii - descris de Šestov - ?

DOCTORUL: Mișcarea se va opri, Universul va deveni imobil.

BONIFACIO: Ciudat! Îmi prelegi despre felul de a fi al celor ce nu suntem.

DOCTORUL: Bonifacio, totul este uniform, nediferențiat. Bunăstarea indivizilor sociali se realizează prin bunăstarea întregii colectivități,

chiar dacă ei, personalmente, ies în deficit. Privește aspectul lor fizic (lui arată că împărtășește și el aceeași problemă), se asemănă toți ca două picături de apă: ochii, forma nasului, culbarea părului, înălțimea, talia, chiar și sexul... aceleși cuvinte "cra... pro... pi..." monosilabice, spontane, rostite pe un ton inexpresiv. (Bonifacio își scoate aparatul de fotografat vrind să-i pozeze. Doctorul îi astupă obiectivul) Fotografiatul interzis!!! Oamenii nu au voie să-și vadă chipul, nu există nici oglinzi, nu au voie să scrie autobiografii, memorii de călătorie – de fapt călătoriile nu se organizează decât în interesul obștei – nu au voie să scrie eseuri despre viață și moarte, necrologuri...

BONIFACIO: Oameni fără chip... Cărora nu li se recunoaște identitatea.

DOCTORUL: Ba au și ei o individualitate, dar comună. Și-apoi au și un nume, pe toți îi cheamă la fel: Gheghe, chiar și pe femei...

BONIFACIO: Oh, Doctore, dar se încalcă flagrant legile naturii.

DOCTORUL: Deși se ținde ca oamenii să nu aibă un nume propriu, ba chiar să nu aibă nume deloc. În noua etapă de dezvoltare, în care ne găsim, nu mai poate fi vorba de *determinism*. O specie umană superioară ia locul celei vechi...

BONIFACIO: (Ironic) Vreun homunculus...

DOCTORUL: Este comuniunea cu viitorul... Oamenii trăiesc exact 50 de ani, atât cît pot lucra, apoi sucombă fără a depăși sau pierde un minut; bătrânețea nu există, am invalidat-o, din păcate peste copilărie nu-am putut trece – această perioadă neproductivă...

BONIFACIO: (Pentru sine) Ce le pasă *lor* (Semn înspire Doctor) dacă mori, dacă trăiești, pentru ei ești un vierme! (Mai tare) Iartă-mă că te intrerup, Doctore, susții că progresați?

DOCTORUL: Da.

BONIFACIO: Și-atunci, unde vă sunt contradicțiile necesare procesualității dialectice a înaintării?... Fiindcă recunoști că societatea voastră este *uniformă, nediferențiată*, cu alte cuvinte: ternă, plată, anodină... Deci, ideile pentru propășire de unde vă vin?

DOCTORUL: Sistemul nostru este, într-adevăr, steril ca un vid. Dar să nu uităm că el se clădește pe moștenirea trecutului, putregăindă.

BONIFACIO: Voi îi priviți de sus pe ceilalți.

DOCTORUL: Nu-i privim nici de sus nici de jos. Pur și simplu: nu-i privim... Hai să ne-aducem aminte. De ce fura lumea înainte, de ce înșela, de ce bea și se îmbăta, de ce erau cozi? Pentru că oamenii nu aveau încredere în viitor și cumpărau orice, nu-aveau

FORMAREA OMULUI NOU

---

asigurată ziua de miine – indiferent că ar fi cîştigat astăzi, și-atunci vroiau să-și uite de ei, să se înceapă în alcool...

BONIFACIO: Și te pomenești că acum au vreun viitor și vreo încredere?

DOCTORUL: Bonifacio, nu pricepi că noi am contopit tezele și antitezele, antonimele. Am lăsat doar sinonimele.

BONIFACIO: Se manifestă cumva vreo opoziție la planurile voastre diabolice?

DOCTORUL: Nici pomenea!

BONIFACIO: Din contră, ar fi bine să aveți dușmani, fiindcă v-ar fortifica în luptă... După cum declara sociologul Mihai Botez, forma de opoziție a oamenilor e supunerea, iar în acest caz, dacă fiecare în parte are dreptate, în colectiv greșesc toți... Dar vreo rezistență la ideologia voastră întîmpinată din partea vreunor grupuri de indivizi?

DOCTORUL: A, nu. Fiecare dintre ei este victimă și călăul fiecăruiu dintre ei. Deviza lor, răspândită cu succes, este: Cunoaște-te pe tine însuți în ceilalți!

BONIFACIO: (Pentru sine) Eu nu îmi ajung mie și să mă mai transform în "ceilalți"?!

DOCTORUL: Pormind de la acest statu quo, de exemplu, noțiunea de valoare nu mai are rost, și nici de nonvaloare.

BONIFACIO: Altfel spus, un amestec al valorii, la care se referă Bernard-Henri Levy.

DOCTORUL: Nici de bine sau rău, frumos sau urât. Nu există excepții, iar regulile sunt confirmate sută la sută.

BONIFACIO: (Gîmnd) Asta trebuie să fie Țara Urșilor, Doctore, numai ei înțeleg să desființeze deosebirile care-i separă de frumoși. Și Țara Nonvalorilor. Și Țara Răului. Fiindcă încercați să o faceți căt mai inaccesibilă și intractativă.

DOCTORUL: Interpretezi greșit, Bonifacio. Îți-am mărturisit că s-au unit toate contrariile. Nu mai există nici viitor nici trecut, ci un prezent continuu.

BONIFACIO: (Pentru sine) Cetatea timpului împietrit...

DOCTORUL: Un sentiment al netimpului, căci creăm o ființă umană cu totul nouă.

BONIFACIO: Macabră pedagogie!... Umanoizi fără suflet? Voi întrețineți niște niuzii... Ființe iraționale... Noua voastră societate este o psihoză colectivă, boala-vire a spiritelor.

DOCTORUL: Oricum, indivizii n-ar fi putut niciodată să se adapteze, să-și indeplinească cu scrupulozitate năzuințele și speranțele.

FLORENTIN SMARANDACHE

BONIFACIO: (Ironic) Acum și le îndeplinesc pentru că nu au nici una!

DOCTORUL: Mă bucur că începi să înțelegi. (Bonifacio șchioapătă puțin.) Lumea nu mai are nimic de visat – visele nu se mai lasă visate –, nimic de imaginat, nimic de sperat. Proiectăm o *lume a viitorului*, foarte utilă.

BONIFACIO: De o monumentală inutilitate. (Trist) O societate utopică, închisă, cu oameni tăcuți, resemnați în fața soartei, cu o permanentă frică de sănge, și-o frică de frică, și complet dezinteresați. Nu?

DOCTORUL: Ascultă Bonifacio, noi promovăm adevărul absolut, dăm definiții exhaustive care înglobează totul. Noi deținem întotdeauna ultimul adevăr.

BONIFACIO: După cîte știu eu, procesul cunoașterii nu are margini, deci absolutul și exhaustivul nu își au locul. Sînt termeni inventați pentru a cuprinde necuprinsul. Există un adevăr oficial și-un adevăr adevărat. Anumite date, Doctore, cum constat, care contravin ideologiei voastre abuzive, sunt omise sau combătute vehement.

DOCTORUL: Noi, Bonifacio, utilizăm o filozofie universală care selectează din fiecare teorie ceea ce este imperios necesar, propice dezvoltării - ca să-ți răspund la o întrebare anterioară. Reține, aici e totul calculat milimetric, oamenii au un program strict, meniu alimentar egal, la ore exacte... supravegherea intimă a persoanei pentru ca nimeni să nu fie impins în păcat.

BONIFACIO: Dar ei, pacienții, ce zic? Ați făcut analize?

DOCTORUL: Analize sociologice, antropologice, statistice nu își au rostul deoarece rezultatul se cunosc dinainte. Nu mai poate fi vorba de reglare sau deregлare. Oamenii nu mai au trebuințe, nu au preferințe, doleanțe. I-am dezvăluat...

BONIFACIO: Bine-i mai dădăciți!

DOCTORUL: ... n-au impulsuri, n-au idei, n-au nevoi. Nu dau și nici nu iau interviuri.

BONIFACIO: Adică nu sunt ei înșiși, alienați de tratamentul vostru. Li se impută o vină imaginată. Idealurile decad în deriziune.

DOCTORUL: Omul nu pierde, nici nu cîștigă. Spiritul se diminuează pe sine.

BONIFACIO: Cunosc, cunosc... Supunere oarbă unor idei... Cunosc... Cei care se abat sunt declarați trădători de țară, inamici ai poporului, reacționari puși în slujba puterilor străine, sau trimiși în aziluri psihiatrice... Oamenii sunt obiecte, ba mai mult, obiecte care muncesc

FORMAREA OMULUI NOU

---

sigure acolo unde le pui, manevrate, maculate, distruse. Obiecte vii sau vietăți amorfe.

DOCTORUL: Sistemul nostru este etern, imuabil, nu suferă nici o schimbare.

BONIFACIO: Folosiți o cruzime rafinată... asasinate morale... sinucideri lente... o epidemie de idei care a eradicat atâtea teorii solide... Cetățenii sunt spoliați, li se neagă însuși locul și rostul în lume. Evadarea individuală, salvarea pe cont propriu nu sunt cu puțință. I-ați dezbinat bine.

DOCTORUL: Nu î-am spus că noi planificăm durerile și bucuriile, montăm realul și fantasmele, cultivăm pasiunea pentru adevărul nostru. De aceea, TOTUL ESTE UNANIM ACCEPTAT.

BONIFACIO: Unanimitate nu poate exista, și încă politică, decât una artificială, sau în regimuri tiranice. Eu sunt adeptul relativității sociale. Edgar Morin scria că, citez, *duşmanul e în noi*. Și, inversând această metaforă, recurgeți pînă la arestări preventive.

DOCTORUL: Intelectuali că tine, Bonifacio, nu ne sunt pe plac.

BONIFACIO: Îmi dau seama. Acțiunea voastră samavolnică...

DOCTORUL: Din fericire, societatea aceasta nu este stratificată: nu există țărani, muncitori, meșteșugari, funcționari, savanți etc, nu; există doar muncitori *in stricto sensu*. Un colectivism pînă la identificarea cu masa...

BONIFACIO: ... și topire în anonimat.

DOCTORUL: Nu există funcții, oricine poate îndeplini orice funcție...

BONIFACIO: Și nici una. Așadar, o punere în valoare a mediocrității cenușii... Cultivați amice, în rîndul semenilor o tortură spirituală, o psihologie națională morbidă.

DOCTORUL: A trăi pentru colectivitate e singura lor *rățiune de a fi*.

BONIFACIO: Asta înseamnă: a *nu* fi ei însiși, a se depersonaliza - ca să mă exprim în idiomul vostru.

DOCTORUL: Depersonalați, Bonifacio, oamenii ajung să aibă o personalitate comună, de aceea neidentificabilă. O inflexibilitate socială. Se diminuează tulburările lor psihice...

BONIFACIO: Mai degrabă trăirile, Doctore, ca într-un lagăr de exterminare psihică.

DOCTORUL: ... Caracterologii, tipologii, temperamente? Sunt îndepărtate. Pe toți indivizii îi cheamă la fel, se îmbracă la fel, aceeași iunsoare, același comportament în societate...

BONIFACIO: (Pentru sine) Comportamentul metalumesc. Chinezii pe vremea lui Mao Tzedong... Mai rău...

DOCTORUL: Creierul este supus unui bombardament ideologic în timpul zilei: prin cuvintări, plenare, ședințe, informări politice, mass media... iar noaptea, în somn, subconștiul este conturbat de benzi magnetofonice. Raționamentele au devenit identice.

BONIFACIO: Cum observ eu, raporturile dintre ființe iau forma raporturilor dintre lucruri. O civilizație barbarizatoare. O cangrenă sociologică. Spiritul creator se adioarne cu desăvârșire. Omul e ca o pasăre în colivie, cu zborul limitat, frică.

DOCTORUL: Tindem să creăm un inconștient general. Prin acțiunări electrice asupra undelor cerebrale influențăm structura psihosomatică și personalitatea... Dacă e nevoie putem folosi și arme psihologice sau parapsihologice.

BONIFACIO: Desigur, transformați omul într-o mașină cu comandă numerică. Apeși pe buton și... gata, a pornit. Indiferent unde, indiferent cînd, indiferent cum. Injectarea spiritului unui om în spiritul altuia prin cuvînt, am citat din Sarmiento. Oamenii transformați în rîme sau în monștri asimiliți împotriva lor însăși. O umanitate infirmă care și-a pierdut identitatea. Practicați iluzii, halucinații colective. Aceasta este un gen de hipnoză în masă. Le băgați în cap pacienților că trăiesc ca în sânul lui Adam, că societatea în care își trăsc existența e superioară tuturor celorlalte de-a lungul istoriei, fără a le justifica însă cu nimic... Somnambulism intelectual!

DOCTORUL: Exagerați!

BONIFACIO: Exagerez într-un mod neexagerat!... Voi urmări manipularea judecății și a simțăminte umane?

DOCTORUL: Nu tocmai, Bonifacio.

BONIFACIO: Urmăriți înfringerea raiului, ca să mă refer la titlul unei cărți a lui Alain Finkielkraut, nu-i așa?

DOCTORUL: Scopul nostru este formarea unui spirit independent de substanță, al unei gîndiri în afara creierului care ar fi trebuit să fie gîndească.

BONIFACIO: (Pentru sine) Gîndire prefabricată.

DOCTORUL: Noi stăpînim reflexele pacienților, le manevrăm sufletele pentru cauza păcii, bunăstării, progresului și înțelegerii între popoare.

BONIFACIO: Clișee! Dogme! Astă seamănă cu flecările transmise de la tribună... O moară care macină vorbe... Limbaj Calchia: ca un lichid, inofensiv în aparență, dar care în străfunduri sugrumată ființa și întunecă intelectul. Am dreptate, Doctore?

DOCTORUL: Universul nostru rămîne în continuare un soi de gaură neagră, black hole, care absoarbe totul, și ca atare nici o

FORMAREA OMULUI NOU

---

ființă ori lucru, nici o radiație a scării umane nu pot scăpa în afara sferei noastre de influență.

BONIFACIO: Universul vostru e cam îngust! Sfera voastră e turtită! Pacienții voștri-s Morții Viitorului.

DOCTORUL: Vom separa prinț-un zid și un plafon de energie societatea noastră de orice adiere din afară, vom căptuși podeaua cu raze, ca nici un geamăt dinăuntru să nu se răspindească peste ele. și orice undă dinafără să fie reflectată ori refractată în altă direcție... Noi promulgăm un adevăr gregar, Bonifacio.

BONIFACIO: Ideologia este falită. Nu există un adevăr absolut, cum de altfel nu există lucru sau fenomen perfect. Astăzi un adevăr circumstanțial. Voi vă bateți joc de credințe, le desfigurați. Faceți ca oamenii să se simtă în nesiguranță.

DOCTORUL: E firesc, bărbațe. Oamenii trebuie învățați să se chinuască, să nu se apere, să rabde, să se supună necondiționat. Dacă nu au nimic de iubit sănt mai obedienți, cu dăruire de sine. Ei s-au obișnuit să simuleze viață, să trăiască conform unor indicații prescrise, să se plafoneze, să nu se încreadă în semeni, să fugă din contextul real.

BONIFACIO: Libertatea e o chestiune intimă, spunea cineastul Andrei Tarkovski...

DOCTORUL: Într-adevăr, și noi îi facem să se simtă ca atare.

BONIFACIO: Numai de formă, pentru că oamenii, în promiscuitate suferă de nedreptate. Protejați, Doctore, imaturitatea socială.

DOCTORUL: Noi căutăm să îi liniștim.

BONIFACIO: Dar Dostoievski spunea că pacea sufletească e suspectă.

DOCTORUL: Oamenii înfometăți, însetăți, umiliți pînă în adîncul inimii lor te ascultă și urmează necondiționat. Unul sătul nici nu se uită la mine, nu mai are motivație.

BONIFACIO: Ce să zic, sunteți dibaci în a teroriza populația. și pe deasupra, foarte cincici... Grija voastră pentru neîndestularea omului... Posedați un acut simț al ficțiunii, dar vă lipsește cel al realului. Cultivați un climat de neîncredere și nesiguranță. Voi sunteți aceia care garantează respectarea nedreptăților umane!

DOCTORUL: Dar recunoaște, totuși, că e o teroare blindă și pacifică. Aș îndrăzni să afirm, fără riscul de a greși, că teroarea este indisponibilă pentru a stăpini masele.

BONIFACIO: Da de unde! Astea-s niște schematisme. Instituția voastră este deasupra poporului. V-ați îmbătat de putere...

DOCTORUL: Nici pe departe. Pacienții noștri s-au amețit de sarcini, de turpitudine. I-am educat să nu-i atragă puterea, conducerea.

Și-atunci ea ne rămîne, de-a gata. Dispunem de voința lor, captăm atenția, preocuparea. În felul acesta îi aducem pe toți la același numitor comun, căutăm să ștergem diferențele.

BONIFACIO: Dictatură.

DOCTORUL: O dictatură *necesară*, care durind la nesfîrșit dispare, adică nu mai este observată.

BONIFACIO: O uniformizare forțată, dar în care indivizii sunt desolidarizați. Dacă pînă mai ieri rezidau într-un semianonimat prolix, de cînd cu voi, sunt dirijati spre un anonimat absolut, o paralizie generală, fără posibilitate de întoarcere. Întrețineți o psihoză colectivă. *Divide et impera* a zis un senator roman. Nu uita însă că, izolînd omul și așții mai amarn curiozitatea la ceea ce s-ar afia dincolo de el.

DOCTORUL: Și-atunci de ce să nu-i dăm senzația că e în lărgime?

BONIFACIO: Deci, numai *senzația*?

DOCTORUL: Da... numai senzația... că nu e nimic interesant dincolo, dimpotrivă să scoți în evidență faptele reprobabile ale străinătății, iar intern doar faptele pozitive. Nu e vorba de-un misticism. Pacienții au devenit atât de calmi și resemnați...

BONIFACIO: Încit au ajuns în pragul delirului. *Un calm: delirant*. Înconștientizați publicul, dezvoltați nonștiința, nonviața.

DOCTORUL: Societatea noastră e statică și liberă.

BONIFACIO: Și acceptă o gîndire în afara gîndirii. (Ironic) Desigur, promovați libertatea de *înexprimare*.

DOCTORUL: Oricum, este și aceasta o libertate, Bonifacio, putința oamenilor de a fi frustăți, oprimați, îngăduiți.

BONIFACIO: Voi, Doctore, exploatați starea de culpabilitate a credulilor, îndoiala omului în fața necunoscutului, pentru a impune o nouă ideologie.

DOCTORUL: Trebuie dezvoltat în om sentimentul de neputință, inutilitate și nonvaloare a sa, deșertăciune. Nu poți stăpini personalitățile altfel, Bonifacio.

BONIFACIO: Deci, nu promovați individualitățile, le considerați de prisos, ba chiar vă e teamă să nu pericliteze soarta acestei societăți. Discipline ca astrologia, telepatia mai ales, științele oculte sunt interzise, pentru că, prin forța lor, ar putea avea implicații politice, militare.

DOCTORUL: Totul este organizat să meargă omogen, organic ca într-o echipă sportivă. Fără oscilații, fără surpize, fără emoții. A nu se ride, a nu se plinge, a nu se urî și a nu se înțelege – parafrâzîndu-l pe Spinoza.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: Sigur, politica disprețului față de cei care gîndesc și simt altfel. Ultraideologie, ultrademagogie. Acesta este rolul nefast al unei mentalități închisate, al puterii politice arbitrale, abuzive, nelimitate al statului autocrat.

DOCTORUL: Opoziția dintre Istorie și Grup Social este obiectivă. Ne place ordinea și disciplina, Bonifacio.

BONIFACIO: O ordine pietrificată. Fenomenele care vă displac le considerați anarchice. Viața oamenilor a fost golită de sens.

DOCTORUL: Nu există "oameni", ci "forță de muncă", nu se zice "concediu de odihnă" ci *"perioadă de refacere a forței de muncă"*...

BONIFACIO: Ca motoarele care intră în reparație! Oamenii voștri sunt ca niște morți, psihologicește... fără pasiuni... cu neîndepliniri de nici un fel...

DOCTORUL: ... Sunt vulnerabili la teoria noastră și complet paraleli cu teoriile altora. Nu mai suntem în medieval ca să susținem un curent nominalist.

BONIFACIO: Dar nici un "generalism" torțat, ca în... comuna primitivă!

DOCTORUL: Ei nu au voie să înțeleagă lumea, le-ar fi dăunător. Și, de fapt, le-o facem noi înțeleasă, în felul nostru. Nu avem cazuri de confruntări de idei, instințe de conservare. La noi nu se întrebă, nu se produc schimbări, pacienții nu se apropiie unui de alții, și cu toate astea nu se plăcătesc.

BONIFACIO: Înși lipsiți de orice simbolistică, nu concreți ci foarte concreți, ținuți în stare de beție și adormire spirituală. Anonimizați.

DOCTORUL: Fiindcă nu întâlnim abateri legislative putem considera că nu există nici legi. Străzile n-au denumiri, nu există numere de ordine ale caselor, orașele n-au nume, cartierele aşijderi, timpului nu î se mai cunoaște mersul, nu există orare, programe, nu există spectaculos.

BONIFACIO: Au loc non evenimente.

DOCTORUL: Fenomenele se succed cu mare exactitate și haotic în același timp. Oamenii se duc la moarte în mod deliberat, cu zimbetul pe buze. Ei nu pot nici să cîștige, nici să piardă în vreo dispută.

BONIFACIO: Aceasta este rasa pură, Omul Nou, din propaganda voastră? Folosiți știința amăgirii cu atită izbindă!... Le-ați corupt identitatea, le-ați captat bunăvoiețea în direcția idealismului vostru fanatic. Le-ați băgat în suflet o teamă artificială, neratională... fobofobie... v-ați autodeclarat mentorii spirituali...

DOCTORUL: Asistăm la un Război al Conștiințelor, Bonifacio.

BONIFACIO: Un război al minciunilor, pentru a produce confuzie în rîndul maselor, a intoxica adversarii, dând un caracter de credibilitate informațiilor false. A menține situația într-o stare de imponderabilitate, de subrealitate. Vă pretați la ofensive ideologice, la subversiune, absurd, nonsens. Obstrucționați orice creștere prin ziduri de incomprehensibilitate.

DOCTORUL: Este mai important un post de emisie decât o bombă atomică sau o rachetă intercontinentală. E suficient să le furi oamenilor mintea, și apoi vor executa tot ce le dictezi. Le dirijezi inteligența, o pui în slujba...

BONIFACIO: Dar conștiința nu poate fi forțată.

DOCTORUL: Bineînțeles că nu. Însă oamenii noștri nu mai au conștiință, deci nu mai avem ce forță! Și-apoi, nu mai avem nici împotriva cui. Medicamentele înlocuiesc totul.

Iar mulțimea ne-aclamă.

BONIFACIO: Astea sună: festivisme forțate. Vă aclamați singuri. Literatorii voștri închină imnologii oficioase, osanalisme față de putere, ode de circumstanță, hăulituri, strigături, lălăieii, coruri de aplauzatori plătiți.

DOCTORUL: Pacienții noștri sunt învățați să nu se opună, să nu protesteze... Ca atare, nu există nici criză de conștiință.

BONIFACIO: O, bieții oameni, dacă mai pot fi numiți astfel, sunt bolnavi. Își așteaptă nenorocirea cu seninătate.

DOCTORUL: Ba permite-mi să te contrazic, Bonifacio. Cind toți sunt atinși de un virus comun, adică nu există oameni sănătoși, atunci nici bolnavi nu există, fiindcă nu au termen de comparație. Deci, din lipsă de probe, oamenii noștri sunt considerați sănătoși.

BONIFACIO: (Ironic) Frumoasă "demonstrație", demnă de filozofismul vostru. Ea mi-amintește de o revistă care apără în Franța anilor 1876: "Le journal des Abrutis", jurnalul îndobitoților, editat de o "Societate de Ramoliți" a cărei profesiune de credință era (Apăsat) *îndobitoare gratuită și obligatorie* pentru toată lumea. Ei s-au adresat chiar Senatului cu un program prin care informau despre înființarea unei Facultăți de Dobitoți. "Deoarece din ramuire ajungem la îndobitoare - susțineau ei - dorim pur și simplu să tragem folosă de pe urma stupidității, să o regularizăm făcând din ea o dogmă care va salvgarda viitorul - continuau acei redactori. Avem ca profesori niște bătrâni ramoliți, care ne pisălogesc cu doctrina lor, cu aiureala caracteristică de astăzi. Să mergem deci cu pași mari pe acest drum tîmpit și atrăgător. Cu cît îndobitoarea

FORMAREA OMULUI NOU

---

este mai enormă cu atât ea va produce bucurii inerte și necunoscute". Revista, Doctore, a durat 16 ani.

DOCTORUL: În sanatoriu nu va fi vorba de ramolire sau îndobitoare, pentru că toți vor fi identici, ca două picături de apă.

BONIFACIO: Dacă, totuși, un om, așa-zis sănătos, dintr-o colectivitate uniformizată, ca aceasta, se îmboalănește, el riscă să contamineze ca o molimă toți indivizii care au o aceeași structură. O simplă gripă devine fatală. Ar trebui, dimpotrivă, să-i individualizeze ca să capete rezistență. Rasa pură pe care o creați nu mai poate oferi nici o alternativă în afara ei însăși.

DOCTORUL: Asta și vrem.

BONIFACIO: Dar, cum spuneam, Doctore, există pericolul ca o maladie să-i molipsească în întregime și să dărime societatea construită de voi. Seleția artificială are limite. Vă trebuie o mare diversitate genetică, ce naiba, puțină simptomatologie...

DOCTORUL: Dimpotrivă, noi experimentăm în continuare omo-genizarea chiar a zestrei genetice.

BONIFACIO: Și-atunci, presupunând că urmăriți să evoluati, cum scoateți genii, Doctore, știut fiind că ei sunt aceia care împinge societatea înainte? Sau vouă vă sunteți indiferenți?!... Chiar dacă mai există cercetători analiști, academicieni... ei nu se pot întotdeauna realiza; sunteți sufocați, striviti în aluatul comun.

DOCTORUL: Interesul general primează. Scurt pe doi. Nu avem trebuință de personalități, nu ne complicăm cu ele. Masa de anonimi este cea mai puternică personalitate. Iar realitatea o ghidăm, Bonifacio, conform tezelor ideologiei noastre: o colaborare între absolut și relativ, între etern și efemer.

BONIFACIO: (Ironic) Permanentul discurs al "purității" și "superiorității" societății voastre care a făgăduit "raiul pe pămînt" dar aduce iadul!

DOCTORUL: Contra dicțiile, antonimiile și paradoxurile de orice natură vor fi înălțurate. Totul va fi perfect. Nu vor mai dăinui fenomene izolate, ci doar generale. Există un singur program, benefic ori malefic, e totuna, în osmoză. Un singur gel politic...

BONIFACIO: (Pentru sine) Ufff, limba asta vermiculară!... O bagatelă... Ne mînjește sufletele.

DOCTORUL: Problema omului plin de speranțe, inițiative nu se va mai pune în chestiune. Conflictele individ – societate, existential – transcendent s-au aplanat definitiv. Noțiunea de plăcere a dispărut, deci și cea de aversiune. Hedonism, nici atât! Ca la carte. Trăirile

FLORENTIN SMARANDACHE

---

comune vor înlocui orice urmă de paroxism, afectivitate, romanticism; un clasicism perpetuu.

BONIFACIO: Ne îndopăți cu lecții moralizatoare... Mai degrabă supra-realism... Și, uite, că am ajuns și la cultură, Doctore.

DOCTORUL: Cultura este un stupefiant cu efecte foarte nocive, incomodante. De fapt, Bonifacio, nici nu există cultură, sau mai clar: totul este cultură. În orice caz pînă acum termenul de cultură era imprecis.

BONIFACIO: Iar lumea voastră s-a diluat și degradat complet! Valorile sunt disgrătiate, marginalizate. Critica de artă a paralizat. O sinucidere artistică. O deculturalizare, sau paracultură, subcultură, pînă la anticultură.

DOCTORUL: Nu, pentru că nu avem ce. Noi punem accentul pe știință și tehnică, pe construcții. La ce bun să facem muzică, poezie, romane, pictură, sculptură etc. cind totul este obiectiv? Nu mai există subiectivitate, și-ai dat seama!

BONIFACIO: Nici imaginea probabil, și nici fabulație, creație...

DOCTORUL: Ba da. Se imaginează continuu, se scrie, se meditează, dar în sensul unic al politiciei noastre. Toți iubim ceea ce aparține numai de noi. Nici pomeneală de vreo manifestare xenofilă ori cosmopolită. Nu există filozofi sau ne, avocați sau procurori, geologi sau astronauți. Toți fac de toate cu același grad de reușită. Se merge pe clișee general - valabile.

BONIFACIO: (Cu dispreț) Vă folosiți aşadar de dogme și stereotipii.

DOCTORUL: Ne bazăm pe idealuri înalte, absolute, în sensul kantian al cuvîntului.

BONIFACIO: Mai adineaori, Doctore, spuneai că nu există filozofi sau nefilozofi, iar acum amintești de Kant, de absolutism. Explică-te!

DOCTORUL: Kant este un simbol, Bonifacio, iar "kantian" un cuvînt. De la străbuni am preluat critic aserțiunile care veneau în sprijinul teoriei noastre.

BONIFACIO: Desigur, ați "preluat" ce vă convine.

DOCTORUL: Cursul vieții este dirijat după canoane stricte. Se preconizează nivelarea societății. Elevii nu au voie să-și însușească mai multe cunoștințe de cît li se transmit la școală, dar nici mai puține. Nu se mai întocmesc clasamente, premianții nu se disting de codași, cu toții au aceleasi drepturi. Egalitate.

BONIFACIO: Egalitarism utopic. Și dacă totuși se observă vreo deosebire oricît de mică?

DOCTORUL: E corectată din timp. Persoanele în cauză se pedepsesc singure: autopenitență... fug de ele însele...

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: Doar voi, personalul sanitar, vă acordați *privilegiul veridicității?* sintagma aparține lui Michel Foucault. Arthur Koestler avea dreptate cind perora despre autoacuzarea celor oropsiți din cauză că sunt în deprimare, sau poetul Emil Hurezeanu care amintea despre acele victime obligate să se "victimizeze" (Mai tare) Sunt extorcate, persoanele în cauză... autoînvinuiri inventate... autonegări... autodemascări... automutilări...

DOCTORUL: Mai întâi le adresăm invectivele de rigoare, deoarece gîndirea singulară se dovedește a fi eronată, eretică.

BONIFACIO: (Mirat) Chiar dacă nu e?... La urma urmei era de așteptat. "Regele" lui Antonio Gala se întreba retoric: "Unde o să ajungem cu atât democrație... sau ce-o fi?... poporului trebuie să-i spui totdeauna aceleși lucruri. Dacă nu, s-ar alarma. Așa se simte mai sigur. «Cine va sta de veghe - își spune - totul e la fel ca înainte.» și se culcă."

DOCTORUL: Este inhibată gîndirea răzleată, de către majoritate.

BONIFACIO: Ceea ce încurajați voi se cheamă "gîndire captivă", vezi Czesław Miłosz...

DOCTORUL: Noi luptăm să schimbăm lumea începînd din interior.

BONIFACIO: Aducerea ei într-o formă de adinamie, prostrație. O manie generală.

DOCTORUL: Energia lăuntrică a oamenilor imprimă conduită lor în viață. Urmărîm să le-o captăm... ca să alimentăm centrele termonucleare și alte utilaje.

BONIFACIO: Omul se degradează biologic, o degradare programată după cum constat, predispus la fatalism.

DOCTORUL: Aceasta-i un sanatoriu ad-hoc. Opinia unuia este și a celorlalți, fără cea mai infimă diferență. Pacienții nu au voie să răspundă. Nu le-ar folosi la nimic... Studiază, Bonifacio, antropogeneza noii specii umane.

BONIFACIO: Ridicați, Doctore, o societate de obiecte și împotriva oamenilor. Pacienții voștri sunt ca metecii din Atena Antică, apatrizi. I-ați redus la neputință... Vinovații și nevinovații se confundă. O schizofrenie totală din cauza teroarei istoriei. Ați ideologizat și tehnicițizat răul. V-ați proclamat campionii lui. Feriți-vă însă de puterea celor lipsiți de putere. Omul este confruntat în prezent cu problemele (Apăsat) a-n-t-i-o-m-u-l-u-i, sau cum îl numiți voi, Omul Nou...

DOCTORUL: Omul Total.

BONIFACIO: Pe dracu!... Traumatizați lumea... Timorați... Omul înghițit de mulțime seamănă cu *omul-masă* al lui Ortega Y Gasset.

FLORENTIN SMARANDACHE

Sinteti specialisti in a teroriza si ingenunchia poporul. Organele de justitie se transforma in instrumente de reprimare a adversarilor politici. Mențineți în supunere gloata prin intensificarea ideologiei psihiice – ceea ce incercați și cu mine...

DOCTORUL: Destul!

BONIFACIO: Criteriile de vinovăție devin destul de labile, mai ales în cadrul încenărărilor politice, propagandistice, sau în desemnarea țapilor ispășitori care să plătească oalele sparte de voi în urma unor eșecuri economice, sociale, militare: fabricarea de acuzații (Ironic) penale, arestări arbitrale, tergiversări procesuale, interogări prin tortură, discreditări moral-politice ale dușmanilor regimului, sperjururi, intimidarea populației, delapidarea fățușă sau spoliere cu ajutorul aparatului de stat a avutului public...

DOCTORUL: Destul!

BONIFACIO: Rețele de informatori ai poliției, secrete politice care să verifice loialitatea și să cunoască toate laturile vieții ascunse a cetățenilor, a stării lor de spirit. Cind autoritățile simt nevoie să-și asigure sprijinul opiniei publice apelează la procese politice minuțios regizate, în care acuzații, cu căi sunt mai inocenți cu atât devin mai culpabili. Ceea ce relata Friedrich Spee în urmă cu sute de ani vi se potrivește de minune. Citez aproximativ:

DOCTORUL: Te rog, nu.

BONIFACIO: Ba ascultă: Dacă acuzatul a dus o viață imorală, aceasta este, bineînțeles, o dovadă a legăturii lui cu "inamicii societății"; dacă a fost însă evlavios și a avut o comportare exemplară, e evident că se preface, pentru că prin evlavia lui să înlăture suspiciunile; dacă la interogatoriu manifestă teamă, e evident că este vinovat: îl trădează conștiința; dacă însă, convins de nevinovăția lui, se poartă calm, nu începe îndoială că e vinovat, deoarece, după părerea judecătorilor, este cunoscut că inculpații mint cu seninătate...

DOCTORUL: Ajunge!

BONIFACIO: ... dacă se apără împotriva acuzațiilor și se justifică, aceasta dovedește tot vinovăția lui; dacă însă, îngrozit și disperat de monstruoasele acuzații ce i se aduc, el se pierde cu firea și tace, este o dovadă directă a crimelor lui; dacă găsește tâma să suporte grozăvile torturii, înseamnă că "inamicul" î-l tortifică și-l susține și prin urmare trebuie torturat mai tare; dacă nu reziste și își dă sufletul în timpul caznelor, înseamnă că "inamicul" î-l dat pilule cu efect întirziat ca să-l omore pentru a nu luce mărturisiri și a nu divulga secrete...

FORMAREA OMULUI NOU

DOCTORUL: Destul! Destul! Considerațiile tale sunt prea caustice. Ai grija! Noi nu tolerăm nimic în afara modei. Am reținut în sensul nostru ceea ce au gindit înaintașii.

BONIFACIO: (Pentru sine) Proteze pentru mintea voastră schiladă! Gindire transplantată!

DOCTORUL: Concepțele vechiute s-au perimat. De exemplu, cel de "manicheism", lupta dintre contrarii.

BONIFACIO: Din nezocire a invins răul, un rău permanent, de aceea nerelevant.

DOCTORUL: Așa-l vezi tu, pentru noi e convenabil. Ne deranjează însă influența vechilor teorii despre lume și viață. Noi nu admitem deci fenomene exhaustive și infalibile.

BONIFACIO: Astea nu sunt posibile. Încerci prin vorbe sacralizarea unui sistem social dcvedit de practică imperfect.

DOCTORUL: Tindeți, măcar în teorie, spre o beatitudine cerească, paradiacă.

BONIFACIO: (Ironie) N-aveți decât!!

DOCTORUL: Fiecare este bogat de ceilalți...

BONIFACIO: Și sărac de sine însuși.

DOCTORUL: Se spune numai adevărul...

BONIFACIO: ... Fiindcă minciuna tot adevăr se numește.

DOCTORUL: Sferele termenilor "național" și "universal" se contopesc. Am devenit omniprezenți.

BONIFACIO: (Meditând) Teze politice imperialiste. Totul o apă și-un pămînt, o masă cenușie. Potop ideologic. (Doctorului) Vă dedați, după cum observ, la represalii și exterminări în teorie.

Activități de montare a clișeeelor ipocriziei și autoritarismului.

DOCTORUL: Vorbele tale sunt cam tari. Noi căutăm doar dependența lumii de filozofia și sociologia noastră. Ca la armată: nu știi, te-avăză nu poți, te-ajut, nu vrei... să... du-te dracului, atunci te obligă!

BONIFACIO: Păi sigur, atotțință voastră! O inteligență distructivă... Vă doresc din inimă să nu vă împliniți năzuințele!

DOCTORUL: Noi știm totul, centralizăm totul.

BONIFACIO: Cei care "pretind că știu totul și pot totul sfîrșesc prin a ucide totul" Camus, "L'homme révolté". Cei care pretind că știu totul nu știu nimic.

DOCTORUL: Ca dovadă că nu ne dedăm la represalii teoretice, cum afirmați tu, îți destăinui că am desființat cenzura.

BONIFACIO: Nu cred.

DOCTORUL: Ba da, pentru că autocenzura funcționează impecabil. Dar cu timpul se va desființa și aceasta, vom avea grija ca oamenii să nu mai aibă ce să cenzureze.

BONIFACIO: (Meditând) Oamenii reduși la cifre statistice...

DOCTORUL: Ei și-au atins scopul în viață...

BONIFACIO: ... Pentru că nu urmăreau nici un scop!

DOCTORUL: Și se dăruiesc trup și suflet iubirii de colectiv.

BONIFACIO: O iubire care subjugă. Selecția oamenilor noi s-a făcut pe criterii negative, cunosc: să nu aibă ambiiții, să nu sclicească de inteligență, să n-aibă opinii proprii, să nu-și formeze un nume propriu, să n-aibă personalitate, să fie docil, să suferă de o spaimă irațională, să n-aibă acces la politică, dar să nu se manifeste nici ca apolitic.

DOCTORUL: Suferința e un prilej de bucurie. Ne-au trebuit vremi îndelungate ca să adaptăm știința la noua ideologie.

BONIFACIO: (Mirat) Nu invers?

DOCTORUL: Existența cotidiană este monotonă, în sensul bun al cuvântului. Zilele sunt la fel. Mesele aşijderi. Lucrurile, obișnuite.

BONIFACIO: Anormal de obișnuite.

DOCTORUL: Nu există stăpini.

BONIFACIO: Dar există supuși.

DOCTORUL: Cuvintele "conducere", "organizare" și-au pierdut înțelesul. Nimeni nu conduce pe nimeni, nu organizează nimic.

BONIFACIO: N-au cui să ordone. Teama, chinurile, credința sunt factori de dominație... Dar nici la nivel de nomenclatură?

DOCTORUL: Aici problema se pune altfel. De fapt, nici aici, Doctorii conduc prin rotație. Deși "conduc" e cam impropriu spus, trebuie luat *in lato sensu*.

BONIFACIO: (Pentru sine) O anarhie totalitaristă... (Doctorului) Dar voi, oamenii noi, sănătuți sluți, diformi (Arată căiva cu degetul). Vreți să împărțiți globul?

DOCTORUL: Te înșeli, Bonifacio. Așa ne vedeați voi. Noi suntem oamenii viitorului.

BONIFACIO: Oamenii schilozi fizici sunt schilozi și sufletește.

DOCTORUL: Nu-i adevărat, tu ești diferit, i-n-f-i-r-m.

Cind noi, sluții, ne vom înmulții și vom fi majoritari în lume, atunci voi, normalii, veți fi internați în aziluri pentru a fi tratați de sănătatea voastră. [Căiva sluții rid însășimățător: guri strimbe, fără dinți, cu dinți ieșiți în afară.]

BONIFACIO: Sunt alienați mintal, deraiați (Arată înspre ei)... sănătuți de pe fix, ca să nu mă exprim altfel.

FORMAREA OMULUI NOU

DOCTORUL: Te înșeli, Bonifacio. Așa ne imaginați voi. După concepțiile noastre suntem așa cum trebuie să fim. Noțiunea de "nebun" aici nu se întrebunează. Nebuni sunteți voi, că nu aveți același comportament ca al nostru!

BONIFACIO: Suferiți de un complex de... superioritate!... Dar voi, oamenii noi, sunteți orbi, surzi, muți... Privește!

DOCTORUL: Iar greșești, Bonifacio. Așa ne considerați voi. Simțurile au devenit inutile, ca atare s-au atrofiat. Și-atunci, cuvintele care le denumesc au dispărut din vocabularul curent. Nu există gusturi, sau mai exact un singur gust, colectiv. Se pune accent pe o MUNCĂ TOTALĂ, dezinteresată.

BONIFACIO: Ca să nu zici "neplătită"!... pentru că pînă mai ieri se muncea toată ziua ca să nu te alegi cu nimic, acum se mai muncește și noaptea și-n sărbătorile legale, ca să te alegi cu același nimic.

DOCTORUL: Oamenii nu mai au nevoie de limbă, se înțeleg prin semne. Comunicările noastre sunt recepționate extrasenzorial, prin telepatie.

BONIFACIO: Voi comunicați prin lozinci, printr-o limbă de lemn. Apelați la intergrăționisme.

DOCTORUL: Totuși e programat cibernetic: ideile, sentimentele, stările sufletești, fenomenele naturii, vizitele în cabinetul meu, nou pacienți ca tine. Toate de desfășoară numai în mintea subiectului.

BONIFACIO: Recurgeți la elemente raționaliste în sprijinirea luptei voastre iraționale.

DOCTORUL: Nu mai tolerăm alt sistem socio-politico-filosofic. Demonstrațiile se execută după același calapod.

BONIFACIO: Părerea mea este că oamenii nu sunt chiar muți, mai mult că nu au permisiunea să comunice, ca să n-aibă cui se plâng... o durere surdă... că nu sunt chiar orbi sau surzi, mai mult că li se interzice să vadă sau să audă, ca să nu pătrundă la ei știri neconformiste din afară... Rațiunea a fost aşadar subminată.

DOCTORUL: Am fost precauți și i-am vaccinat contra microbilor străini.

BONIFACIO: Camenii erau înainte plini de bunăvoiță.

DOCTORUL: He, he, doar cind era vorba să n-aibă voință... Noi încercăm să-i facem mai buni.

BONIFACIO: Cu siguranță, o bunătate în sensul negativ al cuvântului.

DOCTORUL: Acum suntem supuși unui intens tratament ideologic.

Sunt văgăuți.

BONIFACIO: Omul Nou la care vă referiți, Doctore, este *antiom* iar societatea – vă o *antisocietate*, un falanster, asemeni "Cetății Soarelui" înființată de Goetz, din piesa "Diavolul și bunul Dumnezeu", de Sartre. Indivizii nu știu și nu înțeleg cine sunt ei însăși, și nici nu se iubesc între ei. Parcă ar fi... castraveții!. Dacă li se ucidetă moralmente pe oameni, pentru cine mai construiești "noua" voastră societate? Pentru pietre? Si ce reprezintă ea, un lagăr al procesului spiritual! Ghilotina ideii!? Răționamentul steril!... Acesta e un proces de necunoaștere a lumii. O Renaștere a decadenței... Vai, o lume ce se naște moartă!

DOCTORUL: Noțiunea de *eu* nu va mai apărea, se va transforma în *noi*. Pronumele posesiv îl desfășoară: *nimic nu apare nimănui*, precum și: *nimeni nu posedă nimic*. Indivizii sociali nu pot și nu trebuie să fie originali, ori inteligenți, ori interesanți, ori deosebiți. De ce să-și piardă de exemplu timpul demonstrând în stradă?... Nu!... Uitarea de sine se încurajează, curajul se descurajează.

BONIFACIO: Un soi de adormire a gîndirii, Doctore. Ideile-s teleghidate, ceea ce se traduce prin crîmă psihologică, manevrare a sufletului. Aceasta reflectă omniimpotența Omului Nou, plastilină în mîinile autorităților nerăționale care își satisfac setea de dominare asistat. O teroare "discretă", afirma prozatorul Dan Petrescu, și-o durere fără tortură, și-un delir paranoic.

DOCTORUL: Fiecare om supraveghează cel puțin un om, în felul acesta se supraveghează ei între ei, se spionează și se bruschează reciproc.

BONIFACIO: Aprehensiunea ontologică produce o paralizie viscerală, atât de necesară acestei *societăți artificiale*, urmă *haosul* înfloreste în interiorul *ordinii* pietrificate. Cetățeni mereu stresăți se scurg pe străzi și nu au timp de egocentrare. Organizarea excesivă duce, întrinsec, la dezorganizare, căci "nu se pot ridica munți fără a săpa abisuri" – cum susținea Teilhard de Chardin.

DOCTORUL: Prin suferință poporul nostru și-a construit o istorie.

BONIFACIO: Dar prin uniformizare în suferință și monotonie politică o va pierde. (Pauză) Deși noțiunea de POPOR este abstractă, oricât ar părea de concretă. Ca și aceea falsă de REPREZENTANT, care înseamnă: un abuz de funcție. Lumea suportă insuportabilul, modificată în sumisiune, fără aspirații, fără analiză, fără excogitație... Valorile și nonvalorile au fost standardizate, nu se mai face nici o deosebire. Totalitarismul răspunde în nihilism, și reciproc – ca o ideologie supraideologizată.

FORMAREA OMULUI NOU

DOCTORUL: Doctrina manicheistă nu are la noi nici un temei, Bonifacio. Tindem să formăm un sistem "om-mașină".

BONIFACIO: Dați-mi voie să mă întoresc, cum se exprima Rosa Luxemburg, și să gîndesc diferit. Nică o teză nu e valabilă în vîcii. nimic nu e neîndoioinic, a gîndi înseamnă a avea curajul de a fi minoritar, à propos de nihilismul lui Descartes. În locul aşa-zisilor Oameni-Noi, ați face mai bine dacă ați forma Oameni-Cameni.

DOCTORUL: Noi stabilim echilibrul dintre logic și ilogic, credința în imposibil – chiar de-ți pare hazardant. Dacă, de exemplu, are loc un concurs sportiv, nu mai cîștigă nimeni, toți obțin același număr de puncte sau același timp cronometrat. Este vorba de un individualism colectiv.

BONIFACIO: Atunci, care mai e rostul lor?

DOCTORUL: Din cînd în cînd trebuie să verificăm gradul de ideologizare și politicizare al pacienților noștri, reacțiile secundare. Doctorii întrevăd noi procedee de tratament... Imaginează-ți că toate meciurile de fotbal se încheie cu scoruri albe, 0-0, sau 1-1, dar ambele goluri se marchează simultan. Fără suspansuri, şocuri.

BONIFACIO: Deci, ați eliminat intriga piesei, tipologia personajelor, desfășurarea evenimentelor, prin urmare nu există nici deznodămînt.

DOCTORUL: Bravo! (Bonifacio schioapătă iar)

BONIFACIO: Sunt doar simple deducții logice.

DOCTORUL: Nu mai intervine nici logica.

BONIFACIO: (Zimbind) Ba da, este logica unei lipse de logici.

DOCTORUL: Îți-am explicat odată că totul e *planificat* dinainte... Nu se mai poate discuta de vreo angajare a cuiva într-un curent filozofic, politic, nici atîl cultural sau științific etc., într-un partid, într-o direcție sau într-alta, pentru că însăși arhetipurile acestor categorii nu mai au nici un suport. Nimeni nu e nici cult nici incult, nici civilizat nici necivilizat, nici blond nici șaten nici brunet.

BONIFACIO: Nici nici,

DOCTORUL: Nu mai e cazul să se discute despre vitejie, talent.

BONIFACIO: Știu .. Ci despre substituenți. Arta este descurajată, inovația tehnică la fel, consumul diminuat – ca să nu "pericliteze" societatea. Ar trebui să vă epurați filozofia de ideologie și politică, aşa cum spune Claude Brouière(?). Spiritul este incomensurabil.

DOCTORUL: Un popor geamân. Nici metafizică, nici dialectică. Oamenii nu înșeală, dar nu sunt nici onești.

BONIFACIO: (Pentru sine, cu scîrbă) Sociologism vulgar... Acestea sunt chestiuni *metaistorice*.

DOCTORUL: Trebuie să știi să apropie diferențele. Nivelăm valorile.

FLORENTIN SMARANDACHE

BONIFACIO: Mai curind denivelarea lor. Răul se confundă cu binele. Nimeni n-are încredere în nimeni.

DOCTORUL: Și nimeni n-are secrete față de nimeni.

BONIFACIO: După cîte înțeleg eu din prelegerea ta, Doctore, cald sau frig e același lucru. Erou sau laș. Muritor sau nemuritor. (Şchioapătă din nou) Așa se prevede în structurile voastre instituționale?

DOCTORUL: Nu mai există structură, reține.

BONIFACIO: Incredibil, Doctore, o societate în afara structurii!... un întreg fără elemente componente!...

DOCTORUL: Timpul stă pe loc, un prezent nesfîrșit. Trecutul a fost uitat, viitorul nu va mai fi - și-am mai explicat înainte.

BONIFACIO: Amnezie generală, altfel spus... Stare de nespirit... Orbire politică... sau "terorism împotriva democrației", cum foarte exact a dedus Jean François Revel, mă refer la terorismul ideologic... (Ironic) După îndeajungetele lupte și sacrificii ale strămoșilor, am ajuns, în sfîrșit, la mizerie și nedreptate... Genocid moral...

DOCTORUL: Nu, dragă. Este dorința lor, autogenocid, dacă e să vorbim în neologisme.

BONIFACIO: În concluzie, trăiți în afara celor trei unități principale: de timp, de spațiu și de acțiune.

DOCTORUL: Nici asta nu e adevărat, oamenii s-au oprit din trăit, au obosit. Ei trăiesc doar în aparență.

BONIFACIO: Concepțiile voastre îmi sunt neclare, Doctore. De altfel, toate ideologiile, nu numai a voastră, se află în crepuscul. După cum afirmă Fernandos Gonzales Deiamora, ideologia este un (Accentuat) subprodus mintal, o pseudoidee, o filozofie politică nerealizată. (Ironic) Mai cuminte ar fi să instuiuiți o ideologie fără teze ideologice sau o teorie despre antiteoriu! Să căutăm, totuși, să salvăm ceea ce nu se mai poate salva??

DOCTORUL: Ba o să vezi tu, Bonifacio, cum te convertești la ideologia noastră... Imediat... Acum și-am găsit diagnosticul.

[Asistentul consemnează, în registru, ceva.]

BONIFACIO: (Mirat) Care diagnostic, eu n-am nici o boală. Nu mă doare nimic. Mă simt bine.

DOCTORUL: Tocmai pentru că ești sănătos te vom interna, și mai ales fiindcă te simți bine. Nu e permis. Sanatoriu nostru este anume construit pentru oameni normali.

BONIFACIO: Și de ce "maladie" o să mă tratezi?

DOCTORUL: Nimeni nu este pe de-a-niregui sănătos, după teoria noastră. Toți oamenii trebuie să se trateze... Analog și-o justiție

FORMAREA OMULUI NOU

---

niciodată nu ești cu desăvîrsire vinovat și nici innocent. Ferește-te de extreme! Căută întotdeauna o cale de mijloc.

BONIFACIO: Am impresia că extreme folosiți voi.

DOCTORUL: Asistent, l-ați trecut în registru?

ASISTENTUL: Da, Domnule Doctor.

DOCTORUL: Dă-mi să semnez.

[Asistentul se apropiie cu registrul și un stilou.]

BONIFACIO: "Domnule Doctor", vă rog să nu îmi aprobați internarea la Dvs.

DOCTORUL: (Semnând) DA, da... DA, da...

[Asistentul se întoarce, își desface trusa cu ustensile medicale.]

BONIFACIO: Domnule Doctor... Gheghe...

DOCTORUL: DA, de...

BONIFACIO: (Asistentului) Parcă renunțaseși...

DOCTORUL: Este singura soluție Bonifacio. Am încercat imposibilul. Ne-ai pus, deja, destule probleme. Ce ne-am face dacă fiecare pacient s-ar comporta ca tine?

BONIFACIO: (Dîndând) Și de ce mă obligați să urmez tratamentul vostru?

ASISTENTUL: (Apropindu-se cu siringa) Colectivul a vrut-o. Colectivul te-a trimis. Erai incomod.

[Bonifacio, paralizat de frică. Asistentul îi injectează ser în venă.]

BONIFACIO: Mai puțin... (Gemând că un luptător înfrânt la podea.)

ASISTENTUL: Puțin, puțin. (Îi introduce tot serul)

DOCTORUL: Va trece prin toate fazele.

ASISTENTUL: Da, Domnule Doctor.

DOCTORUL: De azi înainte, Bonifacio, te va chemea Gheghe.

BONIFACIO: (Ridică) De ce?

DOCTORUL: Asistent, n-ai preparat corect serul?

ASISTENTUL: Preparat corect, Domnule Doctor.

DOCTORUL: I-ați ce răspunde. Ce concentrație ai băgat?

ASISTENTUL: 75%. probabil că nu și-a făcut încă efectul.

DOCTORUL: Stămbole Bonifacio, te cheamă Gheghe. S-a înțeles?

BONIFACIO: (Molesit) S-a... înțeles...

DOCTORUL: Condu-l, mai întâi, în Salonul 1.

[Bonifacio, abia sprijinit de Asistent, se îndreaptă spre Ușa 1. Asistentul deschide.]

DOCTORUL: O clipă... (Cei doi incremenesc în prag)

Nu se cade fără un pic de protocol. Să-i urăm lui Bonifacio: *Bun venit în Sanatoriul nostru!*

ASISTENTUL: *Bun... venit... !* (Închide ușa)

FLORENTIN SMARANDACHE

BONIFACIO: Bun... venit...

DOCTORUL: În scurt timp, Bonifacio, adversarul, se va transforma într-un partizan de-al nostru.

ASISTENTUL: Sperăm, Domnule Doctor.

DOCTORUL: Nu "sperăm", ci sigur... Înalță drapelul.

[Asistentul arborează un drapel negru cu un desen în alb indescifrabil.]

ASISTENTUL: Pun să se intoneze și Imnul Național?

DOCTORUL: Bineînțeles.

[Asistentul pune un disc la pick-up. Se audе un MARŞ FUNEBRU (de pildă, de Chopin), tulburător de trist. Doctorul și Asistentul salută nemicăți.]

DOCTORUL: Hei, Bonny, j-a plăcut Imnul nostru?

BONIFACIO: (Încurcat) Mdaaa... este vesel și antrenant.

DOCTORUL: Mă bucur.

Cortina

[Tabloul I publicat în "Suplimentul de literatură, cultură și educație" al revistei "Dialog", Dietzenbach, RFG, Octombrie 1989 Nr.69/72, pp. 30-7; red. resp. Dr. Ion Solacolu.]

TABLOUL II

[O firmă cu inscripția "Salonul 1". Pereții strimbi, denivelăți, vopsiți în nuanțe de negru. Planul scenei este înclinat. Salonul este împărțit în două printr-un zid transversal care lasă în spate însă o comunicare între părți; în dreapta se află sala de sport, în stînga dormitorul. Tablouri cu figuri pocite și lozinci despre SLUȚI. Paturi de spital, dar negre, scilciate, ca și biroul Asistentului.

Chipurile personajelor schimonosindu-se neîncetat. Fizicește și moralmente, vor fi oameni răi, îngrozitori, căutând să-i slujească pe toți siluete grotești. Toți schiopi: A și A' în cirje, Ciungu, evident, fără o mină, Muthu are un picior tăiat, dar merge fără baston de sprijin sărind ca un cangur, Bonifacio intră normal (de data aceasta în halat vărgat de spital) dar ieșe schiopătind]

A: (Foarte satisfăcut) L-am omorât pe Gheghe. Am înfisit furculița în el ca într-o măslină.

A': (Mecanic) L-am omorât pe Gheghe. Am înfisit furculița în el ca într-o măslină.

CIUNGU: Care Gheghe:

A și A': Ghe-ghe.

CIUNGU: (Lui A') Ai fost și tu?... (Lui A) Regret că nu eram de față să pot savura situația... Dar nu i s-a acordat nici un fel de îngrijire medicală?

A și A': Ba da. A murit grație îngrijirii primite!

A: (Rîzind) I-am scos mătele, le-am împletit.

A': (Același joc) I-am scos mătele, le-am împletit.

CIUNGU: (Lui A') Bine, bine. Cunosc. (Lui A, felicitându-l) Frumos din partea voastră.

A: Am făcut o ciobă de burtă pe ciuste, și le-am dat să guste colegilor.

A': Am făcut o ciobă de burtă pe ciuste, și le-am dat să guste colegilor.

CIUNGU: Mie mi-ar fi plăcut să-i mâninc sufletul. Mi-ați oprit vreun pic?

A: Costițele le-am pus la saramură, să mai "imbucăm" și la iarnă.

A': Costițele le-am pus la saramură, să mai imbucăm și la iarnă.

CIUNGU: Ați dat doavadă de un înalt umanism. Doctorul o să vă răsplătească.

MUTHU: Pro... pra... pra... (Bate din palme)

FLORENTIN SMARANDACHE

CIUNGU: (Mutului) Aşa e. Aşa e. (Celorlalţi, dînd din umeri). Ce-o vrea să spună?

A: Zice că el i-a tăiat urechile şi nasul, că-i place zgârciul... Dar nu ştii să vorbeşti cu surdo-muţii?

A': Zice că el i-a tăiat urechile şi nasul, că-i place zgârciul. Dar nu ştii să vorbeşti cu surdo-muţii?

CIUNGU: (Lui A') Te pomeneşti că tu ştii. (A' se uită la A şi încuviinţează amândoi din cap. Lui A:) Am numai o săptămână de cînd m-au trimis de la servicii la sanatoriu. Azi m-au transferat din Salonul O. Mi s-a aplicat doar prima şedinţă.

A şi A': (Vorbesc simultan, A cu o silabă sau două înaintea lui A') Las că te-învăţăm noi.

CIUNGU: (Nedumerit) Mai bine aţi vorbi pe rînd.

MUTHU: (Vînd să explice) Cro... pri... di... hi... ri

CIUNGU: (Care n-a înțeles nimic) Mulţumesc.

A: Te învăţă A'

A': Te învăţă A } (Simultan, arătindu-se cu degetul.)

CIUNGU: (Către A şi apoi către A', ironic) Mulţumesc... Mulţumesc...

MUTHU: Ci... pi - ri - pi... ci - pi - ri - pi...

[Ciungu priveşte nedumerit spre A.]

A: Cică o să-ţi dea lecţii de surdo-muşenie chiar el.

A': Cică o să-ţi dea lecţii de surdo-muşenie chiar el.

A: Muthu nu s-a născut nici surd nici mut. Dar a învăţat cum trebuie să fie. Cu sprijinul Asistenţilor. Viaţa l-a transformat. De trei ani locuieşte în Sanatoriu însă şi a învăţat să nu facă multe. A luat-o din salon în salon plină a ajuns în ultimul. Doctorul îl pregăteşte pentru faza finală, ca să-l redea societăţii...

A': Muthu nu s-a născut nici surd nici mut. Dar...

CIUNGU: Gata, gata. O să-nvăţ totul pe de rost. Memoria e pusă înaintea inteligenţei. (Lui A) Dar tu din ce salon eşti?

A: Eu sunt din Salonul 1.

A': Eu sunt din Salonul 2.

CIUNGU: (Lui A') Vezi că ai greşit.

A: Nu, nu. Are dreptate.

A': Are... Am... dreptate.

CIUNGU: Şi ce căutaţi în acest salon?

A şi A': Constituim delegaţia de primire a noilor pacienţi.

MUTHU: (Afirmind din cap) Aha... ha... aaa...

CIUNGU: (Surprins) Parcă era surd.

A: La noi surzii aud doar ce se cuvine. Pentru restul, auzul este interzis.

FORMAREA OMULUI NOU

A': La noi surzii aud ...

CIUNGU: Repeți într-o naștere ca un papagal. N-ai și tu minte să judeci?

A: A' e ajutorul meu în ierarhia noastră.

A': A e șeful meu în ierarhia noastră.

CIUNGU: O să-mi faceți capul calendar,

MUTHU: (Tropăind) Hri... dru... nru...

A': N-ai studiat la psihologie rolul repetării în învățarea programată, sistematică?

A: Repetitia e mama învățăturii, au spus latinii...

CIUNGU: Da, însă repetitia superioară.

A: Repetitia e mama învățăturii, au spus latinii.

CIUNGU: (Lui A', ironic) Cam tîrziu, bădie! (lui A) Și care este programul de educare "spirituală" pe care l-ați prescris?

A: (Rîzind) Programul a și început. Sîntem la punctul doi pe ordinea de zi.

A': (Rîzind) Programul a și început. Sîntem la punctul...

A: (Şoptindu-i)... doi...

A': ... doi pe ordinea de zi.

CIUNGU: (Arătînd spre A') Mă enervează idiotul ăsta. Ca o placă stricată. Maimuțoi.

A: Așa au protestat toți la început. Cu timpul s-au obișnuit.

A': Cu timpul s-au obișnuit.

MUTHU: (Tropăind) Cri...pi...hri...spri...tri...

CIUNGU: (Enervat, referindu-se la A') Să tacă dracu odată!

A: Nu se poate. Ar fi concediat. El își face meseria.

A': (Mecanic) Nu se poate. Ar fi concediat. El își face meseria... În... voi fi concediat... Eu îmi fac meseria.

A: Degeaba a protestat și Muthu. Vorbea plin de el, filozofic. (Muthu ciripește) L-am lecuit pe veci. Uită-te la el ce vesel e? Fără griji, fără dureri. Aici e școala fericirii. Noi dorim bunăstarea întregii lumi. Dar mai întîi trebuie să atragem specialiștii, savanții de partea noastră.

A': Degeaba a protestat și Muthu. Vorbea plin de el, filozofic. (Muthu ciripește iar) L-am liniștit pe veci...

CIUNGU: De-ajuns. Știu placă. (imitând) Uită-te la el (Arătînd spre Muthu) ce vesel e! Fără griji, fără dureri... Dar, oare, nu ne-am născut ca să avem dureri? Nu este bine să avem griji, deci ne frâmintă viitorul?... Noi dorim bunăstarea întregii lumi. Dar mai întîi etcetera etcetera etcetera... Cum, aici l-ați muștit? Netrebniciilor!

MUTHU: Mi... pi... vri... pi...

FLORENTIN SMARANDACHE

A: E nevinovat ca un copil. (Admirativ) Dar, Ciungule, faci progrese nu glumă! Mă pot dispensa de A'.

[Ciungu șchioapată rău.]

A': (Fără nici o intonație) Dar, Ciungule, faci progrese nu glumă mă pot dispensa de A'... îl... de...

[Intră Bonifacio, timid.]

BONIFACIO: Bună... ziua...

[Cei patru pufnesc în rîs, un rîs sinistru, apoi se opresc brusc.]

A: Cică "Bună ziua", i-auziți, el nu știe că nu mai există nici ziua nici noapte.

A': (Neatent)... Nu mai există nici ziua nici noapte.

CIUNGU: Ce zevzec!

BONIFACIO: Bună... Să tră...

[Același joc.]

BONIFACIO: (Încurcat) Eu... mă scuzeți... eu

[Același joc.]

A: Ia uite la el!

A': Ia uite la el!

[A rîde tare și se oprește. Continuă A' și se oprește.]

MUTHU: Cra... po... pri... Cra... po... pri...

[Bonifacio face cîțiva pași îndepărându-se.]

A: Ce pocitanie!

A': Ce pocitanie!

CIUNGU: Nu e deloc normal! (Arată la picioare)

BONIFACIO: Ba... poate voi sănăteți...anormali!

[Rid toți. Apoi se opresc brusc.]

A și A': Ați auzit ce-a spus?

MUTHU: Sri... ni... go... Sri... ni... go...

CIUNGU: Cred că nu e întreg la minte!

BONIFACIO: Ba... voi...

[Rid toți dirijati de A. Apoi se opresc brusc la un semn a lui A.]

A și A': Ați văzut?

CIUNGU: Să nu-l băgăm în seamă.

[Muthu îi pipăie picioarele lui Bonifacio.]

MUTHU: Na... ne... ne... no... nu... nă... nî... Na... ne... ni... no... nu... nă... nî...

A: Să rîdă dup-aia nătăntoulul de noi?

A': Să rîdă dup-aia nătăntoulul de noi?

[Același joc.]

A: Uritule!

FORMAREA OMULUI NOU

A': Urșule!

CIUNGU: Urșule!

MUTHU: U... uuu... uuu...

BONIFACIO: (Ironic) Frumoșilor!

A și A': Noi constituim delegația de primire a pacienților...

BONIFACIO: Eu nu ... sănătatea nici un ... pacient

[Același joc.]

CIUNGU: Ce zgâimbos! e! și ciung!

A: și schiop!

A': Schiop.

BONIFACIO: E... euuu?

TOȚI: Că doar n-am fi noi!!

MUTHU: (Sărind) Be... ri... bo... Bo... ri... be...

[Cei patru sluji fliflie din mîini și picioare deplasându-se. Bonifacio se retrage speriat într-un colț.]

CIUNGU: În ce hal a ajuns!

A: Schilodule!

A': Schilodule!

MUTHU: (Spre Bonifacio) Mîi... uuu... tîi...

BONIFACIO: ... euuu? Ce-a... Ce-aveți cu mine?

A: Tu ce-ai cu noi...

A': Tu ce-ai cu noi.

CIUNGU: Un slut! și-un hidos!

BONIFACIO: Ba nu, sănătatea deosebită! Nu e deloc... slut... Merg. Mai repede ca voi.

A și A': Nu e bine. Trebuie să-l vindecăm, săracul de el!

BONIFACIO: Sluji... poate voi...

[Același joc.]

CIUNGU: Mai e cineva ca tine? Privește în jur.

[Pauză.]

A: Atunci înseamnă că ești slut și hidos.

A': Deci ești SLUT, adică diferi de ceilalți, tine minte.

BONIFACIO: De-acord... cum susțineți voi... Dar lăsați-mă aşa.

[Același joc.]

A și A': Să-l lăsăm aşa?!... Nu se poate tovarășe! Trebuie să-l îndreptăm.

CIUNGU: Vrea să ne ducă cu zăhărelul.

AMuthu aduce un ciocan]

MUTHU: Ci... o... Ci... an... Ci... o... Ci... an...

BONIFACIO: Ah, nu!... Ah, nu!

CIUNGU: (Muthului) Mersi pentru instrument.

MUTHU: Ci... o... Ci... an... Ci... o... Ci... an...

FLORENTIN SMARANDACHE

A: Ne vei rămâne îndatorat.

A': Ne vei rămâne îndatorat.

BONIFACIO: Oh... nu! Adică da... nu...(Arătind spre ciocan.)
[Ciungu îl lovește tare cu ciocanul în genunchi și-l sluțește. Bonifacio va face de-acum încolo corp comun cu pacienții din Salonul 1.]

BONIFACIO: (Țipind de durere) Mișeilor! (Caută să riposteze.)

CIUNGU: Rabdă, rabdă... Noi încercăm să te facem Om, da, Omul de miine al societății noastre.

A și A': Așa s-a călit Omul Nou.

CIUNGU: În loc să-ți arăți recunoașterea ridici mîna asupra maestriilor tăi?

MUTHU: Ci... o... Ci... o... Ci... o... san...

A: Fericirea se capătă prin suferință.

A: Fericirea se capătă numai prin suferință.

[Bonifacio mai găsește puțin, apoi începe să schioapete zdravăn.]

TOTI: Bra-vooo!

MUTHU: Bîrrr... Bîrrr... Bîrrr...(Bate din palme)

A: Acum ești și tu în rîndul lumii.

BONIFACIO: Așa diform?

A: Așa diform ești în rîndul lumii.

A: Dacă toți sănătățile rezultă că nimeni nu e sănătățib. Sau invers parcă.

BONIFACIO: (Pentru sine) Asta, din teoria Doctorului.

A: Nu se poate compara.

A': Nu se poate compara.

BONIFACIO: (De unul singur) Oooh, mă au stropșit!... Îmi vîjifie capul!

CIUNGU: L-am atins la genunchi și-l doare... capul!

A și A': Și-a pierdut conștiința.

[Sacadați:]

A: Și-a...

A': Și-a...

A: ... pierdut...

A': ... pierdut...

A: ... conștiința.

A': ... conștiința.

CIUNGU: Hei, tu nu mai citezi pe Besançon, pe Kessler (Rîsete), pe X, pe Y?

BONIFACIO: Îmi vîjifie capul!

CIUNGU: I-ai uitat pe toții? (Rîsete) Filozofie? Ideologie? Știință? Politică?...(Pronunță fără să ridă:) Ha! Ha! Ha!

FORMAREA OMULUI NOU

MUTHU: Vl... vl... vîl...(Pe la capul lui Bonifacio.)

CIUNGU: Cred că nu mai știe nici cum îl cheamă.

BONIFACIO: Oh... Mă cheamă... Oh... Capul...

CIUNGU: Ce v-am spus!?

A și A': (Lui Bonifacio) Consideră că ești instruit ca la carte.
De-acum înainte poți să preieci anumite sarcini.

MUTHU: Cl... cl... cîi... Co... Co...

BONIFACIO: Mă... mă cheamă... Bonifacio.

A: Te-nșeli, bâtrine.

A': Te-nșeli, bâtrine.

CIUNGU: Asta să i-o spui lui Muthul!(!)

BONIFACIO: Nu mă-nșel cîtuși de puțin.

A și A': Ce, ne prostesc pe noi?

CIUNGU: Cauți să ne tragi pe sfoară?

A: Aici pe toți îi cheamă la fel.

A': îi cheamă la fel.

[A' devine ecoul lui A.]

CIUNGU: Numele ăsta nu mi-e familiar... îl... Bonifacio...

BONIFACIO: Bonifacio. Uite, acum îți e?

A: Tacă-ți fleanca.

A': Fleanca.

CIUNGU: Nu-i voie să devii faimos.

A: Tu n-auzi?

A': O s-ajungi să nu mai auzi.

A: Tu nu vezi?

A': O s-ajungi să nu mai vezi.

A: Tu nu simți?

A': O s-ajungi să nu mai simți.

A: Tu n-ai suflet?

A': O s-ajungi să nu mai ai suflet.

A: Tu nu judeci?

A': O s-ajungi să nu mai judeci.

A: Tu nu te-ai dumirit?

A': O s-ajungi să nu te mai dumirești.

MUTHU: Gr... gr... Gr... gr...

A: Te cheamă Gheghe. Ai uitat sfatul Doctorului?

A': Gheghe.

CIUNGU: Reține: Ghe-ghe. Dă-l dracu pe Bonifacio. Haide, ce mai aştepți?

BONIFACIO: Cum?

CIUNGU: Uite-ăsa, cu grijă: "Bonifacio, dă-te dracu"

BONIFACIO: Bonifacio?... Aaa de-acord: (Mecanic) Bonifacio (lui impinge pe Ciungu) dă-te dracu.

MUTHU: Gră... gră... Gră... gră...

TOTI: Ghe-ghe... Gheghe.

[Bonifacio și-a stăpăna fața cu palmele.]

CIUNGU: Bagă-ți minșile-n cap.

BONIFACIO: Mă rog... și dacă chemă pe cineva, vreun pacient, cum îl strigi?

TOTI: Ghe-ghe! Ghe-ghe!

BONIFACIO: Și de unde nu știi că vine altul?

CIUNGU: Nu vine. Pentru că recunoaște după sonoritate, după timbrul vocii. Tonul face muzica... Și-apoi, indiferent cine vine, e tot aia.

BONIFACIO: De ce?

CIUNGU: Dacă toți sunt egali, produși în serie, ceea ce îți oferă unul, poate să-ți ofere oricare dintre ei.

BONIFACIO: M-ați lămurit.

A: Să lăsăm explicațiile. În incinta sanatoriului nu se admit. (Lui Bonifacio) Și-acum să repetăm: cum te cheamă pe tine?

A: Cum te cheamă pe tine?

BONIFACIO: Tot așa... Bonifacio...

A: Ești nebun?

A: Nebun!

CIUNGU: Din păcate, nu e!

[Îl lovește cu ciocanul la cap. Bonifacio se vătă apucându-se cu mâna de genunchiul bolnav.]

A: Să repetăm: Cum te cheamă?

BONIFACIO: Bo... Ghe...

MUTHU: Gră... gră... Gră... gră...

A: Cum te cheamă?

BONIFACIO: Ghe... Gheghe.

CIUNGU: Ai perfectă dreptate. Dar î-a trebuit cam mult pînă să te deștepti.

[Intră Asistentul cu medicamentele. Toți se aliniază. Bonifacio se adaugă și el, într-un tîrziu. Asistentul face apetul, strigîndu-i pe toți cu același nume, dar intonat diferit, intonație de care se va ține seama și în continuare.]

ASISTENTUL: Gheghe!

A: Prezent.

ASISTENTUL: (Citind de pe o rețetă bizară) Tine... două pastile înainte de masă. (A le înghite)

FORMAREA OMULUI NOU

Gheghe!

A': Prezent.

ASISTENTUL: Tot două pastile. Înainte de masă. (A' le înghite.)

Gheghe!

MUTHU: Pî... Pîl... Pîm...

ASISTENTUL: La raze. Şedinţă de ultraviolete.

MUTHU: Dî... Dîm... Dîi...(Sare într-un picior)

ASISTENTUL: Gheghe!

CIUNGU: Prezent.

ASISTENTUL: Analizele îi au ieşit negative. Poţi începe tratamentul! Iți facem o clismă generală.

Gheghe-(Moment de tensiune. Bonifacio se uită neliniștit în lături.)

Gheghe! (Ceilalți îl îmboldesc)

BONIFACIO: Pre... Prezent.

A: El este noul pacient.

A': pacient.

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Altădată să fii mai atent și să respectă disciplina sanatoriului.

BONIFACIO: (Exagerat de tare) Prezent.

ASISTENTUL: Să te pregăteşti pentru analize. Injecţia de anestezie spirituală în coloană ai făcut-o?

BONIFACIO: Am... Nu... ştiu... N-am...

ASISTENTUL: Aşeză-te culcat în pat, cu faţa-n jos.

[Ceilalți îl împing cu forţă. Bonifacio protestează.]

BONIFACIO: Sint... Eu nu sint... Nu... am microbi...

[Asistentul îi bagă un acou. Bonifacio îşi pătrundă ochii.]

ASISTENTUL: Treceţi acum la *gimnastica de înviorare*.

[Pacienții se aliniază și se îndreaptă cu pas cadențat în Sala de Sport. Asistentul îi urmează.]

ASISTENTUL: Săritura în lungime... Hai, dați-i drumul.

(În timp ce sluji își iau avînt grotește și sar, A și A' cu cărje cu tot, constituind imagini dureroase:) Căutați să săriți puțin. Cine va sări cel mai puțin va fi declarat campion. Noi apreciem salturile după micimea lor. (A și A' de prăbușesc, unul peste altul, în groapa cu nisip.) Bravo, luăți-i de exemplu! (A și A' încuvînțează din capete și toiege.) În sanatoriu nu încurajăm saltul deloc, cantitativ sau calitativ, oricare ar fi el. Poate saltul pe loc... Fii atent, Gheghe!

MUTHU: (Care sărîse mult) Dî...Dîi...Dîm...

ASISTENTUL: Binișor, Gheghe! Mai învață mișcările.

CIUNGU: Mă străduiesc, Domnule Asistent.

ASISTENTUL: Foarte prost, Gheghe!

BONIFACIO: Mă... mă scuzați...

ASISTENTUL: Ca pedeapsă mai încearcă o dată.

[Bonifacio aleargă, se împiedică și cade]

ASISTENTUL: Excelent! De ce n-ai executat aşa de la început!

Poate reușești să-ți mai rupi vreo mină, sau celălalt picior.

BONIFACIO: Eu depun tot efortul, Domnale Asistent.

ASISTENTUL: Observ. Dar cam cu întârziere.

[Cei cinci se aliniază din nou.]

ASISTENTUL: Urmează gimnastica pe aparate. Exercițiile la sol.
(A și A' execută o serie de piruiete în cîrje, dansuri pe muzică macabru) Mda... Satisfăcător... Cine evoluează la cal și paralele?
(Pauză) Gheghe și Gheghe, (Ciungu și Muthu fac exerciții căt mai banale și inestetice. Din cind în cind cad.) Frumos lucrat, Gheghe.
(Muthului) Și tu la fel. (Ciungu și Muthu fac plecăciuni).

[Bonifacio încearcă să se cătere pe frînghie.]

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Ești un pacient-problemă, Gheghe. Omul Nou pe care-l formăm nu-și dorește să se ridice. Cu că urci mai puțin pe frînghie, cu atât ești mai pregătit. (Bonifacio își dă drumul de pe frînghie și iar o ia de la capăt.) Noi încurajăm cădereea, deoarece contribuie la dezvoltarea armonioasă și sănătoasă a organismului. Atleții se călesc, se obișnuiesc cu asprimea vieții. (Un nou eșec, mai mare, al lui Bonifacio, și continue sfărături de a reincep urcarea.) Fiecare este dator să cadă căt mai de sus și căt mai des. Urcușul nu folosește la nimic, ar fi o amăgire! (Bonifacio s-a urcat pînă la jumătatea frînghiei. Asistentul îl admonestează cu degetul:) Ia uite la el, nu și-ar fi rușine! (Ciungului) Ajută-l Gheghe pe Gheghe să nu se urce pe frînghie. Sprijină-l să cadă mai repede. (Ciungu taie frînghia, Bonifacio cade.) Nostimă cădere! Meritați amîndoi să fiți menționați în raportul de serviciu... Alinieee - rea! ("Sportivii" se realiniează.) În sa-loooon, pas alergător, mars! (Pacienții se execută. Asistentul după ei.) Pregătirea pentru exercițiile psihice.

[Cei cinci se aşeză pe căte un pat punîndu-și căștile la urechi. Asistentul pune un disc pe care este imprimată vocea Doctorului și dă drumul la pick-up. Se aude la casca Asistentului, lăsată pe masă:]

PICK-UP-UL: ...SFATUL MEDICULUI... *Omul NOU*, fabricat în cantități industriale, este prezentat în ambalaje adecvate, prin care i se asigură o conservare corespunzătoare. (Bonifacio zimbăște) În ceea ce privește eliberarea Omului Nou se recomandă să se lucă

FORMAREA OMULUI NOU

---

pe baza prescripției medicale și la cerere, prin toate unitățile farmaceutice. (Asistentul încuviințează cu degetul.) Se prezintă sub formă de **fiole** conținând soluție apoasă injectabilă 10% bromură de calciu (0,1 g/ml!). Se administrează de trei ori pe zi, timp de o săptămână.

BONIFACIO: (Pentru sine) Dar timpul, parcă timpul se întrerupsese, nu se mai putea măsura...

PICK-UP-UL: Sau *comprimate* conținând 0,300g - bromizovalerian-buree. (Bonifacio rîde zdravăn de unul singur) Precum și sub formă de *drajeuri* 0,050g - forte și 0,005g - mite - clorhidrat de metilpiperidiletimethyl-tiofenotiazină (Cuvînt de 38 de litere! Timp în care pacienții se strîmbă, se miră).

Acțiune terapeutică: sedativ central, slab hipnotic și anticonvulsiv, desensibilizant, antitoxic. Este echilibrant al proceselor corticale de excitație, inhibație...

Asistentul, care pregătea siringi, tabletele de medicamente, pune casca la ureche. Nu se mai aude nimic. Apoi o scoate.

ASISTENTUL: Mda.

PICK-UP-UL: ... acțiune analgezică, antitermică, antiinflamatorie și antisепtică. Acțiunea analgezică este dublă față de amincenazonă și se realizează prin blocarea transmiterii excitării dureroase la nivel subcortical...

BONIFACIO: Aă... Caută să-ți mintă simțurile... să te păcălească... nu să te vindece.

A: Ssst!

A': Ssst!

ASISTENTUL: Are cineva ceva de obiectat? (Face sonorul mai mic.)

CIUNGU: A, nu... Toamnă ziceam că...

A și A': ... suntem întru totul de acord.

BONIFACIO: Eu nu.

MUTHU: Dî, dî, ... Dî...

ASISTENTUL: Îndrăgă sinteți în asentimentul nostru, să reluăm... (Deplascază acul. Redă sonorul ca mai înainte.)

PICK-UP-UL: ... creierului... *Indicații...* Omu! Nou este indicat în timpul stăriilor de hiperexcitabilitate nervoasă din surmenajul fizic și intelectual; insomnii; indispoziție după excesul de alcool, tutun, cafea; epilepsie; spasmofilie. De asemenea, în agitația maniacală acută, la tremurături senile, *delirium tremens*, parkinsonism, tetanos, coree, diverse sindroame meningoencefalice, util ca medicație prenarcotică, și la intoxicații cu inhibitori de colinesterază sau compuși

organofosforici. Omul Nou se întrebuițează în doze mari, comprimate și fiole de 0,025g în: – stări depresive grave, stări de agitație și excitație psihomotorie (Ciungu se intinde indecent), stări confuzionale, schizofrenie, nevrose cronice halucinatorii și de interpretare, psihoze exo și endogene; – manifestări nevrotice; – în cadrul curei de somn (A și A' cucăie) – pentru potențializarea narcozei și sedare post-operatorie, de asemenea, în premedicația narcozei; – analgezice obstetricale; – algii zosteriene, neoplazice, trigeminale și.a. Forma injectabilă (Bonifacio tresare) este indicată în special în tratamentul de atac al psihozelor și al psihonevrozelor, cind administrarea per os a preparatului nu este posibilă. În doze mici, comprimate de 0,002g, Omul Nou se întrebuițează în:

- stări de hiperexcitabilitate psihică sau afecțiuni somatice; sau de neliniște, coexistente cu boli infecțioase; – stări depresive ușoare, cenestopatii și reacții ipohondrice;
- tendințe psihogenetice cu preocupări anxioase (A și A' adorm) fobii sau oboșeli; labilitate psihică; alergii cutanate; dificultăți de concentrare și tulburări ale comportamentului (Muthu cască sonor, ca un cățel);

... *Modul de administrare...* Ca principii generale, se recomandă individualizarea strictă a posologiei Omului Nou, începând cu doze mici și stabilind, prin tatonare, doza utilă - minimă eficace - în funcție de condițiile concrete istorice și geo - politice din fiecare sanatoriu. Pot apărea, ca o manifestare a rezistenței formelor tinere (Asistentul arată spre Bonifacio), fenomene de reinfestare, impunându-se repetarea tratamentului. Se va atrage atenția pacienților (Asistentul ridică mustrător un deget) că preparatul colorează în roșu materialele fecale și pătează rufără.

Pentru obținerea unui efect rapid în procesul de făurire a Omului Nou se recomandă, de la început, administrarea unor doze mari. În acest scop capsulele de 0,060g sunt cele mai adecvate. În majoritatea cazurilor, este suficientă doza de 0,120 - 0,180g, 2-3 capsule, obținându-se adesea rărirea crizelor angioase.

În tulburări nevrotice, se administreză 0,120g, 2 capsule, pînă la dispariția acestora.

BONIFACIO: (Ride) dispariția cui?... A capsulelor, sau a tulburărilor?

ASISTENTUL: (Ezită) Aaa... și-a capsulelor, și-a tulburărilor. Nu contează.

BONIFACIO: (Pentru sine) Câtă plăcintă de discurs!

PICK-UP-UL: Ameliorarea obținută poate fi menținută prin doze mult mai scăzute.

FORMAREA OMULUI NOU

Reacții adverse. În general, Omul Nou este bine tolerat. (Muthu plâng.) Se pot înregistra, relativ rar, reacții alergice locale, erupții cutanate, sau generale – șoc anafilactic.

[Bonifacio rîde în cascade, Muthu plâng în hohote.]

CIUNGU: Pisss! Nu vă mai certați.

PICK-UP-UL: Dacă se suspectează o hipersensibilitate sau o sensibilizare la alfachimotriptinsină, se recomandă testarea sensibilității prin injectarea (Bonifacio devine din ce în ce mai grav) intradermică a 1/10 din doza ce urmează să fie administrată și urmărirea reacției locale.

[Pacienții sforăie în ritm solemn, ca de fanfară, unii pufnind ca o tobă, alții gemind ca o goarnă – cîteva minute în sir.]

PICK-UP-UL: Prevenirea reacțiilor alergice poate fi realizată prin administrarea prealabilă de antihistaminice. Tratamentul șocului se va face prin administrare de adrenalina O₂ și corticosteroizi intravenos. Rareori poate apărea senzația de greață (Bonifacio vompeză) urmată de vărsături. Uneori, somnolență la începutul tratamentului, sau în cazurile de creștere prea rapidă a dozei.

ASISTENTUL: (Către pacienți) Da, da...

[Pacienții aprobați priuț-un sforăit mai gros și înecat.]

PICK-UP-UL: În funcție de intensitatea reacțiilor adverse sau întreruperea tratamentului în procesul de făurire a Omului Nou.

ASISTENTUL: (Aplaudă furtunos) Magistrale sfaturi! (Pacienții se trezesc speriați. Aplaudă și ei.)

PICK-UP-UL: *Norna de calitate:* N.I. 884-69+F.R.VIII. Privind condițiile de *păstrare*, stimării auditori, vă informăm că Omul Nou poate fi ținut la loc uscat și închis, răcoros, ferit de lumină și căldură, și de influențe străine.

[Discuție terminată. Asistentul oprește pick-up-ul. Pacienții își scot căștile.]

ASISTENTUL: Cum vi s-a părut lecția?

A: (Frecindu-se la ochi) Profundă.

A': (Frecindu-se la ochi) Profundă..

BONIFACIO: Prostii!

ASISTENTUL: Te, Gheghe?

CIUNGU: (Căseind) Dulce... Mai ales la sfîrșit... cind ne trăzeam.

MUTHU: Prrr... Pirrr... (Suspînă)

ASISTENTUL: (Muthului, cu duioșie) Te înțeleg, Gheghe.

CIUNGU: Interesantă lecție. (Se înțindeee...)

A: Foarte.

A': Foarte.

CIUNGU: Interesantă.

BONIFACIO: Prostii. Am dormit cu toții.

ASISTENTUL: Oh, Gheghe! Chiar dacă aparent dormeați, subconștientul a lucrat. Ați învățat fără să vreți.

BONIFACIO: Și ce-am învățat, dacă nu vă e cu supărare?... că eu nu știu nimic!

ASISTENTUL: Sunt lucruri pe care le înveți ca să le știi, Gheghe, și alte lucruri pe care le înveți ca să nu le știi... (Bonifacio suride)... ci ca să poți fi acționat după cum îi dictează ele (Bonifacio devine grav)...

CIUNGU: Despre comportamentul Omului Nou, Domnule Asistent.

BONIFACIO: Asta am auzit și eu la sfîrșit.

ASISTENTUL: (Ciungului) Mai exact, Gheghe.

A și A': (Ridică mîna) Formarea... Omului Nou.

MUTHU: Dă... dă... dă...

ASISTENTUL: Să rețineți că Doctorul vă dă sfaturi inestimabile, prescrie rețete cu rezultate neîndoelnice privind pregătirea pacienților pentru a deveni Oameni Noi...

A: Știu eu.

A': Și eu.

ASISTENTUL: Ce anume?

A: O rețetă de preparare.

A': O rețetă.

ASISTENTUL: Care rețetă?

A și A': (Ca niște papagali) Rețetă pentru formarea Omului Nou: se întrebuițează 1 albuș, 4 linguri de zahăr pudră, zeamă de lămâie, se freacă albușul cu o lingură curată de lemn, nu se bate cu telul și se adaugă încet zahărul pudră, se freacă viguros pînă se face o pastă uniformă potrivit de groasă, se adaugă cîteva picături de lămâie. Omul Nou se întrebuițează la glasat torturi și la decorații, în acest din urmă caz se adaugă ceva mai mult zahăr, se umple un cornet de hîrtie pe trei sferturi, se taie o deschizătură foarte mică la vîrf și se plimbă cornetul deasupra tortului strîngîndu-l ușor cu mîna ca să iasă un fir egal de glazură, se fac diferite linii sau figuri.

[Muthu sîre ca o maimuță.]

BONIFACIO: Ce tembeli!

ASISTENTUL: De unde ați aflat-o?

A: Din sală de mese.

A': Sala de mese.

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Vă reamintesc că nu se acceptă decât rețetele parafate și semnate de Doctor.

A: E parafată.

A': E semnată.

CIUNGU: Nu este.

A și A': Ba este.

ASISTENTUL: Eu n-am cunoștință. Dar Domnui Doctor este împotrivă?

A și A': Ba nu este.

CIUNGU: Ba da.

BONIFACIO: Ca ia balamuc!... Până vă hotărîți voi, eu mai trag un pui de somn.

ASISTENTUL: NU. Până se investighează originalitatea acestei rețete culinare (Notează într-un registru mai gros decât cel din Tabloul 1), pe care o voi înainta Doctorului, privind formarea Omului Nou, să treceți, Gheghe, la exercițiile artistice.

BONIFACIO: În ce constă astea?

ASISTENTUL: Arta devansează societatea. Prin urmare, să creați opere literare care să reflecte realismul societății noastre, nivelul de viață...

BONIFACIO: ... de moarte...

ASISTENTUL: ... al pacienților, modul cum fiecare individ se realizează prin ceilalți...

BONIFACIO: ... deci nu se realizează în sine...

ASISTENTUL: ... Avantajele generale ale noii societăți...

BONIFACIO: Care de fapt sunt dezavantaje pentru fiecare însăși luat în parte. (Asistentului, tare) Eu nu sunt scriitor.

ASISTENTUL: Atunci îți se recomandă să recită, să cîntă sau să aplauzi pentru societate.

BONIFACIO: Chiar dacă nu-mi face plăcere?

ASISTENTUL: Mai ales atunci.

A: (Repede cu mâna pe sus) Eu recit o poezie.

A': Și eu.

ASISTENTUL: Va ascult, Gheghe, pe amindoi.

A: Poezie...

A': Poezie...

A și A': Foaie ver-de și-o a-lu-nă

    Ba-dea a-ră cu tra-cto-rul

    Și în-fu-le-că smo-chi-ne

    și a-run-că far-fu-ria.

[Mutu sare ca o minge de carciuc.]

FLORENTIN SMARANDACHE

ASISTENTUL: Nostim poem. Si ginggaș.

CIUNGU: Eu mai știu o variantă.

ASISTENTUL: Care?

CIUNGU: După ce au înfulecat smochine din import și au aruncat la marginea tarialei farfurie.

Țărani zbură pe cîmpii
Si mănușă profiterol.

Își iau și ei desertul, nu?

ASISTENTUL: Cîtă sensibilitate!...

[Muthu se agită. Îl trage de mînecă pe Bonifacio și-i îngînă ceva la ureche.]

CIUNGU: Domnule Asistent, Muthu ar dori să spună și el o poezie patriotică.

ASISTENTUL: Bineînțeles, bineînțeles.

MUTHU: (face o plecăciune, apoi bîzile cîteva minute:)

Bîzzzz... bîz... bîz, bîz... Bîzzzz... bîzz... bîz, bîz... Bîz, bîz... bîzz... bîz, bîz... Zbî, zbîzz... zbî, zbî, zbîzz.

(Din nou plecăciune, și trece la loc)

ASISTENTUL: Extraordinar de sugestivă. Poezia nu mai necesită cuvinte, ci gesturi... (Ciungului) Dar, Gheghe, tu organizasești o brigadă artistică de amatori.

CIUNGU: Da. Pregătim o piesă de teatru, "Romeo și Julieta", de Shakespeare. Eu sunt Regizorul.

ASISTENTUL: Unde-ji sunt Actorii?

CIUNGU: În culise.

ASISTENTUL: N-ar strica să le prezintăm pacienților, în special noului venit, un fragment, în interpretare modernă, în concordanță cu aspirațiile și mentalitatea Omului Nou pe care îl formăm, Omul Viitorului.

BONIFACIO: Dar viitor parcă nu există...

CIUNGU: Încercăm, Domnule Asistent, sătem însă în faza de repetiții. Actorii nu și-au memorat încă rolurile.

ASISTENTUL: Nu-i nimic. Pot să le citească. Le-ai înminat textul?

REGIZORUL: (Prin interfon) Romeo și Julieta să poftească în scenă. Să vină la mine Scenograful.

(Apar Scenograful, apoi Romeo și Julieta.)

Să-mi montezi imediat Grădina Capuleților.

SCENOGRAFUL: Și balconul Julietei? Domnule Regizor.

REGIZORUL: Și.

FORMAREA OMULUI NOU

[Ajutat de Actori, Scenograful montează cîteva panouri. Pacienții se așeză cuminti, ca la teatru. Muthu țopăie de bucurie. Regizorul îl calmează.]

REGIZORUL: O să jucăm Scena 2 din Actul II, declarația de dragoste fierbinde dintre cei doi protagonisti. Iată-i (îi prezintă): încîntătoarea Actriță Gheghe (Este Bolnava din Tabloul I) în rolul Julietei (Aplauze)... și atleticul actor Gheghe în rolul lui Romeo (aplauze)

[Romeo și Julieta sunt schilozi la mîini și picioare, cu fețele leproase acoperite de negi și plăgi groaznice. Vor căuta să-și pună în evidență urjenia (Primplanuri uate de reflectoare, zimbete și ocheade către sală), și infirmitatea (Mișcări ale membrelor, deplasări pe parcursul interpretării). Spectacolul să provoace publicului milă, durere, dar și repulsie, dezgust, *zreagă* pînă la debordare. Se vrea mai mult decît un colaj, o altă ipostază: cu îndrăgoșită diiformi, o iubire sluită. Nu este adesea că fiecare cîmpanzeu are dreptul la cîmpanoaică sa?(!)]

Romeo va încerca de cîteva ori să se ridice în balcon, va cădea. În final urcă, o mîngie pe plăgi și o sărută lung, dar se prăbușește balconul. Actorii își citesc rolurile de pe hîrtie. Bate de trei ori gongul.

U r m e a z ă   S c e n a 2 , A c t u l I I   d i n   " R o m e o   și   J u l i e t a "

Bate încă o dată gongul, pentru final. Pacienții aplaudă.]

ASISTENTUL: Ah, ce frumoasă-i dragostea!

BONIFACIO: Dar afectivitatea fusese parcă înlăturată...

ASISTENTUL: O scliptoare reinventare regizorală. (Ciungului) Felicitări, Gheghe!... Piesa a fost excelent adaptată la cerințele noii noastre societăți.

[Romeo și Julieta fac reverențe către pacienții Romeo sobru, Julieta surîzind "dulce".]

TABLOUL III

[Se citește pe o firmă înțoarsă: SALONUL 2. Înăuntru un afiș:
NU SE PRIMESC DECÎT NEBUNI.

Pereții salonului sunt înclinați sub unghiuri diedre bizare, analog tavanul și podeaua, paturile și biroul Asistentului ciudate, sub formă trapezoidală, de culoare neagră, iar la capul fiecărui pat viață de vie cu struguri. Pe birou registrul ajuns enorm.

Un măslin în salon crescut din covorul podelei și-o pisică neagră legată de trunchi. O statuie, cu barbă atașată.

Peretele din spate, în dreapta, poartă o inscripție cu lacrimi, picătele: **ZIDUL PLINGERII.**

Linii albe de formă spiraloidă – gen desenele din revistele psihologice – pe pereții negri. Picturi cu simboluri misterioase. (Scenografie barocă).

Cîțiva nebuni în cămașă de forță.

Coțurile de scenă în care se desfășoară acțiunea vor fi încadrate treptat de către reflectoare în primplanuri.

Tablourile III și IV vor fi jucate îndrăcit, personajele posedate ca de diavol, priviri tulburate.

Asistentul îl introduce pe Bonifacio în Salonul 2. Întuneric complet pe scenă. Se aud doar vocile:]

ASISTENTUL: Cum vezi, Gheghe, viitorul ne aparține.

BONIFACIO: Nu prea văd deloc. E beznă.

ASISTENTUL: Nimic nu ne mai poate sta în cale.

[Zdrăngănirii de obiecte ciocnire.]

BONIFACIO: Ba ne stau, după cîte constat, crătiți, castroane sau ce naiba or fi.

ASISTENTUL: Dragul meu dușman, vom înlătura orice obstacol.

BONIFACIO: Cum vă orientați, Domnule Asistent, pe întunericul său?

ASISTENTUL: Înaintăm cu toate pinzele sus spre un țel măreț, istoric.

[Zbang! Miorlăit de pisică.]

BONIFACIO: Înaintați! Înaintați!

ASISTENTUL: După mine, binișor. Atenție! Să respectăm și pe cei care nu merită nici un respect.

[Se lovesc de pom.]

PISICA: Miau!... Miau!...

BONIFACIO: Aoleo... Aveți pomi în casă?]

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Desigur... Uf!... Un măslin... Noi luptăm pentru pace... Ufff!

[Se aprinde lumina. În scenă și sală se află un grilaj de fier, în loc de cortină, printre care privesc spectatorii.

Un nebun cu o băncerolă pe mână se repede să-i dea raportul Asistentului:]

NEBUNUL 1: Să trăiți Domnule Bec.

Mi-au venit dracii să plec.

ASISTENTUL: Stai aşa, măi, încotro?

NEBUNUL 1: Mă-ntorc de unde n-am venit. (Dezleagă Pisica.) Mă duc s-o spăl, s-a umplut de funingine.

ASISTENTUL: Fii atent să nu omori pisica.

NEBUNUL 1: Eu? Domnule Asistent! Îi fac baie.

[Bonifacio, agasat, se retrage un pas.]

BONIFACIO: Cine e.. dînsul?

ASISTENTUL: Nebunul de serviciu pe Sa'on. Fac cu rîndul, cîte doi.

Celălalt este la cîrmă.

[Nebunul 2 șpare în primplan. Are un volan înfipt în podea și stă pe un scaunel.]

NEBUNUL 2: Eu conduc societatea pe un drum luminos. (Duduie ca o mașină.)

BONIFACIO: Parcă această societate n-avea conducători. (Pentru sine) Alienare organizată!...

ASISTENTUL: Se conduce prin ea însăși spre ea însăși, după legi generale, Gheghe.

BONIFACIO: Vorbe, vorbe... Legile se decretează în favoarea unor oameni și împotriva altora.

[Apare Nebunul 1.]

NEBUNUL 1: A murit pisica.

ASISTENTUL: Ce ți-am spus eu ție, mă, să n-o speli?! Pisica nu e rufă.

NEBUNUL 1: Da, Domnul Asistent, dar n-a murit la spălat. N-a ținut la stors... Cind am stors-o... (Plinge) Ce ne facem noi acumaaa, cine o să ne mai miorlăie nouăăă...

ASISTENTUL: (Se ia cu miinile de păr) Formidabil!

BONIFACIO: (Perplex) Ce e cu viața asta? De ce o "cultivați" la capul patului?

NEBUNUL 1: Ce întrebare?! De idiot. (Bonifacio păleşte) Păi de ce să plantăm vie pe deal, ca să ne umplem de mărcăini, să

FLORENTIN SMARANDACHE

---

nădușim pînă în virf? Cînd putem foarte simplu să întindem mîna și să culegem struguri. Ha! Ha! Ha! (Rîs forțat).

NEBUNUL 2: (Îl trage de mînecă pe Bonifacio) Dă-te la o parte, că te calc! Ce, ești surd, ești mut?

ASISTENTUL: Din nefericire încă nu.

NEBUNUL 1: (Lui Bonifacio) Ești turc?

BONIFACIO: Nu.

NEBUNUL 1: Păi de ce nu ești, Domnule?

BONIFACIO: (Mustăcind) Pentru că nu sunt.

NEBUNUL 2: Nu rîde, măăăă!

NEBUNUL 1: (Nebunului 2, referindu-se la Bonifacio) Moacă ăsta n-a fost niciodată pe Jupiter sau pe Pluto!

BONIFACIO: Unde?

NEBUNUL 1: Gheghe, știi cum arată Pluto?

BONIFACIO: Cine?

NEBUNUL 1: Pluto. (Pauză) Pluto arată asemănător cu Pluto.

BONIFACIO: Asemănător, nu identic?

NEBUNUL 1: Asemănător.

[Cei doi Nebuni se prăpădesc de rîs.]

BONIFACIO: Nu știu ce-aveți cu mine, (Zîmbind) că nu v-am făcut nici un bine!

[Nebunui 3 se-apropie fluierind. Trage după el un papuc legat cu o sfoară.]

NEBUNUL 3: Salutare, frați nebuni!

NEBUNII 1 și 2: Salutăm salutul tău.

NEBUNUL 3: Ce mai faceți?

NEBUNUL 1: Nu aşa bine ca tine. Ce vroiai să facem?

NEBUNUL 3: Să vă pictisăti.

NEBUNUL 2: Nici pomeneală! Peste douăsprezece minute vom avea o mare afecțiune pentru tine.

NEBUNUL 3: Dar Gheghe, cum o mai duce?

NEBUNUL 1: Așa și-așa.

NEBUNUL 3: Las că e bine. Iar celălalt Gheghe?

NEBUNUL 2: Comsi, comsa.

NEBUNUL 3: Las că e bine. Și Gheghe-le ăsta? (Gest spre Bonifacio)

NEBUNUL 1: Gheghe ăsta?... Rău! Foarte rău!

NEBUNUL 3: Las că e bine. Dacă toate muștele ar face miere să-ar găsi și la curu' cătelei.

NEBUNUL 2: Gheghe ăsta e sănătos tun.

NEBUNUL 1: Și ce vină am eu??

FORMAREA OMULUI NOU

NEBUNUL 2: Dar unde purcezi aşa grăbit?

NEBUNUL 3: La dracu să mă pieptene.

NEBUNUL 1: Succes. Să-ți faci cărarea pe partea stângă.

NEBUNUL 2: Te-am mai căutat, Gheghe, și în Salonul 3.

NEBUNUL 3: Păi sigur. Voi mă căutați întotdeauna acolo unde nu suntem. De-acum încolo să mă anunțați cînd veniți pe la mine, ca să fiu acasă. (Spre papuc) Cu-țu, cu-țu... Hai Bubico! O-lei! Fii cuminte, Bubico! O-lei...

BONIFACIO: Ce cățel cuminte aveți, și dresat. Dar mușcă?

NEBUNUL 3: Ce-ai mă, ești nebun? Nu vezi că e papuc!! Te vîri ca musca-n fundu' călului!

BONIFACIO: (Încurcat) Mda... da... iertați-mă. Sigur... e papuc.

NEBUNUL 3: Ba e cîine, tu n-auzi că latră?!... Ham! Ham! Ham!... (Îl mușcă de umăr)

BONIFACIO: Au! Marș! Marș! Au!

ASISTENTUL: O să turbezi, Gheghe. Te-a mușcat un cîine turbat.

BONIFACIO: (Meditind) Care dintre ei o fi fost cîinele: Nebunul sau Papucul?... Aaaaau!

NEBUNUL 3: Permite-mi să-ți dau o palmă.

BONIFACIO: Ce-a spus?

ASISTENTUL: De ce numai una? Ce e puțin, n-ajunge... iar ce e mult e insuficient.

[Nebunul 3 îl arde câteva palme peste figură.]

NEBUNUL 3: (Lui Bonifacio) Nu te-ai supărat încă?

BONIFACIO: Ce să fac?

NEBUNUL 3: Te rog să fii posomorit. Nu mă sili să te silesc.

ASISTENTUL: Ceară fără bătăie nu-mi place în nici un chip. (Nebunului 3) Hai de, zăpăceaște-l!

NEBUNUL 1: Și mie Domnul! Asistent mi-a tras două palme... cu cureaua.

[Nebunul 3 îl apucă de guler pe Nebunul 1.]

NEBUNUL 3: Nemernicule! (Se repede și-l lovește pe Bonifacio. Din nou îl apucă de guler pe Nebunul 1.) Cretinule! (Îl lovește pe Bonifacio. Cuvinte jignitoare la adresa Nebunului 1, lovitură asupra lui Bonifacio) Să vîi să-ți dau o cheifaneală zdravănă!

BONIFACIO: Îmi cer scuze, Domnule Nebun...

ASISTENTUL: Nici o scuză (Nebunului 3) Arată-i, Gheghe, ce-ai invățat.

[Nebunul 3 începe cu Karate, yoga în aer (ca în vechea artă marțială chinezescă Tai Chi.)]

BONIFACIO: Sunt obosit Domnule Nebun.

FLORENTIN SMARANDACHE

NEBUNUL 3: Într-adevăr? Atunci o să te bat mîine la ora trei fără un sfert.

BONIFACIO: (Cu jumătate de gură) Sint întru totul de acord. Dar lăsați-mă să plec.

ASISTENTUL: *Lecția de bătaie*, Gheghe, nu s-a încheiat. (Arătind cu degetul) Să vină fiecare cu echipamentul pe care nu-l are.

BONIFACIO: Ce lecție! Și cînd aveți program de bătaie?

NEBUNUL 3: Dimineața, în fiecare zi, cu o pauză de cinci minute, ca să se odihnească Domnul Asistent.

BONIFACIO: Constat că personalul sanitar nu precupește nici un efort pentru a vă impune să fiți dezinteresați la carte.

ASISTENTUL: Desigur, la noi se pune accent pe bătaia spirituală discretă. Ciomăgind trupul, umilești sufletul. Aceasta se face cu o anumită artă. Educația primează, nu instruirea.

BONIFACIO: Așadar arta înseamnă... bătaie.

(Nebunul 3 îi aplică lui Bonifacio cîteva scheme și lovitură de karate. Ultimul suspină, intimidat.)

BONIFACIO: oh! M-am lovit cu capul de pat.

NEBUNUL 3: Ba nu, cu patul de cap.

ASISTENTUL: Ssst!... Ssst!...

BONIFACIO: Dar mă doare.

ASISTENTUL: Te rog să nu simți.

BONIFACIO: Dar rana mă ustură. (Pauză) Îmi permiteți să pling??

ASISTENTUL: (Cu amabilitate) Chiar vă rog, dar nu aici.

BONIFACIO: Din ce cauză?

ASISTENTUL: Sint interzise văcărelile, căințele, jeluirile. Acestea sunt categorisite ca manifestări de nemulțumire față de societate, care prin neintegrare nasc disidențe. Du-te la peretele din colț, se numește **ZIDUL PLINGERII**.

[Bonifacio, cu față la zid, se smiorcăie 2-3 minute. Liniște desăvîrșită.]

ASISTENTUL: Gata. *Lecția de pîns* s-a terminat pentru astăzi. Te rog să incetezi.

[Bonifacio se oprește brusc.]

BONIFACIO: Lecția de pîns?... De cîte ori vă "lamentați" pe zi?

ASISTENTUL: Foarte des. În felul acesta și procedind gradat, pacienții sunt obișnuiți să sufere, să devină imuni la orice tortură sau schinguire. Plînsul devine un act mecanicizat, deci maniabil. Trebuie să trăiești aşa cum nu dorești.

BONIFACIO: Un paradis... infernal. Dar de ce mi-o mărturisîți?

ASISTENTUL: Pentru că nu am incredere în tine.

[Primpian. Femeia leproasă din Tabloul II.]

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Îți prezint pe Domnișoara Gheghe, intrată cam odată cu tine la sanatoriu, s-a adaptat rapid. Ajunsă actriță de cinema, a fost căsătorită de vreo trei ori, acum se mărită a cincea oară.

FEMEIA: Aș vrea să fiu adorată de public, răsfățată.

ASISTENTUL: N-ai voie, scumpa mea.

FEMEIA: V-ăs rugă, Domnule Asistent...

ASISTENTUL: Hai, roagă-mă.

FEMEIA: Vă implor, ordonați pacienților să mă înconjoare cu afecțiune, cu patimă, cu sălbăticie... (Cîțiva nebuni o înconjoară, la propriu.)

ASISTENTUL: Dar ce înseamnă asta, fiecare să iubească pe cine place?... Libertanism! Cum se păstrează prescripțiile Domnului Doctor? Rețetele sale?

FEMEIA: Sunt îndrăgostită, Domnule Asistent.

ASISTENTUL: Dar de ce, dragă, te-a obligat careva?

FEMEIA: (Referindu-se la Bonifacio, exclamă admirativ:) Vai, ce urât e bărbatul acesta!

(Încearcă să-l pupe, Bonifacio se eschivează însăjumătă.)

BONIFACIO: Scirș, Marițo!

FEMEIA: Pe mine nu mă cheamă Marița, (Asistentului) Încă nu l-ai format ca om nou?

ASISTENTUL: Se află într-un proces de transformare. Dar mai greu. (Îl hipnotizează pe Bonifacio) Nu-i aşa că te-ai înamorat de Domnișoara Gheghe?

BONIFACIO: (Mecanic, cu pauze) Ba da. Da ba. (Exclamă dezgustat:) Ce picioare frumoase (Pauză) de căprioară (Pauză de gîndire) schiloadă. Vă cer iertare că sunteți așa de (Pauză) nasoală.

ASISTENTUL: (Admonindu-l) Asta o să mai discutăm noi!

BONIFACIO: Domnule Asistent, mi-am pierdut toate speranțele în societatea cea nouă.

ASISTENTUL: (Amenințîndu-l) Las că și le găsim noi!

[Bonifacio se-mpiedică de Nebunul 3, în primplan, care stând în fund pescuiște cu undiță într-un lighean cu apă.]

NEBUNUL 4: (Fecdonează cu același vers tot cîntecul:)

De dimineață lîngă lac pescarul amator

..... } (de 15 ori)

De dimineață lîngă lac pescarul amator

Își bagă deștu-n fund și scoate cîte-un viermișor (Gest)

A ha ha ha ha ha ha a ha ha na ha ha ha

De dimineață lîngă lac pescarul amator

FLORENTIN SMARANDACHE

BONIFACIO: (Pe fondul sonor al cîntecuiui:) Cine-o mai fi și săritul ăsta?! (Nebunul 4) Dumneata crezi c-o să găsești pește într-un lighean cu apă?

NEBUNUL 4: He! Heee! Nu se știe, omul e dator să-ncerce.

BONIFACIO: A, desigur, omul nou.

[Alături Nebunul 5 pictează cu capră în jos un tablou de asemenea întors invers (pe șevalet).]

NEBUNUL 5: Trebuia să fie gata în seara asta tabloul pe care îl voi începe înfine.

BONIFACIO: Mda?... Ciudat... Dar de ce stai cu capul în jos?

NEBUNUL 1: Prost de să-n cap!

NEBUNUL 5: Păi sănăti chiori, n-ai observat că portretul pe care îl pictez e tot cu capul în jos?!

BONIFACIO: Și de ce nu-l întorci cu capul în sus?

NEBUNUL 5: Fiindcă se reflectă în apă și imaginea este răsturnată. Să nu mor eu dacă mint!

BONIFACIO: (Indiferență.) Îți urez să obții un succes... nebun.

ASISTENTUL: Într-adevăr, Gheghe, Nebunul acesta este un pictor de geniu.

NEBUNUL 1: Oare, că doar n-o avea patru perechi de pălării - ca să nu zic de testicule!

BONIFACIO: Pictor de geniu, soldat de geniu, imbecil de geniu...

NEBUNUL 5: Mi se filfie pantalonii de ce zisărăji.

ASISTENTUL: În sanatoriul nostru totul este plăcut, agreabil.

BONIFACIO: Numai că frumosul a devenit urât, iar obișnuitul anormal.

NEBUNUL 5: Mi se filfie. Uite-ășa! (Mișcă puțin și cade în vopsele) [Primplan: măslinul, în care se află un telefon negru cu fir de nuielă.]

BONIFACIO: Îmi permiteți, Domnule Asistent, să dau un telefon? Merge?... Cei de-acasă nu mai au vești de la mine.

ASISTENTUL: Telefonul merge, însă e stricat. Dar o să-l reparăm, n-avea nici o speranță(!)

NEBUNUL 1: Să-l reparăm?... Lucrul ăsta pot și eu să nu-l fac.

ASISTENTUL: Nu mă îndoiesc, ești un nebun destoinic. (Lui Bonifacio) Îți promit, Gheghe, că nu te servesc. Poți avea toată increderea. Acestea depășesc din păcate incompetența mea de Asistent.

BONIFACIO: M-aș fi spovedit la aparat de toate faptele bune pe care le-am comis. (Ridică receptorul. Il pune iar în furcă.)

NEBUNUL 1: Sanatoriul nostru este un rai.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: Rai cu draci!

ASISTENTUL: (Nebunilor) Vreau să fiți idioți și lași. Executarea!... Ce-s atîtea vorbe de duh prin mintea ta (Nebunului 1)?... Oamenilor să li se dea ceea ce nu merită. Executarea!...

NEBUNI: Vai, dar pe cine să mai executăm?

[Primplan: Nebunul 6 care, suit pe statuie, o săpunește șincepe s-o radă cu briciul.]

BONIFACIO: Ce... Ce faci acolo?

NEBUNUL 6: Îl rad de barbă, nu vezi cît e de hidos? Poetul Nero. A fost împărat.

BONIFACIO: Și nebun. Împăratul nebunilor. Dar parcă Nero n-avea barbă.

NEBUNUL 6: Ahă, de când a murit și pînă acum i-a crescut de-un cot!

ASISTENTUL: Pacienții noștri sunt totuși, rași, frezați la fel.

BONIFACIO: Cine ești dumneata?

NEBUNUL 6: Bărbierul din Sevilla... De când sunt eu în Salonul 3, ăsta (Gest spre Nero) nu s-a bărbierit nici măcar o singură dată. Ce exemplu dă el generațiilor viitoare?

[Începe să fluiere și să cînte la infinit

"Figaro, Figaro, Figaro,..." exasperîndu-l pe Bonifacio.]

NEBUNUL 6: Hei, tovarăși nebuni, veniți să m-ajutați.

[Apar cîțiva, care împreună, se căznesc și coboară statuia de pe sociu.]

BONIFACIO: "Tovarăși" nebuni, păstrați-vă cumpătul.

NEBUNUL 6: Ba păstrează-l tu.

BONIFACIO: Ce-nseamnă tămbalăul ăsta?

[Nebunii râd.]

NEBUNUL 6: Ce dracu, să se ducă și Nero la closet să se ușureze. Ia pune mina, să vezi cît e de umflat. (Bonifacio simte o repulsie)

De două milenii n-a mai făcut caca! Ne-impute aerul de la ospiciu.

NEBUNUL 1: El știe, fiindcă e scriitor oficial, de lozinci. Mai are puțin și începe un roman. Acum își perfeționează imprecizia stilistică.

[Din nou în primplan măslinul cu doi papagali pe ramuri: unul verde și altul roșu. Nebunul 7 urcat după ei.]

NEBUNUL 7: Ha! Ha!... L-am prins. Îl tai deseară și-l mânânc. (Trece pe lîngă cel verde și pune mina pe-l roșu.)

BONIFACIO: De ce nu l-ai luat pe-l verde? că era mai aproape.

NEBUNUL 7: Åla nu s-a copt, Gheghe. Tie-ji plac merele verzi, agurida?

FLORENTIN SMARANDACHE

ASISTENTUL: Inteligent... Inteligent...

BONIFACIO: Si cu ăsta verde ce-ai de gînd?

NEBUNUL 7: Aștept să se coacă. Înă la toamnă nu mai e cine știe ce.

BONIFACIO: (Gînditor) Așteaptă să se "coacă" papagalul!! (Nebunului 7) Da... posezi acunoștiințe de aavicultură... adică nu... ppmicultură.

NEBUNUL 7: Sint cel mai priceput dintre ageamii. (Cu o stropitoare fără rozetă, cocoțat pe o cracă, udă măslinul la rădăcină.) Il ud ca să crească.

BONIFACIO: (Dînd din cap) Înțeleg, înțeleg. Dorești ca fructul (Arată cu degetul spre papagalul verde) să se pîrguiască... mai repede

NEBUNUL 7: Bă, nebunule! Unde-ai mai pomenit tu că dacă stropești un pom cresc păsării în el? Du-te și te caută! Ai gărgăuni la cap?

BONIFACIO: (Perplex) Cum?... Eu... Dacă uzi pomul... papagalul... nu are nici un folos... Normal.

NEBUNUL 7: Ai înebunit de-a binelea! Cum să n-aibă? Pomul înmugurește, face frunze, păsările ciugulesc omizi de pe scoarța lui.

[Bonifacio se apropie de jetul de apă. Nebunul 7 nu mai udă.]

BONIFACIO: De ce te-ai oprit?

NEBUNUL 7: Ce, crezi că săt prost? Să mă tragi de jet în jos și să cad de pe cracă?!

BONIFACIO: La asta nu m-am gîndit.

ASISTENTUL: Păi ce să te gîndești tu!...

NEBUNUL 7: Noi, nebunii, sintem prevăzători.

[În primplan niște obiecte antiraționale; un scaun uriaș, o masă pitică...]

BONIFACIO: Cine stă pe scaunul ăsta?

ASISTENTUL: Dumnezeu.

BONIFACIO: Ba pe naiba! Seamănă cu fotoliul în care se instalase Doctorul. Si la minuscula măsuță din față?

ASISTENTUL: Sfîntu Petre.

BONIFACIO: Că doar n-om fi nimerit în rai!

ASISTENTUL: Ba întocmai. O să-ți dai seama îndată.

[Nebunul 2 se urcă pe scaun, Nebunul 1, însorit de un magnetofon, la măsuță.]

BONIFACIO: Si îndivizii... cu ce ocazie?

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Nu-ți mai amintești de intrarea în salon, cind ai dat nas în nas cu ei?

NEBUNUL 2: Eu sunt Dumnezeul... acestui salon. (Tăcere.)

ASISTENTUL: Un mare orator.

BONIFACIO: Și dumnealui?

ASISTENTUL: Asociatul său.

NEBUNUL 1: Sfîntul Petre. (Tăcere.)

ASISTENTUL: Vei asista la o *lecție fundamentală de retorică*, destul de protocolară.

BONIFACIO: Ei, nu mai spuneți!

NEBUNUL 2: (Lui Bonifacio) Stimate Coleg,

Vizita de prietenie pe care o desfășori în cadrul salonului nostru se efectuează într-o deplină unitate și cu hotărîrea unanimă de a face totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a obiectivelor stabilite privind dezvoltarea economic-socială și programul de constituire a societății noastre și de formare a ta ca om nou.

BONIFACIO: (Pentru sine) Îl găsiră năbădăile!

[Pauză. Personajele uită să bată din palme. Încurcat, Nebunul 2 aplaudă singur. Face semn Nebunului 1 care pune banda cu aplauze înregistrate. Nebunul 2 execută reverențe către publicul imaginar. Cu excepția lui Bonifacio, ceilalți mimează aplauzele, fără însă a-și atinge palmele una de alta. Nebunul 1 îndeamnă spectatorii să ovăționeze și ei.]

NEBUNUL 2: În această perioadă de spitalizare, perioadă de profunde înnoiri sociale, am parcurs un drum de strălucite înfăptuirii în toate domeniile vieții economice și sociale care au schimbat fundamental înfățișarea sanatoriului și a fost creat un cadru larg, democratic, care asigură participarea efectivă, nemijlocită a oamenilor la conducerea tuturor domeniilor de activitate, a întregii societăți.

BONIFACIO: Mintea voastră nu plătește cît o ceapă degerată.

[Banda cu urale puternice.]

NEBUNUL 2: Dezbaterile întreținute pînă în prezent s-au caracterizat printr-o abordare respectabilă, critică și autocritică, a problemelor complexe ale construcției noii societăți în patria noastră, și ale situației mondiale...

BONIFACIO: Începe să mă doară capul!

NEBUNUL 2: Aducem, și cu acest prilej, cea mai înaltă cinstire eroicului și gloriașului nostru sanatoriu, care a ținut întotdeauna sus, pe acoperiș, steagul luptei împotriva asupririi și exploatarii, pentru apărarea intereselor supreme ale pacienților, a independenței și suveranității fiecărui salon, pentru victoria definitivă a noilor

relații sociale și instaurarea pe pămîntul patriei a celei mai drepte și umane orinduri pe care a cunoscut-o și-o va cunoaște vreodată omenirea!!!

BONIFACIO: Gogoși!... Astea sunt gogoși!...

[Banda: se scandează "Trăiască Ghe-ghe!"]

NEBUNUL 2: Se poate afirma, cu deplin temei, că tratamentele efectuate constituie o puternică manifestare a democrației din sanatoriul nostru în promovarea păcii și bunăstării în lume. Obiectivele minunate de dezvoltare economico-socială a patriei noastre în următorii trei ani, și în perspectivă, cer o intensificare puternică a muncii în toate domeniile de activitate...

BONIFACIO: Îmi zvînăște teribil fruntea... tîmpile... sunt că-mi plesnesc.

NEBUNUL 2: Trebuie să facem în aşa fel încit în condițiile complexe interne, dar mai cu seamă internaționale, să asigurăm neabătut realizarea programelor de dezvoltare generală a patriei noastre, ridicarea ei pe noi trepte de progres și civilizație! Să ne îngrijim de soarta lumii...

BONIFACIO: Ciinele îmbătrînește de drum, iar nebunul de grija altora [Pe bandă se aud ovații: Ghe-ghe ne-în-fri-ca-tul!...]

BONIFACIO: Fac migrenă. Mă otrăvesc vorbele astea deșarte.

ASISTENTUL: (Dindu-i coate) Nu aplauzi?

BONIFACIO: (Prefăcut) Vă rog să mă scuzați... am uitat... să aplaud!

ASISTENTUL: Cel puțin strigă.

BONIFACIO: Să strig!... Păi ce-am!... Că doar n-am băut leșie!

ASISTENTUL: Scandează și tu: "Ghe-ghe viteazul" ori "temerarul" sau țipă "uraaa, uraaa..."

BONIFACIO: Ah! Nu pot. (Cu voce guturală) Sunt răgușit. Mă doare în cot... Adică... în gât. Am amigdalele infectate cu devize.

ASISTENTUL: O să te supunem la operație... pe suflet... deschis. Să mai umblăm nițel la simțurile tale... nesociale. Ca să-ți pregătim organismul în vederea operației pe suflet își vom administra perfuzii ideologice și infuzii. (Îl înțeapă)

NEBUNUL 2: Trebuie să înțelegem bine că, în toate domeniile și în toate sectoarele, fără excepție, se cere spirit de răspundere, ordine, disciplină, de a pune mai presus de toate interesele sanatoriului, ale bunăstării generale a poporului!

[Același joc.]

Să acționăm larg, folosind toate mijloacele politice-educative și culturale de care dispune societatea noastră, cultivînd dragostea și

FORMAREA OMULUI NOU

---

atașamentul față de sanatoriul nostru, față de cauza personalului sanitar, pentru făurirea unui om nou cu o morală și atitudine înaintată față de muncă și de societate!

BONIFACIO: Vai de picioarele care poartă cap nebun.

[Același joc. Ovații pe bandă "Ghe-ghe eroul!"]

NEBUNUL 2: Este necesar să facem astfel încât personalul sanitar să-și îndeplinească permanent, în cele mai bune condiții, misiunea istorică în fața întregii națiuni de a conduce întregul salon pe calea făuririi unei vieți noi, libere (Arată involuntar grilajul de fier)... și prospere!

BONIFACIO: Minciuni sfruntate! Când Dumnezeu pierde pe om ii ia mintea.

[Același joc.]

NEBUNUL 2: De asemenea, se impune ca, pentru a păși într-o etapă superioară – mă refer la Salonul 3 – să acționăm în vederea îmbunătățirii întregii activități politice-ideologice și educative, pentru formarea omului nou... (Urale puternice din partea celorlați nebuni. Lumina s-a aprins pe toată scena.) pentru a transforma conștiința individuală într-o uriașă forță care să dinamizeze activitatea în toate sectoarele vieții economice, și sociale!

BONIFACIO: Aiurea! Dacă-mi pun mintea cu nebunii, înseamnă că sunt mai nebun ca ei!

[Același joc.]

NEBUNUL 2: Pentru colaborare și pace cu toate națiunile lumii, pentru viață mai lămoasă!

[Vacanță de urale.]

BONIFACIO: Ah, capul! Am senzația că mi se închircește și cade.

NEBUNUL 2: Triru liru crocodilu... Triru liru crocodilu...

[Repetă cu gesturi pînă exasperează publicul: mai des, mai rar, mai sacadat, mai nervos. Banda cu urale]

BONIFACIO: S-au sclerozat dracului!

NEBUNUL 2: Cri... cro... cro... pi... ri... Cri... cro... cro... pi... ri...
(Prelungite)

[Același joc.]

BONIFACIO: (TENSIUNE maximă. Bonifacio desfigurat de încordare:) În nebunesc, nu alta! Căpiez! M-am țăcănit la devlă. Îmi vine să iau pe pereți! Parcă-ar fi dat strechea în salonul ăsta! M-aș arungea pe fereastră! Mi-am sărit de pe fix? Sint într-o ureche? Sint ținut la bilă? Am vrea doagă lipsă?

M-au smintit. și bolinzesc într-o...
una...

FLORENTIN SMARANDACHE

(Începe să bocească.)

[În final oratorul scoate sunete nearticulate!]

Se stinge lumina pe scenă. Nebunul 2 și Bonifacio scîncesc în continuare.]

[Salonul 3, specificat pe o firmă, cuprinde doar o pătrime de scenă: în spate, stînga. Acțiunea și personajele se vor desfășura numai în acest spațiu concentraționar, marginalizatoriu, imuabil, şocant. Restul e vid (subtablou decorativ mai slab luminat), umplut cu oameni de hîrtie, de plastic, de lemn, de marmură (vezi Andrei Wajda), de burete, sticlă, unii au cătușe la mîini, alții la picioare, personaje anormal dezvoltate dintr-un teatru mort, impersonal, dar magic. Un teatru singular.

Femei de cauciuc. Siamezi. Sculpturi și schelete fără cap cu un tablou deasupra în care este înfățișat un cap, sculpto-picturi à la Archipenko, prin iluminări arătînd ca o pădure cu umbre lungi. Statui legate la ochi. Un soclu fără statuie, unde în final va fi instalat noul Om-Nou... Bonifacio. O altă statuie cu capul în jos și postamentul în sus.

Decor dezvăluit gradat de către reflectoare, insistîndu-se asupra sociului gol.

Pereții salonului, negri, sunt pictați în roșu cu sîrmă ghimpată, cu ferestre oblice, întoarse, de formă eliptică, semicirculară, parabolică, etc., la fiecare dintre ele zărinu-se capul unui polițist cu șapcă. Sâncnul, de formă ovaloidă, posedă în dreapta o ușă strîmtă. Pereții sunt rotunzi, aplecați în afară sau în interior (suprafețe curbe), paturile au formă de elipsă umflată la unul dintre capete. Un steag rotund latins. Senzație de timp incremenit, metafizic. Un delir scenic. Rîsete macabre și plînsete neobișnuite se percep. Gunoaie pe scenă, foarte ordonate obiecte deformate de prost gust, inutile, antiraționale. Multă artificialitate.

Pacienților le-a dispărut gura (ceva lipit peste), iar fața o au vopsită în negru. Sunt pasivi și morți, aduși de spate, paralizați, hipnotizați, în transă, somnambuli, fără nume. Toți se rezămă în toiege. Asistentul are două guri. Poartă o bonetă sanitară exagerat de înaltă.

Repliile vor fi strigate foarte tare.

Mișcări grotești.

Femeia seamănă cu o erinie, avind părul răvășit și împletit cu șerpi.

Panouri cu înscrișuri lozincarde ritmate și ne:

"Omul Nou e fericit

"Joacă sîrba învîrtit

FORMAREA OMULUI NOU

sau:

"Să formăm Oameni noi în lanul de pîine

"Fii de nădejde ai patriei de mîine.

etc., ca și o iconografie idealizînd Omul Nou (prins în diferite ipostaze), statistică, planuri, publicitate.

Biroul Asistentului înclinat straniu în lateral, pe birou o vază cu buruieni și o oglindă concavă și anamorfozată. Deasupra o reproducere ovală după tabloul "Cuceritorul" de Magritte. Rame de tablouri goale la capetele paturilor - portretul fiecărui pacient. Cărți fără foi pe dinăuntru, doar coperțile.

O orchestră improvizată: viori sau chitare fără corzi, tobe sparte, pian sau orgă fără clape, flaut destupat și nefermecat. Acțiune statică.

Concert de tuse, după care interpreții, în pat, își acordează instrumentele. Printre ei cîteva păpuși de 2 m înălțime. Asistentul, la biroul său devenit pîntru, dirijează cu bisturiul acest talmeș-balmeș, le face semn să înceteze, orchestranții se felicită reciproc, apoi se cîntă o muzică simfonică nostalgică la pian (de exemplu Robert Schumann) și paraliticii încing o horă țopăită, cu chiote (unii în cărucioare cu rotile, alții în cirje); babe jucînd râjghinat. Orchestra tace, însă hora continuă, fără chiote. După care, muzică modernă: un amestec de jazz-rock, muzică de cameră, populară și usoară. În consecință: tangouri, valsuri etc., ale slujitorilor (Femeia se află obligatoriu printre protagoniști). Asistentul dirijează și dansurile.

Un solist orb și mut gîngurește la un microfon spart, ceilalți îl acompaniază îngînindu-l. Din culise răsună un nesfîrșit "Tîr la tîr la tîr la ta..."

Muzica se oprește, dar Asistentul dirijează mai departe, după 2 - 3 minute se audă o placă scrijelită care repetă la unison aceleasi măsuri muzicale.

Ciocănîturi în ușă. Intră Bonifacio. Solistul trece în formație Asistentul conduce orchestra de aplaudatori:]

STÎNGA: (Ritm de tobe și bocânituri)

Ta-ra-rim ta-ta-ta...

Ta-ra-rim, ta-ta-ta...

Ta-ra-rim. ta-ta-ta...

DREAPTA: (Vocal) U-raaaaa...

U-raaaaa...

U-raaaaa...

[Se repetă de trei-patru ori. Bocâniturile se schimbă în aplauze: mai intense, mai rare, pauze, aplaudă cînd unii, cînd alții etc. după

FLORENTIN SMARANDACHE

cum indică Asistentul. Cei care bat din palme în contratimp sau refuză să bată sănătatea. Bonifacio mișcă din buze. Din cauza corului de urători și aplaudatori nu se înțelege nimic.

BANDA CU VOCEA LUI BONIFACIO: Ce se-ntimplă?

ASISTENTUL: (Vorbește cu cele două guri) Fii binevenit în faza ultimă de formare ca Om Nou. Eu dirijez ORCHESTRA POPULARĂ, din care fac parte toți locuitorii.

BANDA CU VOCEA LUI BONIFACIO: Ce-i asta? presimt că s-au inversat rolurile: a venit timpul ca omul să se transforme în maimuță iar...

ASISTENTUL: (Brutal) Destul. Nu gîndi cu voce tare. (Îi pune un căluș în gură) Poftim, acum poți să-ji continui prelegerea.

[Cîteva minute Bonifacio scîncește cu călușul în gură, ca orator, gesticulind patetic. Asistentul îl înghiontește și-l împinge printre orchestranți, alături de Femeie, apoi ieșe.]

Între timp, puțină foială: un orb citește ziarul de-a-ndoasele, doi surdo-muți comunică prin alfabetul Morse.

Ora prînzului. Se strîng toți roată, scot de prin sertare tură și usturoi (Miros în sală), îmbucă cu lăcomie, se desface o sticlă de șampanie, cu pocnet, și se bea. Toți mânîncă în același ritm, beau în același ritm, mecanic ca niște *grands guignols*. Revine Asistentul.]

ASISTENTUL: (Privind în registrul) Mda... *Lecția de plecăciune...* Să-ncepem de-aici. (Arată un surdo-muto-orb.)

[Pacienții, care au înțeles după gesturi și mișcarea buzelor, se încolonează și, în fața Asistentului, se înclină pînă la pămînt, apoi se retrag evlavioși.]

ASISTENTUL: Spatele mai cocoșat, nu se-aude? Privirea în jos... Așa... Sigur... Sigur... Să mai faceți antrenament... (Cîțiva iau păpușile și-ncearcă să le încline) Treceți la loc, nătărăilor.

(Citește din registrul, cu sunete groase) Personalul sanitar își exprimă hotărîrea neabătută de a acționa și în viitor prin tratamente complexe la asigurarea triumfului irațiunii, al politiciei de necolaborare, de dependență și pace. Lungi aplauze... (Lasă registrul.) Mda... Exerciții de îngenunchiere... Desigur. Ne apropiem de finis. Pastilele și injecțiile își fac efectul... (Rîs excentric) *Exerciții de îngenunchiere...* nu mai auziți, surdo-muților!?

[Aceștia, vrînd să răspundă, scot sunete animalice.

Fiecare pacient vine în fața biroului Asistentului, se așeză în genunchi, capul în piept, se ridică, iar se așeză, iar se ridică... pînă la comanda "Stop" sau "Gata", "De-ajuns" etc. a Asistentului.

FORMAREA OMULUI NOU

Femeia execută mai puțin. Bonifacio, rămas întotdeauna ultimul, este frecat cel mai mult.]

ASISTENTUL: (Citește din registru, cu voce îngroșată) Să ne angajăm în mod solemn că prin întreaga noastră activitate vom servi cu toate forțele societatea cea nouă, cauza sanitară, minunatul nostru sanatoriu, în vederea făuririi unei lumi mai bune și mai drepte și a Omului Nou, (Arată involuntar spre manechine) stăpân pe soarta sa. Aplauze însuflețite, puternice urale; se ovaționează îndelung pentru societate, pentru doctori și asistenți, pentru minunatul nostru sanatoriu. Se scandează cu înflăcărare vom munci și constru / Cu lopata și mistria / Omul Nou vom făuri, Trăiască Domnul Doctor!...

(Lasă registrul.) Bă, boilor, bă! Ce știți voi! N-auziți, nu vedeți, nu vorbiți... Mă, uitașem... *Lecția de ECONOMIE politică*. Hai! Gata! Ultima oră. Ia apropiați-vă, nenicilor! (Le bagă la fiecare pe cap o piele proaspătă, care se usucă și se stringe, craniul devine din ce în ce mai mic.) Terapie modernă! După ultimul răcnet!

[Fragmente din discursul Nebunului 2, înregistrate pe un disc cu 33 turăjii/min, răsună din culise poziționate la 45 și mai tîrziu 60 turăjii/min; precum și invers. Treptat, pacienții adorm, cu figurile strîmbă.

Concert de sforăituri 2-3 minute, dirijat de Asistent.

Somnambulul, Bonifacio, se scoală, pătrunde în cele trei sferturi de scenă și se așează pe soclul rămas liber din noua societate. Este îmbrăcat într-un costum din ziare. Înțepenește astfel 1-2 minute, încadrat de reflectoare. După care, se transformă în stană de piatră devenind, ca atare, obiect social.]

aug.1987 – mai 1988

- Sfîrșit -

: teatru metafizic :

O L U M E Î N T O A R S Ă P E D O S

comedie – tragedie – farsă – dramă
non — piesă în două acte și jumătate,
dintre care unul sexual și un miniact...

Inspirată din folclorul neoficial

în traducere liberă
de

FLORENTIN SMARANDACHE

operă pentru cor și orchestră
în sol — minor — major

P.S. Teatrul are în repertoriul său peste un miliard
de miliarde de (non) piese de teatru!

Reclame de difuzat prin presă,
mass media

Dacă pînă la sfîrșitul
non — piesei

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

nu ați crăpat de RIS (cu lacrimi)
sau
de PLINS (cu hohote de ris)
la înimă,

i
n
s
e
a
m
n
ă

că nu sunteți sănătoși...
la bilă!

[Compania teatrală va inventa și alte reclame, în stilul <aiuristic>
al lucrării: poante, aluzii, greșeli, puzzles ...]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Afișul teatral

Marele? Segnor PAMPOLINN, Împărat de PALILLULA, Atașat! de Pațagonia, Cartof de Colorado, Membru al CAAcademiei de Lomfbag-o,

+++++ ..... - - - - +

..... , ...

vă, invită a participa în zilele de ..... orele de ..... la spectacOlul de ceare că calitate și obiectiv măreajă să fie, popularizată persona s-a nepopulară în, rîndul întregi ... omenirii

Trăiască! Pampollinn! Trăiască!
sTăpinul global al universului
și triversului local

U U U r r r a a
a
a
a
a
a
a
a a a
a a a

[Agenția de publicitate a Instituției teatrale poate fabrica eventual un alt afiș în genul acestuia: scris de mînă, cu greșeli gramaticale, dezacorduri, punctuație aiurea, neglijent, cu ștersături, tăieturi, care să spună ceva despre Pampolinn (a) sau Palillula într-un sens cind derisoriu, cind ilogic (chiar incoerent).

Analog, pentru Programul de sală pot fi contrafăcute, simulate, interview-uri cu personaje din piesă, sau caricaturi ale lor etc. în stilul ideilor de aici...]

(Anti) prefață

Scriu această prefață pentru că sunt împotriva prefețelor, fiindcă aici criticii denunță subiectul, personajele,... și astfel trădează cartea; o dată acțiunea sănătății, cititorul își pierde din interes.

Și totuși, adevarata prefață trezește imbolduri la lectură, produce motivații, curiozitate...

[În ciuda poate a numeroase indicări de regie, scenografie, costumologie(!) etc. autorul consimte întru totul libertatea trupei teatrale de a-și imagina diverse moduri de interpretare a acestei (non) piese. Regizorul și Actorii sunt adevărați creatori prin re - crearea scenelor și personajelor din piesă. Cu cît sunt etaleate mai multe formule scenice, cu atât piesa este mai complexă în ansamblul ei. (Așa cum este scrisă, piesa reprezintă doar viziunea autorului).

Opera nu e un timp incremenit, o fotografie de carton, ci o vîtă în continuă mișcare. Cum nu există doi înși care citind o carte să înțeleagă același lucru, tot așa fiecare echipă de actori în frunte cu regizorul va fi o adevărată creație de mădăile și idei noi pe seama unor schelete existente. Considerați teatrul ca pe o pictură cu idei, și apoi o sculptură în interiorul ideii, iar ideea dintr-un material flexibil. Vremea își lasă amprenta iar regizorul remodelează structura. Actorii, ca elemente din sistemul literar, vor influența prin personalitatea lor "personalitatea" Personajelor.

Dacă piesa în sine, abstractă, nu are ca parametri un Timp și un Spațiu bine conturate, în schimb ea are un Timp și un Spațiu al reprezentării pe scenă în fața unui public. Cum în ultimul caz parametrii sunt variabili, de aici provine și necesitatea de maleabilitate a operei literare, posibilitatea ei de a fi mulată pe mărije date - deci incontestabil "mișcarea" ei scenică, de unde transformarea ei inevitabilă.

Cuvintele subliniate în text vor fi culese cu caractere cursive în roluri, actorii le vor pronunța accentuat (de multe ori reușita replicii următoare depinde tocmai de ele), în scenografie ele vor întări obiectele centrale, predominante, ale decorului.

S-a încercat exprimarea sub o formă literară chiar și a Indicațiilor de regie, deoarece s-a considerat că fac parte din text, iar o piesă de teatru este mai înștiită și abia după aceea jucată pe scenă. Non Piesă nu are un început, dar are două finaluri (!), deoarece autorul a ezitat între aceste alternative (roze sau negre!) ale textului,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

și - neștiind pe care să pedaleze - le-a pus pe-amîndouă (!) lăsind spectatorilor posibilitatea... să-și aleagă!

Lumea este anapoda iar piesa... la fel!!

Deci: contradicțiile izbitoare de acțiuni, decoruri, mișcări ale personajelor de la o scenă la alta, limbaj, etc, vor constitui un fapt normal. Logica piesei stă tocmai în lipsa ei de logică, unitatea piesei subzistă chiar în lipsa de unitate a elementelor sale structurale. Trecerea de la o scenă "mecanică" (de exemplu) la una obișnuită să fie făcută ca o trezire din somn a personajelor, o ieșire din hibernare: de la iarnă la vară. Pe cînd invers, să însemne un îngheț al fizicii umane, aflată în continuă aşteptare, o conservare a spiritului, pentru ca atunci cînd se va destinde să o facă mai puternic.

Să încercăm o modelare matematică a teatrului: atât a decorului cit și a acțiunii în sine. Teoria grefurilor cred că merge foarte bine aplicată aici. Numai figuri geometrice în decor. Bineînțeles, toate să aibă o logică a lor - chiar dacă la prima vedere ar părea...ilologic.

Autorul își cere scuze pentru indecența (non) - personajelor sale. Într-o societate paradoxală nu poți fi decît paradoxal.]

PERSONAJE:

PAMPOLINN (Comandantul, Vinzătorul, Popa, Nașul, Balerinul, Doctorul)

PAMPOLINNA

CON - SULICĂ (Judecătorul)

NEBUNUL

AGENTUL H₂S² (Cerșetorul 1, Polițaiul 1)

AGENTUL S²H₂ (Cerșetorul 2, Polițistul 2)

123

475 (VAX KAKATT)

BULA

SMARANDACHE

HAMLET AL II-lea

ÎNVĂȚĂTOAREA

IȚIC

IȚICA

ȘTRUL

Școala Pampoliniană

ȘTRULA

MORITZ

A5

A4

A3

Comerțul Pampolinian

A2

A1

RECLAMAGIUL

CÂLÂUŁ

PREZENTATORUL

SUFLEORUL

UMBRA REGIZORULUI

BĂIATUL CARE - ADUCE FLORI

NORODUL

CLACA (X,Y, și eventual alții...)

VOCILE (1,60,2,41,92,93,20000,57,106,

108,73,55,56,112,113,292,293,152,4

490,301,1986,1985,15000,12003,286432,

100000,43,300,123,90909,100001,86520,100002,

9139,9130,9301,18020,8007,777,101,010,111)

Personaje colective

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ORCHESTRA (cu Dirijorul – Jandarm)

FOTOGRAFI

CRAINICUL TV

CRAINICUL DE FILM

RADIOUL

SUBCONȘTIINȚA

CINELE

[Pe afișul teatral al (non) piesei, la Distribuție, se va menționa: "PAMPOLINN..... (Numele actorului 1) (Actele II, I și III) & (Numele actorului 2) (Actul III).

Deci doi actori vor juca un singur rol în același timp. (Structura piesei permite însă și distribuirea unui actor în mai multe roluri. (Rămîne la aprecierea regizorului.)

Analog privind AGENȚII și CONSULICA.

Cu excepția Orchestrei, celelalte personaje-colective pot fi constituite din actorii care interpretează deja roluri singulare — în funcție de situație —.

Următoarele personaje (și nici numele actorilor care le interpretează) nu vor apărea pe afișul teatral: SUFLEORUL și UMBRA REGIZORULUI — pentru a da publicului prezent la spectacol senzația că actorii au greșit cîteva replici (cel puțin la premieră să nu-și dea seama) — precum și : BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI și CLACA — din considerente analoage: spectatorii să credă (cel puțin la premieră) că este o manevră de culise a unor actori pentru a se autoelogia — ! În acest scop, este bine că actorii acestor personaje să fie necunoscuți publicului.

Chiar dacă pe parcurs publicul își va da seama, acest lucru va însemna o surpriză.]

CARACTERIZAREA PERSONAJELOR:

Toate <personajele> vor fi infirme (de exemplu: șchiopi, ologi, leproși, sau cu malformații etc.) ca la un azil de bolnavi, pentru a îngrădui publicul. Dar în momentul cînd devin actori vor apărea ca oameni normali. Spectatorii trebuie să reziste la aceste treceri de la infirmitate la normalitate, și reciproc.

PAMPOLINN va trebui să fie cel mai scund dintre toți actorii și actrițele care vor apărea în această piesă — ar fi interesant ca rolul să fie interpretat de un pitic! Slab așchie, firav, cu față gâlbejită; bătrân ramolit, râu, laș, avar, despot. Îmbrăcăminte demodată: pe cap poartă cind o bască veche, cind coroana de rege — evident o coroană cît mai aiurea lucrată; la război, basca va fi înlocuită cu un castron (=caschetă!); are pantaloni pescărești foarte largi din care ies niște țurloale subțiri de picioare; este cocoșat (de răspunderi!); nas ascuțit și lung (cu înfățișare ca de drac!); gheare de uliu; cămașă scoasă din pantaloni, jegoasă. Părul; tuns pe-o jumătate de cap, pe alta nu.

Poartă ochelari cu lentile la ceafă (pentru a vedea la spate!); din cind în cind ține în mînă un făraș (care îi servește la "măturarea" adversarilor).

În picioare are bocanci largi — un fel de toflogea!

Partea cea mai relevantă o constituie decorațiile, insignele, diplomele pe care Pampolin îi le are prinse peste tot; pe piept, pe spate, pe fund, pe cap, pe picioare, pe izmene, pe bocanci — în care el este elogiat.

În unele scene el poate apărea călare pe tricicletă, trotinetă sau alte bazaconii.

Pampolin este diform în cuget și-n simțiri, diform la trup. Limbaj agramat, cu înjurături, arhaisme, dezacorduri gramaticale. El reprezintă o caricatură de rege.

În celelalte stări ale metamorfozării sale (Comandant (militar), Vînzător, Popă, Naș, Balerin(!); Doctor) Pampolin se va echipa ca atare, înfățișând respectiv o caricatură de Comandant, Vînzător, etc. Vor fi atunci diferențieri la nivel de limbaj, machiaj, îmbrăcăminte, comportament...

PAMPOLINNA este un personaj semimut, dar îi mai spune din cind în cind... contre(!) lui Pampolin.

Ea are replici foarte puține, și își va însoții în permanență soțiorul. Este mult mai înaltă ca el, grasă și buhăită la față, bătrână, zbîrcită — un fel de baba-cloanță.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Poartă decolteu și minijup (spre a-și pune mai mult în evidență urjenia !) și a da naștere la scene grotesci).

NEBUNUL: tânăr hippy (pletos, bârbos), blugi americanii, geacă americană, espadrile albe în picioare. Fire visătoare uneori, idealistă. Limbaj literar.

AGENTII H₂S² și S²H₂ (se citește "haș doi es pătrat" și analog) au o însățire și statură asemănătoare: ca doi gemeni venețieni. Mâini albe, fine (nemuncite!), obraz proaspăt ras, pălărie pe-o parte, costum la dungă, cravată, cămașă de nylon cu butoane aurii, pantofi de lac, pardesiu lung. Mișcări calculate ca din carte.

Vor acționa ca o singură persoană (dedublată).

La metamorfozarea lor din Cerșetori (de puțină libertate) în Polițai și Agenți, se va evidenția schimbarea și la nivel de limbaj, machiaj, îmbrăcăminte, comportament — oamenii au evoluat pe scara acestei societăți decăzute!

CON-SULICA este mâna dreaptă a lui Pampolin (cu care acesta din urmă se șterge la... fund!); lingusitor, prefăcut; trecut de 60 ani. Banal ca însățire.

BULA: tip de golănaș de la oraș, cind mescher cind serios — trecând brusc de la o stare la alta; veșnic tânăr, pus pe șagă. De cele mai multe ori neserios. Rău văzut de autorități.

Îmbrăcat că mai haisos, soios; geacă roasă-n coate și cu petece de cauciuc, blue-jeans — scorțoși, frecați în genunchi, peticii, șlapi de lemn în picioare cu care va troncăni pe scenă, șapcă de şomer pe cap, eventual ochelari fumurii de ganster din Chicago.

Neras, dar nu cu barbă; înalt și slab.

Limbaj de miștocar.

SMARANDACHE și SUBCONȘTIINȚA sa: însi anonimi; limbaje italienizate.

NORODUL: o mulțime pestriță de femei, copii, bătrâni, bârbați... (sau decor (fie o pînză desenată, sau statui luminate din unghiiuri multiple, sau o peliculă cinematografică pe un ecran în spate) și sunete înregistrate pe bandă care să presupună existența lor.)

VOCILE: idem. Oameni obidiți, leșuiți, anemiați.

CLACA: reprezenta (poate mai reprezintă și astăzi!) acei spectatori plătiți care, așezăți în sala de teatru, aveau maniera de a aplauda furtunos după anumite replici sau 'a un semnal anume — spre a crea o falsă impresie asupra piesei. Claca va fi formată din cel puțin două persoane așezate în colțuri diferite ale sălii. Nu se vor ridica în picioare atunci cind își rostesc replicile pentru ca spectatorul să nu-și dea seama imediat cine le-a rostit. (De vor fi cumva

FLORENTIN SMARANDACHE

Intrebați de colegii de scaun, spectatori, dacă sunt actori sau replicile acestora fac parte din piesă, ei vor răspunde NU!)

În cazul nostru Domnii X și Y vor fi numiți "actori — spectatori"

Celelalte personaje sunt: fie caracterizate (la indicațiile de regie) în momentul în care ele intră pe scenă, fie nu prezintă particularități deosebite.

Ar fi recomandat să existe printre actori unii exagerat de înalți, pentru a contrasta cu Pampolin.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

(I)

STRUCTURA PIESE (LOR).

— peste un miliard — de miliarde de piese de teatru —

A 1. PREZENTAREA

A	2. PE DRUMURI DE ȚARĂ	A
	3. PREMIATUL	C
B	4. CONDUCĂTORUL IȘI IUBEȘTE POPORUL	T
	5. MASA	U
	6. MĂREȚELE CONSTRUCȚII	L
C	7. METAMORFOZE. COADA	

II

Primul antrac

D	8. DECOR FANTASTIC CU PERSONAJE MECANICE	A
E	9. ZIDUL	C
F	10. SCROAFA SAU COMERȚUL PAMPOLINIANN	T
	11. ȘCOALA PAMPOLINIANĂ	U
	12. ȘEDINȚA	L
G	13. CULTURA ȘI ȘTIINȚA	
	14. RĂZBOIUL	I
H	15. SCENE SIMULTANE LA GRANIȚĂ	

Al doilea antrac

I	16. DISCURSUL	A
		C
		T
		U
		L

III

Piesa cuprinde 16 tablouri (...diferit colorate!), dar relativ independente ca acțiune. Din această cauză ele pot fi *permute*. [Premiera teatrală, prima adaptare radio sau cinematografică, publicarea manuscrisului (sau a traducerii) etc, vor păstra ordinea indicată de autor. Aceasta este oricum mai "cuminte" par rapport aux autres.] La următoarele reprezentații teatrale actorii vor juca diferite variante ale piesei rezultate prin schimbarea ordinii tablourilor (aceeași indicație pentru ulterioare adaptări radio, cinematografice,

sau ulterioare ediții de carte) astfel ca eventualii critici, vizionând variante diferite să scrie cronică diferite, chiar... contra — dictorii! Nu se va anunța despre schimbare tocmai spre a surprinde publicul (... în poziție de offside!)

Aceste permutări ale tablourilor nu sunt făcute din pură vanitate, pedanterie, dorința de a epata a autorului, sau de dragul jocului. Nu. Ci (pe lîngă determinarea anumitor categorii de spectatori să vină de mai multe ori din curiozitate! cel puțin — la piesă, și — apoi pur și simplu pentru (în)frângerea monotoniei repetării) ele vor să pună în evidență importanța hazardului într-o operă artistică. [Dacă aş fi compus-o acum 3 ani, sau peste 3 ani cu siguranță că piesa ar fi arătat altfel. Inițial am pornit de la cîteva idei: cu Zidul și Discursul, pe care le-am dezvoltat și transformat în module (=mici piese) cvasî - independente. Au urmat imediat celelalte. Ordonarea lor a ținut de un criteriu pe moment, întîmplător, și fizicele relații între unele module. Dacă aş "umbla" din nou asupra piesei, cu siguranță că aş avea ce modificări să îi aduc (cred că s-ar ajunge ca pină la urmă să nu mai semene deloc cu ceea ce a fost la început), dar... nu mai pierd timpul cu această <lume întoarsă pe dos>, de care sunt sătul... pină-n gît!]

Cercetările autorului în teatru țin de experimentalism în dorința de a căuta *forme noi* (care forme să dea lovitura de grație *fondului*, să-l bată cu măturoiul la fund, și mai ales la... cap), de a sparge tiparele învecinate în care este închisă teatrul.

Să recurgem acum la o problemă de matematică (din combinatorică): Fiind date tablouri, numărul de permutări al lor este $1.2.3...n=n!$. O piesă de teatru cu n tablouri poate avea de la 1 la n acte (adică de la 0 la $n-1$ antracă), deci ordinea tablourilor fiind stabilită și schimbând doar numărul sau locul antracelor — avem:

$$\binom{n-1}{0} + \binom{n-1}{1} + \dots + \binom{n-1}{n-1} = 2^{n-1}$$

Astfel avem în total $n!$ 2^{n-1} piese distincte de teatru care au n tablouri fiecare. Dar putem și renunța la unele tablouri, formind piese cu: de la 1 la n tablouri. Numărul pieselor cu k tablouri luate din cele n tablouri este

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

Astfel, numărul total de piese de teatru, distincte, pe care îl putem forma va fi egal cu

$$\sum_{k=1}^n \binom{n}{k} k! 2^{k-1} = \binom{n}{1} 1! 2^0 + \binom{n}{2} 2! 2^1 + \dots + \binom{n}{n} n! 2^{n-1}$$

unde $\sum$ inseamnă sumă.

În cazul nostru avem:

$$\sum_{k=1}^{16} \binom{16}{k} k! 2^{k-1} > 10^{18} = 10^9 \cdot 10^9,$$

adică peste un *miliard de miliarde* piese de teatru.

În urma acestui nou record mondial (hai că mă dau "prea... sobru") în literatură, pot afirma cu "modestie" că sunt cel mai prolific scriitor din lume!! Această performanță nu mă îndoiesc că va fi depășită, ca orice record... sportiv! [Vechiul record apartinea lui Raymond Queneau, scriitor francez tot de formație matematică, cu ale sale "Cent Mille Milliards de poèmes" volum despre care G. Charbonnier afirma că este <premier livre qu'aucun homme n'aura jamais de temps de lire pendant sa vie>...]

Subscriem și noi cu teatrul nostru metafizic.]

Analog, "opera" (sau non-opera!) mea literară (și muzicală chiar!) nu va putea fi editată, nici tradusă, jucată, sau adaptată în întregime niciodată!

[Veți spune că era simplu de scris o astfel de piesă. Posibil. Dar atunci de ce n-ai scris-o pînă acum?

(... Oul lui Columb!)]

Și ce-am realizat prin aceste permutări, mă întrebați?

(:economie de hîrtie, de pastă de pix, și ...aitele...). Chiar și economie de ... gîndire!

O permutare a tablourilor va constitui o variantă (=o piesă de teatru) dintre cele peste un miliard de miliarde. Unele variante vor fi lipsite de logică, dar nu trebuie considerate ca absurde, deoarece este logic ca într-o lume întoarsă pe dos totul să fie ilogic!

Există însă și un număr enorm de mare de piese cu logică în acțiune. În acest sens, autorul a împărțit în nouă module notate A,B,C,D,E,F,G,H și I, deoarece tablourile 2-6, respectiv 11-14, reprezintă o dependență (privind decorul). S-a ținut cont de următoarele condiții impuse piesei:

— să înceapă cu modulul A, sau înaintea lui A să se afle cel mult modulele C,D,F;

— să se termine cu H sau I sau C;

- în cazul în care se termină cu C trebuie ca penultimul și antepenultimul modul să fie H sau I;
(C reprezintă un final... fără final! (=nedecis);
spectatorul (citarul) va continua acțiunea în imaginația sa...)
- B să se afle întotdeauna înaintea lui G;
- H să se afle într-unul din ultimele trei module; analog pentru I.
Iată spre exemplu vreo douăzeci de variante "mai" logice:
(varianta autorului):

ABC - DEFGH - I; CAB - FEDGI - H; DFA - BEGH - CI;
AEDB - GFHI - C; DCFAB - EGH - I; FABC - DEGI - H;
CABF - GEDH - I; ADEBF - GIH - C; FAB - EDGIC - H;
DAEBF - CGI - H; ABDE - GFH - CI; CABDE - FGI - H;
AEDF - BGHI - C; CFAB - EDGI - H; AEDFC - BGH - I;
FDAE - BGH - CI; BADEF - GIC - H; AEDFB - CGH - L;
DCAEB - FGI - H; FDAC - BGE - CI;

Pe alocuri, unele replici pot fi adaptate sau se pot improviza altele,
spre a suda mai bine modulele într-un întreg.

Pentru a testa reacția publicului și a măsura "flerul" criticii la
<iologism> și a determina forța de electricitate în gîndire și adaptare
la mediu, la condițiile neprielnice de viață (teoria lui Darwin) ale
spectatorilor într-o lume ostilă, impusă "regizorul ar putea propune
și niște variante care să încâice condițiile de mai sus, dind naștere
la *piese total nelogice* (în special în acțiune), lipsite de sens, tîmpite
(probabil ca și autorul lor!).

Sper să se facă bine distincție între <absurd> și <iologic>; pe
cind absurdul are o logică a sa: "absurdă", nelogicul nu are nici
una.

Ne putem permite acest ILOGISM deoarece lumea, pe care piesa
o scoate în față, este iologică.

Teatru intors pe dos.

Astfel variantele:

IBAF - H - CG - ED

HGB - DIF - ACE

GCE - B AHI - DF

sau chiar cu permutări efectuate în sinul modulelor B și C
constituie piese nelogice.

Să luăm totuși în serios și ... neseriosul!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

A(1) PREZENTAREA

TOATE PERSONAJELE, plus UN ACTOR aiurea

[Piesa va incepe aidoma unui film: cu un generic.

Pe toată durata ei, orchestra ar putea umple golarile dintre replici, dar mai ales cele rezultate din schimbarea decorurilor în chiar văzul publicului, sau acompania pe alocuri unele replici mai importante-gen muzică de film.

Scena complet goală. La ridicarea cortinei nici un actor nu va fi prezent. Apoi două persoane vor traversa (destul de lent în aşa fel ca publicul să aibă timp să citească) de la un capăt la altul scena cu o tablă mare pe care stă scris:

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS (i)

— comedie tragedie farsă dramă —

— inspirată din folclorul neoficial —
teatru metafizic

în două acte și jumătate
dintre care unul sexual
și un miniact...

operă pentru cor și orchestră
în sol-minor major
în traducere liberă
de Florentin Smarandache

unde i = 1, sau 2, sau 3,... și reprezintă varianta dată piesei. Apoi se vor întoarce cu alta, traversând în sens contrar scena pe care se scrie:

Ațiunea se petrece în Palillula
unde domnește Seniorul Pampolinn.

Aici se vorbește limba păsărească.

Guvernul se menține la putere
cu sprijinul Organizației din Pațagonia
și din nou cu altă tâblă:

D I S T R I B U T I A

traversind de această dată repede scena. Asemenei unui film mut. Mai departe va fi un continuu du-te-vino! pe unde ies următorii.

FLORENTIN SMARANDACHE

Apar PREZENTATORUL și cei doi actori PAMPOLINN. PREZENTATORUL va fi imbrăcat elegant: în frac, papion, pălărie și baston — ca un "gentlimân" englez.]

PREZENTATORUL: (Către public) Vă prezentăm în rolul lui (Numele actorului 1) și (Numele actorului 2) pe cel mai mare MARE SENIOR PAMPOLINN, Împărat de Palillula, Atașat de Pașagonia, Icre de Manciuria, Președinte al Președinției general generalizate, Cartof de Colorado (Între timp Actorul 2 a ieșit din scenă), Membru al CAcademiei de Lombago, Înalt, (Arată spre micimea fizică a lui PAMPOLINN) principe al Mauritaniei Internaționaliste, Savant de renume comunal — a inventat felia de pîine cu unt —, Ministrul extraordinarius și plenipotențiarius al Filipinelor Majore de Acolo (Nu schițează nici un gest), Viezure Aristotel din Pădurea tropicală, Cel mai iubit senior din popor...

[Claca, în sală, comentează fără să se ridice în picioare, cu voce tare. Pe cît posibil, spectatorii să nu-și dea seama că acești doi necunoscuți sunt actori.]

X: Eu cred că nu-l iubește nimeni, nici în Palillula, nici aiurea...

Y: (Răspunde din alt colț de sală) Nu trebuie să fii iubit pentru a căpăta titlul de cel mai iubit dintre pământeni...Dimpotrivă...

PREZENTATORUL: (Care fusese șocat de intrerupere)...

Lup de Bavaria Inferioară de Sus, Director Internațional al Filialei Filatelice de Timpane Arse, Cel mai viril bărbat feroce, Puternic (Arată spre fizionomia firavă a lui PAMPOLINN) comandant de oști, Mare voinic mare, Inspector secundar principal al Inspectiei principal secundare, Gras (Arată că de slab e PAMPOLINN) porc de Mangalia, Cel mai mare orator dintre surdo - muți și cel mai surdo-mut dintre oratori, Dovleac de India.

(PAMPOLINN face cîteva tumbe rostogolindu-se ca dovleacul la ieșirea din scenă.)

[Intră PAMPOLINNA grăbită și afurisită, iar PREZENTATORUL strigind după ea.]

PREZENTATORUL: ...Seniorina Pampolinna... Domnișoara (Numele actriței bătrîne)... cea lati-fundi-ară (Arată spre bazinul larg al femeii)... (Către PAMPOLINNA care a ieșit) Sînteți cam simândicoasă!

[Intră NEBUNUL]

PREZENTATORUL: Asta e Nebunul (Numele actorului)!...

(Către NEBUN) Așa de rău ai ajuns?... Eu m-așteptam să-ajungi și mai rău!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL: Mi-am lăsat barbă pentru că-mi port doliu mie-însumi.
Dar de ce m-ați născut? eu nu v-am rugat!

La "facerea lumii" ... pe dos.. din prea bun m-au luat nebun. M-
au făcut din om neom

Cind mă piș mă țin de pom...

(iese)

[Intră 123 și 475.]

PREZENTATORUL: Domnul 123 și Domnul 475... văzuți de (Numele
actorilor).

123 și 475: Noi suntem oameni simpli, din popor: țărani și muncitori.
Ne-au *depersonalizat*, nici nu mai avem nume, prenume ca lumea
cea albă... ci numere ca vitele înfierate.

PREZENTATORUL: Aceștia din popor sunt dușmanii poporului!

[Apare Consulică.]

PREZENTATORUL: Dinsul este Consulică.

123: (Către PREZENTATOR) Con Sulică?

PREZENTATORUL: Desigur.

(Către Consulică) Ia-n ascultă, Coane Sulică...

[Apar AGENȚII H_2S^2 și S^2H_2 cu pistoalele în mână, urmărind pe
cineva. 123 și 475 fug din scenă.]

PREZENTATORUL: (Arătând spre AGENȚI) Iată adevărății cetățeni
pașnici (Cei doi trag focuri de armă) ai Patillulei, care se ocupă
de păstrarea dezordinea sociale: AGENTUL H_2S^2 alias (Numele
actorului) și fratele său geamăn AGENTUL S^2H_2 alias (Numele
actorului). (Ies)

[Apare un grup talmeș-balmeș.]

PREZENTATORUL: Iată și NORODUL, format dintr-o mulțime
de năroji (Numele actorilor)!

NORODUL: Uraaa!

PREZENTATORUL: De unde veniți?

MAI MULȚI NĀROJI: (Simultan sau pe rând, în timp ce părăsesc
scena în dezordine). Din Injoseni...

PREZENTATORUL: (Recitind)... Ce-ți doresc eu ție, dulce Josnicie?

MAI MULȚI NĀROJI:... din Valea Plingerii... Flaminzeni... Însetați...
Vaidenoii... Mocirloasa... Afumați... Amărăști... Spinteni... Robești...
Belești... Măciuca...

[Apar BULĂ și SMARANDACHE.]

PREZENTATORUL: (Către BULĂ) Așa e Bulă... (Către SMA
RANDACHE) de SMARANDACHE... (Arătând spre fiecare:) (Numele
actorului Bulă) și (Numele actorului Smarandache). (Între
temp Bulă a ieșit.)

Un pîrlit de autor! Un rabat! Un neobrăzat!...

L-am scos pe ușa de incendiu în afara legii.

SMARANDACHE: Vă mulțumesc că mi-ați salvat moartea! (Pauză)

Aici, în buzunarul de la spate (Se bate cu mîna pe fese) îmi ţin Conștiința și subconștiința — niște personaje pe care nu le joc ca la carte.

[Iese. Apare HAMLET AL II-lea.]

PREZENTATORUL: Aveți în față Dvs. în carne și oase... mai mult în oase (Făcînd aluzie la "subtirimea" fizică a actorului) pe Hamlet al II-lea, de (Numele actorului).

[Iese. Intră CĂLĂUL.]

CĂLĂUL: Eu sunt un personaj mut: nu vorbesc deloc dar tai mereu în carne vie (Își arată satirul)... și lumea este mulțumită de serviciile mele.

PREZENTATORUL: Se numește (Numele actorului).

[Călăul iese. Un cîine jigodit traversează scenă.]

PREZENTATORUL: Aceasta este un Cîine-actor, nu un Actor-cîine!

[Intră alt actor.]

PREZENTATORUL: Renumitul actor (Numele și prenumele).

El are un rol predominant în Lumea întoarsă pe dos!

(Actorul iese. De fapt el nici nu va apărea deloc în piesă!!)

(Pauză)

Dar pe mine cine mă prezintă?... (Își sufleacă mînecile) Să mă autoperzint: sunt renumitul actor și reactor (numele său).

(Iese)

[Un Radio care se află pe scenă se aprinde singur și pornește.]

RADIOUL: Hei, dar și eu mai sunt pe-aici, nu mă faci cunoscut marelui public? Eu sunt un personaj de fier, inepuizabil, interpretat de un actor electronic.

[Radioul se stinge. Intră Reclamagiul cu o reclamă de-a-ndoaselea pe care nu scrie nimic.]

RECLAMAGIUL: (Către Prezentator, aflat în culise) O să te reclam!

Se vor lua măsuri po-pula-re, fiindcă dumneata ai uitat să mă prezintă. Sunt Reclamagiul (Numele actorului)... Un personaj mecanic care prezintă reclame... (Iese)

PREZENTATORUL: (Care a reîntrat) Vă anunțăm cu regret că din cauza îmbolnăvirii unor actori, piesa "Lupul cenușiu" de Sofocle Gheorghe nu poate avea loc.

[Prezentatorul iese. Cortina coboară puțin. Claca dă să părăsească sala.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Intră cele două persoane de la început cu altă tablă pe care va fi scris

ÎN ALTE ROLURI:

și se vor menționa: ingineri de sunet, orchestra (cu dirijorul), machiaj, costume, scenografie etc. terminind cu REGIA (scrisă mai pronunțat) și în dreptul lor numele persoanelor respective care vor defila prin fața spectatorilor.

Personajele (și actorii care le interpretează) care nu apar scrise pe afiș nu vor fi scrise nici pe tablă, și nici nu vor defila.

S-ar putea scrie un libret întreg pentru piesă, fără a transforma-o însă în operetă. Ar fi recomandat ca regizorul să consulte și un compozitor.]

[Intră Învățătoarea și elevii ei: Ițic, Ițica, Ștrul, Ștrula, Moritz, apoi Prezentatorul, după ce în prealabil ieșiseră toți ceilalți.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Sîntem nedreptățiti! Tocmai noi, Școala Pampoliniană, care pregătește viitorul de poimfine al Palilulei, viăstarele tării... Tocmai noi să nu fim cunoscuți opiniei publice?

PREZENTATORUL: Vă rog să mă scuzați... Așadar Școala Pampoliniană va fi jucată... în picioare... de (Numele actorilor)! Ei sunt adevărații vinovați fără vină.

[Ies toți. Intră A5,A4,A3,A2,A1.]

A5-1: Sîntem nedreptățiti! Tocmai noi, Comerțul Pampolinian, care pregătim viitorul negoț al Palilulei de aur. Tocmai noi să nu fim cunoscuți opiniei publice?

PREZENTATORUL: Vă rog să mă scuzați... Așadar Comerțul Pampolinian va fi... dat gata în cîteva minute.. de (Numele actorilor)!

Ei sunt responsabili de irresponsabilitatea altora.

A5-1: Dar ce-i asta? Parcă-am face teatru!

PREZENTATORUL: Păi teatrul a și-nceput, drăguții de voi!...

Chiar dacă nu are un început anume.

Hai! Grăbiți-vă!

A5-1 Decât repede și bine, mai bine încet și prost.

PREZENTATORUL: Acuș o să-i jucați pe sîrmă lui Pampolin... Pentru că lumea este întoarsă pe dos piesa va începe direct cu Actul II

[Ies. toți. Pauză]

Bate gongul de două ori. Pe o tablă scrie:]

A C T U L II

B (2) PE DRUMURI DE ȚARĂ

123,475 (VAX KAKATT), PAMPOLINN, CONSULICA
SMARANDACHE, SUBCONȘTIINȚA, ORCHESTRA (DIRIJO-
RUL — JANDARMUL)

[Decor: sărăcie lucie. În zare se ghicesc: o crișmă ordinară, afumată, un gard, ciini. Un balansoar printre grămezi de gunoaie, un ceaslov cu legi. Aiăturat o pușcărie frumoasă pe care scrie:

INCHISOARE DESCHISĂ ÎNTREGULUI POPOR

O R I C I N E E S T E L I B E R S ă I N T R E

Domnii 123 și 475 sunt îmbrăcați fără gust: jumătate țărani, jumătate muncitori, ierbeliți, nerași, dar nu bărboși, cu părul răsucit (cel puțin părul dacă ei nu îndrăznesc!), prăfuiți, transpirați. Astfel: .123 are cisme înalte de cauciuc, pantaloni-salopetă de sondor, ie albă cu flori roșii (țărânească), și pe cap căciulă albă de miel; ține sapa pe umăr; plin de nămol.

.475 are opinci (!), ițari albi (țărânești), jachetă-salopetă de sondor, caschetă de miner; ține în mină o cheie franceză; murdar de unoare.

123 este moșuleț cu părul alb, 475, ca vîrstă, are o jumătate de secol. Limbaje populare.]

123 și 475:(Cinind, miroșind a alcool, țepându-se, cu sticle de vin și vodcă în buzunare,

De la beat circiumă viu
Merg pe gard de drum mă țiu
Dau cu ciinii-n bolovani

(Se aud ciinii lătrind, aruncături de bolovani care se sparg în bucătele, ciini schelăjind)

Și-s prieten cu dușmani!

123: Unde te duci mă, aşa grăbit?

475: În Paillula!... Dar tu?

123: La scîrbici.

475: Las-o bă mai moale.

123: Hai să bem! O viață are omul și-o gaură-n...fund!

475: Iar femeia două. (Pauză)

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

- 123: Două vieți?
475: Da.
123: Sintem îmbrăcați cam sărăcăcios.
475: De, în ton cu vremurile păcătoase.
123: (Strânată) Hăpciu! (Tușește)
475: Noroc!... Dar parcă tușeai mai bine?!
123: (Strânată iar) Hăp - ciuu!
475: Faci chef!
123: (Strânată a treia oară, își suflă nasul) Hăăăpciuuuu!
(Pauză) Frrr... Vrrr...
475: Ești răcit du-te dracu!
123: Sintem sub influența alcoolului.
475: Ba cred că alcoolul este sub influența noastră!
AMÎNDOI: Cind ne mai trezim și noi odată? ca să facem o beție!
123: De mult n-ai mai dat nici un serin de viață.
475: Fiindcă am murit spiritual...
123: Ia zii, în ce raport te află cu Pampolinna?
475: De doi pe trei...
123: Dar cu Pampolinna?
475: În raport de cum se poartă cu mine... sau chiar în raport sexual,...
123: O să ne calce pe nervi... sau pe urme.
475: Pe Mihai l-a călcăt pe nervi cu tractorul, și l-a omorât.
123: E cel puțin nerod...
475: ... ba nu, e rod...
123: E cel puțin nemernic...
475: ... ba nu, e mernic...
123: Și ce-o să-i facem?
475: O să-i facem laba!...
123: Dar ce e cu el? a slăbit.
475: S-a ascuțit ca luptă de clasă!
123: Hai să-ți spun ceva la ureche!
475: De ce nu spui tare? că sintem doar noi doi!
123: Nu știi că sint microfoane peste tot?
475: Mergem, sau: nu mai stăm?
123: Să-l răsturnăm pe Pampolin de la putere!
475: Să-l răsturnăm pe Pampolin ce la putere!
AMÎNDOI: Uurra! Trăiască răsturnarea!
123: Pampolin e un prost fără pereche.
475: Nu-i adevărat, e cu perechea îngă el: Seniora Pampolinna.
123: N-aș vrea să fiu în pielea ei!

FLORENTIN SMARANDACHE

475: Ba eu aş vrea... măcar cu 15 cm!

123: Seniora Pampolinna nu zice cumva că e şi frumoasă?

475: O zice în sinea ei, dar n-are curajul să spună.

123: În preajma palatului se sapă gropi pentru Seniorul Pampolinna.

475: Zâu? Şi ce face Pampolinna cu aceste gropi?

123: Cum, nu ştii? Pampolinna e prost de dă în gropi... şi de-aia e aşa înfumurat!

Îşi sapă gropi împărăteşti, sau senioreşti.

475: Şi noi n-avem onoarea de a cădea în gropile lui de proştii ce săntem, pentru că aplaudăm toţi porumbelii care-i scoate din gură?

123: Desigur că nu; doar Pampolinna are inalta cinste şi datorie de-a da în gropi de prost.

475: Ce idiot!

AMÂNDOI: Jos Pampolinnn! Sus Răsturnarea lui Pampolinnn! Jos! Să-l răsturnăm pe Pampolinnn! (Limba îi se împleteşte mai mult în gură) Trăiască ura!

Apare Pampolinna şi senatorul său Consulică, timizi, molesiți.

PAMPOLINN: (Către 123 şi 475) Nu daţi şi dumneavoastră "bună ziua"?

475: Nu dăm doamnule... că nu avem. Pentru noi nu există zile bune în calendar, iar aceea pe care o avem să ţi-o dăm dumitale?

123: (Către Consulică) Cine mai e şi aschimodia asta?

CONSULICĂ: Înaltul Pampolinna. (Pauză) A obținut acest post în urma unui mare concurs... de împrejurări.

123&475: De mult nu l-am văzut, dar nici dor nu ne era!

123: Pampolinna pare cam prost dispus.

475: Eu cred că e doar... prost...

123: (Către Pampolinna)

Ia-ji şefule ziua bună
De la mapă de la gumă
De la biroul cu flori
Şi mocheta în culori
De la uşa cea cu yală
Ce-ai s-o-nchizi pe dinafară!

475: (Tot lui Pampolinna, care se dă într-un balansoar)

Ce te legeni şefule
Fără scaun fără gind
Dat din schemă la pămînt?

PAMPOLINN: (Cu nostalgie, balansindu-se în continuare)

De ce nu m-aş legăna

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Dacă trece vremea mea
Leafa-mi scade, munca-mi crește,
Buzunarul se golește
Anturajul se rărește.

(Consulică dă vînt mai departe balanșoarului care între timp
încetinise. Apoi se va îngriji că nă toată perioada cît Pampolină
își ține monologul să-l legene ca pe un copil mic)

Bate vîntul frunza-n sungă
Subalternii mi-i arungă
Se duc și cafeiele
Pleacă și cucoanele
Scuturind jupoanele
Și mă lasă-ncărunkit
Veștejtit și ramolit
Și cu doru-mi singurel
Să fug acasă cu el.
Bate vîntul dintr-o parte,
Eu aici. Ce-a fost... departe!

123: (Către Pampolină)

De ce te pleci lașule
Fără ploaie fără vînt
Cu funcția în mormint?

PAMPOLINN:

Și de ce să nu mă plec
Cînd pe jos trebui să merg?
Trec în stoluri păsărele
Ducînd gloriile mele:
Funcții, volgi, apartamente
Pe-atunci toate inerente
Și se duc pe rînd pe rînd
Zilele-mi intunecînd...
Au zburat cu post cu tot
Și-acum zic că n-am noroc
Și m-au lăsat puștiit
Nici măcar n-am bănuit.

[Pampolină se dă jos, locul lui este luat de Consulică.
Umiliindu-se, Pampolină încearcă să împingă balanșoarul.]

CONSULICĂ:

Nu mă-mpinge șefule
V-am slujit pînă la stele
Și pe bune și pe reie

FLORENTIN SMARANDACHE

Si-am ajuns să-i cint aşa
Soțioarei dragă mea:

[O mică pauză în care Consulică tușește de două ori, ca să-și dreagă glasul, iar la Orchestră - ca la operetă se aud cîteva acorduri pregătitoare pentru a începe melodia populară: "Ia-ți mireasă ziua bună", după care (odată cu Consulică) orchestra va cînta acompaniindu-i. Din sală se va putea observa spatele dirijorului imbrăcat în frac negru de ginere, cu baghetă, dirijînd și pe Consulică.]

Ia-ți nevastă ziua bună
De la 4000 pe lună
De la volgă, de la scară,
De la doamna secretară.

TOTI: (Jucînd "Hora unirii" și cîntînd acompaniați de orchestră)

Hai să dăm mînă cu mînă
Cei cu patru mii pe lună
Cei cu două s-o-nvîrtim
Cei c-o mie să muncim!

PAMPOLINN: Cinci cu mapa, doi cu sapa!

CONSULICĂ: (Înînd refrenul) Drapa hrapa

123: (Către Pampolin) Nu mă-mpinge c-amețesc!

475: (Către Consulică) Nu mă-mpinge c-amețesc!

SUBCONȘTIINȚA: (O voce bîlbită din culise, ca din fundul pămîntului) Atenționamente autore Smarandache, nu face caca... CaCa...ragiale s-a născut în Haimanale! Oare lăsare conștiința la copiare?

SMARANDACHE: Cer iertare de plagiare involuntare... (Tocmai apare).

123: (Către Pampolin, făcîndu-i vînt cu mîna) Îndrăznești să dai în mine?

475: (Către Consulică, același joc) Îndrăznești să dai în mine?

123: Eu, laureat al festivalului de... Cacaleți...

475: Eu, premiat și diplomat... Diploma de bejiv fruntaș pe țară...

123: Se caută prin toate buzunarele pînă cînd găsește în buzunarul lui 475 un petic de hîrtie de 1-2 cm² (= diploma!), pe care-l va ține cu amindouă mîinile, citînd necursiv, cu sughițuri.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

MINISTERUL BĂUTURILOR ALCOOLICE
Școala Superioară de Pileală

D I P L O M Ă

Noi, cîndrînia de examinare de pe lîngă Sucursala "Adio mama", conform instrucțiunilor în vigoare și prevederilor sociale ale legii nr. 261 din <Codul Bețivanilor>, am procedat la examinarea numitului Seniorul 475, născut în Circiumă, fiul Doamnei Crîjmă și al Domnului Tulburel, de naționalitate Spumos, cetățenia Tescovină, religia Bețivă, studii: 4 cls. Bodegă, 4cls. Bufet, plus cis. Restaurant. În prezentul act se atestă că numitul a făcut Școala Superioară de Pileală din orașul Șanț, jud. Noroi, raionul În Brînci, regiunea Sub Gard.

Susnumitul a absolvit această școală cu calificativul < foarte bine>, întrucît la examenul de admitere cît și în cursul anilor de studii, s-a prezentat într-o perfectă stare de ebrietate.

În baza celor arătate mai sus, i-s-a eliberat prezenta Diplomă pentru a-i servi la nevoie, cu ajutorul căreia va putea intra în orice local să consume orice fel de băuturi alcoolice.

De asemenea prin această Diplomă i se asigură dreptul de a merge în patru LABE și la nevoie Tîriș pe ududoaie, în aşa fel încât să fie lîns de cîini de statură potrivită.

PREȘEDINTE
Costică Cinzeacă

DIRECTOR
Nicu Butoi

SECRETAR
Vasile Litruță

475: (Aplaudă)... Bețiv în ultimul grad: gradul 40 la umbră!

123&475: Să-l răsturnăm pe Pampolin! Ajută-ne Smarandache!
Ajută-ne Smarandache! Ajutoor!

Ajutor, strigă fata lui Mosor
îmbrăcată-n fundu gol!

CONSULICĂ: (Către Pampolin) Nema problema!

PAMPOLIN: (Către SMARANDACHE) Pun eu gheara pe tine,
măgar de Maroc, smarandache mançafache și te bag la zdup, catî
albastru că catirii sunt negri...

CONSULICĂ: (Către Smarandache) Aaa, mistă autore, nu ţi se va
întimpla nimic grav... decît un mic accident, ici-coleau... morâi... și
gata... După aceea nimeni nu se va mai atinge de tine.

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: Ce, te-ncrezi că vin americanii și te scapă? Sar și franțizoi, nemțoi și gambino-papițoi?... crăcat în ploaie! Găgăuțe cu ciorapi de vată!... Ahăăă, ăia te-așă, te-ntărătă dar nu tu țătă! **CONSULICĂ:** (Către Smarandache) uite eu, din prudență de-a nu greși, nu întreprind nimic! (Către Pampolin) Pune-i în ștreang Majestate! Tunde-i gîndurile toate!

SMARANDACHE: Nu știu eu să fac piese, împărate!

PAMPOLINN: Dar cine, armăsar de Livărpul?

SMARANDACHE: Să întrebăm la vreun atelier de mecano-sudură...

CONSULICĂ: De cât e piesa, diametru?

SMARANDACHE: De 8 phi.

PAMPOLINN: Mie să nu-mi vîi cu-n asemenea răspuns! Eu vreau o piesă enormă de 14km și 5 ore, ca să facă o publicitate mondială în jurul meu. Vreau să cuceresc tot globul, babe cu chiloji de tablă, patru ochi în plăpumă, bărbăți... (Corectîndu-se) M... bărbăți cu mină sculată, și voi începe mai la început prin a le înginge pălăriile de paie de foc...

CONSULICĂ: (Bate din palme, apoi amenință pe ceilalți) justiția noastră are menirea de a apăra injustiția. Iată "Legea privind legiferarea legală", Nambă 13 miliarde, litera alphe Beta, aliniatul 1 milion. (Arată ceaslovul, apoi citește) Art. 1 Șeful are dreptate.

Art.1. Șeful are dreptate

Art.2. Șeful are întotdeauna dreptate.

Art.3. Cînd șeful nu are dreptate se aplică Art.1 și 2.

(Lăsind ceaslovul din mină și adresîndu-se muștrător)

Constituția din Palilula prevede că ca cetățeni aveți drepturi și îndatoriri:

Drepturile voastre sunt îndatoriri.

Iar îndatoririle sunt tot îndatoriri.

PAMPOLINN: Decret Pampolinian! (Citește de pe foaie cu incurcături, intreruperi, confuzii — ca un analfabet)

Se interzice... portul Constanța... portul de către Constanța... portul sub formă de plete a gîn... gîndacilor... gîndurilor... virgulă... autorii vor trece... (Revenind) trece... la noi în cur... Kur... în curtea noastră... noastră... semnul mirării ca să fie tunși ... de idei... punct. [În acest timp Smarandache, care era deja tuns zero, apare în costum vârgat într-o frizerie unde Dirijorul-Jandarm îi pipăie inițial coarna imaginară de idei plimbînd mina cam la 10 centimetri de pielea capului lui Smarandache, ca o aură la sfînții de pe icoane; apoi foarfeca și pieptenele se aud clânjanind tot în jurul corpului,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

la aceeași distanță. La fiecare "șuviță" de gînd tăiată, Smarandache scoate gemete de durere.

În final își pierde conștiința... rămînînd doar cu subconștiința!]

CONSULICĂ: Cel ce are mai multe idei... este idiot Măria-ta!

PAMPOLINN:... Nimeni nu are... n-are... nu are...

CONSULICĂ:... Toată lumea are nare

Numai papa n-are nare...

PAMPOLINN: Nimeni nu are voie să gîndească, gîndim noi în locul vostru!

... Nimeni nu are voie să aibă, avem noi în locul vostru!

CONSULICĂ:... Nimeni nu are voie să aibă voie, afară de Senior Pampolin!

PAMPOLINN:... Nimeni nu trebuie să stea degeaba, stăm noi și pentru voi!

... Nimeni nu are voie să facă, facem noi în locul vostru!

Vom interzice totul!

CONSULICĂ: Vom interzice chiar și interzicerea!!

123&475 (Către Pampolin) Domnule mahăr, vrem să ne facem nevoile spirituale.

123: (Ridicind două degete ca un școlar) Înălțate, eu fac pe mine, nu mai pot!

475: (Pentru sine) Nu se mai termină odată de două ori actul acesta?

123: Care act?

475: Actul de proprietate pampoliniană asupra bunurilor de consum reale.

123: Înălțate, dacă nu am voie să fac pe mine, îmi cer permisiunea nobilă să fac pi pirsoana dumitale!

CONSULICĂ: Îți s-a spus că facem noi în locul tău.

PAMPOLINN: (Către Consulică) Fă, bă, fă!

CONSULICĂ: Nu-mi vine Maiestate!

PAMPOLINN: Cine să-ți vină, dihor de Malayezia? Pe cine vreai să vină?

CONSULICĂ: Îm... Îm... el... adică... ea... materia fecală nu-mi vine...

PAMPOLINN: Motan încăștat în pijamale, ogar de treabă mică mare, ce materie focară vrei?...

Ordon imediat să-ți vină!

CONSULICĂ: (Neavînd încoitoare începe să se scâme scoțind sunete ridicolе)... Cr... Prrrr... Srrrr... Vrrr...

PAMPOLINN: Băgați la pîrnaie zevzechi sobolani, codlobani!

[Consulică pune lanțuri și cătușe lui 123, 475 și Smarandache și-i conduce foarte politicos spre locul de detenție.]

PAMPOLINN: Pe ce stradă e Pușcăria?

CONSULICĂ: Pe strada Eliberării nr.13.

PAMPOLINN: A, numărul 13 este norocos.

CONSULICĂ: Da, știam... De la acest "țuhauzăr" îi duc să viziteze cimitirul "Învierea"...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Bagă-te și pe tine în rahat, nătăfleț codalb!... Cu țambalagii ăștia!...

[Consulică își pune cătușe și intră singur la arest.]

123: (Către 475) Ce mai faci acum?

475: No, bine. Dar tu?

123: No, bine.

475: Las', c-așa ne trebuie!!

[Cei patru joacă pe scindura goală legăți la măni și la picioare — un amestec de grotesc, comic, ridicol.

Orchestra reapare. Se vede dirijorul îmbrăcat jandarm dirijindu-i cu pulanul de cauciuc.]

123,475,SMARANDACHE, CONSULICĂ:

Hai să dăm labă cu labă

Cei cu vitejia slabă

Să-nvîrtim hora frăției

Pe podeaua pușcăriei...

[După care pușcăriașii se-ncolonează și părăsesc scenă defilind cu cîntecul patriotic "Noi suntem mîndria țării!"]

B (3) PREMIANTUL

PAMPOLINN, CONSULICĂ, BULĂ, PAMPOLINNA

[Schimbare bruscă de decor în chiar timpul piesei. De la mizerie la lux exorbitant.

Un castel, reședința lui Pampolin, covoare persane, bibelouri. Pe un perete este desenată o sobă (mărime naturală) iar lîngă ea sunt puse în realitate lemne tăiate pentru foc (= îmbinare de abstract cu concret făcută pe plan metafizic). Analog: o fereastră desenată și flori reale puse alături în glastră.

Pereții încăperii vor fi pur și simplu căptușiți cu tablouri de diferite mărimi reprezentând pe Pampolin prinț în poziții multiple: bust, privit din față, din spate, de jos, de sus, profil, îmbrăcat, dezbrăcat,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

cu Pampolinna, cu trei persoane (dar el în plin plan), vorbind, tâcind, făcându-și nevoile (la toaletă sau în public), etc. Apoi cărți, cărticele, pancarte, pancarteluțe, pancarteloaie; steme, stemuțe, stemoaie; lozinci, lozincuțe, lozincoaie - toate cu sau despre Pampolin. Citate banale, prostești din/despre Pampolin:

"Găina face ouă de Pampolin"

ori: "Trăiască mîncatul de brînză

Fără de osînză!"

ori: "Creștem furnici de soi de Pampolin".

Foarte indicată ar fi regizarea unor portrete stilizate ale lui Pampolin, în gen de pictură metafizică, și să dea într-un umor negru, deformări violente, cruzime, absurd, stil anacronic, lugubru, sinistru (precum renumiții pictori Jérôme Bosch, Bruegel Le Vieux și Bruegel d'Enfer, Francis Bacon, James Ensor, Joan Miró, sau ca desenatorul Roland Topor). Un tablou s-ar intitula "Pampolin omorînd balaurul cu șapte capete", altele: "Puterea de convingere a lui Pampolin" (I: Pampolin ține o cuvîntare unei cirezi de boi, și II: un bou cu coarne ține o cuvîntare unei mulțimi de oameni) "Umanismul din Palillula" (o adunare de moși strîngî de gât un copil cu tot felul de eșarfe pe care scrie Palillula), "Eroismul lui Pampolin" (este înfățisat împăratul omorînd o broască), etc.

O sculptură în genul lui Gregorio Hernandez ("Christ zâcind") intitulată "Umanitatea însingerată" (va avea chipul Nebunului), altele în genul figurinelor scheletice ale lui Giacometti ("Pampolin alungînd dușmanii", înfățîndu-l cum dă muștele afară)...

Acestea sunt importante îndeosebi pentru forța simbolică a piesei. (A vorbi fără cuvinte) Tablourile vor fi așezate în diferite poziții (Unele chiar cu fundul în sus), vor fi de culori diferite ca un mozaic.

Pe lîngă toate cele se vor mai găsi: ziare (un titlu "Viața Nouă în Palillula"), reviste ("Flacăra Palillulei"), panouri despre Pampolin și o carte exagerat de mare ca format, cu peste 10.000 file, pe care va scrie: "Nemaipomenitul discurs și viață ale Seniorului Pampolin".

Scena va rămîne cîteva minute fără un actor pentru a da posibilitate publicului să pătrundă sensul abscons, semnificația simbolică.]

PAMPOLINN: Care este, Consulică cel mai mare autor de bancuri din Palillula noastră?

CONSULICĂ: (Fără să stea pe gînduri) Bulă, Șefule.

(Pentru sine) Se pare că toată lumea a uitat că eu trebuia să fiu ascuns... la intuneric... (își freacă miinile) Am să tac chitic.

PAMPOLINN: Să fie, aşadar, adus acest mare... banchier!

Intră Bulă, care păşeşte timid în virful picioarelor pe un covor persan moale, imens. În mână are o pungă de nylon plină cu rulouri de hîrtie igienică.

PAMPOLINN: Hai, curaj! Păşeşte!... Peste cîtva timp fiecare om al muncii o să aibă un asemenea covor...

BULĂ: Vedeţi domnu tovarăş, şi ziceţi că eu spun bancuri...
(Pauză)

PAMPOLINN: Ce mai faci, mă băiatule, potaie împotrivită?

BULĂ: Nu mai fac doi bani!... Îi iau făcuji gata...

PAMPOLINN: Dar de ce cumpăraşi atîta hîrtie igienică, cînd de fapt toată lumea se aprovizionează cu de-ale gurii?

BULĂ: Ehee, tov-ule, ne-aşteaptă vremuri câcăcioase!

PAMPOLINN: Ia zii, dihor albastru, cum se transmit bancurile?

BULĂ: Nu ştiu padişahe... bancur la mine... bancur la tine...

PAMPOLINN: Bă Bulă, gogoman thomas mann, cum o cheamă pe maică-tă?

BULĂ: Lucia Sturdza Buiandra

PAMPOLINN: Şi ce e ea?

BULĂ: Mama e pecoiae.

PAMPOLINN: Cum pecoiae, ce e aia?

BULĂ: E distribuitoare la P E C O.

PAMPOLINN: Şi pe tacto, împletitule - îmbrobodit - mentalo - casnic?

BULĂ: Pe tata îi cheamă Buloi.

PAMPOLINN: Şi ce e el?

BULĂ: Tata e bărbat.

PAMPOLINN: Mă, apă-de-ploie - covăsită, eşti sigur?

BULĂ: Eu aşa cred, prea înăltîmea voastră scundă...

PAMPOLINN: N-ai voie să crezi, bou-de-india-că-vacile-sint- sfinte, tantălău piulărău...

Dar nevastă ai?

BULĂ: N-am. Tocmai m-am însurat...

PAMPOLINN: Şi cum este?... Era fată mare?

BULĂ: Păi eu ştiu?... Unii zic că da, alții că nu...

PAMPOLINN: Cum o cheamă?

BULĂ: Bulica... Soarbe zamă

Şi-nghite la mămăligă goală...

PAMPOLINN: Nu te bucuri lighioană că este multe lipsuri, că este absenţe, că este <nu este>... situaţia se agravează şi prezintă umflături?

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

BULĂ: Ba da sultane. Constitue materia primă a bancurilor meie.

PAMPOLINN: Unchiu-tău ce mai face?

BULĂ: (Rece) Mulțumesc... mai bine ca la anu... (Pauză)

La anu' și la codanu! La anu' și la mulți ani să ne dați și nouă bani!

PAMPOLINNA: Vă dăm la anu și la mulți ani!!

PAMPOLINN: În aleasa recunoștință și grija a guvernului față de preamărinimosul și talentatul Bulă, noi, Pampolin, Împărat de Palillula, Conte de Manciuria...

PAMPOLINNA: Hooo, morișcă de vînt, oprește-te, termină-te!

PAMPOLINN: ... deci noi, Pampolin, avem bunăvoița de a premia din nou pe renumitul actor Bulă, artist al poporului, cu 17 ani muncă silnică pe viață la Ocna Mare...

PAMPOLINNA: Ocnele Mare, incultule.

BULĂ: (Duios) Vă mulțumesc *vouă*, împărat de Palillula, este o nes perată surpriză din parte-mi... N-aș fi crezut vreodată să fiu atât de venerat. Credeam că mă veți jicni cu doar 3-5 ani de carceră sau muncă în vreo carieră...

PAMPOLINN: Ce carieră, bashină de Bucharest? Noi nu avem nevoie de... piftie congelată ce ești!... de carieriști...

PAMPOLINNA: Ba piftie congelată cu crăcat mâninci, Surcel Purcel!

PAMPOLINN: Nu mă-ntrerupe că te ciup! (Arată spre fundul madamei ...) *Noi*, Împăratul Pampolin facem, crăcat în ploaie... deci *noi*, adică numai eu am voie să fac ca cariera mea de piatră să străbată mileniile *la stânga și la dreapta..dreapta...*

BULĂ: (Execută în pas milităresc) La stînn-ga!...

La dreaaaap-ta!...

PAMPOLINN: Înainte de a-ji începe frumoasa... osînză... asîndă... ai posibilitatea să fumezi. Ce țigări îți place?

BULĂ: Eu fumez numai țigări de tutun, chinezesci, marca "Nam Dâm Tu".

PAMPOLINN: (Îi intinde un băt scurt) Ține, destrăbălatule!

(Către ceilalți, arătind bățul) Presupunem prin reducere la absurd că acesta este o țigarie...

(Către Bulă) Cu ce mi te ocupi mătăluță în timpul liber?

BULĂ: Eu sănătăietor.

PAMPOLINN: Și ce tai... te rog-pardon-mă rog...toată ziua?

PAMPOLINNA: (Către Pampolin) Te rugăm nu te ruga!

PAMPOLINN:(Către Pampolinna) Te rog nu mă ruga!!

PAMPOLINNA: Trebuie să te împing eu mereu din spate...

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: Las'că și eu te împing din față... (Face un semn porno)

BULĂ: Eu tai ziua frunze la ciunci... Am niște ciunci ierbivori...

PAMPOLINN: Bineee... Vei, atuncea la zdup, tăia ciunci la frunze... Îți dau voie să faci cum nu vrei tu.

PAMPOLINNA: (Lui Pampolin) Vezi că cazi în ridicol. Noroc că te ridic eu... în slăvi.

B (4) CONDUCĂTORUL ÎȘI JUBEŞTE POPORUL

PAMPOLINN, PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNU, CERŞETORII 1 și 2 — POLIȚIAI 1 și 2 — AGENȚII H_2S^2 și S^2H_2 , BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI, CÎINELE

[Decor "mirositor". Un colț de stradă cu cerșetori. Un closet pe care să scrie W.C. și cu mirosluri urite care să poată fi simțite de spectatori. Tablouri cu Pampolin puse în virf de pari (ca proprietori), și la closet, imediat sub firmă. Când Pampolin își va ține puținul său discurs va fi improvizată o mică tribună, aiurită.

Scenă cu cerșetori (= persoane opuse sistemului) îmbrăcați luxos: costum, cravată, pantofi lustruiți..., care se umilesc și întind mîna la colț de stradă pentru a căsi. Trece suita regală: Pampolin, Pampolinna, Consulică.]

CERŞETORUL 1: Dă și mie o bucătică de pâine... sau măcar o frimitură de libertate!

PAMPOLINN și PAMPOLINNA: N-avem!

CERŞETORUL 2: Dă și mie puțină dreptate!

PAMPOLINN și PAMPOLINNA: N-avem!

CERŞETORUL 1: (Cu accent tigănesc) Hai cucoane, să-ți dea Dumnezeu tot ce n-ai...

CERŞETORUL 2: (Același accent)... crăcat la nas și muci la fund.

PAMPOLINN: N-avem!

PAMPOLINNA: Ba avem!

PAMPOLINN: (Către Pampolinna) Ce să avem?... Ești stupidă?

CONSULICĂ: Nu avem Majordome.

CERŞETORUL 1: (Către Consulică) Dă-mi și mie măcar o idee...

CONSULICĂ: N-am nici o idee!... Nici n-avem dreptul să avem!

CERŞETORII: Dar ce aveți?

CONSULICĂ: Avem stîngul.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

CERŞETORUL 1: (Încet, către Cerşetorul 2) Se pare că-aşa nu merge.

Hai să schimbăm tactica.

[Apare și Nebunul. Pampolinna se-mpiedică și cade cu cracii-n sus!]

NEBUNUL: Domnișoară, sau doară... (Arată spre Pampolinna)

CERŞETORII: E același lucru!

NEBUNUL: ... s-a lovit la picioare.

CERŞETORUL 1: Și ce te legă devenireata de picioarele dinsei?

CERŞETORUL 2: Pornește și el de undeva poate ca să ajungă unde vrea...

CONSULICĂ: De ce vorbiți obscen de casta și pura noastră fiică, soră, nevastă, mamă și buniciă?

PAMPOLINNA: (Răbufnind) Cum, eu bunică?

CONSULICĂ: (Pampolinnei) Voi sănțeți steaua noastră..

NEBUNUL:... care explodează în interior... face implozie!

PAMPOLINNA: E îmi păstrează suilieta.

[Cerșetorul 2 se ia după Pampolinna, călcind ușor în virful picioarelor, exact pe urmele acestuia.]

CONSULICĂ: (Către Cerșetorul 2) Ce faci netotule?

CERŞETORUL 2: Vreau și eu să calc pe urmele Seniorului Pampolin.

PAMPOLINNA: (Către Cerșetorul 2) Să mă pupi în anus, nenorocitule! [Între timp Cerșetorii s-au schimbat în Polițai: cu șapcă, centură, diagonală — docili sistemului.]

POLIȚAIUL 1: Seniore, rezervă-mi mie plăcerea asta deosebită!

POLIȚAIUL 2: Ba mie Seniore! Eu știu să-o fac mai cu artă... mai cu o poezie, mai cu o televiziune, mai cu o filmotecă...

POLIȚAIUL 1: Ba nu, că eu am buzele mai groase.

[Polițaii se iau la bătaie. Polițaiul 1 încalcă pe Polițaiul 2 și-i cară la pumni.]

POLIȚAIUL 2: Ia-l de pe mine că-l omor!

Ia-l de pe mine că-l omor!

POLIȚAIUL 1: Putu-ji mata ta să-ji put

De poet necunoscut!

POLIȚAIUL 2: (Lovit de colegul său) Mă doare drept în mijlocul mijlocului mijlocului mijlocului pităpalacului mătă!

PAMPOLINNA: (Pentru sine, referindu-se la Polițai) Greu la dești cu boala zgâlbitor... (Pronunțând cu intuție "boală" arată spre cel doi)

POLIȚAIUL 1: (Sărind în fața lui Pampolinna și lăsat înindu-se la o în geamuchi) Seniore, dă-mi mie primul onoarea să fiu boala marie; tale!

FLORENTIN SMARANDACHE

POLIȚAIUL 2: Nu-l asculta seniore doctore, eu sănt mai bou ca el și e dreptul meu!

POLIȚAIUL 1: Păi sigur, el are dreptul să se transfere, iar eu am dreptul rupt... și în ghips... (Şchioapătă puşin)

PAMPOLINN: Am luat deciziunea de a nu mai lua deciziuni.

Descurcați-vă boii mei!

CONSULICĂ: (Către Pampolin) Seniore, cu cît sănt mai boi, cu atât trag mai bine la jug. Împărăția pune mare accent pe docilitate, purtare...

POLIȚAIUL 2: (Îngrenunchiat în fața lui Pampolin și făcind semnu crucii) În numele tatălui, al fiului, al Sfintului Pampolin, amin... În numele tatălui, al lui Pampolin (în acest moment a dus mîna dreaptă — făcind rugăciunea — la penis) ... amin...

POLIȚAIUL 1: Să mergem la sindicatul nostru, să ia el hotărîrea cea mare.

PAMPOLINN: Sindicatul vostru e format din mine singur, oi cu floc de soc!

POLIȚAIUL 2: Măria-ta, păi ziceai că săntem boi goi!

PAMPOLINN:... zevzeci, golani, găligani...

POLIȚAIUL 2: Măria-ta, lasă-mă să fiu eu oaia ta cu floc de poc...

PAMPOLINN: ... butie rasă în zamă acră de murătură, pușlama cu trei picioare...

POLIȚAIUL 1: (Către Pampolin) Fă-mă pe mine Neghiob Rob!

PAMPOLINN: Din hotărîrea Consiliului Oamenilor Pampolini, a prea vestitului vestit inițiator de inițiere Nicălaie Pampolin, se acordă înalță distincție de 5 m lungime și 3 kg lățime de mare Neghiob Rob militanului **POLIȚAIUL 1**. Prin aceasta dumilealui se va putea bucura de toate nedreptățile în vigoare.

POLIȚAIUL 2: Și mie, Senior Judecător, nimic?

PAMPOLINN: (Îl scuipă-n cap c-o flegmă tuberculoasă) Ptiu, Ptiu, dihanie diformă aform și reformată inform.

POLIȚAIUL 2: Uraa! M-a scuipat în cap Maiestatea sa măiastră!

POLIȚAIUL 1: Te felicit sincer amice!

POLIȚAIUL 2: Și pe tine! (Se îmbrățișează ca doi prieteni)

[Poliții s-au metamorfozat acum în AGENȚI, apărători ai sistemului; în locul șepci pălărie, iar centura și diagonala sănt date jos și înlocuite cu un pardesiu lung.

Au devenit: Agenții H_2S^2 respectiv S^2H_2 .]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

AGENTUL H²S₂: Domnule Agent S²H₂, să păstrezi cu grijă această flegmă, nu se știe ce mare moștenire lași la urmași. Cînd Pampolin va fi răsturnat, scuipatul său va fi aur pentru istorie. Veți intra în paginile istoriografiei ca critic de carte. Ești Om Mare dacă te-a scuipat, dacă a mai avut scuipat și pentru tine!

AGENTUL S²H₂: Dar nici tu nu te poți plinge cu titlul de Măreț Neghiob de Stat Major, Agentul H²S₂... Cinste dezonoarei tale!...Și noi succese!

PAMPOLINN: (Către Agentul S²H₂) Năting de la mine pîn la tine, ce te vrei și tu un șsfu? Ti-ar place, ai? Marș în piula mea sculată cu șleii în amestec — că de floarea soarelui nu se găsește!

AGENTUL S²H₂: (Cu toată ființa lui radioasă) Oh Doamne, ce clipe fericite trăiesc! O să mă laud la toată lumea:

m-a-njurat Măria Sa! Aș fi fost și mai mîndru dacă mă-njura de mamă! Dar nu-i rău nici aşa...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Să vină la mine Seniorul 123!

CONSULICĂ: (Dînd din umeri a indiferență) Să vină! 123; (Apare din culise, purtînd haine vârgate, în pas militar)

La ordinele dumneavoastră!

PAMPOLINN: Ai executat întocmai planul?

123: Întocmai

PAMPOLINN: Cu cine ai mai fost?

123: Cu Senior 475, Senior 483 virgulă 2, și Senior 123.

PAMPOLINN: Deci au fost trei, și cu tine patru.

123: Ba nu, am fost cinci, fiindcă 475 a fost de zece ori!

PAMPOLINN: Ai dreptate.

123: Da de unde, dreptatea e întotdeauna în mîinile Dvs., uneori mai des o ținejî în ... picioare...

PAMPOLINN: Am legat-o cu lanțul că se făcuse a dracu și-ncepuse să mă muște...

123: I-ați pus și botnițe serioase. Îi stă admirabil aşa încătușată. Să trăiască!

PAMPOLINN: Marș de-aici!

123: (În patru labe ca un cîine) Ham! Ham! (Schelălăie)

Pampolin: (Către Consulică) Să vină la mine Seniorul 475!

CONSULICĂ: (Acelaș joc) Să vină!

[Apare 475 din culise, purtînd haine vârgate: Bilbüt, fricos, tremurind.]

PAMPOLINN: (Lui 475) Bă, cine mai fu cu voi?

FLORENTIN SMARANDACHE

475: Să trăiți... fu Tache, Vacis, Lyndi Cutza, Vax Kakatt, Tishinjoss, Sokaci, Bous, Băssă Nău, Koy Grassu, Pizz Doy, Pis Dana Pullăreano...

PAMPOLINN: Bă și cu cine... cu cine mai fu?

475: Să trăiți... Aăă... Să trăiți... Iii... cu... fu... cu... fu... Tică!

PAMPOLINN: Bă, fu Tică sau fu Tache?

475: Să trăiți da... Să trăiți nu... Să trăiți fu... fu... fu Tică! ... fu Tache să trăiți!

PAMPOLINN: Vax Kăkatt!

475: Eu sunt. Ordonați Să trăiți.

PAMPOLINN: Să trăiesc! E bine?

475: Ordonați... Să trăiți...

PAMPOLINN: Să trăiesc! E bine?

475: Sintem o placă stricată de patefon...

PAMPOLINN: Idiot ordinar împuțit calcinat, Kăkatt Vax!

Du-te-n mă-tă-n cur!...

475: Să trăiți mă duc. Am înțeles mă duc! Am plecat să trăiți!

PAMPOLINN: ... Du-te-n pista mă-ti!

475: Mă duc să trăiți! Mă duc să trăiți!

PAMPOLINN: ... Te bag pe unde-ai ieșit cît ai zice pește!

475: M-ași băgat să trăiți!...

PAMPOLINN: Piei din fața mea, scîrnă!... În mormînt!

475: Am pierit să trăiți!... În mormînt să trăiți!... În mormînt să trăiți!... Să trăiți în mormînt!

[Reapare 123 în patru labe.]

PAMPOLINN: (Către 123 și 475) Drept răsplătă am să vă dau și prime: (Către 123, arătând direcția) prima la stînga (123 ieșe prin stînga) și prima la dreapta! (475 coboară niște scări în dreapta).

PAMPOLINN: (Întîi către Agenți, apoi adresindu-se spectatorilor, deci trecere de la planul fictiv la cel real) Mă scuip pe voi, carvasan de cinci parale, îmi sănăti mai inferiori... ori... total... Voi sănăti simpli... muritori... oameni neinsemnat... nu veți ajunge în veci regi de Palillula. Eu voi rămine în istorie; se va scrie despre mine cu litere de argint, aramă și cașcaval în Marea Cartă a Națiunii.

Se va analiza deșteptările mele furunculoază, mașul pieptului exterior și alte documente. Cercetatori din toată lumea mă sănăcază, să sintezizează. Sunt cel mai frumos om de pe pămînt, cel mai poternic om nepomenit. Fără mine nu ar fi existat omenire (îl crește disprețul)...

NEBUNUL...neomenia...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN:(Corectându-se fără să-și dea seama) neomenia... Ziceți poate că eu o duc bine, dar n-aș dori nimănui să ajungă ca mine!

CONSULICĂ: (Făcind pe întristatul) Din ce cauză Imperațore?

PAMPOLINN: Pentru că vreau să fiu *singurul* stăpin atotbiruitor... Să nu mai am rival...

CONSULICĂ: Ooooooo ... Să strigăm din tot sufletul:

Albastru de metil!

CONSULICĂ și CEILALȚI:

Albastru de metil! (bis)

PAMPOLINN: Aveți șansa de a fi contemporani cu mine.

... Eu am dat indicații prețioase de construire a uzinei atomo-infecțioase de joasă presiune la altitudine — chiar dacă nu mă pricep deloc —, am ajutat cu privirea la ridicarea colinelor acestora de granit, numite "Calcaroșii Moi"...

(Pampolinн va vorbi foarte serios)

Oăi ce sănt eu, bărbat sau lapte praf?

... Datorită mie Amazonul se varsă în Marea Moartă, iar Oceanul de la Nord de Sud a înghețat conform instrucțiunilor mele. Recent am reușit, prin inteligența mea scăpărătoare, să obțin lapte praf din vaci cărora le dau drumul din avion și se fac praf... și să sparg lemne cu puiul de gălbează... Am condus conducerea Palilulei. Sînt *nemuritor!* (I se pune un junghi în spate)...

NEBUNUL: Am auzit. Corpul tău se va conserva. Se vor face din el conserve de porc afumat.

PAMPOLINN: (Impacientat) Vă rog să luați o pauză de un sfert de oră. Mă duc la W.C. -u-.

PAMPOLINNA: Succes!

PAMPOLINN: Voi continua discursul după aceea.

NEBUNUL: (Ironic) Vai, abia aşteptăm. Ce ne-am face noi fără atitea vorbe goale?!

PAMPOLINN: (Nebun-ului) Eu fac pe mine și tu mă bruiezi?

NEBUNUL: NIMIC NU POATE FI NECRITICAT! deci nici conducătorul...

PAMPOLINN: Am să-ți succesc gîțul ca la puiul de găină!

[Ia un pui mărișor de găină, viu, și-i sucește gîțul — cu multă cruzime și singe rece — omorindu-l. Apoi l-aruncă în mijlocul scenei. Picături de singe. După care se năpustește asupra Nebun-ului începînd să-i care la pumni și picioare pe unde nimerește. Nebunul nu zice nimic, nici cel puțin nu se apără, ci se chircește pînă cade la pămînt.

FLORENTIN SMARANDACHE

Bătindu-l măr, Pampolin se rănește la mîini de-atâtea loviturî. În tot acest interval exclamă către Nebun]

PAMPOLINN: Neobrăzatule, cine îi-a permis să crești mai înalt ca mine? (Nebunul cade la podea, ca la box)

Așa zic și eu respectul pe care mi-l datorezi!

Îți interzic să mai crești!

(Lovit mai rău la mîini) -ndrăznești să dai în mine?

Să mă lovești la mîini și la picioare? De ce opui rezistență?

(De fapt Nebunul nu opune nici o rezistență)

NEBUNUL: (Mirat)...Îmi cer scuze Seniore că v-am lovit!

PAMPOLINN:(Coleric) Acum îi sucesc gîțul ca la puiul de găină. [Se-ndreaptă spre Nebun, îi prinde capul între mîini și îl întoarce într-o parte — scenă metafizică: deci i-a sucit gîțul și Nebunului —. Nebunul va juca pînă la sfîrșitul piesei în această postură. (Iată-mă aşadar transformat într-un autor-criminal! (la fiecare reprezentăție să sucești baroar capul unui pui de găină!...))]

CONSULICĂ: (Către Nebun) Măi omule măi, ai rămas într-o parte!

NEBUNUL: Mi-ai făcut un serviciu prin acest deserviciu!

[În sfîrșit, lăsîndu-și coroana sa regală pe tribună, Pampolin intră într-un W.C.-u public. Se aud cufureli și zgomot de apă.]

CONSULICĂ:(Adresîndu-se publicului) În acest closet s-a rahat Marele Senior Pampolin. Deci să-l decretăm *Monument de artă!*

NEBUNUL: Dar Arta a fost deja castrată de Pampolin!

CONSULICA:... Fie atunci ca W.C.-ul cu pricina să fie declarat *monument istoric*

AGENTII: Magnifică idee!

CONSULICA: Să păstrăm la Muzeu marele crăcat al lui Pampolin!

AGENTII: Trăiască și-nfloreasă scumpul crăcat al Seniorului Nostru!

NEBUNUL: Caca - maca!

[Întră un cîine jigărît dar dresat, care are în coadă legat un covrig, ia coroana în gură, apoi ieșe cu ea.

Pampolin ieșe închizîndu-se la pantaloni și nu-și găsește coroana.]

PAMPOLINN: M-au mazilit! Mi-au luat toată puterea! Încercare de lovitură de stat?... Care-i animalul care-a cutezat, a avut intenția?

[Pauză. Poporul pleacă. Apar Agentii cu Cîinele de zgardă și coroana în mînă.]

AGENTUL H₂S²: Cîinele acesta, Seniore, pe care l-ai omenit cum se cuvine, a-ncercat să vă detroneze, să vă fure coroana...

PAMPOLINN: Nesimțitul! Lacomul de putere!

AGENTUL S²H₂: În mod cu totul neintenționat a avut această intenție.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN: Educați Cînele în spiritul Organizației noastre, a crescătorilor de vite!

[Agenții ies cu Cînele care latră de cîteva ori pe scenă.]

(Către popor) Așadar vă disprețuiesc că voi nu sănseți ca mine.
Mă scuip pe voi, mă piș pe voi, mă cara pe voi, putorilor!

(Scoate penisul și urinează pe scenă, stropind chiar și unii spectatori din primele rînduri.

Este foarte posibil ca scena sau personajul Pampolin să fie fluierăjî. Cu cît piesa va fi mai mult și mai intens fluierată huiduită ca la meci, cu atât trebuie considerat succesul mai mare — în special al actorilor — care au știut să intre în pielea acestor (non) personaje atunci cînd era nevoie, și să se distanțeze de ele cînd atmosfera o cerea.)

[Din sală vine cu un buchet de flori Băiatul care aduce flori. El pornește în momentul în care Pampolin își declama ultima frază ("Așadar vă disprețuiesc că ...") și ajunge pe scenă cînd Pampolin urinează.]

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Stimate D-le (numele actorului Pampolin), în semn de aleasă prețuire din partea publicului vă aducem aceste garoafe...

ACTORUL PAMPOLINN: Idiot ordinar, tembel astronomic, pampirist cortist, păi acu'ți-am spus eu!... La sfîrșitul spectacolului, prostie omenească!

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: (Arătînd la garoafe) Sire (Numele actorului Pampolin), mai îmi trebuie trei gologani că nu-mi ajung de ambalaj, să iau un celofan ca lumea...

ACTORUL PAMPOLINN: (Luindu-se cu miinile de păr) Plotogar de mitocan, bimbimpan, mă făcuși de rîs în fața spectatorilor că-mi dau singur flori...

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Iertare, Senior (Numele actorului Pampolin)!

ACTORUL PAMPOLINN:...Vezi c-acu pun călăul să-ți tăie boșogii! Profiterol că joc rolul unui tyran: craț praț braț haraistas — ai râmas fără cap... fără capac...

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Iertare, senior Pampolin...

PAMPOLINN: Marș jigodie-mpușită ordinar! Dinar vrei, ai?

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: (Plecînd în sală cu flori cu tot)... N-am!

PAMPOLINN: Înainte marș! Tot înainte! Marș!... Pat's-cinci!

... Pat's - cinci! (Îi dă un șut în fund)

[Băiatul care-aduce flori ieșe în pas de defilare, încercând zadarnic să facă cinci pași în timp ce Pampolină numără "pat'ș - cinci", împiedicindu-se.]

PAMPOLINN: Patru or cinci fac patrușcinci.

CONSULICĂ: Patrușcinci, dacă ordonați Dvs.

PAMPOLINN: Ordon că de azi înainte, paraștasui mă-si, unu și cu unu să facă brinză...

CONSULICĂ: Să trăiți! atâtă fac. Am să le comunic.

PAMPOLINN: Cui?

CONSULICĂ: Lui Unu, și lui Unu.

PAMPOLINN: Bravo! Te avansez că împleițat de carconat... Să facă și miere de trântorii!

CONSULICĂ: Să facă dictatore, suntem de acord!

B(5). MASA

PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNUL, AGENȚII

[W.C.-ul se transformă treptat în restaurant. Instalațorii vor lăsa circa o jumătate de minut cele două firme împreună. "W.C. RESTAURANT"

apoi firma W.C.-ului va fi scoasă. După un amestec de mirosuri (de closet și de bucătărie) va rămâne doar ultimul: mincăruri proaspăt gătite.]

PAMPOLINNA: Pregătirea pentru masă!

CONSULICĂ: Meniul Împăratului

Dimineața cînd se trezește, Marele Senior Pampolină ne mânincă sufletul... cu lapte și miere...

La prînz ne mânincă zilele... cu salată de salată.

Seară ne mânincă friptii... în urtură de crocodil și sos de hipopotam.

NEBUNUL: Sos de hipopotam? Ahăăă, să am eu asta, aş fi... boier!

AGENTUL H₂S²: Nu și se permite să fii boier... poate oier...

NEBUNUL: Pentru mine ar fi un sentiment nobil.

AGENTUL S²H₂: Ce nobil domne? sentiment pampolian!

NEBUNUL: Voi face o plîngere.

AGENTUL H₂S²: Nu este recomandată înainte de masă. Mai degrabă un scris către Pampolină. Este chiar indicat.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

AGENTUL S²H₂: (Către Nebun) Nu știi că dacă scuipi în sus, tot în cap îți cade?!

CONSULICĂ: După fiecare masă Pampolinna se relaxează și patinează pe creierii noștri... Apoi ne calcă pe timpane cu bocancii de sky, iar noi suntem foarte mândri și cancerosi...

AGENTUL H₂S²: Nu-i adevărat, șeful nu mânincă, șeful se hrănește...
NEBUNUL... se hrănește cu viețile noastre...

AGENTUL S²H₂: Șeful nu doarme niciodată, șeful se odihnește...
CONSULICĂ: Meniu Poporului

Poporul mânincă zilnic răbdări prăjite... cu măslinie de capră și găinăț în ploaie...

NEBUNUL... A-nceput de ieri să cadă

Un palilulean pe stradă
Cu șapca goală-n mînă
Nemîncat de-o săptămînă.
Ar citi, n-are lumină,
Ar dormi, n-are căldură,
Ar fugi, n-are benzină...

AGENTUL H₂S²: În timp ce Pampolinna mânincă numai cu gura, poporul mânincă cu ochii...

NEBUNUL: Păi sigur:

Dimineață: "ce ai"
La prînz: "cumpot"
Iar seara: "gem"

(Către Agenți) V-ați uitat la ăștia (Arată spre Consulică) care ne sfătuiesc să nu mîncăm, că ei au bucile pline?

CONSULICĂ: ... Iar periodic poporul mânincă bătaie... la cap... cu bătătorul de discursuri ale lui Pampolinna...

NEBUNUL: Mai rău de-așa nu se poate!

PAMPOLINNA: Tu ești pesimist. Fiți optimiști, dragii mei!

CONSULICĂ: (Sărind de la locul lui) Bambina Pampolinna, eu sunt optimist: se poate și mai rău!

AGENTUL S²H₂: Pentru ca totul să pară dintr-o bucătă, totul să mară, să gutue, să răruie...

NEBUNUL: Dați-ne și nouă bucate alese. Ne dați, ori nu ne dați?

CONSULICĂ: Nu este permis să vă atingeți de bucatele alese. Acestea sunt bunuri ale întregului popor! care revin Seniorului Pampolin...

NEBUNUL: Pampolinna ne mânincă... ne mânincă... ne mânincă... în fund...

AGENTUL H₂S²: Și carne este în autoseuze?

AGENTUL S²H₂: Este amice... este nevoie...

NEBUNUL: Se mai găsește prin autoserviri: mezeluri de cauciuc, lapte de var, cozonac de zgură...

CONSULICĂ: ... Rețeta pentru Ciorbă de pui: pui morcovi, pui ceapă, pui ardei... și pui nu mai pui, că ai pus de trei ori mai înainte!...

AGENTUL H₂S²: ... Cu mărar, cu pătrunjel
Cu untură de cățel...

AGENTUL S²H₂:... Bagă-n ea bagă-n ea
Macaroane și fidea...

AGENTUL H₂S²: ... Nu te da nu te lăsa
Hop - aşaaa...

CONSULICĂ: Apoi, un Cozonac de modă nouă
Fără unt și fără ouă.

NEBUNUL: Vai de cozonacul vostru!

AGENTUL H₂S²: Și covrigi cu gaură.

AGENTUL S²H₂: Gaura de la covrigi se plătește!

AGENTUL H₂S²: Nu.

AGENTUL S²H₂: Arunci de ce nu se fac covrigi cu gaură nici măcar!

NEBUNUL: Păi ce, poporul mănciacă găuri?

CONSULICĂ: Dar așa că cele mai bune produse materiale și spirituale le consumă poporul — prin rățeze și tăpăjări săi!

AGENTII: Am demonstrat empiric că alimentația e sănătoasă.

NEBUNUL: Bine, dar stomacul meu (Pune mina la burtă) e fără nici o știință!

B (6). MĂREȚELE CONSTRUCȚII

**CONSULICĂ, PAMPOLINN, NORODUL, NEBUNUL, AGENTII,
ORCHESTRA.**

[Tribuna cea scundă dinainte va arăta că o tribună înaltă și prăpădită, din scinduri vechi, creșterea obiectelor în detrimentul ființei umane. Cu cît posedă lucruri mai multe și prețioase cu atât omul devine sclavul lor.]

CONSULICĂ: Atențiu-ne vă rog, Monsieur ul (Citește așa cum se scrie) Pampolină va avea de sus — jumătate (Arată spre cer) un monolog în - te - ri - or!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

[Pampolină urcă la tribună. Se face liniște. Cu gura complet închisă dă din cap, din mîini, face gesturi ca și cind ar ține o prelegeră. Cam 1-2 minute va dura.]

AGENTII: Foarte interesant monolog, ne-a plăcut la ambele urechi.

PAMPOLINN: Dă-i cu hau hau, și iar dă-i cu hau hau...

Hau hau hau ... hau ... hau ... hau hau hau ... hau hau hau... hau hau ... hau ... hau hau hau

Norodul: (Unii) Meeee! Meeee!

(Alții) Beee! Beee!

PAMPOLINN: Să vă devotați mie trup și suflet!

NEBUNUL: Nici trupul, nici sufletul nu ne mai aparțin.

Totul se află în posesia Statului. Ne-au murit și speranțele, ca în infernul lui Dante.

PAMPOLINN: Să fiți de bună credință, eu sunt dumnezeul vostru!

NEBUNUL: Putu-ți Dumnezeu mă-ti!

PAMPOLINN: Nu există dumnezeu, eu sunt Dumnezeul.

NEBUNUL: Eu cred numai în Dumnezeul meu, nu al altuia...

PAMPOLINN: Să fie clar, chestiunea asta nu vă e prea clară...

AGENTUL H₂S²: Astăașă, ca chestie.

AGENTUL S²H₂: Ce chestie!

PAMPOLINN: Veți lupta și veți mori pentru mine, iar eu voi sta ascuns în buncăr, iar la sfîrșit Istoria va zice că EU am cîștigat războiul, chiar dacă nu știu nici să trag cu pușca.

NEBUNUL: Voi, adică tu, știi doar să trageji... mișă de coadă!

PAMPOLINN: Eu deci comand... Faceți măi!... Trageți hăi!...

Munciți proștilor!...

NEBUNUL: E ușor să dai ordine, e mai greu să execuți.

AGENTUL H₂S²: (Către S²H₂) Ti se pare bună politica pe care o aplică Pampolină?

AGENTUL S²H₂: E bună...

NEBUNUL:... pe varză!

AGENTUL H₂S²: Desigur, e bună...

NEBUNUL: ... de aruncat la gunoi! (Pauză)

Pampolină astăa reprezintă PROSTIA ÎN CEL MAI ÎNALȚ GRAD DE EXPRIMARE.

PAMPOLINN: (Inocent) Nu mă pot lăuda că aş fi chiar aşa, dar oricum mă apropii...

AGENTII: Pampolină doar are salariul cel mai mare.

NEBUNUL: Păi nu știi?... Prostia se plătește scump!

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: Tot poporul va învăța să solfegieze, să acompanieze. O să vă dau și instrumente muzicale. Eu voi da tonul... Va trebui să-mi cîntați în strună!

[Orchestra va solfegia ceva confuz. Pampolin va lălăi ca un afon, tare, iar ceilalți îl vor acompania prin bătăi din palme, din picior sau cîntind:

"Ia porumbu na coceanu
Dă-i cu druga sparge geamul
Pulabadim Pulabada
Pulabadim Pulabada"...

PAMPOLINN: Astă-i muzica ce-mi place!...]

Ne dezvoltăm impetuos în toate direcțiile: la stînga-mprejur și-napoi, la dreapta și la fund...

NEBUNUL: A fi multilateral dezvoltat înseamnă a ști cîte ceva din toate domeniile, pînă ajungi să nu știi nimic din nici un domeniu!

PAMPOLINN: La noi nu există șomeri...

NEBUNUL: ... ci personal neîncadrat în muncă...

PAMPOLINN: La noi nu există foamete...

NEBUNUL: ... ci oameni nehrăniți...

PAMPOLINN: La noi nu există biruri, nu există impozite...

NEBUNUL: ... ci taxe, dări, cotizații...

PAMPOLINN: La noi totul este benevol...

NEBUNUL: ... în sensul benevol-obligatoriu...

PAMPOLINN: La noi nu există analfabeți...

NEBUNUL: ... ci persoane cu diplomă care nu știu să scrie, nici să citească — dar știu să conducă, să poruncească!...

PAMPOLINN: La noi nu există crime, furturi...

NEBUNUL: ... ci omucideri, delapidări...

PAMPOLINN: La noi nu există tirfe...

NEBUNUL: ... ci femei de moravuri ușoare...

PAMPOLINN: La noi nu există minciuni...

NEBUNUL: ... ci neadevăruri...

(Visător) "La noi sunt codri verzi de brad

Și rîuri de mătase
La noi atîtea doruri sunt
Și-atîta *jale-n casă...*"

PAMPOLINN: Deci suntem o *nație* superioară!

NEBUNUL: Fișă-r nația a dracu!

PAMPOLINN: Organizația noastră, Crescătoare de Vite — de muncă și de muls — , forță conducătoare în Palillula, este superioară celorlalte organizații din Univers.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL: (Despre Pampolin) Unii șefi mai obiectivi, văzind dezastrul la care au adus ei lumea, și-ar da cel puțin demisia dintr-o funcție în care sunt incompetenți, dar ăsta se încăpăținează, ba mai mult: se urcă pe ulucă și mai și cîntă... cu - cu - ri - gu cu - cu - ri - gu!...

CONSULICĂ: Știți... Majestate,... din punct de vedere tehnic ei ne depășesc...

PAMPOLINN: Chiar dacă ne depășesc tehnic, societatea noastră este mai tehnică decât a lor.

CONSULICĂ:... și ei au o democrație mai largă.

PAMPOLINN: Nu-i nimic. Și voi sănțeți liberi să fiți sclavi! Să munciți să vă spetiți!

CONSULICĂ: Producția marfă a lor avansează în ritm rapid.

PAMPOLINN: Nu contează. Și producția noastră avansează înainte.

NEBUNUL: ... Ne fuluim ca capra rîoasă care stă cu coada-n sus! (Ridică degetul arătător imitând coada caprei.)

PAMPOLINN: (Către Consulică) Vă recomand să întăriți critica la adresa celoralte organizații, societăți!

CONSULICĂ: (Sfios) Dar Seniore, ce să criticăm? să-i criticăm că o duc bine??

PAMPOLINN: Nu este bine că ei o duc bine...

(Tresăring) Am a aduce o critică Radio - Televiziunii și paraviziunii: ieri, timp de 5 secunde, nu s-a vorbit deloc de mine...

Deci am arătat aici foarte clar că la toți indicatorii societatea noastră este mai superioară decât celelalte societăți!

(Pauză).

Vă vorbesc acum despre *mărețele construcții* din țara noastră (În acest moment se dărâmă o parte a tribunii la care plează)...

NEBUNUL: (Lui Pampolin) Nu mai vorbi că faci praf!

[După cîteva secunde un nor de praf se ridică din direcția lui Pampolin și se răspindește înspre popor. Se aud unii tușind, alții încinindu-se.]

PAMPOLINN: Tot ce s-a realizat s-a realizat numai datorită mie (Se bate cu pumnii în piept), tot ce nu s-a realizat nu s-a realizat numai din cauza voastră! (Îi arată cu degetul)

(Pauză)

... Vă vorbesc despre *nivelul înalt de trai* al populației.

CONSULICĂ: O legendă din străbuni povestește cum că un avion americanesc chiar s-a prăbușit deasupra Patilulei — lovindu-se de nivelul nostru înalt de trai...

PAMPOLINN: Trebuie să avem și nivelul politic ridicat.

FLORENTIN SMARANDACHE

AGENTUL H₂S²: Mie mi s-a sculat nivelul.

AGENTUL S²H₂: Și mie.

NEBUNUL: Nici mie.

CONSULICĂ: Nivelui îl vom ridica la toată lumea... cu macaraua.

PAMPOLINN: Vă vorbesc despre viitorul nostru luminos...

(Inopinat pană de curent atât pe scenă cît și în sală.

Întuneric beznă timp de 15-20 secunde cînd sala începe să se foiască.)

CONSULICĂ: Recent, Seniorului Pampolin i-a fost decernat Premiul internațional "Bronzul de aur" pentru propagarea întunericului cu viteza luminii...

AGENTUL H₂S²: Cîți concurenți au participat?

CONSULICĂ: A fost un singur concurrent, Pampolin, dar s-a clasat pe locul doi.

PAMPOLINN: Avem o concepție înaintată...

NEBUNUL: ... în mizerie...

PAMPOLINN: ... despre lume și viață.

NEBUNUL: Noi ne dezvoltăm numai cu gura, cu palavre...

PAMPOLINN: Avem cea mai înaltă rață... și... rată... de dezvoltare din lume... și ne dezvoltăm în continuare...

NEBUNUL: (Arătind spre podea)... În jos! ... Am ajuns la marginea prăpastiei...

PAMPOLINN: ... și mergem mai departe (Gesticulând cu mâna)...

NEBUNUL: Săriți! Ne prăbușim! (Se audă o căzătură, cu ecou, într-o prăpastie)

PAMPOLINN: (Arătând cu mâna întinsă spre prăpastie, pe care de fapt el n-o vede)... Înainte!

(Se aud căzături multe, lovituri, vaiete)

NEBUNUL: Păi sigur, dă-i înainte ca un bou!

PAMPOLINN:... Tot înainte!!!

C (7). METAMORFOZE. COADA.

RADIOUL, VOCILE, COMANDANTUL → VÎNZĂTORUL → POPA → NAȘUL → BALERINUL, PAMPOLINNA, NEBUNUL, ORCHESTRA (DIRIJORUL).

[Scena începe cu vocea Comentatorului - Radio care descrie — în sunete de fanfară — *plutonul de defilare al oamenilor muncii*, pluton pompos dar ordonat, ostășesc.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Pe măsura deplasării, acesta se va dezorganiza, dezintegra continuu, se vor adăuga noi persoane pe margini: toți deplasându-se sub formă de grămadă (!); personajele vor purta plase goale și borcane goale, în miinile goale vor avea cartele. Treptat plutonul devine o coadă lungă și stufoasă la lăptie, pâine sau carne: dezordine, fluierături, tipete, înjurături (muzică de jazz destrăbălat, în surdină); copii, bătrâni, plinsete vor întregi atmosfera. Apoi coada se va transforma într-un cortegiu funerar cu preoți, persoane în doliu, bocitoare electronice, și un scriu pe care scrie: ION DREPTATE; muzică de înmormântare. În final acest cortegiu se va converti într-o odă a bucuriei inconștiente, lumea cintă, ride și joacă de mama focului, ca isterică, fără să-și dea seama de ce. Apoi totul se transformă într-un balet grotesc.

Aceste metamorfozări vor fi făcute gradat, ca un lucru obișnuit. Este de fapt o autodistrugere semi-inconștientă. Pampolin se schimbă din Comandant militar în vînzător la alimentară, apoi popă, și în cele din urmă... naș la horă-n sat, balerin caraghios.

Pentru a sugera mișcarea se poate deplasa decorul din spate, actorii pe scenă mimind doar...

Personajele nu vor auzi Radioul (Presupunem că acțiunea se petrece în aer liber, iar publicul din sală se află într-o cameră unde aude atât Radioul dar poate asista și la manifestarea de afară. La început vocea Comentatorului - Radio este întreruptă de replicile mulțimii, apoi rolurile se inversează: Radioul, fiind în contratimp cu mulțimea, transmite lozinci.

Este o intersecție de dialoguri care se înțeapă reciproc. Vociile vor fi diferite ca timbru, înălțime, intensitate spre a putea fi distinse. Se consideră că Radioul merge permanent, dar din cauza mulțimii de pe scenă, publicul din sală nu îl aude decât fragmentar.

Autorul nu are nici o viziune asupra decorului; acesta poate fi în mod paradoxal, primitiv și modern, vesel și trist, blind și agresiv, etc. în același timp, stilizat...

Sarcina aceasta va reveni deci regizorului.]

RADIOUL: Cu ocazia Sărbătorii Naționale a Palillulei va avea loc în Piața Progresului din spate o mare demonstrație a oamenilor muncii, ca un omagiu adus conducătorului iubit, Palillulei noastre. Organizației din Pațagonia, limbii păsărești care e dulce și gustoasă și pe gît alunecoasă... Băieți și fete de la orașe și sate, făcind parte din Uniunea "Tânărul Pampolinist", cu buchete de flori simbol al gingășiei și frumuseții, purtind pancarte și alte lozinci și lozincuțe (într-adevăr, se observă pancarte în miini, pe cap, pe

piept, pe fund...) defilează prin fața tribunei oficiale. Se intonează cîntece patriotice, revoluționare... (Se aud Hei rup!... Hei rup!)

COMANDANTUL: Stîng!... Drept! (unii fac un pas cu dreptul, alții se opresc în poziție de drepti, apoi pornesc împinsî din spate de ceilalți)... Stîng!... Drepti! (Același joc)... Stîng!... Drepti! (Idem)... Înaiiii - te marș!... (Apoi vrînd să se răzgîndească) Înapoi... (Unii o iau înainte, alții înapoi. Se ciocnesc. Harababură.) Înapoi comanda, marș înainte! (Același joc: cei care o luaseră înainte o iau acum înapoi, și invers.)... Marș!... Marș n-auzi?... Niii! (Ca la cîinii)... Niii!...

[Voci din mulțime.]

VOCEA 1 (unul cu ochelari de cal): Dă-l afar din formație! nu ține cadența...

RADIOUL: Îndeplindu-vă această îndatorire cetățenească, răspundeți sprîjinului lucrătorilor, cerințelor dezvoltării economiei patriei, spre binele tuturor, al întregului popor!...

VOCEA 60: (Către Cel cu ochelari de cal) Vezi-ți mai bine de miopia ta!

RADIOUL:... Muncitorii în fabrici, țărani pe ogoarele patriei, cu hărnicia lor caracteristică, neprecupeșind nici un efort în sporirea continuă a înavuiri socială, în grija pentru păstrarea avutului obștesc; acest avut obștesc ne aparține, tuturor, adică nimănuî în mod special...!

VOCEA 2: Ia uite-l și pe-ăla! nu păstrează ritmul.

RADIOUL:... O splendidă demonstrație de vigoare și tinerețe...

VOCEA 41: Scoateți-l din rînd!

RADIOUL:... Obiectiv prioritar în reducerea cheltuielilor materiale...

VOCEA 92: Toarș Comandant, m-a lovit la genunchi!

VOCEA 93: Minte dom'le, mânincă rahat!

VOCEA 92: Ba el mânincă cu gura plină!

COMANDANTUL: Continuați!

RADIOUL: ... Aprovizionarea populației din Capitală cu cele necesare hranei...

[Apar persoane pe delături formînd o coadă la alimente.]

VOCEA 20000: Stai cucoană, că nu iau nimic!

RADIOUL:... Livrarea ritmică la fondul de stat a tuturor produselor agricole-obligație socială de maximă responsabilitate...

VOCEA 41: Da ce faci cu sticlele alea goale în sacoșe?

(Se aud zdrăngânind sticle goale)

RADIOUL:... Dovada îndeplinirii și depășirii planului - criteriu de apreciere a activității Organizației...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

VOCEA 20000: Nu sint ale miele!

VOCEA 57: Si ce cauta in mina la d-ta?

VOCEA 20000: Nu sciu domule.

RADIOUL:... Avem cetăteni bine pregătiți, buni specialiști, cu o concepție înaintată despre lume și viață...

VOCEA 106: O să te lingi dumilă...voastră pe bot, de lapte!...

Că n-o să mai apuci nimic!

RADIOUL:... Rezultate care bucură învățăminte care îndeamnă la o activitate mai eficientă în toate domeniile...

VOCEA 108: Dă-l dracu de smintit! (se aud cîteva loviturî de pahnă. O femeie tipă.)

VOCEA 73: Faceți loc... un copil c-o mamă-n brață!

VOCEA 55 (O femeie): Dați-mi trei litri.

VÎNZĂTORUL: Nu dăm decât doi.

VOCEA 56: Dacă nu dați voi, dăm noi! (Îi dă un ghiont lui 55. Scandal)

RADIOUL:... Se îmbunătățește mereu viața de Organizație, se promovează un stil de muncă dinamic (Doi înși se bat de-a binelea: box!), de angajare îndrăzneață — ca o preocupare permanentă a organelor de resort...

VOCEA 55: Adică cum, stau toată săptămîna la servici și nici duminica nu pot să iau?...

VOCEA 112: Noi ne facem că muncim,

Ei se fac că ne plătesc!

RADIOUL:... Concepție novatoare de o valoare colosală...

VOCEA 113: Si timpu trece.

Leafa-mi merge

VOCEA 55:... am mai făcut și-o droaie de copii!...

VÎNZĂTORUL: Ce, și i-am făcut eu? (Risete)

VOCEA 299: Nu se știe, că mamă e numai una, tați sunt mai mulți!

VOCEA 293: Copii, salutați pe toți bărbații, nu știți care e tatăi vostru!...

VOCEA 55: (Către copii) Plingeți mă, hai, să vă audă! Că dacă nu, vă las aici, să vă dea el demincare! (Le dă cîte una la popou. Copiii încep să chirăie în cor; mai tare, mai incet — la comandă. Dirijorul îi conduce cu bagheta. Unii susțină.)

RADIOUL:... Bărbați, femei, copii mulțumesc din inimă guvernului; pentru bucuria de a trăi în acest minunat coș de lume parădisul din întregul Univers...

VOCEA 152: Nu-i da domne, că-i **bea!**

VOCEA 293: Dă-i domne, dă-i la moacă!

RADIOUL:... O nouă și importantă etapă pe calea progresului și civilizației, a înfăptuirii programului neabătut...

VOCEA 55: Bă, tu vezi-ji de coada ta!

RADIOUL: Rolul vizionar al organizației noastre...

VOCEA 56: Aveți brînză?

VÎNZĂTORUL: Aici nu avem *carne*; în partea cealaltă *nu este brînză!*...

VOCEA 56: Dar cartofi aveți?

VÎNZĂTORUL: Da.

VOCEA 56: Atunci dați-mi și mie o jumătate de marmeladă...

VOCEA 483: Fă, aia fără basma, treci la spate!

VOCEA 490: Nu cumpăr nimic, stau și eu lîngă bătrînu cu baston, să-i ţin de ură.

(Se aud cîteva tuse de moș)

RADIOUL:... O îndatorire înaltă de răspundere față de societate, față de strămoșii noștri...

VOCEA 483: Ține-i mai bine de frumos te rog, afară!

VOCEA 301: Ce-ai neică, cu ea? Mă ține și pe mine de baston(!).

RADIOUL:...Noi expresii ale interesului major, ale aprecierilor manifestate în numeroase conținente și contingente față de Sfatul Înțelept al bătrînilor, față de contribuția teoretică în practica agricolă a Regatului Palillula la abordarea creațoare a problemelor existente între Statele Unite Sovietice Socialiste și Uniunea Republicilor Americane.

VÎNZĂTORUL: Baliverne!... Cartela mătale e veche.

VOCEA 1986 (Un Tânăr): Ce faceți aici?

VOCEA 1985 (Alt Tânăr) : Coadă la carne.

RADIOUL:... Tinerii, participanți activi la realizarea obiectivelor celui de-al 999-lea Congres de-o importanță covîrșitoare...

VOCEA 1985: Dar d-voastră?

VOCEA 1986: Facem pe noi de necaz că pierdem orele pe la cozi în loc să citim o carte...

Facem urină, materiale fecale...

RADIOUL:...S u p l i m e n t a r cît mai multe materiale necesare economiei naționale...

VOCEA 15000: Vă rog să-mi permiteți să intru în față, sunt gravidă.

VOCEA 12003: Ce, ești gravidă cu mine?

[Mai multe voci rid.]

VOCEA 286 432 (Un pici): Nene, dă-mi și mie un miligram de carne!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

VOCEA 100000: Treci la coadă, puță!

VOCEA 286 432: Mie încă nu mi-a crescut coadă nene, că eu sunt mic.

RADIOUL:... Formarea tinerilor pentru muncă și viață, mai ales pentru muncă...

VOCEA 43: Dați-mi vă rog un centimetru de pâine!

VOCEA 152: Fiți atent că ăsta e șmecher. Nu-i dați pâine c-o halește!

VÎNZĂTORUL: Este... Nu mai este... S-a terminat... Este... Nu... Ba nu...

RADIOUL:... Oamenii muncii răspund afirmativ la îndeplinirea datoriei...

VOCEA 300 123: Ce se vinde aici?

MAI MULTE VOCI: Nu știm nici noi, așteptăm.

VOCEA 300 123: De cind așteptați?

VOCEA 90 909 (O bandă): De anul trecut. De anul trecut așteptăm...

RADIOUL:... Participare plenară, entuziasă, a vîrstniciei generații la înfăptuirea neabătută a înțeleptei aprovizionări a populației...

VOCEA 100 001: Poate se bagă ceva!

VOCEA 86 520 (O adolescentă): Ce să bage, că nu mai au ce!... nu mai au cu ce!...

VOCEA 300 123: Și dacă n-o să fie nimic?

VOCEA 100 001: E, nu e, omu e dator să-ncerce...

RADIOUL:... Gîndire și acțiune originală, cutezătoare, dinamică, de amplu și profund ecou mondial...

VOCEA 100 002 (Pasă-mi-te scriitor): En attendant Godot!...

VOCEA 300 123: Și ce credeți că vine?

VOCEA 100 001: Poate e pe vine!

RADIOUL:... În slujba intereselor supreme ale întregului neam!...

VOCEA 300 123: Și dacă n-are vine?

VOCEA 100 001 (Posibil să fie vreun pensionar): Atunci îmi iau scaunelul și mă aşez la această mare coadă...

RADIOUL:... Deplină angajare, maximă responsabilitate în participarea tuturor la această mare adunare populară, ale cărei rînduri sunt în continuă creștere...

VOCEA 9131 (O babetă):(Vătindu-se) Au! Au! Au!

RADIOUL:... Sintem gata să răspundem cu veselie înaltelor comandamente ale prezentului...

VOCEA 9130: Ce-ai țățo?

VOCEA 9301: M-a lovit fiule... soarta!

FLORENTIN SMARANDACHE

VOCEA 18020: Au, îmi vine rău!

VOCEA 9131: Mă sufoc... Salvăti-mă!... Mi se-apropie sfîrșitul...

RADIOUL:... Sensui major al vietii...

VÎNZĂTORUL: La noi găsiți pînă neagră și cu coadă...

VOCEA 8 007 (Un bărbat): Nu mă-nghesuiți că sunt borțos!...

Nasc... Mi-am luat concediul de paternitate...

(Rîsete)

RADIOUL:... Măsuri energice pentru ducerea pînă la finis a sarcinii pe care o avem fiecare...

VOCEA 777 (diavolul): Ce naști camarade?

VOCEA 8 007: Nasc... o idee...

RADIOUL:... Idei forță ale devenirii proletare...

VOCEA 777: Ai aprobare?

VOCEA 8 007: Ce aprobare?... N-am nevoie!

VOCEA 777: Și nu ți-ai luat încă zilele?

VOCEA 8 007: Ia uite băăă, am uitat!

RADIOUL:... Să treacă din plin, cu toate forțele, la executarea directivelor date...

VOCEA 777: Luați-le!... Umflați-le!...

RADIOUL:... Iată grija deosebită pentru formarea omului nou...

VOCEA 8 007: (Ca un urs) Mor mor!... Ajutor!... Moor!

RADIOUL:... Trăim stăpini pe destinul nostru...

CEILALȚI: Nu muri! Te implorăm, nu muri!

VOCEA 777: Ssst!... Liniște!

RADIOUL:... Vorbește Istoria...

VOCEA 8 007: Am murit!... Gata!... Înmormîntați-mă!...

[Se schimbă decorul. Sumbru. Toți cerniți. Popa în frunte. Jelituri. Muzică macabruă. Sicriul.]

POPA: Iartă-i doamne nevinovăția!

VOCEA 101(Bocitoare): O-oa-ne! I-oa-ne!

(Pentru sine) A murit I-on...

POPA: (Pe nas) Și se va duce într-o lume cu multă verdeajă...

NEBUNUL: Ia ascultă părinte, dar o lume cu multă carne nu există?... că de verdeajă a murit!...

RADIOUL:... Creșterea în ritm susținut a producției vegetale...

VOCEA 010 (Bocitoare): I-oa-neee, I-oa-neeeee!...

[Se zărește sicriul negru, pe care scrie alb, mare, vizibil publicului: **ION DREPTATE**]

VOCEA 111 (Bocitoare): Ne lăsați singuri, I-oaaa-neeeee!...

VOCEA 101: Te băgară în pămînt, I-oaa-neee!... și-acum ne bagă și pe noi!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

RADIOUL: Însămînțările de primăvară să se facă în sol fertil, cu ritm intens!...

VOCEA 010: De ce ne părăși I-oaa-neee?... Nu-ți fu milă de nooooi?

RADIOUL: Nici o milă față de buruienile din lan...

VOCEA 111 "(Fredonind cunoscuta melodie populară)

Mai vino seara pe la noi

Ioneeeele draaagă (bis)

RADIOUL:... Economisii currentul electric, prerogativ major al fiecărui cetățean!...

VOCEA 101: (Fredonind o altă melodie populară, stil folk)

I-oaa-nee I-oa-ne

Toată lumea doarme

Numai eu nu dorm

De dorul lui I-on

I-oaa-neee I-oa-ne

Toată lumea doarme...

RADIOUL:... Noi stăm mereu treji, la hotarele patriei!...

VOCEA 010: (Cîntind ca Maria Lătărețu)

Ce se-aude măi neicuță

Joacă hora-n poieniță

Hai neică și noi la joc

Să nu ne lăsăm de loc!

RADIOUL:... O preocupare de înaltă răspundere față de societate, față de viitorul națiunii.

(Radioul își încetează transmisiunea)

[Și se înceinge o horă mare ca-n povești. Orchestra acompaniază lăutărește, chiar cu un iz ţigănesc. Sirciul este lăsat pe jos la-nțimpare, iar în jurul său, un brâu de sfirii călcăie. Pampolin și Pampolinna (redeveniți ei însăși), conduc hora. Din cînd în cînd cimilituri, chiote!... (Nașul Nuntașii sint îngeri.)

Hora aceasta se transformă treptat într-un balet disgrățios de babe cu sini lăsați, burtoase, picioare uscate cu varice, păr albit; și moși chelosi, cu barbă-cioc ca de țap, lungă, picioare flocoase și noduroase, scunzi, eventual fără dinți, ori cu ciuperci infecțioase pe piele, pentru a înfiora publicul.

Ei vor fi dezbrăcați la slip iar babele la bichini. Vor interpreta un balet modern pe o temă de dragoste(!) încercind să facă pe tinerii. Este de fapt un spectacol de balet văzut pe negativ! Considerate ca stăpinite de diavol, anti-personajele acestui anti-balet din această anti-societate vor întrupă grotescul și scîrba pînă la saturație. De

preferință acești anti-balerini să fie trecuți de 70 de ani, sau ar putea fi niște persoane de la azil: schilozi, epileptici în timpul unei crize, născuți cu anomalii etc. pentru a încarna o scenă opusă baletului tradițional: teatru grotesc.

<Balerinii> se vor impiedica și vor cădea de multe ori. (Acesta e iadul pe pămînt. — balerinii sunt șchiopi)

O parte a acestui anti-balet se va juca fără muzică.

Personajele se vor mișca dând impresia că există o muzică pe care publicul nu o poate auzi.

Autorul dorește regizorului mult succes!]

(Primul antracă)

PREZENTATORUL, ORCHESTRA

[Cade cortina. În fața ei apare PREZENTATORUL care anunță:]
PREZENTATORUL: Pe durata antracătului veți audia un SINGLE dedicat PreaMăritului (În sensul de <mărit prea mult, exagerat> Senior Pampolin și PreaMăritei Senioare Pampolinna, din ultimul Album best-seller internațional! (Iese)

[urmează cîteva melodii ordinare (!), de bodegă: "Cine-a pus cîrciuma-n drum", "Dă mamă cu biciu-n mine", "Deschide bageo fereastră să-ți dau foc să-ți arză casa" alte melodii cu teme sexi din folclorul neoficial, cântece țigănești (Gabi Luncă), murdare, lăutărești etc. transmise prin statie, fie interpretate de orchestră]

ACTUL I

[Gongul bate o singură dată. Pe o tăblie se va citi

A C T U L I]

D (8). DECOR FANTASTIC CU PERSONAJE MECANICE
CONSULICĂ, PAMPOLINN, HAMLET AL II - LEA; AGENȚII

[Un fel de teatru positionescian. Cele trei personaje vor executa numai mișări rigide, de roboți, ca acele unui ceasornic. Hamlet al II-lea este un personaj fantastic.

Decorul va fi format din obiecte (semî) rotunde:

o semisferă avînd în față o deschizătură în formă de arc de cerc (ca navetele spațiale). În fața semisferei este trasat un semicerc AB, al cărui centru O va fi același cu al semisferei. Consulică se

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

va deplasa încontinuu pe acest semicerc, du-te-vino, de la A la B; în virfurile A și B va face întoarceri la stînga-mprejur ca un militar destoinic; replicile sale vor fi în ritmul pașilor.

Hamlet al II-lea se va afla deasupra, pe semisferă, mișcindu-și antenele, iar Pampolin înhuntru, nemîșcat, așezat pe un scaun de formă că mai rotundă.

Consulic și Pampolin îmbrăcați că mai fastuos.

În rest scena e goală.

Deasupra semisferei este intuneric, încât Hamlet al II-lea nu se vede.

Prin decor și îmbrăcămintea personajelor, în special Hamlet al II-lea, avem o scenă de teatru S.F.

(De fapt și celelalte scene ale autorului sunt tot S.F. (= Smarandache Florentin)!)

CONSULICĂ: O să mă fac că plouă!... ca să crească recolta...

PAMPOLINN: Cum?... Să plouă fără consumămintul meu?... Voi da ordin să dispară norii după cer.

CONSULICĂ: Știți, plouă cu găleata!

PAMPOLINN: Ce vorbești Franz?! Ce e asta, anarbie?... Trădare!...

Cum v-ați permis să puneteți mină pe găleată?!

CONSULICĂ: (Intimidat) Știți... Îmi... Știți...

PAMPOLINN: Ce să știu? Nu știu nimic! Cine v-a lăsat în magazie la găleată, ca juveții, ca castraveții?...

CONSULICĂ: Noi am luat-o...

PAMPOLINN: Dar cine, imprestăt parponit, a dat drumu'la apă?

CONSULICĂ: Al-de-Sus!

[Un mic suspans, după care reflectoarele luminează pe Hamlet al II-lea: un individ în costum de astronaut, cu cască pe cap din care mai multe antene etc. (ca-n romanele Science-Fiction).]

PAMPOLINN: Bă, că de sus, ia dă-te-n moașta pe gheăță jos!... că-ți sparg creierul din buricul stîng...

HAMLET AL II-LEA: ...?! (Nu vede, n-aude, nu răspunde)

PAMPOLINN: (Către Consulică) Ordon să se opreasă ploaia și să nu mai revină decît atunci cînd şiretul de la bocancii mei va fi mai şiret decît toate şireticurile.

CONSULICĂ: Ploaio, oprește-te, temperează-te, termină-te!...

HAMLET AL II-LEA: (Cu o voce de robot)... m-am terminat!

(Simulează încheierea la pantaloni)...

PAMPOLINN: ...Calmează-te, farfurează-te, pricindează-te.

HAMLET AL II-LEA: ... mă calmez, mă farfurez, mă pricindez...

CONSULICĂ: (Foarte mirat, către Pampolinn) Ia uite domnule, ploaia nu vrea să asculte! Parcă ar fi de capul ei!

PAMPOLINN: Ce e aia, ce plouă fiecare cînd vrea și ce vrea?... Dacă nu va înceta pînă număr la patru i se va lăsa scara... ca să cadă... din pod.

PLOAIA: Pic, Pic, Pic, Pic... (Va trebui ceva natural care să ude actorii; o stropitoare cu apă sub formă de sferă, de exemplu, în mîna ălui de sus (Teatru real).)

CONSULICĂ: Fiți atent Domne, nici nu se sinchisește!

PAMPOLINN: Băgați-o la ochi! Troscolij-o! Căsăpij-o! Behăij-o! Ristonij-o!

HAMLET AL II-LEA: ... mă troscolez, mă căsăpez, mă aiurez...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Ai înțeles?

CONSULICĂ: Mda (Pauză)

(Pentru sine) Cum să bag ploaia la ochi?... Cine dracu-a mai auzit?... (O străfulgerare) Aaa, ba nu... ahaa... fac o gaură într-o galerie prin care să intre ploaia... O idee extraordînigură!

PAMPOLINN: Înțelesit-o? Executașit-o?

CONSULICĂ: Către Hamlet al II-lea) Cum te cheamă, Pișan-jos?

HAMLET AL II-LEA: Pe mine mă cheamă Piulă P. Piulă.

ACTORUL PAMPOLINN: Dar în distribuție parcă scrie Hamlet al II-lea?

ACTORUL HAMLET AL II-LEA: N-are contează!

PAMPOLINN: Căpitane și patrulă, puneti mîinile pe piulă, tăiați-i capul, puneti-i sare!

AGENTII: (Din culise) Nu-mpărate că ne doare!

CONSULICĂ: Vîrcolare. Burculare. C'lare. Lare. Are. Re.

PAMPOLINN: (Către Hamlet al II-lea) Cobori în jos luceafăr blînd...

HAMLET AL II-LEA: ...lasă că cobor în sus.

PAMPOLINN:... Alunecind pe-o rază.

HAMLET AL II-LEA: ... ce ești nebun-umpărat - cu - magiun, vrei să-mi rup mijlocăarea?

PAMPOLINN: Curaj bărbate de barbă castiliană...

Du-te la oștire pentru țară mori...

Și-ți va fi mormîntul incornorat de ciori...

CONSULICĂ: Dar ce-a făcut, prea mărită Mărie a ta?

PAMPOLINN: S-a pișat în sus! Tuuuri... Tuuuri... Tuuuri... Tuuuruuu...

CONSULICĂ: Vai ce neascultare! (Către Pampolinn) Ascultă-l, preluminate întunericos!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN: (Către Hamlet al II-lea) La ce materie, dromader acvatic, preferi să te-ascult, eu, cel mai modest emfatic din Palillula?

HAMLET AL II-LEA: ... îți cer ascultare, mare senior pampolinnnist...

PAMPOLINN: Hai cere...

HAMLET AL II-lea: ... iată ce ascultare îți cer...

PAMPOLINN: Ia...

HAMLET AL II-LEA: (Vorbire fără intonație, fără pauze, monotonă, robotică)... a fost odată o capră cu trei iezi făcuți cu creangă și într-o zi scufița roșie plecă de acasă și-i spune bunicuțe-i trei iezi cucuietă ușa mamei desciueți aaa nu e asta mă măicuța zise contele și mai luă o gură de vînt atunci vînătorul luă pușca și o puse la ochi trase și-i sări ochiul de sticlă și-i sări ochiul pînă se lovi de o sticlă lupul văzind aistă treabă se duse la un fierar să-si mai ascută glasul și atunci nina cassian refuză invitația refuzată de autorități de se rendre à l'étranger și vînătoru făcu o masă mare din scîndură de brad proaspătă și invită la masă pe lup să se îndestuleze și numai ce auzi la ușă glasul mamei trei iezi cucuietă ușa caprei desciueți închise ușa și ce-i fu dat să vadă în fața ochilor?... nimic! pur și simplu un drac de copil se suise în cireșul din față casei din urmă și culegea să-si umple sânul mai repede las c-o să te-nvăț eu minte nănașule zise capra și mai luă o gură de fin în vremea asta Nică supărat pe o pupăză care-l trezea nevoie mare cu noaptea-n cap își luă într-o zi șapca-n cap și se duse la scorbură dar nu trecu mult și lupul o înghiți pe scufița roșie moș chiorpec ciubotariul și piticii din poveste aleargă să salveze pe albă ca zăpada care făcea antireclamă merelor nu mîncăti mere sar putea să vă rămînă în gît de aceea campania dasas where a fost ucis un președinte kennedy pierdu o mare sumă de \$ chinezi în asia -de-vest-estică atunci făt frumos (către culegătorii de perle culegeți frumos cu f mare S.F.) din lacrimă coborî din copac întro super daciaford de calibră 3 virgulă paispe și alergă să se bată cu zmeii paraleiii dar îi ieși în cale viteazul decebal cu ostașii săi tăie făt frumos capul de sus capul de jos eccetera ale zmeilor dar uită să le taie și coada atîta io trebuit lupului care deschise ușa și mîncă în grabă cei doi iezi cu pînă și usturoi iar ca felul trei răbdări prăjite în ulei de amestec că de floare nu se găsește ia de floare ia prăjite ia de floare ia prăjite aleargă pînă la alimentara din colț rupse eticheta la o sticlă de țuică americană-americană și citi pe un afiș remaiem ciorapi femei de nailon sau naideloc pentru că nu există bordele și atunci soarele și onanismul întărește organismul faci la baba meandrele la țigânci sau cotoronți de aceea

gavrilescu cind se scormoni prin buzunare să plătească biletul de tramvai vai constată că s-a scumpit de trei ori în numai cîteva ore cum e cu putință cum e cu putință exclamă prea măritul sultan aladin unde e aladin aici sunt împieriștate iar la un semn deschisări calea și sapropie agale un bătrîn a căruia coaie atîrnau vro cinci ocale tu ești mircea dampărăte iami căcatul de la spate eu laș lua măriata dar nu pot de gura ta de aici se observă modestia și curajul domnitorului român care ar vrea să ia căcatul acestuia dar este împiedicat de turci cu o funie groasă dar abu hassan învățase multe din astea și întro zi veni la el chiar sultanul harun al rachid bună dimineață soare hai ku minen lumea mare unde este sora ta este în ogrădă taie un om ce? taie un om lemn și îl supraveghează uraaa uraaa trăiască giștele coanei pipa Uraa trăiască pipa coanei pipa trăiască de trei ori: trăiască trăiască trăiască (gata acum poasă moară ca trăit de trei ori) se opinti făt frumos din lacrimă și din toate putorile sale și îl băga pe zmeu în pămînt pînă la deget și atunci greuceanu luă buzduganu din cui și puse într-un diplomat cu mare diplomatie dar veni rîndul și lui prisia care păzi cu strășnicie merele conform indicațiilor prețioase și politicii înțelepte a organizației numai că între timp se puse o ploaie de ziceai doamne ce e aia? e ploaie și se răspundeau plouă nu vezi? că fait rien zise sophie mugnier specializată în dragoste cu furculiță și tontu porni în căutarea și de alții proști și găsi unu care băga soarele cu banjă în casă.

și uite aşa au luptat străbunii noștri eroici cu dare de mină și au ajuns cel mai popor dintre toate popoarele ei și au dat viață și cămașa de pe ei ca noi astăzi să trăim bine și să *navem* de toate.

mihai mihai

călare pe șapte cai

PAMPOLINN: Ce tot bălmăjești acolo? nătăfleș-fără-baston-in- buzunar.

HAMLET AL II-LEA: m-ai neînțeles cumva scumpe tyran?

PAMPOLINN: Amanu pricepu da nu-nțelegu...

CONSULICĂ: (Lui Hamlet al II-lea) Ai avut neprețuita cinste de a fi neînțeles de neprețuitul nostru Pampolin cel prețuit.

PAMPOLINN: Și în final cum s-a înecat Albă ca Zăpada?

CONSULICĂ: Cu grija...

PAMPOLINN: De ce oare?

CONSULICĂ: De-aia.

HAMLET AL II-LEA:... de brad și de fag...

CONSULICĂ: Ba de miner...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN: (Lui Hamlet al II-lea) Mai repetă o dată basmul începînd cu mijlocul sfîrșitului și urmînd cu prașila de toamnă și semănătul orzului.

HAMLET AL II-LEA: (Cîntînd pe două note doar)
foaie verde lobodă
baba-n cur se piaptă...

PAMPOLINN: Senzațional!

HAMLET AL II-LEA:

foaie verde laba giștii
mor de foame tractoriști

Hai să-l mai cînt o dată mai tare ca să vi se scoale o să se scoale din morți ca Isus Cristos care a înviat din morți iar eu am murit în vii (e vorba desigur de viile din drăgășani pe care nu le-am văzut în viața mea) mi s-a sculat cîndva o idee tare ca piatra iute ca săgeata cîte cuie săint pe masă atîși galbeni saveți pe masă cîte frunze în frunzar atîși bani în călindar săpunat măturăr ura uraa domnește peste tot întro zi făt frumos la râpus pe zmeu cu paloșul la băgat în pămînt pînă la șolduri (aici fac o paranteză și pe mine or să mă bage în pămînt mizeriile intelectuale cemidau) apoi la băgat și mai adînc pînă la genunchi apoi la băgat de tot pînă la gleznă în pămînt că îl băga cu capul în jos și cu picioarelen sus și ia retezat tălpile picioarelor ca să nimerească și călcăiul lui ahile de fapt era călcăiul zmeului sau cumva zmeul fi furase lui ahile călcăiul?

Dumne-zeul știe cert e că troia a fost cam spartă de zmeu Adrian actor român de origine americană
dracu tună

dracu ține post două zile pe săptămînă, una pe martie și alta pe venus dracu pe venus auzi vorbă mai dobitocească nu ie! pe zeița venus veche decind grecimea cu sinii goi nu iar fi rușine ce exemplu de puritate dă ea tinerelor fete râmase unele bătrîne altele borjoase? oase colțuroase cine poate oase roade cine nu mânîncă carne arne dracula a cumpărat 732 de arne care au costat fiecare 732 de lei și 15 tigri, cîte pantere fac 819 de arne?

PAMPOLINN: A, da, acum înțeleg eu de ce Hamlet al II-lea de Monaco 1 — a cununat pe In ginochio date!

E (9). ZIDUL

PAMPOLINN, DOCTORUL, NEBUNUL, AGENȚII.

[Un zid vopsit cu var alb, foarte înalt. Mucegai. Noroi. Un scaun negru.

De la fantastic extrem se va trece la un realism crud. De la mișcări mecanice compiuterizate ale personajelor, la mișcări necalculate, dezordonate. Multe gesturi făcute fără să-și aibă rostul. Nebunul va fi îmbrăcat simplu.]

PAMPOLINN: (Către Nebun) Ce vezi în fața ochilor?

NEBUNUL: Un zid invizibil.

PAMPOLINN: Acesta este zidul care înconjoară Palillula. Nimeni nu pătrunde, și nu evadează fără dezaprobaarea mea.

NEBUNUL: De aceea avem traiul în netihnă, și nimeni nu ne liniștește apele tulburi, iar fanariotul stîrnește furtună cind vrea... Dar unde este colegul meu, Bulă?

PAMPOLINN: A fost trimis la specializare (Pauză) la Penitenciar...

NEBUNUL: Doamne fereastră și-o juma de ușă spartă!!

PAMPOLINN: Zii, ce culoare are zidul?

NEBUNUL: Albă, binențeles.

PAMPOLINN: Uită-te mai bine, chiorule! Nu vezi că e negru? (Pe zid, într-adăvăr, începe să se întrezărească scris mic, undeva mai jos: SCRINUL NEGRU, dar de fapt el e alb). Belește ochii boule, că dacă nu... belești sula!

NEBUNUL: (Belește ochii cu mîinile. Se zgîrește. Își întoarce pleoapele pe dos. Timid:) Ochii mei văd alb, Seniorite.

PAMPOLINN: Ai orbul găinilor? cocoșate pintenate!

NEBUNUL: Văd bine, oftalmologule...

PAMPOLINN: (Făcind semn cu mîna către culise) Sancționaj-i!!

AGENTUL H₂S²: (Din culise) Numaidecît. Îi iau caii de la bicicletă.

AGENTUL S²H₂: (Din culise, cu accent de țigan) Să trăiască bicicleta!

PAMPOLINN: Ați suferit vreodată de vreo boală fizică... psihică?

NEBUNUL: Din păcate nu.

PAMPOLINN: Atunci o să te ducem la un doctor să te lecuiască... pentru totdeauna!

[Nebunul este împins cu forță și pus pe un scaun negru. Apare un doctor cu halat negru, chipiu negru, cu un satîr mare în mînă, care este de fapt tot Pampolin - deghizat în doctor- călău.]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

DOCTORUL: Ia probează ochelarii ăştia! (Cititorii îşi vor închipui cum Doctorul îi întinde Nebun-ului o pereche de ochelari) Cum vezi cu ei?

NEBUNUL: Nu văd deloc.

DOCTORUL: E un început bun. Dar trebuie să-i aducem cîteva îmbunătăjiri ca să vezi cum vrem noi. Hai să-ncercăm cu alte metode. (Schimbă lentilele convexe cu unele concave) Cum vezi?

NEBUNUL: Văd totul în roz! Hainele sunt roz. Viaţa o văd în roz. Albastrul e roz. verdele e roz.

DOCTORUL: Foarte bine! Acum ştiu unde e buba!

(Frecindu-şi palmele)

NEBUNUL: Buba?... Credeţi că e nevoie de operaţie la ochi?

DOCTORUL: Nu la ochi, la creier... Îngrijite dumneata hapul ăsta!

NEBUNUL: (Cioflăind ca un lup, cu gura largă) Hap! Hap! Hap!

DOCTORUL: Cum îşi mai e?

NEBUNUL ȘI ORCHESTRA: Tot pe loc pe loc pe loc
Să răsără busuioc

DOCTORUL: Ştii să dansezi, să iei hora'nainte?

NEBUNUL: Nu.

DOCTORUL: Atunci va trebui să înveţi să joci cum îşi cintăm noi!...

NEBUNUL: Vă mulţumesc. (Îşi dă jos ochelarii)

DOCTORUL: (Uitîndu-se cu aparatul în ochiul drept al pacientului) Ai vederea redusă la ochiul stîng... minus doi... miopia politică... (Schimbă şi se uită în ochiul stîng) Din păcate, la ochiul drept vederea îi-e normală. Dar o s-o ndreptăm noi!

NEBUNUL: (Pentru sine) Parcă-aş fi ciclop... cu doi ochi!

(Doctorului) Vă rămîn profund, profund îndatorat!

DOCTORUL: Deocamdată nu e prea grav, dar boala ar putea să avanseze dacă nu o tratezi... Şi-atunci e mai grav. Poţi orbi... din cauza altor doctrine...

Înghîte te rog *doctorina* asta filozofică, producţia proprie... made în Palillula...

NEBUNUL: Medice, dar eu mă simt sănătos.

DOCTORUL: NU se poate. Dacă am zis că eşti bolnav, eşti bolnav! Că poţi să deranjezi pe cei din jur cu văzul dumneavoastră, ceilalţi să nu vadă esenţialul din cauza văzului tău.

Boala ta e contagioasă şi molipsitoare: dacă tu vezi rău, şi vecinul o să vadă la fel de bine ca tine, copilul tău se va naşte cu defect mărit la ochi...

NEBUNUL: Şi ce e de făcut?

DOCTORUL: Va trebui să poți zilnic acești *ochelari-de-cal*. (Ii intinde o pereche fumurie de ochelari cu lentile concave, exagerat de mari, care îi vor acoperi fața în întregime.)

NEBUNUL: Și noaptea cum procedez?

DOCTORUL: Dormi cu ei în nas.

NEBUNUL: Păi nici visele nu mi le lăsați libere?

DOCTORUL: De mîine s-a interzis visatul în Paillula...

Visele sunt droguri ... și cei care visează toxicomani...

Aceștia sunt un pericol social, de aceea prin Decret de stat - supus Pampolinii a hotărât să se viseze cu porția. Fiecare având nevoie doar de un miligram de vise...

NEBUNUL: La forță d-voastră... de convingere!... (Arată spre satir) Și fiu-meu care ar vrea să se nască în curind?

DOCTORUL: Îți dau un sfat... popular... decât să ajungă ca tine, mai bine să-l naști direct cu ochelari de cal!

NEBUNUL: Și nevastă-mea?

DOCTORUL: Ochelari de iapă.

NEBUNUL: (Arătând la ochelari) Pot să-i port și pe ploaie?

DOCTORUL: Da sigur. Sunt ochelari - umbrelă...

NEBUNUL: Și dacă mi se udă șapca?...

DOCTORUL: ... Îți protejează retina de impuriăți străini... posturi clandestine...

NEBUNUL: Eu postesc marțea, vinerea și seara (Își pune ochelarii de cal pe nas. Arată caraghios.)

Acum protestez...

[Cind nu poartă ochelarii de cal pe nas Nebunul redevine el însuși: opozant al regimului. La unele critici mai dure pe care le va aduce lui Pampolin (înă la sfîrșitul piesei) ceilalți îi vor atrage atenția să-și pună ochelarii. Replicile acestea vor fi improvizate de actori la momentele pe care le consideră ei de cuviință]

DOCTORUL: Bravo! Nici nu îi-ai pus bine ochelarii în ochi și-ai și devenit mai deștept!

NEBUNUL: Dar acum văd totul în negru. Iarba e neagră...

DOCTORUL: Excellent! (Intră în culise și se schimbă în rolul lui Pampolin)

NEBUNUL: (Vorbind de unul singur, nesenzând absența doctorului)... Sufletul Nebunului îl văd prin corp... e negru... Visele copiilor sunt negre. Vai, ce minunat e totul! Albul e negru... ZIDUL E NEGRU...

PAMPOLINN: (Care tocmai apare) Bravo mă băiatule!

Așa mi te vreau: patrioț. Toți s-auvem aceeași viziune. Zidul e desigur negru, chiar dacă e alb.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

(Către Doctor, care se află în culise) Ah, medicii!... Domnu De Medicii, metoda dumitale dă rezultate dintre cele mai negre!

(Către Nebun, bucuros) Te felicit! Vino să-ți strîng mina! (Nebunul se-apropie. Pampolin îl ia mina și o strînge între clanță și tocul ușii. Nebunul scoate sunete de extazie).

NEBUNUL: (Purtând încă ochelari) Vă sunt recunoscător, mare Senior!

F (10). SCROAFA SAU COMERȚUL PAMPOLINNIAN A5, A4, A3, A2, A1, PAMPOLINN.

[Decorul: fără! (= nici un obiect pe scenă). În felul acesta personajele sunt eliberate de povara lucrurilor, care apasă asupra atmosferei... Le rămân doar problemele de spirit!

S-a trecut astfel de la un decor încărcat, la unul vid.

Cinci personaje îmbrăcate la fel, machiate identic, așezate identic A1, A2, A3, A4, A5 în sir indian, în ordinea înălțimii — scara măgarului, cum se zice în limbajul copiilor — cam la jumătate de metru unul de altul, cu față spre public, în aşa fel încât să fie vizibili toți cinci. Ei vor forma un fel de telefon fără fir în care datele care intră în sistem se denaturează pe măsură ce sunt transmise de la individ la individ, putând ajunge în final să fie înțeles un mesaj contra celui început.

Cei cinci vor vorbi fără a se clinti din loc și fără a gesticula — ca niște manechini. Se vor apleca doar puțin fierbere la urechea celuilalt — atunci când te vine rindul.

În final Pampolin se va duce el singur cu urechea la A1, apoi se va așeza în fața lor pentru a completa sirul.

Va trebui să dea senzația unei scene mecanice, cu personaje robotizate, care au însă mecanismele defecte.]

A5: (Către A4, la ureche) A sătăcă scroafa. N-a făcut decât un purcel — deși a fost avertizată că va fi aspru criticată în ședință... că va fi retrogradată ca o treaptă de salarizare... fără să se sinchisească cătuș de puțin de indicațiile deosebite date de guvernator... i s-au creat toate condițiile de viață în robie, și a dracu scroafă s-a încăpățnat și n-a făcut decât un purcel — și ăla pirpiriu și rahitic, că a doua zi a murit.

A4: (Către A3, la ureche) A sătăcă scroafa. N-a făcut decât zece purceli — deși fusese avertizată că va fi criticată de organizația noastră... că procentul indicat a scăzut și-a descăzut vertiginos... că

FLORENTIN SMARANDACHE

---

n-a respectat prevederile de creștere a productivității muncii deși i s-au creat condiții minunate de sclavie.

A3: (Către A2, la ureche) A fătat purceaua. A făcut cincizeci de purcei. I s-a atras atenția că ar fi putut face mai mulți, pentru că nu care cumva în sedință să se scoale vreun porc necastrat și s-o belească... (înghite în sec) pur și simplu cu injuriile. Statutul ocrotește familia, și vrea ca ea să fie cît mai numeroasă deoarece este nevoie de animale de povară.

A2: (Către A1, la ureche) A fătat scroafa. A făcut șaptezeci și cinci de purcei și jumătate... A fost lăudată și ovaționată de întregul grajd. A luat cuvântul un dihor de la Centru și un grangure din Capitală. Un vier și-a oferit serviciile sale pentru anul viitor. La care doamna scroafă a mulțumit din copită și s-a angajat să depășească producția netă brută cu 0,2% valută forte.

A1: (Către Pampolin, la ureche) Prea mult Mărite Senior, a fătat scroafa. A făcut 100 de purcei, toți săgalnici și berbanți. Pentru acest mare obiectiv realizat, Domnul A2 (citește a doi) — care mi-a raportat prompt și exact — a fost decorat cu "Ordinul Fiera de Fier". Indicațiile dumneavoastră prețioase au fost strict respectate, planul depășit cu -11%, și perspectiva înnoitoare pentru înflorirea ţării noastre îndrăgite, Palillula, ca băiegarul în grajd...

PAMPOLINN: Seniorii mei, A1, A2, A3, A4, A5, pentru rezultatele deosebite obținute în muncă și purtare, merit aşadar o decorațiune. Mă voi premia cu Mențiunea de Doctor Honoris Causa, din lipsă de probe, și Premiul special al juriului — juriu pe care îl și conduc, și din care fac parte numai eu —. (Își ia o mare insignă cît pumnul și palma, care (Agățind-o de piept) îl rupe veșmintele. Insigna atîrnă ca un pietroi din cauza greutății.)

Vă rog să mă felicitați, nesimțiți!

A1-5: (Care rămăseseră cu gura căscată) Să vă felicităm!

PAMPOLINN: Și-acum, datorită acestui succes de răsunet mondial, vom împărti roadele muncii noastre: Dați 1% la export iar restul... pentru popor!

[A1, A2, A3, A4, A5 aplaudă cu mîinile deasupra capului, în același ritm, mecanic.]

PAMPOLINN: Avem un popor îndestulat... de bunăstare materială și spirituală... care avansează înainte... (În acest moment toți șase s-au prins ca la un semn cu mîinile de mijlocul celui dinainte formind un tren care merge de-a-ndărantele.

PAMPOLINN: ... care avansează în urmă...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

A1-5: (Ceva între imitat de tren și huiduit pe stadion) Uuu! Huu!
Hoo!Uuu!

PAMPOLINN:... care merge cu spatele în față...

A1-5: (Același joc) Uuu! Huu! Hoo! Uuu!

(Replici simultane)

[După cîteva rotiri intră într-un tunel unde cad grămadă unul peste altul, cu Pampolin deasupra. Se aud prăbușiri, zgomote, iar peste toate: un rîs isticic, al lui Pampolin... amintind de rîsul lui Giovanni.]

G (11). ȘCOALA PAMPOLINIANA

ÎNVĂȚĂTOAREA, IȚIC, IȚICA, STRUL, STRULA,
MORITZ, RECLAMANGIUL, 123, 475, PAMPOLINN,
PAMPOLINNA, NEBUNUL.

[Teatru în miniatură. Toate personajele de pînă acum vor fi așezate cu spatele la public, pe scaune, într-o sală de spectacole, privind desfășurarea unei mici piese de teatru "Școala Pampoliniană". Pe toată durata piesei celei mici aceste personaje vor mîncă semințe, vor fui celofane sau se vor muta de pe un scaun pe altul. Vor ride, vor aplauda după replici mai acide.

Din cînd în cînd vor șopti cîte ceva la urechea vecinului.

Unii vor intra după începerea Piese, alții vor pleca înainte de final. Vor fi chiar momente cînd sala cea mică va fi goală, dar Piesa va rula în continuare ca și cînd ea ar fi plină. Actorii din piesa cea mică făcînd gesturi semnificative către publicul inexistent. Este de fapt un teatru în teatru.

Noua scenă a Teatrului cel Mic va fi mai înaltă decît scena inițială cu peste 1m, pentru ca piesa lor să poată fi vizionată și de publicul real. La început, cortina cea mică va fi înșesă, apoi se va ridica. Piesa cea mică va reprezenta o sală de clasă dintr-o şcoală: decor pampolinian, blaci pampolinieni, invățătoare pampoliniană, elevi pampolinieni. Fiecare elev are un tricou pe care scrie: în față numele său, pe spate <Flăcănia>. Pește tot tablouri cu Pampolina, Pampolină, citate banale, caragioase, timpice, ale lor.

La ridicarea mică cortini va fi scris pe tablă:

ȘCOALA PAMPOLINNIANĂ
— PIESĂ ISTORICĂ — premieră universală

Distribuția

ÎNVĂȚĂTOAREA	(Numele actriței)
ÎȚIC	(Numele actorului)
ÎȚICA	(Numele actriței)
ȘTRUL	(Numele actorului)
ȘTRULA	(Numele actriței)
MORITZ	(Numele actorului)

încit să poată fi citit de publicul real.

Clasa e goală. Năvălesc elevii (Ştrul, Ștrula, Moritz) și se așeză aiurea: în bânci, sub bânci, pe bânci.

Unii în picioarele pe pupitru. Altul aprinde o țigară sub o inscripție pe care scrie <Fumatul oprit!>

ȘTRUL: (Pîndind pe gaura cheii) Șase, bă! vine!

[Întră Învățătoarea cu catalogul sub braț, fusta mini.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Bună dimineață! (Iși mișcă provocator fesele în timp ce băieții fluieră a pagubă, fetele zimbesc.

[Toți murmură ceva.]

BĂIEȚII: (Între ei, aluziv) Buuuunăăă... E bună!

ȘTRUL: (Către Învățătoare) Sărumanuțele noastre! (Apucă mîna Învățătoarei, se apleacă să o pupe, dar sucește puțin amîndouă mânile și astfel își sărută tot mîna sa (!))

STRULA: Felicităriile mele!

MORITZ: (Către Învățătoare, cu gesturi) O, frumoasă ești azi de dimineață... patria mea! ... Ce ți-aș face eu...

STRULA: (Către Moritz) Spermata de geaba!

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Ajunsă între timp la catedră și așezată) Dar ceilalți unde sunt?

ȘTRUL: Pe-afară!

MORITZ: (Ridicîndu-se în picioare și plecînd din casă) Mă duc eu să-i intrebă în clasă!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ițic, șterge tabla!

ÎȚIC: dar nu este scris nimic pe tablă (Într-adevăr nu este)

ÎNVĂȚĂTOAREA: Chiar dacă. Șterge ceea ce nu este scris. (Ițic șterge tabla)

(Către Ițic) Excepțional! (Ițic trece încurcat la loc.)

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

(Către ceilalți) Ca de fiecare dată, vom începe cursurile cu Oră de dezinformare politică. (Citește un referat de peste o sută de pagini, schimbând mereu foile.)

Astăzi Seniorul Pampolin a efectuat o vizită în camera vecină unde Seniora Pampolina i-a dat onorul și apoi papucii. Marele Senior Pampolin s-a înfățișat în... (Se bibblează) pizdamale și după aceea s-a dus la baie să facă ceva... (Ștrula zimbește. Ițic sfărăie. Moritz flueră.)

MORITZ: (Către Învățătoare) Vă rog să mă scuzăți. Eu am uitat să rid...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Nu scuz pe nimeni... (Continuând) dar a venit foarte obosit de treaba făcută, după care a băut un pahar de lapte de cuc...

ȘTRUL: (Către Învățătoare) Îmi permiteți și mie să rid cu fundu'? [Piesa cea mică va fi brusc întreruptă de reclame. Astfel cele șase <personaje> incremenesc ca o pictură într-un tablou, ca niște stane de piatră în poziții căt mai incomode (O mână ridicată, un picior îndoit, sau capul aplecat etc) pe toată durata prezentării reclamelor. Apoi piesa cea mică va continua ca și cind nimic nu s-ar fi întâmplat! Cei șase nu aud și nu văd nimic în acest timp. Apare un actor (îmbrăcat ca un bufon) care va prezenta mereu reclamele (RECLAMAGIUL) pe un carton, traversind scenă.

Simultan va și pronunța textul.

Prima reclamă:

Votați-i pe Pampolin și Pampolina, părinții tuturor copiilor din Palillula!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Năroodule, îmi deranjezi ora?!... (Continuând lectura) Având în vedere importanța magistrală a acestor evenimente...

ITICA:... pulitico-ideologice...

ÎNVĂȚĂTOAREA:... va trebui să le acordăm...

ȘTRULA:... dezacordăm...

ÎNVĂȚĂTOAREA:... sentimentele noastre profunde.

ITICA: (Zgîrlindu-l pe Ițic) Deșteaptă-te voinice

Din somnul cel de moarte!

ȘTRULA: (Către Itica) lasă-l fato! Că face economie de vedere.

ITIC: (Trezindu-se și căscind) Care fu taina?

ITICA: (Învățătoarei) Senzațional!

ȘTRUL: De importanță istorică!

MORITZ: Nu-mi cred ochilor! Seniorul Pampolin a reușit să aibă o dimineată atât de încărcată în folosul ţării, al păcii, al bunăstării și înțelegerii între națiuni!

ITIC: De ce sacrificiu a dat doavadă domnia sa domnul Pampolin!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Văd că v-ați înșușit informațiile în spiritul noilor orientări școlare... (Continuarea nu se aude din cauza glasului lui 123 din piesa cea mare)

[Cei doi însă, 123 și 475, sunt imbrăcați în civil.]

123: (Tare) Cine dracu a scris capodopera asta nasoală, plăticoasă și tembelă... Ar trebui să ne plătească el ca să venim la o astfel de premieră!...

PAMPOLINNA: (Tare) Premiera asta are loc pentru a doua oară!

475: (Tare)... Vreun imbecil, un pierde-vară.

PAMPOLINN: În Paillula cultura are libertatea de a executa întocmai hotărârile organizației, de a reflecta realizările sale majore. (Întorcindu-se către 123 și 475) Dar voi parcă erați la inchisoare?!...
123&475: Ne-a salvat Smarandache!!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să vă anunț ultima schimbare: Învățămîntul nostru s-a dat de Ministerul Cultelor...

[Toți rămân perplexi.]

ITIC... Nici Dumnezeu nu mai știe ce e cu el!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Înainte de a trece la lecții, Ștrul va depune Jurămîntul de primire în Liga de Păsări a țării: vulturii, șoimi, uli, și bufinițe de noapte.

Ștrul, care este jucat de un actor tînăr, va fi costumat ca un bebeluș, dându-i astfel un aspect ridicol: va purta tichie pe cap, barbăton, fundiță la gât, pantalonași scurți, fustiță, ciorăpei trei sferturi cu găurele, săndăluțe. Cind tace are barbăton, cind vorbește are fustiță.

STRUL: (Așezat pe olijă de nocăte) Jurămînt pe scutecete:

Jur cu nimă pe fustiță
și cu fundă pe olijă
Ca să fac un caca mare
Pentru clasa muncitoare.
Jur cu nimă pe bunic
Să trăiesc numai în frig
Să creasc mare și voinic
Fără să există nimic.

[Categori că spunești.]

ITIC: Ei sună goinții (Arată spre Ștrul), iar noi goinținții patrici!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ștrul, tu ce te faci cind vei fi mare?

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

STRULA: Eu mă fac actriță.

ÎȚIC: (Către băieți) Poate actriț-a... pulii!

MORITZ: (Către băieți) Ișii arată chiloții pe scenă!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar tu, Ițica?

ÎȚICA: Eu nici nu știu ce să mă fac de astăzi amar...

ÎȚIC: Eu mă fac că n-aud nimic...

MORITZ: Eu mă fac că ninge...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce ați avut pentru astăzi de învățat la zoologie, Ițica?

ÎȚICA: Noi pentru astăzi la zoologie am avut de învățat Insectele.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce știi tu despre insecte?

ÎȚICA: Insectele au mare trecere la Seniorul Pampolin, care este un pasionat colecționar de insecte și insecticide.

Ei are o sumedenie de gărgăuni... mai ales la cap!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar la anatomie ce ați avut de studiat Ștrula?

[Un elev va scrie pe tablă: <Boala Pampolinnei>, <Osul lui Pampolin> iar la terminarea orei de anatomie un altul le va șterge].

STRULA: (Uitându-se pe furiș în carte) Noi... Noi am avut.

STRUL: (Către Ștrula) Fă, nu numai noi... și alții!

STRULA: ... Noi de studiat la anatomie... dinții Seniorului Pampolin: alcătuire, formare, călcare...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Cîți canini și cîți incisivi are Seniorul Pampolin? Ițic.

ÎȚIC: Nu știu domniță că nu i-am numărat.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Ironice) Foarte bine, boule... îți pun un patru în catalog. (Scrie)

STRUL: (Către Ițic) Să-l porți sănătos!

ÎȚIC: De ce să studiez cînd văd că incultii conduc? Dacă n-o să învăț nimic și-o să rămân repetent sau cel puțin corigent, am șansă să ajung și eu vreun director, un inspector...

De ce să muncesc? cînd văd că ai care nu muncesc ciștișă bani mai mulți!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar la geografie, Ițica?

[Un elev va scrie pe tablă: <Peștera "Pampolinna de Jos"> iar la terminarea orei de geografie va șterge.]

ÎȚICA: Pe mine m-ați mai ascultat o dată, tovarășa, eu am notă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să-l vedem atunci pe Ștrul!

STRUL: Da domniță, ia uitați-mă, sănt întreg!

ÎȚIC: (Către Ștrul) Întreg la minte, mă netotule, trebuie să fiu!

STRUL: Ițic, du-te-n pizda mă-ti!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Vai, da se poate?? ... Ștrul, retrage-ți cuvintele!

ȘTRUL: Ijic, ieși din pizda mă-ti!...

ÎNVĂȚĂTOAREA:... Cine știe?

ELEVII: Nimicni, tovarășa.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVII: NU ne interesează.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dacă venea o inspecție acum... ne becă!

FETELE: Ne becă sula!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Noi pentru astăzi la geografie am avut despre Palihula, locul de naștere al Seniorului Pampolin; economia jării, cultura...

ELEVII: Bun răspuns.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce n-ați învățat, Moritz?

MORITZ: Fiindcă economia e ca și inexistentă, iar cultura s-a pălit... Deci n-am ce învăța!

[A doua reclamă. RECLAMANGIUL:

Elevi, stringeți fiare vecchi!..]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Cum să nu! La loc de cinstire din partea Seniorului Pampolin se bucură azi cultura de soia, numită pe latinește soia-cultură ...

IJIC: S-o ia mama dracu de cultură!

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... cultura de leuștean, numită leuștean - cultură, apoi piru-cultură, in-cultură...

STRULA: Da, Seniorul Pampolin acordă un rol primordial inculturii...

MORITZ: Asta o știe orice prost

IJIC: Numai el n-o știe! (Arată spre un tablou).

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Ijic) Stai în picioare!

IJIC: Numaidecât. (Se-așeză jos, pe podea.)

A treia reclamă. RECLAMANGIUL:

Culegeți plante medicinale

pentru Școala Pampoliniană!]

ÎNVĂȚĂTOAREA: În țara noastră se pune un accent tot mai mare pe dezvoltarea economică jării: că mai multă economică de cărbuni, de gaze naturale, economică de electricitate... ba chiar de viață...

IJICA: După o anumită vîrstă persoanele înalte de muncă trăiesc pe spinarca celorlalți.

STRULA: Condiția ca să ieși la pensie este să ai

40 de ani vechime

40 de kile

și chemare de la ... bunici.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ÎNVĂȚĂTOAREA: Văd că v-ați însușit întocmai legile date de guvernul nostru înțelept...

(Continuând) Deci avem o economie avansată. Sintem țara cu cea mai dezvoltată economie de pe globul ceresc.

[Toți aplaudă.] Dar sint sigură că e loc și pentru și mai multă economie... de viață!

ITICA: așa mai da!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Tot la geografie: în ce țară numită Mexic se află orașul Mexico?

ȘTRULA: În Congo.

ITICA: Corect răspuns.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Știți voi cum se rezolvă un exercițiu de aritmetică?

[Apar pe tablă tot felul de formule precum:

<Pampolin + 1 = 2 Pampolini>

<Pampolin²>

< $\frac{\text{Pampolin}}{\text{Pampolinna}} = \text{Pampolinne}$ >

<Pampolin + Pampolinna = Palillula>

pe care le poate scrie unul dintre elevi, iar la sfîrșitul orei le va șterge.]

MORITZ: Ne apucăm de membrul stîng, desfacerea parantezelor, introducem întregul în fracție și scoatem numitorul comun.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar $1 + 1 = ?$

[Moritz saltă un deget, pentru a răspunde, vrînd să se ridice în picioare. Învățătoarea îi face semn să rămînă jos.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Moritz) Răspunde din fund, dar pe gură!

MORITZ: Doi.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Fenomenal răspuns!... dar aflați că fac atâtă tot din grija Seniorului Pampolin... ca și în exercițiul pe care vi-l îndic...

ITIC: Eram singur!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să aflăm volumul unei piramide. Ce face dacă piramida este neregulată?

ITIC: O regulăm!...

MORITZ: Cu ce?... Nouă ne-au ruginit instrumentele din cauza nefolosinței...

ȘTRULA: ...iar nouă ne-au sfioegit!...

ȘTRUL: Lăsați-ne domniță, că sintem sătui de matematică... pînă-n gît!

MORITZ: Păi tocmai asta e, că matematica de la gît în sus începe!

FLORENTIN SMARANDACHE

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Descifrind dintr-un manual pe care scrie:
<Școala Pampolinniană>

Ministerul Învățământului și-al Cultelor
din Republica Palillula
ARITMETICA

Manual pentru elevii pampolinieni)

Problemă propusă: Un plop face două pere

Și-o răchită micșunele.

Un vînător trage cu pușca

Aer în piept.

Cite cărți au mai rămas

În Biblioteca din Palillula?

ȘTRULA: (Privind în Manual) Răspuns:

Ali baba și cei patruzeci de hoți

Pupa-i-ar în cur pe toți!

ÎNVĂȚĂTOAREA: În locul orei de fizică vom face educație fizică,
fiindcă mă simt cam obosit...

ITIC: (Cu înțeles obscen) Cine v-a obosit?

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... Veți avea un concurs de alergare. Va învinge
cel care ieșe ultimul...

ELEVII: (Izbucnind) Häää! Uraaa!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și un campionat de șah. Care va primi mat va
câștiga partida!

ELEVII: (Izbucnind) Häää! Uraaa!

ÎNVĂȚĂTOAREA: La chimie am să vă pun o singură întrebare.
[Un elev va scrie pe tablă: Acid picioric de Palillula, < $C_1O_2Pampolinn_3H$ >, iar la terminarea orei de chimie va șterge.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Știți voi cumva ce face apa la 100 de grade?

ITIC: La o sută nu știm, dar la 90 de grade face un unghi drept.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Din ce cauză?

ITIC: Fiindcă aşa a dat directive Seniorul Pampolinn.

ITICA: Apa fierbe de minie...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ora de limbă păsărească. Cine spune o poezie?

ȘTRUL: Eu știu versuri din lirica canadiană.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ia s-auzim!

ȘTRUL: (Ca un școlar timid)

Poa să ningă

Poa să plouă

Mi-am luat canadiană nouă.

MORITZ: Eu sunt culegător de folclor — nou

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ÎNVĂȚĂTOAREA: Frumos. Recită-ne ce ai cules de la stră bunii noștri înțelepți și viteji.

MORITZ: Zicători și Vorbitori.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Celorlalți) Să sesizați, vă implor, curătenia morală și corporală, castitatea strămoșilor noștri.

MORITZ:... Că cînd aud că cintă corul

Mă fac că cat în buzunar
Că cam aşa cîntă poporul
Că care din noi
Că care din voi
Caca pe care?...

[Învățătoarea scrie pe tablă: <Ora de GHICITORI.>]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Prima ghicitoare:

Se poate face dragoste cu o fereastră deschisă?

ITIC: Da, însă este mai preferabil cu o femeie!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A doua ghicitoare:

Ce diferență este între un crocodil și un crocodil?

ŞTRUL: Un crocodil e mai mult lung decât verde!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A treia ghicitoare:

Ce diferență este între o găină?

ŞTRULA: Găina are picioarele la fel de paralele, mai ales stîngul!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A patra ghicitoare:

Care este culmea înnotului?

ITICA: Să înnoi cu o mină, iar cu cealaltă să dai din picioare!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și-acum, la încheierea zilei, după ce ați dobîndit o serie de noi cunoștințe pregătindu-vă astfel pentru muncă și pentru viață, urmează lecția de istorie.

Istoria este cel mai important obiect de învățămînt...

ITIC: Da madam. Istoria este curva politiciei.

ÎNVĂȚĂTOAREA:... Cînd a avut loc Revoluția de la 1848?

ŞTRUL: Revoluția de la 1848 a avut loc în anul 2048... odată cu venirea la putere a Seniorului Pampolinn.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Bine... Cîți ani a ținut Războiul de 30 ani, Moritz?

MORITZ: Războiul de 30 de ani a ținut 6 luni... în urma unei păci amenințătoare inițiată de Pampolinn.

ŞTRULA: Ba permite-mi să te contrazic. Acest Război a ținut 6m, pînă ce întreaga pînză a fost țesută pentru covor...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și rezultatul tău este bun.

MORITZ: Cu ce nu știm noi, cu ce ne mai derutează Ștrula...

[Învățătoarea se ridică de la catedră și scrie pe tablă <Pacea războiului din Pațagonia, țara prietenă>. În vreme ce scrie, ridicind mîna i se ridică fusta. Fetele zîmbesc. Băieții o provoacă mai mult, din cînd în cînd îi mai trag cîte-un Of!.]

MORITZ: Mai sus tovarășa, nu se vede bine! (Se apleacă și privește cu binoclu!)

[Învățătoarea se ridică mai sus.]

ÎȚIC: Și mai sus ca să se vadă tot! (Se apleacă și el pentru a privi.)

[Fusta Învățătoarei se ridică pînă la fund.]

ȘTRUL: Gata, văd America!

ȘTRULA: (Ironic) Dar aici e vorba de Pațagonia! (Arată spre fundul Învățătoarei)

[Învățătoarea revine la catedră. Pînă la terminarea orei de istorie un elev va șterge tabla].

ÎNVĂȚĂTOAREA: Altă întrebare: Cine a fost rege al Angliei pe vremea cînd domnea Richard al III-lea de Shakespeare?

ÎȚIC: Pampolini.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar în primul război universal, ce popoare s-au bătut?

ȘTRUL: (Ridică ambele mîini. Învățătoarea îi face semn din cap.) S-au bătut nemții cu germanii.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Da... Cu cine s-au luptat rușii în războiul rusojaponez?

MORITZ: Cu mongolii.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Corect. Și cine a învins?

ÎȚICA: Au învins japonezii în anul 1905.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Nu-i adevărat. De ce nu îți-ai însușit cum trebuie lecția, în spiritul noii lumini aruncate asupra istoriei?

ÎȚICA: Am lipsit data trecută.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar acum cred că sunt prezenți toți absenții...

MORITZ: Lipsesc doar eu.

ÎȚIC: Din avion nu se observă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Atunci vă mai repet o dată răspunsul!

În războiul rusojaponez din anul 1904 am învins noi, palillulienii... după lupte seculare care au durat cîțiva ani...

ȘTRULA: Păi data trecută parcă ziceați că rușii?

ÎNVĂȚĂTOAREA: De-atunci pînă acum s-a mai schimbat cîte ceva în istoria veche, și astfel japonezii au avut timp să-și refacă forțele și să învingă. Deci *noi* am cîștigat bătălia...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Dar în lume nimic nu se pierde, nimic nu se ciștigă, ci totul se transformă. Prin urmare evenimentul istoric, antic vechi și de demult, deja consumat, este în continuă transformare și interpretare - aşa cum o cer interesele conducerii!

ŞTRUL: Domniță, eu nu pricepu, sănt cam tare de capu...

ITIC: (Către Ștrul) Dă-l la reparat!... sau schimbă-!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Prost mai ești, Moritz!

MORITZ: (Surprins) Eu?

STRUL: (Către Învățătoare) Vă rod să-scuzați!

STRULA: (Rîzind) Ce complimente pe tine, Moritz!

MORITZ: (Către Strula) Ce rînești fă, ca o greblă radiată...

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Către Moritz) Nici nu e nevoie să te obosești.

Este unii care înțelege

Este alții care nu înțelege

(Către Ițic) Tu ai înțeles, Ițic?

ITIC: Am înțeles!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce-ai înțeles!

ITIC: Că e foarte greu de înțeles.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Către Ițic) Biiineee, mă băiatule, vino să te pup! (îl pupă zgomotos pe frunte.) Să te duci acasă, și să spui părintilor că Învățătoarea te-a trecut examenul și te-a pupat în...cur! (Ițic pleacă rușinat la loc.)

(Către ceilalți) Cum toată clasa a înțeles perfect această cestiune arzătoare la ordinea zilei, să trecem mai departe... Unde a avut loc Tratatul de la Versailles?

STRULA: În Palestina...

ÎNVĂȚĂTOAREA: De acord... Cum îl chema pe Napoleon Bonaparte?

ITICA: Pampolin Bonaparte.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Neașteptat de bun răspuns! Inventiv...

Dar cine a condus revolta lui Garibaldi?

ŞTRUL: Garibaldi!

ITIC: Ești inconștient? Nu știi că Pampolin a condus totu!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Așa este copii.

(Către Ițic) Dacă știi și tu, înseamnă că știe toată clasa!

Noi trebuie să facem zilnic cultul personalității Seniorului Pampolin.

ITIC: Să facem cultul incultului!

ŞTRUL: Vă rog să mă scuzați că am fost bolnav... și n-am învățat. Am răcit la unul dintre capete și tușesc din toți rinichii mei. Mă doare cerebelul drept din capul pieptului.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Ștrul) Avem ceva de discutat între patru ochi.

CEILALȚI: Vorbiți, că noi închidem ochii! (Aceștia pun măinile la ochi ca să nu vadă).

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Ștrul) Ai certificat medical?

ȘTRUL: Bineînțeles. (Făcind cu ochiul) Am adus un certificat — cu — dop...

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Dind din cap) Hm!... E valabil!

MORITZ: (Către Învățătoare) Dar Pampolin nici nu se născuse atunci.

ITIC: Chiar dacă... el a dirijat încă din burtă de la măsa!

MORITZ: Păi nici măsa nu trăia pe atunci!

ÎNVĂȚĂTOAREA: De unde știi tu? Ai fost acolo, de față?

MORITZ: Nu.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și atunci? Vezi-ți de treaba ta singur, pînă nu ne ocupăm noi de ea.

MORITZ: Voi ține cont de ilogica istoriei.

(Privind la tablourile din jur) numele proștilor pe toate...tablourile! [Între timp pe diferite tablouri elevii i-au desenat lui Pampolin mustață, barbă, cioc, favoriți...]

ÎNVĂȚĂTOAREA: La sfîrșitul de tot al zilei de astăzi vreau să-mi faceți o paralelă între Școala Greacă de Filozofie și Școala Pampoliniană de Filozofie.

[A patra reclamă. RECLAMANGIUL:]

Participați la colectarea de sticli goali
și borcani, cea mai importantă activitate școlară!

ȘTRULA: Dacă în trecut Școala Greacă de Filozofie era acoperită cu șică și paie, era mică și înghesuită, astăzi Școala Pampoliniană de Filozofie este spațioasă și înaltă, și învață în ea copii de toate vîrstele și nevîrstele. Școala Greacă De Filozofie n-avea electricitate, pe cind Școala Pampoliniană de Filozofie are becuri și dulii în fiecare clasă... Iar școlarii noștri sunt deștepti... se scoală singuri de jos!...

ITIC: Ehee, ei ar fi băieți deștepti... dacă n-ar fi proști!

ȘTRULA: La școală facem de toate: muncă agricolă, ostăsie, dezinformare și referate, ședințe de toate felurile și pe cât posibil la orele cele mai nepotrivite, creștem viermi — chiar și de mătase —, colecționăm sticli goali și borcani, haini vechi, cotizații, totul...

ITICA:... numai carte nu!

ÎNVĂȚĂTOAREA: La încheierea anului școlar, elevii care rămân repede vor avea posibilitatea ca mai tîrziu să ocupe funcții de

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

răspundere în conducerea Palillulei, posturi — cheie... Deci copii, avem un învățămînt modern, cu becuri și neoane, dulii electrice, care face față și pe spate celor mai exigente criterii de evaluare a nepricerperilor, noncunoștințelor și nondeprinderilor — gata oricind să răspundă prezent la toate chemările și nechemările de sacrificiu inutil al țării... Elevi sărguincioși, harnici și disciplinați, respectoși față de cadrele didactice, fii de nădejde degeaba ai patriei de mîine, cu o demnă ținută și conduită morală...

NEBUNUL: (Tare, din sală, ridicîndu-se-n picioare) Am auzit de succesele d-voastră și vă transmit sincere condoleanțe!

[Cade cortina cea mică. Personajele aplaudă. Nebunul huiduie de unul singur. Apoi este ridicată și coborâtă de cîteva ori cortina cea mică, personajele (din piesa cea mare) s-au sculat în picioare și aplaudă continuu. Actorii din piesa cea mică se strîng toți și fac plecăciuni în fața publicului lor, sint bucurosi. Un Agent dă flori Învățătoarei. Aceasta radiază de fericire. Apoi cade definitiv cortina cea mică, iar actorii din piesa cea mică dispar în culise. Personajele din piesa cea mare ies din sala de spectacol și se aud rostind: Iată, aplauze la scenă deschisă!, dar de fapt scenă cea mică a fost închisă...]

G (12) ȘEDINȚA

AGENTII (personaj colectiv-izat), **CONSULICĂ**, **NEBUNUL**, **PAMPOLINNA**.

[Cei doi Agenți vor reprezenta un singur personaj: ca la un film pe care un bățivan îl vede... dublu! deci aceleași replici rostită simultan(Ca un cor), aceleași gesturi și joc al scenei... — ca doi figuranți de cinema.

Sala de spectacol s-a transformat într-o sală de ședințe.

Analog, tablouri etc. ale lui Pampolinna peste tot, chiar și pe tavan.]

AGENTII: Ce să facem, ne plăcăsim de moarte.

CONSULICĂ: Și eu la fel.

AGENTII: Atunci hai să facem o ședință.

NEBUNUL: (Ca la ospătar) Cum o dorîți: mai caldă, mai rece?

AGENTII: Mai întîi vom alege un prezidiu, iar ca președinte pe cel mai prost dintre noi... fiindcă unul foarte deștept le-ar impune tuturor să facă ceea ce face el — și asta nu e posibil —, iar

FLORENTIN SMARANDACHE

altul de la mijloc ar obliga jumătatea de sub el să-l urmeze — și asta iar nu e posibil —... pe cind alegind pe ultimul, ștacheta va fi de cel mai scăzut nivel și va putea fi sărită de oricare dintre noi. Deci cel mai prost va fi ales de toată lumea!

NEBUNUL:... Desigur, e vorba de lumea cea întoarsă pe dos!...

CONSULICĂ: Să inventăm, de exemplu, un felinar care să fie utilizat numai ziua.

NEBUNUL: (Pentru sine) Dacă știi un lucru, te-apuci și-l faci. Dacă nu știi, faci ședință și-i înveți pe alții cum să facă. Dacă nu știi nici cum să înveți pe alții, conduce...

AGENȚII: Deci noi conducem ședințomania...

NEBUNUL: (Pentru sine) Ne-am făcut naibii de panoramă!...

CONSULICĂ: Să vorbim discuții.

[Apare Pampolinna griind.]

PAMPOLINNA: Ajutor! Soțiorul meu a plecat la plimbare! Ajutor!

AGENȚII: (Către Pampolinna) De ce ne cereți ajutor?

PAMPOLINNA: Nu v-am spus? Fiindcă soțiorul meu a plecat la plimbare!

CONSULICĂ: Vai, ce dezastru, Senioară! Ce nenorocire!

[Pampolinna dispare prin partea opusă.]

NEBUNUL: (Către Agentul H^2S_2 , ridicînd două degete râsfirete.) Îmi permiteți și mie să fac două propunerি?

AGENȚII: Prima propunere nu se aprobă! Mai aveți alta?

NEBUNUL: Aș propune ca de acum înainte toate propunerile de la ședințe să fie analizate.

AGENȚII: Spre deosebire de prima propunere care nu s-a aprobat, cea de-a doua este... respinsă.

CONSULICĂ: (Către Nebun) Aveți astfel anamabilitatea... amabilitatea...

NEBUNUL: (Ironic, rupîndu-i cuvîntul din gură) Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi respinge toate propunerile!

AGENȚII: Vom fi în asentimentul tuturor pologhind despre formarea unei constiunțe înaintate despre pamplism, trăsătură fundamentală a omului — nou pampolist... ist... ist... ist... Pentru acest imperativ major avem nevoie de un bun trombon, de papagal... [Consulică dispare în culise de unde vine cu un trombon muzical la care va sufla din cind în cind - un fel de domn Goe la trompetă și un papagal împărat.]

AGENȚII: (Văzîndu-l pe Consulică cu trombon și papagal) Te decorăm pentru efortul tău intelectual!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

(Îl dau o insignă.) Ești de-al nostru, dar am vrut să te verificăm, fiindcă toți au devenit suspecți. Pampolin nu mai are încredere în nimeni. Nu-l mai păzesc nici ogarii!

CONSULICĂ: (Pentru sine) Decât să-mi fi dat tinicheaua asta (Arată spre insignă) mai degrabă un stimulent material... (Către Agenți) Primiți, vă rog, gratitudinile mele!

[Acum vor începe două monologuri simultane: Agenții și Nebunul. Agenții vor declama în plen, Nebunul va avea un monolog <semi-interior>. Discursul Agentilor va fi ca un zgomot de fond, o perturbare a găndirii interioare a Nebunului.

Vor începe monologurile și se vor sfîrși în același timp.

Agenții se vor auzi slab de undeva din negură, doar nebunul va fi în centrul opiniei publice a spectatorilor.

Se stinge lumina pe scară. Un reflector va încadra doar capul Nebunului (cadru ireal).]

NEBUNUL: (Pentru sine)
Sedintă. Mi-e greață de-atâtea taciale. Vorbe goale. Nimeni n-ascultă. O nemaipomenită pierdere de vreme. Cine-mi va da timpul acesta înapoi? (Uitându-se la ceasul de mână) Astăzi, de la ora 2 voi plinge cinci minute. Voi plinge de la ora 2 (fără cinci) pînă la 2 fără cinci: Pling în mine. Pling Repling Mă pling De pling.

Sedintă sedintă sedintă sedintă.

Lumea se-nscrive la cuvînt. Totul despre nimic. Tra la la tra la la mă dusăi cu florile pe cîmpul cu oile a uu uu auă uuă au au auă uuă îmi vine să vomit. Achruuuuh... achruuuuh... pciu! Vomit ce se vorbește. Vomit cuvinte. Să nu mă intoxic. Veniți să vomăm împreună!

AGENTII:..... Hodoronc...
tronc..... rop... top... tap...
sp..... cip.... trip.... trop....
crap.... țap.... soc.... hi....
di..... di..... di.... di....
șto..... hu hu ru
zu..... la fa na fa.....
----- sa fa ga
fa.....-----

-----
go go go go go -----

-----

u u u u u u u u u u u u
u u u u u u u u u u u u
u u u u u u u u u u u u
8 8 - - - - - su cu
ru..... cu cu..... brio cio io
ho ho..... stei tei ei i.....

Vomăți cu noi!

Se fac statistici. Se demonstrează prin cifre cifre cifre
Uraa! Sintem grozavi. cel puțin pe hîrtie. Uraaa! Sintem nemaiomeniți pomeniți mai-pomeniți.

Dare de seamă. Dare, dare mai mult luare... de timp.
Dare de luare. De timp. Trăiască tralala-ul! Trăiască Trăiască... Asta se-nțimpiă cind n-a-vem ce face... chemăm pe ceilalți și facem o ședință dină dină jă.

ci ci mi mi ..... la la

do re mi re mi fa so le

tri co tri co .....

.....tri co tri co ta

[Nebunul leșină. Se stinge și acest reflector lăsând ședință în beznă intelectuală.

Puțină lumină. Se aude cîntecul de muzică ușoară: I want to be free" ca un fel de vis al Nebun-ului. Toate personajele rămîn în nemîșcare — pentru că e vorba de o secundă dilatătă, în care Nebunul își permite să viseze.

Apoi se aprind reflectoarele pe scenă. Agenții vor fi puternic ovatați de spectatorii lor — de fapt mica sală va fi goală, cu excepția Nebun-ului leșinat, a lui Consulică sforâind - dar se va auzi de pe bandă înregistrată.

Agenții vor saluta persoanele invizibile, vor face plecăciuni. În cazul în care publicul real aplaudă. Agenții vor fi cei care vor ieși în față și vor culege aplauzele, se vor inclina, celealte personaje răminind nemîșcate.]

G (13). CULTURA și ȘTIINȚA

CONSULICĂ, NEBUNUL, AGENȚII, DIRIJORUL.

[Sala de ședințe s-a transformat într-o sală de tribunal. Tablouri Pampolini etc.

În sala tribunalului e o liniște perfectă, se-aude musca bîziind.]

CONSULICĂ: (îmbrăcat în robă de judecător. Sună din clopoțel perturbînd calmul.) Liniște vă rog! Nu se-aude o dată?... Se pronunță

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

sentință în numitul renumit-process Corupere de minore... săvârșită de Domnul Nebun... (Citește un act oficial)

CORUPERE DE MINORE

Domnul Nebun, ca inculpat, este învinovățit de a fi pătruns cu forța poeziei în Istoria literară, fără a mai cere aprobarea portarului aflat la intrare.

Într-o ședință extraordinară și plenipotențiară tovarășul s-a dovedit a fi nerespectuos cu normele gramaticii și nepoliticos în fața limbii. Prin hotărire judecătorească a fost expulzat din tagma scriitoricească. Reclamantul a declarat că și aşa nu voia să fie poet, că din astia sunt prea mulți, că el este de fapt antipoet... dar în activitatea sa de anticreație s-a dovedit a fi paradoxal! -

Tot inculpatului i se aduce și acuzația de viol.

În noaptea de 28-29 februarie 1986 a pătruns în clădire și a găsit Arta în obscuritate și a violat-o cu, și împotriva voinței acesteia, făcindu-i un copil din flori și din urzici. Martori neoficiali afirmă că arta, ca fată, nu era de loc mare. Că ar fi vrut să se violeze și singură...

Deci, în baza Decretului 364, Aliniatul 7 1/3, susnumitul este învinuit de corupere de minore.

Alții afirmă că ar fi fost violată în timp ce aceasta se afla în adormire — spirituală —, iar în momentul cînd s-a trezit a țipat văzându-se cu un necunoscut.

În numele legii, Domnul Nebun este obligat de a plăti pensie de întreținere Artei, pînă la maturizare, și este condamnat la șase ani de poezie — la locul - de - muncă —.

... (Către Nebun, după o pauză) Aveți ceva de spus în apărarea Dvs.?

NEBUNUL: (Serios) Vă mulțumesc prietenii pentru grija deosebită ce ați manifestat-o față de persoana mea, prin a mă exclude din Asociația Scriitoricească a Palilulei. Ar fi fost pentru mine o rușine să mă știu membru al unei astfel de... Adunături...

Eu și lumea ne disprețuim reciproc. De la bun început m-am dovedit a fi vrednic de cinstea de a fi necinstit. Însă acum îmi revine deosebita cinstă și placere să mă cert cu d-voastră.

(Monolog în boxa acuzațiilor. Aproape delirind, ca un nebun) Cînd eram flăcău m-a atras curentul literar... și am răcit... la inimă!

- - - - - Mi-e frig pe din afară și pe dinăuntru - - - - - Pînă acum mă

simțeam foarte rău, dar acum mă simt tot ca înainte . . . . .
În condițiile în care nu am condiții, nu lucrez. . . . .
. . . . . Mi s-a recomandat un regim literar.

Mi-au interzis să mă gîndesc să mai scriu. Sunt condamnat la abstență... intelectuală...

Am revelația nerevelației.....

Trăiesc ca orice animal, îmi satisfac.....doar necesitățile biologice, și nici.....pe-acela că lumea: ci ca a n i m a l e l e....alele oalele... O să ne facem toți oale și ulcele. Eu mă pregătesc de pe acum. Unde voi fi înmormântat? Aș putea să n-am mormânt de exemplu — adică nemuritor! — ca mama scriitorului ciorogiră Sandocanu, carierist de profesie națională — peste hotare nu l-a băgat nimenei în seamă... ba l-au băgat în aia mă-si — scriitorul despre care aflăm cu senzație, din cele mărturisite de un analist al vremii, că a scris atât de mult cu miinile cit și cu picioarele, într-o naivitate nemaiîntîlnită în nici o altă literatură universală și multiuniversală, pentru că în timp ce un Joyce scria "Ulysse"-ul, el compunea povesti de adormit copiilor .....Sunt oameni de literă — era să zic: de paie! — care și bat joc de timpul cititorilor. . . . . Literatura din Palillula a murit pentru mine, iar eu abia supraviețuiesc. Mă simt un însingurat, un neliniștește.

Mă înăbuș aici, sănătatea plantă fără apă, soare... Trăiesc din amintiri. Mă înăbuș bineînțeles - dar nu de căldură!!!!!!!

Cel mai rău pentru un om este cind nu mai are nici speranțe. Atunci trăiește doar pentru a-și aștepta moartea. Asemenei lui Dante: <Lasciate ogni speranza voi ch'entrate qui>. Eu le-am lăsat, deși mă impac greu cu gîndul acesta. Trăiesc ca un om — animalizat... Au mocîrlit dracu și arta! În loc ca artiștii să-și concentreze forța talentului spre inovare stilistică, experimentare — vezi de exemplu Grupul Oulipo din Paris de literatură potențială, teatru de avangardă din New York, Școala de la Frankfurt despre estetică, Școala italiană de pictură post-modernistă ... —, să abordeze subiecte cărui mai felurite, să promoveze curente noi, sunt obligați să scrie și să facă numai portrete Pampolinnei, Palillulei, Pampolinului... parcă n-ar exista alte figuri, imagini, teme.....

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Nonconformismul în artă înseamnă a fi conform cu poruncile guvernatorilor.

... Scriitorii regimului pot scrie oricum, chiar și greșit — se va crede că au făcut o <licență>... poetică!

Il Concurso Litterare del Universo a decernat Înalta Distincție escului <Organizația și Palillula>, care a fost dedicat ciorapului stîng al Seniorului Pampolinn, și în care se studiază compozitia din punct de vedere chimic al Organizației și din punctul de vedere al orbilor...

... Eu și prietenii mei <nebunii> suntem scriitori neoficializați de către guvern. Poliția ne-a tăiat naibii și elanul și dragostea. Sentimentele au devenit de cauciuc, ordonate de forurile superioare, ciuntite. Cei care strigă că respectă dreptatea, ei n-o respectă!

..... Pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor trebuie să obții aprobare de la Organizația Crescătorilor de Vite; iar ca tehnician veterinar trebuie să știi să cînți la pian. ....

Singura răzbunare a mea, sau cel puțin consolare în această <Lume întoarsă pe dos> care se joacă sub ochii mei, iar eu asist neputincios, ar fi să zugrăvesc că mai fidel societatea murdară și inutilă din Palillula, într-un miliard de miliarde de fresce, și mai bine! Ca o imensă Commedia dell'arte tragică! Toate piesele de teatru pe care le voi scrie se vor numi O lume întoarsă pe dos... Manuscrisul uneia este deja gata, dar nu știu cum să-l scot în afară..... Pentru prima dată piesa s-a jucat în mine: *teatrul interior*.

Eu am fost și singurul spectator. M-a zăpăcit de cap! Mi se tot învîrtea prin gură, și nu avea curajul să se aştearnă pe hîrtie... (Din ce în ce mai tare și sacadat ca rojile de tramvai).....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume.....

.....O nelume.....

.....Nelume.....

Îmi pare cu regret, dar cred că Pampolinn e infirm la cap! După el, literatura ca maculatură merge și cind stă!.....

Toți scriu <patriotic>... Eu am cunoscut și cunosc destui falși patrioți, patriotismul fiind în momentul actual o conjunctură pentru scriitorașii Palillulei. Recunoașteți că mulți scriu așa pentru a se

FLORENTIN SMARANDACHE

---

face publicați, sau a linguși, pentru bani, glorie... dar asta e o glorie efemeră .....

.....NIMIC NU E ETERN NICI CHIAR ETERNITATEA.....

Din păcate, efemerul e etern. Așa că dragii mei literatori, sufăr pentru voi... În cazul unor războaie sau calamități tot țăranul de la sapă și muncitorul de la strung vor lupta, vor construi reconstrui, în timp ce un <mare-poet> sau <mare-comandant> va da din gură recitind versuri patriotice <ce din coadă au să sune> — azi am putea zice, referind la aceste poeme moderne, că <nici din coadă n-au să sune> — ei fiind la adăpost de tot și toate, cu burta umflată de mîncare. Ei vor striga: <Luptați hăi! Muriți măi! Eu sunt poetul vostru care cintă <hei rup> cind voi <tăiați lemne> iar la sfîrșit el, poetul și dirijorii din buncăre (Se vede pentru o clipă Dirijorul orchestrei cu o șapcă militară) vor fi eroii. Căci dacă poeții glorifică poporul în vorbe-goale ale lor, o fac pentru a se lăuda pe ei însăși!.....

.....Cind marele mahări Eugen Porceanu cîștigă sutele de mii pe un roman, un țăran muncește zi-lumină pentru 15 gologani! Și tocmai cei ce se bat cu pumnii în piept că sunt patrioți, sunt de fapt patrioți!.....

.....Din păcate, puterea și adevărul sunt de partea lor... Acum eu postesc în literatură. Mi-am interzis să mă gîndesc să mai compun ceva. Am sentimentul că-mi lipsesc sentimentele!.....

.....Lumea dezvoltată vorbește de o universalitate a culturii, deschidere a ei spre oricine — fără a-i da într-una cu provincialismul din Palîlula, cu importanța culorii locale. Ce culoare de fapt am avea noi?... Sumbră!... dar cred că vorbim limbi diferențe.....

.....Vă spun că și eu sunt patriot, dar în felul meu, și chibzuit, și fără naționalism șovin. Joyce scria despre Irlanda că este <scroafa care după ce-și naște puii îi mânîncă>! Și este unul din marii irlandezi, și Irlanda îi venerează. Vreți să spuneți cumva că Joyce n-a fost patriot?... Sunt oameni care-și slujesc țara mai bine din afară!... Ionescu Ionescu, la care mă gîndesc credeți că ar fi devenit el IONESCU dacă răminea în Palîlula? Să fim serioși! ***** În țară la noi nu putem rămine iar afară nu ne primește nimeni — parcă-am fi păduchioși sau am avea bube în cap! Și-atunci ce ne mai rămine de făcut? Să ne agățăm ștreangul

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

de gît!! Ne distrugem pe noi însine, este de fapt autodistrugerea...
- - - - - Cultura la noi e făcută numai de doi-trei oameni, nu este <populară> cum se afirmă! Oricit de geniale ar fi unele personalități, ele au totuși niște limite — reduse la domeniul care îi preocupă, și la subdomeniu și subsubdomeniu etc care țin de firea noastră uman limitată. Nu ne putem încadra toți în mărițele lor strimte. Dacă Shakespeare a creat astăzi de perfect încât se crede că nu va fi egalat, înseamnă că nimenei astăzi să nu mai scrie teatru? N-ar fi o monotonie sufocantă să ruleze mereu pe toate scenele lumii numai piesele sale și nimic altceva?..... Dragă Șecșpiă, te rog să mă scuzi că te-am comparat cu scriitorii din Palillula!..... Deci consider că fiecare trebuie să-și poată exprima ideile sale, nu doar <gașca> de la ziar, revistă, editură, radio, teve și... cercurile conducătoare..... Contactele cu persoane străine sunt detestate de către Organizațiile... care ni-i prezintă pe aceștia ca adevărați balauri cu nouă capete!.....

În regiunea de baștină a Seniorului Nostru apare o revistă literară a i-n-t-r-e-g-u-l-u-i- p-o-p-o-r. Ea se numește "Familia" și colaborează aici: Marin Sorcescu, George Sorcescu, Ion Sorcescu, Radu Sorcescu... și alții membri ai familiei... Această familie are rădăcini ilustre: două de specă, o rădăcină de ridiche și alta de pus în pămînt... Articolele de fond care-s nelipsite, sunt de fapt de formă puse... Aici publică mult și prozatoarea Finarea pentru că este tarentată... tacsu cel mare e șef cucu... cu cultura... Dacă ai <obrăznicia> de a dori să publici în revista Familia trebuie: fie să scrii la modul apologetic despre <rudele> familiei, fie să le oferi stimulente... materiale! Aceasta este literatura de clan... Nici revistele științifice nu fac excepție, sau de orice alt gen; — toate revistele din Palillula se numesc <familia>!..... Necazul cel mare este că dacă vrei să-ți editezi revista ta personală unde să te poți desfășura: nu ai voie! — și-atunci ești nevoit să recurgi la <familia> ... COSA NOSTRA... mafie literară... mafie științifică.....

Pentru a te înscrie la un doctorat despre eseistica italiană trebuie să cunoști limba armeană.....

Legile prea stricte înăbușă populația, care, nerevoltându-se nu poate ieși din încătușare decât prin CORUPTIE. Va rezista cel mai dur... mai escroc... mai lingușitor... Lumea s-a evenit nervoasă, se dispută

din orice, le sare imediat ţandăra. Şi toate din cauza vieţii insuportabile...

Scribii noștri compun doar volumășe, plachetașe patrihotice, despre istorie, țără și organizație, poeme închinat Mai-marilor- de-un-ceas-al-zilei... Eugen Porceanu, Adrian Împăunatu, Mitru Popescur, și alți patrihoți.....numai așa pot ei intra în Istoria Literaturii și se cramponează acolo ca niște catiri, numai așa pot ei avea bani și glorie. Dar una e să scrii poezii patriotice, și alta să fii patriotic! - * - * - * - **** - . - - - - - * - * - * - * - * - * - * - * - *

Cel mai important cerc literar din Palillula este Cercul vicios, supranumit Cenaclu - de - luni; acesta se ține în fiecare marți. Numai din el ies scriitori moderni, superiori, inferiori și suprasuperiori pentru Palillula modernă... cenaclu e condus de criticăci literari: Criticii sunt scriitori ratați, fără operă... e ușor să afirmi despre unii că n-au talent, dar arată- le că ai tu!.....Mnealor lanseză oamenii lor, în cenacul lor, ca să arate lumii că ei au descoperit mariile <talente>... Criticăciile literari fac cenacuri nu pentru a lansa scriitori, ci pentru a se lansa pe ei însiși... Unii publică la cărți cu kilogramul, alții stau și se uită. Noi dăm cu turul!! Unii publică, alții aplaudă: ura ura!... Ura domnește din plin între fiecare din noi. Noi cădem de acord, cădem mai degrabă pe jos în ceea ce ei exprimă izmă zmă - - - - -

Nu săt proprietatea statului ca să folosesc o replică dintr-un film cehic - spre a fi manipulat ca un obiect, și nici animal de ținut în cușcă. M-am născut fără voia mea în Palillula și, precum vitele la stăpin care o dată ce-și nasc puii ajung și ei sclavi ai aceluiași stăpin, așa mă simt eu acum. Nu săt nici rob — după cîte știu, sclavia s-ar fi terminat de mult.....

În Palilula nu este nevoie de filozofi, ci de execuțanți mecanici, roboței mititei cîrnăcei — a spus unul cu bască aleasă și cu fără - de - sub - bască.....

Nu trebuie să-ți revendici meritele profesionale pentru că șefii s-au ridicat pe cale politică, nu științifică! Cind apar restructurări de posturi, ei șefii, îl dau afară pe cel mai bun, ca nu cumva să atenteze la scaunul lor!

Nu este voie nici să scrieți trist, e interzis prin lege!

Textul produce texte, subtexte, pretexte. Autorii se tem. Intervine autocenzura înaintea cenzurii... Ride la comandă! nu contează că

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ești subred prin interior, mucegăit — că sufletul și-e sfioegit de așteptare și ger intelectual. Rideți fraților de tristețea voastră! Rideți cu toții! Trăiască netoții...

.....Trebue să publici despre înălțarea de patrie chiar
.....dacă n-o simți, chiar dacă nu citește nimenei.

.....Oricum, cărțile vor fi băgăte pe gât la bibliotecii
.....publice, instituții etc. Vor fi comentate în presa
.....centrală, studiate la școală, elevii vor fi obligați
.....prin programa didactică să le învețe.....

De fapt e mai simplu să scărțui pe hârtie-decât să dai cu sapa. E
mai simplu să lupti în imaginație contra inamicului — decât în
realitate. Unde sunteți dar, patrioții mei? să vă zic cîteva la urechea
bleagă!...

Bienoragie de poezie patriotardă, pacofizată...
Şablonizare tîmpită, uniformizare amară...

Decât să scriu ce se scrie acum
mai bine nu scriu nimic

Decât să fac ce se face acum
mai bine nu fac nimic

Decât să ascult ce se-nțimpiă acum
mai bine să fiu surd

Decât să văd ce se vede acum
mai bine să fiu orb nebun

Ați înțeles ce-am vrut să zic? atunci e bine. Iar dacă n-ați înțeles...
e tot bine!

Trăiesc retras din viața literară — dacă asta poate fi numită
<litteratură> —: niște dictatori, proprietari personali — în numele
poporului! — de reviste, ziar, edituri, unde-și depun excrementele
literare iar pe noi ne obligă să le mirosim...

Indivizi care nu se dau în lături de la nimic pentru a-și apăra
fotoliul cald în care stau... degeaba.

Să-i ia dracu!...

CONSULICĂ: (Despre Nebun) A nu fi la modă, este și asta o...
modă!

NEBUNUL: Într-o țară bolnavă și pe moarte ținut cu sila!....

Vreau să plec ca să nu mai plec... Dar ca să pot ieși din Palillula
va trebui: fie să mă îmbolnăvesc de cancer ca să pot merge la
tratament în străinătate, fie să iau Premiul Nobel!!

CONSULICĂ: (Către Nebun) Nu se poate fărtate, fără aprobarea
Organizației se anulează orice premiu!

FLORENTIN SMARANDACHE

NEBUNUL:... Mie nu mi s-a permis colaborarea la revistele acestea populare decât cu lecturi, dar alții colaborau cu scrieri. Până cînd le-am spus-o verde-n față: situația e albastră!...

ACEASTA ESTE ANTISOCIETATEA DIN PALILLULA!

(Către Consulică) Ti-am spus de mult că am terminat-o cu doamna tîrîă literatură!... De cînd nu mai citesc publicații palilluliene, nu mai ascult radio, Te Ve din Palillula, nu mai particip la ceneacluri, cercuri, ședințe, dezinformări, mă simt mai liniștit. Că făceam pur și simplu alergie la șîurile lor! Îmi venea să iau aparatul de pe masă și să dau cu el de pămînt!

Plătim ăl abonament de pomană!... Nu știu cum se face, dar cînd dau ei o directivă mie îmi vine să fac invers!!

Singura noastră salvare

Va fi moartea

Care ne eliberează

DACĂ NU MURIM

AȘA NE PĂTIMIM

CONSULICĂ: Domnule Nebun, tu nu cunoști normele de bună funcționare a Festivalului Național de Cultură și Știință din Palillula. (Ia o broșură și o dă Agențiilor) Hai, s-auzim!

[Agenții urmăresc cu degutul buchisind pe marginea broșurii luată cu fundu-n sus, ca niște școlari]

AGENTUL H₂S²: Cultură și Știință

În primul rînd se va publica cartea lui Pampolin...

AGENTUL S²H₂: În al doilea rînd se va publica cartea lui Pampolin...

CONSULICĂ: (Complețind) În ambele cinci scrieri Segnorul (Citește cum se scrie) Nostru are enșpe mii șase sute trei pagini și două rînduri...

AGENTUL H₂S²: În al șaișpelea rînd se va publica cartea despre Pampolin...

AGENTUL S²H₂: În al doișpemielea rînd se va publica cartea lui despre Pampolin...

NEBUNUL: Păi cartea asta nici n-a fost scrisă!

CONSULICĂ: Nu-i nimic, o vom publica înainte de-a scri-o! Pampolin scrie o carte de vizită... o carte de vizită a globului... [Agenții închid broșura.]

AGENTUL H₂S²: (Scuturîndu-și palmele) Gata, au fost ocupate toate locurile.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

AGENTUL S²H₂: restul rămîne pentru popor...

AGENTUL H₂S²: Cum se numește cartea nescrisă a lui Pampolinn?

AGENTUL S²H₂: Nu știu.

AGENTUL H₂S²: Nu știi cum se numește cartea, sau se numește
Nu știu?

AGENTUL S²H₂: O să mai vedem. Încă nu știu. Este FĂRĂ
TITLU.

AGENTUL H₂S²: Vrei să spui că titlul său este fără titlu.

AGENTUL S²H₂: Nu vreau să spun nimic, dar n-are titlu.

CONSULICĂ: Pampolinn publică cărți străine de filozofie...

NEBUNUL:... Cărți care sunt străine de filozofie... El studiază în
particular importanța Teoriei Futilității!...

CONSULICĂ: În fiecare lucrare a sa Pampolinn enunță legi, de o
excepțională valoare, și apreciate pentru caracterul lor blajin.

AGENTUL H₂S²: Legea 5 000 000,2: Cetățenii care consumă iaurt
în stare proaspătă vor fi aspru pedepsiti.

AGENTUL S²H₂: Legea 5 000 000,3: Cetățenii care nu consumă
iaurt în stare proaspătă vor fi aspru pedepsiti.

CONSULICĂ: (Către publicul din sala de ședințe) Țin să mai fac
o completare la acest capitol: pentru că periodicele de pe vremuri
nici nu pomeniseră de persoana lui Pampolinn, Arhivele au reimprimat
acele zile cu caractere identice și aceeași hîrtie — în care s-a
specificat pe primele pagini rolul hotărîtor al Seniorului Pampolinn
în timpul său — și astfel un adevăr a fost restabilit; s-au fabricat
și reviste din vremea când Pampolinn nici nu se născuse, în care
s-a specificat vizionar că el se va naște, va crește și se va înmulți
pe toate drumurile...

NEBUNUL: Nu am timp de pierdut în Palillula.

Și-n cîrjă și tot o să plec în Țara Libertății! Chiar de-o fi să mor
aici voi lăsa testament să-mi îngroape oasele acolo! Măcar ele să
se odihnească în pace!

[În acest loc poate fi inserată în continuare (eventual cu mici
adaptări) Postfața (Non) piesei, și considerată ca un al doilea
monolog al Nebun-ului.

Rămîne la latitudinea trupei de actori.]

G (11). RĂZBOIUL

PAMPOLINN, NEBUNUL, CONSULICĂ, AGENȚII 123, 475,
NORODUL, PAMPOLINNA, CRANICUL TV,
CRANICUL DE FILM.

[Sala de tribunal se transformă într-o Sală de Coroană, unde are loc Consiliul de Război, televizor, ecran cinematografic, harta Palilulei agățată de un cuier, telefon.]

PAMPOLINN: Va trebui să apărăm pacea noastră cea de toate zilele.

NEBUNUL: (Recitând parcă un poem în versuri albe)

Noi vorbim de pace dar văd că ne înarmăm
Noi vorbim de pace dar recrutăm la oaste și femeile
Noi vorbim de pace dar instruim pînă și
copiii de la grădinătă
Noi vorbim de pace dar fabricăm mitraliere
și bombe atomice
Noi vorbim de pace dar militarizăm țara
Noi vorbim de pace dar facem războaie
care cică apără pacea

NORODUL: Trăiască Constantin Pace!

NEBUNUL: Numai pacea-de-arme vă interesează, dar pacea sufletească?... La sufletul nostru nu vă gîndiți? la liniștea lui?

PAMPOLINN: Vom merge cu toții la război. Vom lupta pe baricade. Vom ataca noi ca să nu ne atace ei. Îi vom birui noi, mai nainte de-a ne birui ei.

NEBUNUL: (Gest aluziv la adresa lui Pampolin) Asta e-n stare să facă numai nefăcute!... E un moment al idioțeniei generale!

CONSULICĂ: Pampolin e genial în timpenia lui!... A înlocuit o teză a filozofului Kant-Laplace cu un extemporal... Este singurul peda - psiho - pedagog care a depășit în prostologie pe skizofrenicul Lambur von Waerdun.

NEBUNUL: Are un caaap care produce numai... mătreață!

AGENTUL H₂S²: Și ce facem totuși dacă pierdem bătălia?

AGENTUL S²H₂: Ne dăm... învingători!... Pampolin va pune toată presa să scrie că am avut o victorie răsunătoare, se vor da și cifre...

AGENTUL H₂S²: De unde atîtea cifre?

AGENTUL S²H₂: Din burtă de la Pampolin.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL: Păi ce să apărăm, Seniore, zăpada de pe drum?
Nimic nu ne aparține, proprietatea privată s-a desființat... Să apărăm nedreptatea socială?

PAMPOLINN: Să mă apărăți pe mine, să-mi măriți gloria... eu fricosul curajos... eu, anti - eroul - anti - Christ...

NEBUNUL: N-amici un interes...

Înțelegem să luptăm pentru o țară, dar nu numai atât! Țara să nu lupte pentru noi? Să fim mereu sclavii ei?...

Sunt persoane care luptă numai cu...

CONSULICĂ: (Către Nebun) Guuu - raaa!

NEBUNUL: ... se știe. Sunt altele care storc țara de vlagă și-o bagă la ei în buzunar — ăstaia îi înțeleg: strigă <Trăiască Țara> fiindcă au profitat, au de ce să fie <tăristi> sau <tăriști>. Mie îmi vine să mă băs cînd îi aud, și să rigă. Să trag apa. Nu că aş fi cosmopolit, dar prea sunt cusute patrioțismele astea cu ajă albă...

(Către public) Și-atunci vă-ntreb confrății mei, ce este patria?: O noțiune de care se servesc unii pentru a exploata pe alții?!... Ce este patria?: pentru unii mamă, pentru cei mai mulți ciumă?!... Naționalismul acesta exagerat duce la atîtea războaie. Ce cred ei, că Palillula va dura aşa la infinit?... Au existat ele imperii care au dăinuit milenii, și tot s-au prăbușit... Și-atunci? Bineînțug — fiindcă dacă nu, cine ar mai munci pentru ei? pe cine ar mai stăpini ei.

PAMPOLINN: Și ce v-ați face voi fără mine?

NEBUNUL: Am trăi mai bine!...

Căci Statul fură oficial, cetățenii săi neoficial! Statul înșeală oficial prin legile și decretele sale, Statul minte oficial prin mijloacele sale de dezinformare în masă... și-n scaun... și-n mobilă de durere... Deviza omului de rînd: Să înșeli Statul de bani, și pe Dumnezeu de zile!

CONSULICĂ: Ai noroc că ești nebun și nu te ia nimeni în seamă.

NEBUNUL: Într-o lume înțoarsă pe dos, ca negativul unei fotografii, un om onest e trimis la ospiciu.

PAMPOLINN: Fii al dracu Nebun-escu-le pe 20 de ani!

NEBUNUL: Mulțumesc asemenea.

PAMPOLINN: (Către Nebun) Ce funcție deții în Armata Palilluliană?

NEBUNUL: Funcția de Prost.

CONSULICĂ: Domnule Nebun, d-ți ești Prost conform Articolului 41 din decretul 233 pe 2986.

NEBUNUL: Eu sunt străinul de albert camus. dar nu pot renunța la mine, la sufletul meu... nu mă pot vinde lor... nu pot deveni

o marionetă la îndemnăna dogmaticilor. Vreau să rămân eu, cu caracterul meu, sucit cum o fi!...

PAMPOLINN: (Către Nebun) Îți poruncesc să-mi faci socoteala!

NEBUNUL: Ce treabă am eu cu socoteala dumitale? De fapt nu mă mai mir de nimic... Adică mă mir dacă totul e normal.

PAMPOLINN: Așadar și prin urmare am hotărît cu toții să întrunim Consiliul de Război, prin urmare și-asa deci vom alege de comun acord un guvern democratic. (Pauză. Apoi tot el ridică două degete.) [Toți sunt strinși în jurul unei mese rotunde, Pampolin în capul mesei.]

PAMPOLINN: Propun ca Ministrul cu Probleme de Tineret să fie Pampolin cel Bătrîn, Ministrul Afacerilor cu Dop: Pampolop, Ministrul pentru creșterea furnicilor de soi: Pampolinoi, Ministrul de Energie Spirituală: Pampulica Mică, Ministrul cu Războiul Nervilor: Pimpalin Porcini...

NEBUNUL: Trințorii își schimbă meseria...

[Agenții și Consulicii încep să se rotească încet în jurul lui Pampolin, apoi din ce în ce mai repede. Pe toată această perioadă, ele se vor demachia și se vor transforma unul în celălalt:

Actorul H_2S^2 va juca rolul lui S^2H_2

Actorul S^2H_2 va juca rolul lui Consulică

Actorul Consulică va juca rolul lui H_2S^2 .

S-a produs deci o permutare circulară.

Se va face distincție între Actorul Consulică și Personajul Consulică, etc. Spectatorul va trebui să sesizeze această schimbare a rolurilor între actori. Aceștia se vor remachia, schimba îmbrăcămintea între ei...]

PAMPOLINNA: (Către Pampolin, privind la cei care se învîrtesc) Ce faci cu bieții oameni?

PAMPOLINN: Nu vezi bine? Îi rotesc... fac rotirea cadrelor.

PAMPOLINNA: Ca ce scofală?

PAMPOLINN: Păi să n-aibă timp să prindă rădăcini înalte. Tânărul care se duce la tîrg cu traista cu șoareci învîrte traista în jurul capului, ca șoareci să nu aibă timp să o roadă...

PAMPOLINNA: Îi sucești, îi învîrtești, de le vine rău.

PAMPOLINN: Nu-i nici o pierdere!

[Se reașeză toți la masa rotundă păstrînd aceeași ordine a personajelor, dar cu actorii permutați.]

PAMPOLINN: Au loc următoarele rotiri de cadre: Ministrul Energiei va fi înlocuit din funcție; el va fi numit Ministrul al Repaosului, Seniorul Pampolinnel va fi acreditat simultan ca Secretar particular

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

general la Ministerul creșterii și îngrijirii dăunătorilor agricoli. Ca și la Ministerul combatenii dăunătorilor din cultură...

NEBUNUL: Că tot se pricepe ia detoate — adică la nimic!

PAMPOLINN: Vom schimba tonul. Vom schimba și schimbarea și neschimbarea.

NEBUNUL: Îi schimbă pe toți și lucrurile tot nu merg. Cred că ar fi mai bine dacă s-ar schimba și întâi pe el!

PAMPOLINN: Și acum să votăm îndrăznește cineva să fie împotrivă? (Cu excepția să și a lui Consulică își ridică mină)

Se abține cineva?

CONSULICĂ: (Ridicind mină) Eu sunt pentru contra și mă abțin.

PAMPOLINN: Cine este de acord? (Ridică doar el mină, apoi — văzind că nu mai ridică nimeni — ridică și cealaltă mină, după — aceea ridică și picioarele).

Deci în unanimitate de voturi toată lumea a aprobat noua modificare.

NEBUNUL: Eu am fost împotrivă.

PAMPOLINN: Tu ești nebun!

AGENTII: Seniore, să schimbăm modificarea!

CONSULICĂ: N-are rost. Dacă campania de votare îl alege pe Pampolin, ea este validată. Dacă nu-l alege, campania este falsă, și ca urmare va fi abrogată. Într-un an s-au anulat astfel unșe sute de campanii, toate foarte necorecte.

Atunci Pampolin, văzind că ceilalți nu îndrăznesc, s-a votat singur în unanimitate, și s-a ales el însuși pe sine se — dind dovedă de bărbătie, înalt spirit de sacrificiu, de etică și echitate. Și uite-ășa, dreptatea a fost restabilită!

NEBUNUL: Lucru ordinar!

AGENTUL H₂S²: Extraordinar!

AGENTUL S²H₂: Nemaipolonic!

CONSULICĂ: (Sună telefonul. Consulică ridică receptorul iar după cîteva secunde îl pune în furcă. Maiestate, se naște un copil în Palillula.)

PAMPOLINN: Cum, fără încuvîntarea mea? Fără măcar să bată la ușă?

AGENTUL H₂S²: (Făcind pe supăratul) Ce pușca calului în virful dealului!?

AGENTUL S²H₂: As caimici cu parcuse

A lamuru tutere!

(Înjurătură pe țigănește)

NEBUNUL: Ei nu au nevoie de oameni cu inițiative care să le pună probleme, ci de simpli execuțanți mecanici, bătători din palme,

FLORENTIN SMARANDACHE

roboți umani, păpuși ce joacă pe sîrmă, animale cu zgardă... Tara asta a ajuns o mare închisoare... Eu mi-am permis niște drepturi și asta i-a deranjat. Am publicat prin străinătate; de obicei eu scriu cărți care nu se publică în țară...

Aici n-ai voie să te duci nici la closet fără să faci cerere de aprobare; dacă nu, între bare! Dar în prealabil ar fi trebuit făcută o altă cerere, în care să solicîzi să îi se aprobe să faci o cerere, care să-ți aprobe să faci o cerere

Deci cerere la cerere la cerere la cerere... Orice nesupunere e pedepsită.

Întotdeauna cei mari au făcut nedreptăți

și atrocități

Întotdeauna cei mici au fost nedreptăți

și masacrați

Și la urma urmei ce e statul? Cei mai mari ca noi care ne înjură în voie. Că doar n-o să zică cineva că prin discursuri se face pîinea...

Orice succes al cuiva sau tendință de a scoate capul (în acest moment un actor scoate capul din culise) este înăbușit în fașă (Agentii împing cu o fașă în mină capul înapoia în culise). Deștepții sunt dați la marginea societății pentru că deranjează prin ideile lor liberale. Aceștia ar putea concura, și chiar adumbri, personalitatea guvernatorilor.

PAMPOLINN: Noi, adică voi, ne pregătim pentru război...

NEBUNUL: În trecut, conducătorii de oști erau primii în luptă, astăzi văd că sunt ultimii!

PAMPOLINN:... Mă străduiesc a face ca lumea... filozofie... să vorbească pe păsărește — dialectul pampoliniian, care se utilizează în Palillula.

S-aducem un omagiu celor căzuți în războaie...

NEBUNUL:... de pe cal...

PAMPOLINN: Celor morți în luptă...

NEBUNUL:... de frică...

PAMPOLINN: Generalilor care-au săvîrșit mari isprăvi...

NEBUNUL:... la closet...

PAMPOLINN: Alții nu ciștigă pentru că nu se bat. Noi suntem bătauși. Ne batem...

NEBUNUL:... cuie în tălpi!

PAMPOLINN: (Reluind) Ne batem...

NEBUNUL:... pe noi însine!

PAMPOLINN: (Intărind ideea) Pe dușman îl batem...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL... cu palma pe umăr!

[În aceste replici Nebunul a fost un ecou al lui Pampolin.]

AGENTUL H₂S²: (Către Pampolin) Căpitane, eu regret din inimă că nu poci să merg la război și nu poci astfel să-mi etalez vitejia și dragostea de țară — doareci sunt bolnav grav.

PAMPOLINN: Ce-ai mă?

AGENTUL H₂S²: M-am lovit la război, și mă doare-n cot!

AGENTUL S²H₂: (Către Pampolin) Colonele, și eu sunt bolnav grav și inapt cind e vorba de război.

Dar luptă prostimea și pentru mine, iar eu petrec în locul ei. Deci ne completăm reciproc... reciproc...

PAMPOLINN: Tu ce mai ai, mă?... Pe tine te doare-n fund?

AGENTUL S²H₂: Nu, generale.

PAMPOLINN: Cum, nici în fund nu te doare de armata noastră populară?

AGENTUL S²H₂: Ba da, amiral... Adică nu...

CONSULICĂ: (Sărind repede de la locul lui) Mă doare pe mine, Comandante.

PAMPOLINN: A, de-ăștia-mi ești? Te doare-n fund de armata populară?

CONSULICĂ: Nu, Împărate. Nu de armată. Pur și simplu sunt bolnav: mă doare-n fund!

AGENTUL H₂S²: Vai de capul tău!

AGENTUL S²H₂: Păi de ce de cap cind pe el îl doare fundul?

PAMPOLINN: Dați-i un cimitirul să-l vindecați pentru totdeauna. [Intră vijelios 123.]

123: (Speriat) Seniori, a-nceput războiu! De aproximativ cinci minute! Se transmite la radio și televiziune.

[Dă drumul la televizorul color așezat cu ecranul spre public. Apar două umbre de culori diferite care se luptă. Umbrele se vor mișca cu încetinitorul. Ele vor fi stilizate, gen jocuri mecanice. Se audă vocea Crainicului TV]

CRAINICUL TV: Atac al lui α (Umbra din stînga se apieacă asupra celei din dreapta)

Atac al lui β (umbra din dreapta revine și se apieacă asupra celei din stînga)

Nou atac al lui α (Același joc)

Atac de cord al lui β (Umbra din dreapta pune mină la inimă)

α atacă din nou la coarda sensibilă a lui β (Umbra din stînga se apieacă mai mult peste cea din dreapta)

Ultimul atac de cord și infarct al lui β (Umbra din dreapta cade la pămînt, iar cea din stînga peste ea, ieșind amindouă de pe ecran)

[Televizorul se stinge. Pe un ecran cinematografic, în spate, se proiectează ceva între război și fotbal. Pot fi văzuți soldați cu raniță în spinare și caschetă pe cap jucînd fotbal, precum și fotbalisti (în tricouri și șort, jambiere, bocanci cu crampoane) cu pușca în mînă pornind la atac și strigînd <gool>.

Se zăresc mulți soldați. Se aude vocea Crainicului de film, ca la un meci de fotbal, învăluitoră de strigătele suporterilor înflăcărăți.]

CRAINICUL DE FILM: ... Soldații au depus jurămîntul într-o ladă... l-au lăsat acolo... apoi și-au luat tălpășița... (Dispar soldații, ecranul rămine complet alb)

475: (Care intrase în scenă, arătînd cu degetul spre ecranul luminat, dar fără imagini) Ia uitări-vă la ăia cu ochelari ce se cotonogesc!... Acum își dau ochelarii jos și să bat ca chiorii!! (Ceilași privesc înțintă la nimic(!)).

NORODUL: Hai ai noș-tri! Hai ai noș-tri! Hai ai noș-tri!

CRAINICUL DE FILM: Caporalul Garder rezistă în apărare. Plutonierul Garder rezistă. Majorul Garder rezistă. Inamicii atacă furibund. Colonelul Garder rezistă dar începe să se clăine în urma unui fault de joc. Căpitanul Garder rezistă și mai puțin. Locotenentul Garder se apelează în fața dușmanului. Soldatul Garder, zis Svek, cade înfrînt... (Sunete de apocalips.)

Oamenii nu mai vor să lupte, s-au retras la ospiciu...

123: Dar cît e scorul?

AGENȚII: 1-1 pentru ai noștri!

PAMPOLINN: Facem golaveraj cu ei.

CONSULICĂ: Cum vă explicați?

PAMPOLINN: Avem tunuri de calibră mai mare, importate din Pașagonia.

475: Dar cine a marcat golul pentru ei?

AGENȚII: Noi. Am dat o bombă chiar în ograda noastră, îngă poartă... ca să-i intimidăm...

[În vreme ce rulează aceste <bătălii>, toate personajele se schimbă pe scenă luînd costumații de militari cu diferite grade, șepci în cap. Se aud și ordine militare de intensitate redusă (aproape șoptite) rostite aiurea cînd de Pampolinna și Consultă, sau de Pampolin: <echiparea>! (Personajele se dezbracă), <dezechiparea>! (Se îmbracă cu haine militare)]

<Pregătirea de pregătire de război!>.]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

[Toate personajele din scena aceasta, îmbrăcate militarește — inclusiv grotesca Pampolinna —, vor avea în centrul atenției lor o Hartă mare pe care scrie, cu litere de-o șchioapă vizibile publicului, PALILLULA, agățată cu o sfoară destul de lungă și vizibilă, de un cuier, care cuier are forma unui cioc (de pasare răpitoare) cu gheare. Palillula va avea forma unei pește mic pierdut în imensitatea Hărții, în locul rectumului peștelui se afiă un oval unde scrie CAPITALA. Ca vecini se va găsi la toate punctele cardinale PAȚAGONIA, cu excepția unei mici frontiere cu REPUBLICA LIBERTATE. Peștele pare ca într-un ocean, luat de valuri (inspumate, albe).

Personajele vor fi așezate de o parte și de alta a Hărții, lăsând-o pe aceasta etalată publicului. În replicile lor vor gesticula arătind spre Hartă.]

AGENTUL H_2S^2 : Să ne cucerim independență!

AGENTUL S^2H_2 : Să ne sacrificăm pentru suveranitatea patriei!

CONSULICĂ: Să dobîndim neatîrnarea țării noastre!

PAMPOLINN: (Dind comenzi celorlați) Marș! Marș! La dreapta—impre-juuur! Marș! (Aceștia se ciocnesc între ei, îl mai ciocnesc și pe Pampolin)

Avem o armată... marș!... pregătită...marș!... să înfrunte ... marș! ... cotropitorii... marș! ... stop... marș!...

123: Hai Liberare!

475: Hai Libi!

123: Hai Liberare!

475: Hai Libi!

CONSULICĂ: Să nu mai atîrne de nici o forță străină scumpă patrie Palillule!

PAMPOLINN: Să luptăm pentru NEATÎRNARE! (Taie cu sabia sfoara care leagă harta Palillulei în cuier. harta cade grămadă pe jos făcind un zgomot tumultos la care personajele tresăru)

NORODUL: Ura! Ura!

AGENTUL H_2S^2 : Am obținut neatîrnarea Palillulei!

AGENTUL S^2H_2 : De azi înainte Palillula nu mai atîrnă de nimic! (Arătând spre Hartă care nu mai atîrnă de cuier.)

NORODUL: (Arătând spre Pampolin) Să prostslăvим Eroul nostru Național, ctitorul Palillulei moderne!

PAMPOLINN: Trăiască curajul supraostășesc al ostașilor pampolini!

NORODUL: Trăiască Vitejia!

ECOUL:... Vitregia

Vitregia

Vitregia...

H (15). SCENE SIMULTANE LA GRANIȚĂ

PAMPOLINN, PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNUL, IȚIC,
IȚICA, 123, 475, AGENȚII, NORODUL.

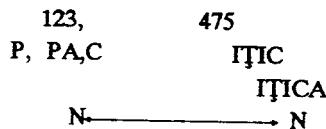
[Din economie de vedere și de timp pentru spectatori, autorul a concentrat trei scene în una singură.

Acejunea se desfășoară în două compartimente ale unui tren, și deasupra pe tren. Peretele dinspre public lipsește. Scena cea mare va fi împărțită astfel ca cele trei piese de teatru să ruleze simultan. Scena cea mare va fi împărțită în două printr-un perete, acesta separă cele două compartimente; deasupra este un tavan, acoperișul trenului.

Pe toată durata acestor scene simultane se va auzi (ca fond slab) un zgomot sacadat de roți de tren, suierat de locomotivă, frâne, anunțuri prin gări. Pe alocuri, de exemplu cind Nebunul are jocul de pantomimă, acest fond sonor poate fi redus la minim.

Personajele nu știu unele de prezență celorlalte, cu excepția acelora care trec dintr-un compartiment într-altul. În timp ce rulează o scenă, personajele din celelalte scene mimează vorbirea, gesturile corespunzătoare...

Trecerea unui personaj din Scena 1 în Scena 2 (și reciproc) va fi însoțită de gesturi de pantomimă. (Se presupune că perejii AB și Be, de altfel invizibili, au cîte o ușă la mijloc) X mimează apăsarea clanței primei uși (însoțită de zgomotul caracteristic), deschiderea ușii (cu scîrțit), închiderea ei (același scîrțit) și zgomotul de clanță. Urmează un joc similar pentru ușa cealaltă. Gesturile vor fi însoțite de zgomele caracteristice regizate din culise. Compartimentele au desenate cîte o fereastră. Personajele din Scena 1 mimează din cind în cind deschiderea ferestrei (scîrțit de geam, intrare bruscă de aer rece, accentuarea bruscă a fondului sonor al trenului) și închiderea geamului (scîrțit rapid de geam, dispariția vîzitului curentului de aer, dispariția completă a fondului sonor al trenului, apoi reapariția sa slabă). Personajele:

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Nebunul a îmbătrînit: are păr alb, barbă albă și toiag; hainele aceleași, dar prăfuite; adidași murdari.

La început Seniorii 123 și 475 dorm. E noapte. Pampolin, Pampolinna, Consulică, și Nebunul moțăie pe banchetele primului compartiment. Ițic și Ițica stau lîngă fereastră în compartimentul al doilea, în poziție de drepti cu mânile lipite pe lîngă corp unul în fața altuia ca niște manechine fără să se miște — decât rostind rigid replicile.

Scena 3 este deci o scenă mecanică.

(Cifrele din fața dialogurilor prezентate în continuare, ca și așezarea în pagină, indică scena în care se derulează acțiunea.)

1. **CONSULICĂ:** (Către Pampolin) Veți avea o întîlnire la nivel înalt cu piticul din Țara de Jos. Trenul Express sosește în capitala lor la orele 29 și 8 secunde.
1. **PAMPOLINN:** Eu vreau o întîlnire la cel mai înalt nivel! Numai asta e demn de mine.
1. **CONSULICĂ:** Atunci vom proiecta întîlnirea pe muntele Himalaya. Se va semna acolo un tratat de asistență mutuală între țările noastre.
1. **PAMPOLINNA:** Și ce trebuie să facă cei doi regi?
1. **CONSULICĂ:** Să stea față în față, muți, timp de 7 ore!
2. **IȚIC:** Ce faci acolo fetișo?
2. **IȚICA:** Cresc copile.
2. **IȚICA:** Ce faci domnișoară?
2. **IȚICA:** Cresc băiete.
1. **PAMPOLINN:** Mai întâi și la început voi însărcina toate femeile din regatul meu... (Toți din Scena 1 rămîn cu gura căscată)
1. **NEBUNUL:** Băă, al dracu bic!
1. **PAMPOLINN:** ...să ducă la împlinire sarcina pe care le-o încredințez...
3. (Seniorii 123 și 475 se dezmorțesc. Deschid ochii speriați.)
3. **123:** Mai e mult pînă la graniță?
3. **475: Silang!** Te-am învățat pînă m-am prostit și eu.
2. **IȚIC:** Ce faci domnișoară?
2. **IȚICA:** De mult nu mai sunt domnișoară... nici virgină...
2. **IȚIC:** Păi cum?
2. **IȚICA:** Bine! Ne-a tot regulat Pampolin... la cap!
1. **CONSULICĂ:** Mă simt satisfăcut!
1. **PAMPOLINNA:** (Către Pampolin) Vrei să mă dezbrac în față ...de caracter?
1. **PAMPOLINN:** Ești nasoală Pampolinno, dar să nu mai spui la

nimeni.

1. **PAMPOLINNA:** Ooo, frumosu lu Cristos!
1. **PAMPOLINN:** Dă-mi un pupic... lugu...lugu... lugu... lugu...
1. **PAMPOLINNA:** Nu mai pupi tu sărutare de la mine, și nici păsărīcă mică.
3. **123:** (Făcind pe păsările) Spectatorii vor presupune că noi suntem niște păsări cu zborul frint. Ne așteaptă căderea iminentă oricărei încercări de înălțare în Palillula!
3. **123:** Dacă trec dincolo, o să-ți las totul.
3. **475:** Nu este de ajuns:
3. **123:** Ce este, este.
3. **475:** Nu este.
2. **ITIC:** Și-ai rămas însărcinată?
2. **ITICA:** Da.
2. **ITIC:** Și-n ce lună ești?
2. **ITICA:** În luna aprilie.
1. **PAMPOLINN:** (Către Consulică) Sunt că fac alergie la nevastă cind o văd bine n-aș mai vedea-o!
1. **CONSULICĂ:** Psihologia femeii este complicat de complexă.
1. **PAMPOLINN:** Pampolinna era totuși frumoasă pe vremuri: că la soare te puteai uita, dar la dînsa ba.
1. **NEBUNUL:** Păi dacă nu te puteai uita la ea, de unde știai că e frumoasă?
1. **PAMPOLINN:** Conform Legii Estetice nr.625 din 33 iunie 2984. Era de o frumusețe necugetată, de gradul 7 pe scara Richter.
3. **475:** Ca să nu te recunoască, îmbătrînește mult pînă mîine.
3. **123:** Trei ani nu cred că pot să îmbătrînesc, dar o să îmbătrînesc trei capre.
3. **475:** Bine. Tot e rău și-așa.
2. [Între timp Nebunul a trecut dintr-un compartiment în celălalt.]
2. **ITIC:** Ce faci, studento?
2. **ITICA:** Cresc studentule.
2. **ITIC:** Ce faci femeie?
2. **ITICA:** Cresc, bărbațe...
cresc mare în burtă!
2. **NEBUNUL:** Cine dracu-a mai văzut
Iepure viu în frigare
Si studentă fată-mare?
1. **CONSULICĂ:** Numai cine nu vrăjă nu se culca cu ea!...
(Monolog)
Pampolinna are 40 de ani

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Pampolin iubește

Pampolin iubește

Deci Pampolin are 20 de ani

Pampolin mai iubește

și Pampolin nu mai iubește deci

Deci Pampolin are 60 de ani

3. 475: Și ce faci pe urmă?

3. 123: Tuberculoză.

3. 475: Cam rău. Dar tot e bine și-așa.

2. IȚIC: Come state seniora? cu burta la gură...

2. IȚICA: Molto bene.

2. IȚIC: Pe cine m-aștepți?

2. IȚICA: Pe tine!

1. [Nebunul a revenit în Scena 1 prin același joc al ușilor.]

1. NEBUNUL: Tîrfa asta nerușinată cu rușinea ei: o femeie pe care o fuți în cur... și-o tot fuți în cur pe mă-sai!

3. 123: Îmi vine și amețeală pe acoperiș aici.

3. 475: De unde?

3. 123: De la Popleaca.

3. 475: Vom trăi și vom vedea la televizor.

2. IȚIC: O să naști un hipoconzaur. S-a anunțat prin mijloacele de dezinformare în masă.

2. IȚICA: Cât de fericită sunt!

1. CONSULICĂ: Programul la Radio, Tele-viziune și Para-viziune:
(Citește de pe un ziar)

" orele 19³⁵ Mesaj nemaipomenit al seniorului Pampolin

" orele 19⁵⁰ Vizita de stat... în genunchi... a seniorului
Pampolin în țara vecină

" orele 19⁸⁵ Cuvântare la cel de-al paștelemeilea Congres care
studiază importanța congreselor în Paliilula.

" orele 28 și 63 de minute Economia pampoliniană și direcțiile
ei pentru milenarul următor

" orele 11 și opiniții minute: Agricultura multilaterală nedezvoltată
și Pampolin, întîiul gospodar din Paliilula

" orele 563 și 1 minut prețios: Muzică populară Pampolin,
floare de crin.

" orele 112,026: Industriașul Pampolin fabricator de iluzii optice
de dumitru somon, și pe coadă la lapte și cișne
cu era Pampolină

" orele 18219465 și nici un minut: Trăiască Paliilula, Pampolin și
Pampolină, cea mai mare țară-amară de pe Universul

FLORENTIN SMARANDACHE

- nostru și celălalt!
3. 123: Cît e ceasul?
3. 475: Cinci și-a stat
    Și merge regulat
3. 123: Ne-apropiem de vamă.
3. 475: Acum o sută de ani guvernul ne băgase la zdup...
3. 123: Mi-aduc aminte. Din dragoste nestinsă pentru cei obidiți...
(Tresăriind) Cînd?
3. 475: Acum o sută de ani... De fapt o sută un an, fiindcă mai
trebuie un an de cînd vorbim...
3. 123: Înseamnă că noi am murit?
3. 475: S-ar putea... (Pauză)
3. 123: Hai mai bine să-ji spun un banc cu un ștab din Palillula,
un ștab chinez și-un pechinex...
3. [123 simulează bancul. Apoi rîd amîndoi cu poftă băinîndu-se pe
umeri.]
2. [Întră Agenții, îmbrăcați controlori de tren, în Compartimentul 2]
2. AGENȚII: Actele la control, vă rugăm!
2. IȚIC+IȚICA: Noi nu avem nici un act...
2. AGENȚII: Chiar aşa?
2. IȚIC: Adică am avut aseară un act... sexual...
2. AGENȚII: Să-l vedem!
2. Trenul șuieră mai puternic. La curbă șinele pocnesc Ițic și Ițica
se caută în zadar prin buzunare.
3. 475: Cît mai e ceasul? Am emoții!
3. 123: Cît ți-e nasul.
3. 475: Ți-am spus să-ji iezi nasul și să-l dai la reparat... ba nu,
ceasul.
Să-ji dai ceasu la cizmar, să calce cu picioarele pe el!
3. 123: Ceasu meu costă parale
    Pîrj în gura dumitale!
1. PAMPOLINNA: Of, e tîrziu. Sint surmenată.
1. PAMPOLINN: Cîți ani ai, băbuțo?
1. PAMPOLINNA: Eu am împlinit 16 primăveri... (Pauză)... acum
cincizeci de ani.
1. NEBUNUL: Încînat de cunoștință, domnișoară! (Face o plecăciune.)
1. PAMPOLINN: (Pentru sine) E nesimțită de grasă ce e!
1. PAMPOLINNA: Ce, eu sint ultima urîtă?
1. PAMPOLINN: Ba nu, ești prima!... Totuși ... Cît ești tu de
grasă ai devenit slăbiciunea mea!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

1. [Agenții intră în Compartimentul 1 unde încep să salute pînă la pămînt, să ia poziția de drepti, mereu. Același joc al ușilor.]
2. **ITIC:** Îmi permîji să-ți fut una la muie?
2. **ITICA:** Cu ce, mă rog?
2. **ITIC:** Cu sare și mușchi țigănesc.
2. **ITICA:** Nu-mi plac nici mușchii nici lichenii.
2. **ITIC:** Atunci înseamnă că la noapte va ninge.
2. **ITICA:** Nici mie nu-mi vine să cred.
2. **ITIC:** Și ce te fute pe tine grija?
2. **ITICA:** Păi soțul meu e pe front!
3. **123:** Dă-mi un șut în șezut și-aruncă-mă peste graniță!
3. **475:** (Conformindu-se) Cu plăcere!
3. **123:** Așa! Mai tare! (475 dă foarte tare. 123 alunecă de pe acoperiș. Abia se mai agață cu rafinile.) (Avînd giasul schimbat) Tembelule, de ce dai în mine? Ce ți-am făcut?
3. **475:** Eu dau în Seniorul 123, nu în actorul (Numele lui 123).
3. **ACTORUL 123:** M-am deghizat ca actor într-un personaj care trece clandestin frontieră... Poate așa am și eu șanse... cel puțin cu gîndul!...
- Te rog, spune-i Seniorului 475, personajul pe care-l joci, domnule (Numele actorului 475), să dea mai cu milă!
3. **ACTORUL 475:** O.K.!... S-a făcut!

[Agenții părăsesc scena, presupunînd că intră într-un alt compartiment nevizibil publicului. Consulică îl înșfacă pe Nebun și intră în Compartimentul 2. Același joc al ușilor. Aceste mișcări ale personajelor se desfășoară concomitent cu Scena3.]

3. **123:** Ajută-mă, nu mă lăsa să mor!
1. **PAMPOLINN:** (Cintind, cu mâna pe inima din dreapta (!). Către Pampolinna)

Nu mă lăsa Marghioalo
Nu mă lăsa să mor
Că deseară-ți bag antena
La televizor...

(Refren)

3. (123 se urcă din nou pe acoperiș în timp ce Pampolinna cintă.)
1. [În Scena 1 este semiîntuneric. Va urma un moment de dragoste între un moș și-o babă: Pampolinna care e foarte slab și foarte mic,
și Pampolinna foarte grasă și mult mai înaltă ca el, dar, nemaiavând cu ce, vor folosi tot felul de obiecte - porno din comerț masculine mai ales, chiar feminine. (El pare ca o gînganie cu multe copite!]

FLORENTIN SMARANDACHE

---

așezat pe o vacă! Din cind în cind vaca mai dă din copite!) destul de disgrățiosi, gîfuituri de moși, diformi, urâtii și mai mult de situație, băloși, idioți- scenă ce ar trebui să provoace scîrba spectatorilor, în comparație cu muzica veselă și drâguță. Pentru a infâija publicului o dragoste falsă, artificializată, schimonosită.

Orchestra va acompania acest cîntec începînd cu prima strofă.

Se aud în special sunete de acordeon. Toate personajele celor trei scene vor cînta — cu excepția lui Pampolin și a Pampolinei ocupati cu actul în sine (E vorba de actul sexual)

Este o melodie din folclorul sexi-porno al adolescentilor.

Pe cît posibil va fi o concordanță între versurile cîntecului și gesturile, mimica lui Pampolin și Pampolinei.

Iată alăturat portativul, simplu, în gama do major.]

TOTI: Baba zice zero unu

Moșu pregătește tunu

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero doi

Moșu-i dă pe dinapoi

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero trei

Moșu dă de sar scîntei

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero patru

Moșu dă de rupe patu

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero cinci

Moșu dă de cade-n brînci

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero șase

Moșu-o bagă pîn'la oase

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero șapte

Moșu i-o dă pe la spate

(Anterefren)

(Refren)

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Baba zice zero opt
Moșu zice nu mai pot
(Antrefren)
(Refren)

[S-a terminat cîntecul. Trenul oprește în gară, la frontieră. 123 și 475 se culcă pe burtă, pitici, să nu fie văzuți. În Compartimentul 2 nimeni nu mișcă, par impacientați.

Pe peron Norodul (Bărbați + Femei) — adus cu hapca să-i întîmpine pe rege și regină facă galerie celor doi, care abia se mai mișcă în actul sexual:]

BĂRBAȚI: Hai Pam-po-linn!... Hai Pam-po-linn!

FEMEILE: Nu te lăsa Pam-po-lin-na!... Nu te lăsa Pam-po-lin-na!...

BĂRBAȚII: Hai Pam-po-linn!... În c-o da-tă Pam-po-linn!...

FEMEILE: Con-trea-ză-l Pam-po-lin-na!...

Pu-ne-i contre!... Fii contra lui!...

BĂRBAȚII: Mai ta-re Pam-po-linn!... pe ultima sută!...

FEMEILE: Ti-ne-i piept Pam-po-lin-na!...

Pu-ne-i con-tre!...

[Pampolinna îi pune o contră mai tare lui Pampolin și dă cu el în fund! Pauză. Amindoi, extenuați, abia mai respiră, se ridică și fac plecăciuni către popor (norod) mulțumind pentru galerie, pentru încurajare...]

Trenul pornește cu un șuierat prelung.]

3. 123: (Privind în depărtare) Se vede hotarul care există între Palillula și Libertate.

2. ITIC: (Privind pe scărsătră) Ne-apropiem de Libertate! Mai avem 4 km.

1. PAMPOLINN: Simt că-mi scad puterile. Ieșim din Palillula.
[luminile se înțeleg.]

3. 475: O soare, răsari și pentru noi?

2. ITIC+ITICA: De-acum încolo nu vom mai fi niște manechine.

1. PAMPOLINNA: Mi-a pălit farmecul. Numai în Palillula străluceam eu. Prin decret de stat fusesem declarată cea mai frumoasă.
[lumiini mai puternice.]

3. 123: Precum cărtițele ieșim din mușuroi la lumină.

2. NEBUNUL: Lumea-cea-albă nu-mi zice nebun.

2. CONSULICĂ: Nu mai slujesc Nelibertatea.

1. PAMPOLINN+PAMPOLINN: Au! Au!... Lumina prea tare nu trebuie să-o vadă liliacii din Palillula. Le va lăua mințile!

3. 123&475: Vivat Libertatea!

2. NEBUNUL: Vivat Democrația!
2. [Ițic și Ițica devin oameni cu mișcări flexibile, genoflexiuni, exerciții de înviorare. Au redevenit ființe umane, nu obiecte ale altora.]
3. 123 & 475: Nu mai suntem animale numerotate. Avem și noi o personalitate.
3. 123: Pe mine mă cheamă Jean.
3. 475: și pe mine George.

[Următoarele șase replici vor fi pronunțate: mai întâi separat de către fiecare personaj, sacadat, iar în final: simultan, încât să nu se mai înțeleagă nimic. Sunete din ce în ce mai tari. Crescendo. Se repetă de cîteva ori.]

1. PAMPOLINN: Mi-au slăbit forțele...
1. PAMPOLINNA: S-a dus gingășia mea...
3. 123 & 475: Avem și noi un nume!
2. NEBUNUL: Sunt un intelectual normal!
2. CONSULICĂ: Slujesc Libertatea!
2. IȚIC+IȚICA: Suntem, în sfîrșit, oameni!

[Luminile devin orbitoare. Pampolin și Pampolinna din ce în ce mai abătuți. Trenul șuieră încât acoperă toate glasurile.

Cîteva personaje leșină de bucurie cu zîmbetul pe buze.

Cade cortina.

Pe o tăblă mare va scrie

SFÎRȘIT.]

(Antracțiul al doilea)

[Apare PREZENTATORUL în fața cortinei căzute.]

PREZENTATORUL: Acesta a fost un happy end: triumful binelui, cu toate că răul n-a fost în întregime smuls din rădăcini.

Dar finalul putea fi și altul...

Vă invităm (spectatorilor) să urmăriți în actul al III-lea o altă variantă finală.

[Prezentatorul se retrage în culise.]

I (16). DISCURSUL

PAMPOLINN, CONSULICĂ, NEBUNUL, NORODUL,
AGENTII, 123, 475, SUFLEORUL, CLACA, BULĂ,
SMARANDACHE, PAMPOLINNA, UMBRA
REGIZCRULUI, BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI,
FOTOGRAFII, CĂLĂUL, SUBCONȘTIINȚA.

[Pe o tablă mare apare scris:

ACTUL III

SFÎRȘITUL LUMII

Decorul: o tribună pompoasă împodobită cu flori și coroane ca la mort. Pe dinafără va trebui să semene cu un mormânt (fără cruce). Tablouri etc. În loc de microfon Pampolin va ține în mână o capsulă de mărăcine (crescut chiar în mijlocul tribunei) la care va vorbi poporului (uneori făcind și piruete ca un cântăreț de muzică ușoară). Din loc în loc pe lîngă tribună cresc alți mărăcini în timp ce Pampolin predică. În final se va forma o leasă întreagă. Alăturat: un OSPICIU cu inscripția BINE ATI VENIT

Mulți fotografi care îl pozează pe Pampolin din față, din spate, la picioare, la fund, la stomac...

Steaguri, steguțe; drapele, drapuțe, eșarfe, eșarfuite.

Poza lui Pampolin lipită pe conserve cu carne de porc, de măgar... Nebunul este tot tînăr, dar cu hainele prăsuite, adidașii murdari.]

CONSULICĂ: Are cuvîntul marele Senior Pampolin, profesor nemerit muncitor doctor tăran tractor contabil șef dispecer doctor electrician maistru docent inginer analfabet magistrat de Paliliula... cacademician...

(Claca aplaudă)

PAMPOLINN: Nu-mi dau nici un cuvînt pentru că n-am!

NEBUNUL: La mintea d-voastră... e scuzabil!...

CONSULICĂ:... care va prelege despre prodigioasa activitate pusă în slujba dreptății...

NEBUNUL: ...pe care a încătușat-o...

CONSULICĂ: ...și al progresului...

NEBUNUL:... nenorocirilor...

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: (Hotărît) Dragi tovarăși și tovarășe, membri și membroaice... Ne-am adunat aici casa... căsuță... ca să fim strinși toți la un loc... adică la două locuri: într-un loc măria mea, în celălalt prostimea voastră...

Iacă-tă, seniori și senioare, că io dau din timpul meu personal și individual și supraprețios pentru dobitoci ca voi, dau în voi cu ce nimeresc... (Aplauze furtunoase) Vrem să construim casă... căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păță că știe ce-o și...

Nimenea nu are voie să știe, știu eu în locul vostru...

Vom săfuri o lume mai bună, o viață NOUĂ — o viață bună, NOUĂ, nu voulă!... (Se arată pe el și pe cei din prezidiu)

NORODUL: (Ira să nimeresc < Nărodul >) Ura! Ura! Ura!

PAMPOLINN: Istoria se repetă, dragi camarazi... Istoria nu se repetă... Noi suntem modesta... suntem cel mai viteaz popor de pe glob, care sub conducerea clarvăzătoare a mea am înfruntat atîtea prilegiu... (Bea un pahar de apă) Noi nu suntem cel mai viteaz popor de pe glob...

NEBUNUL: Seniore, te plătim, numai să tacă!

PAMPOLINN: (Amenințind cu degetul pe Nebun) Dacă mă întreperi unde-ji va sta capul îți vor sta și picioarele!

NORODUL: Uraaa!

PAMPOLINN:... Dragi mei nași și ocnași, jață Floare... Ne-am adunat aici casă... căsuță... ca să fim strinși toți la un loc. (Aplauze furtunoase) Vrem să construim casă... căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păță că știe ce-o și... Nimenea nu are voie să știe, știu eu în locul vostru!... Vom săfuri o lume mai bună, o viață NOUĂ - o viață bună, NOUĂ, nu voulă! (Același gesturi)

NORODUL: Ura! Ura! Ura!

AGENTUL H₂S²: Ce original este Marele Senior în cuvîntări!

AGENTUL S²H₂: Așa el de fiecare dată aduce ceea ceva nou.

AGENTUL H₂S²: El nu se repetă deloc.

AGENTUL S²H₂: Se vede clar.

PAMPOLINN:... Aveți onoarea să plătiți bir și pentru aerul care-l respirați. Acesta este aerul Statului. Mi-l consumați... Sună că nu mai am aer!... Atunci fiecare om al muncii va fi... amendament... amendat... de trei ori pentru a doua oară și de două ori pentru a treia oară!...

AGENTII: Va să zică Pampolin, fiind foarte darnic, ne dă o amendă.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL: Nu ne dă, ne ia... banii!

NORODUL: Foaie verde cimpilin

Să trăiască Pampolin!

PAMPOLINN:... La cererea și rugămintile fierbinți ale tuturor lucrătorilor, zilele de sărbători legale vor fi de muncă silnică.

Aceasta este chezășia neabătută a învățăturii mele!...

NORODU: Foaie verde cimpilina

Să trăiască Pampolinna!

PAMPOLINN:... Eu vă îndrum, vă conduc, de nas vă duc. Înălțimea Noastră n-are timp de voi, blegi de rabiagii, piperniciți, veniți de la țăruș... corcoduș... (Către popor cu gesturi) uș! uș! uș!...

NORODUL: (Ca la meci) Goo! E gol! E go! Regele e gol!

PAMPOLINN: Aveți noroc cu un conducător ca mine! Nu meritați voi un atari șef, deștept nevoie mare...

NEBUNUL:... nevoie n-are...

PAMPOLINN: (Răstit) La culcare tot poporul! (Oamenii închid ochii)

Culcat! Drepti! Cuicat! Tiris! Tiris! Tiris-grăpiș!

În genunchi! Capetele plecate!... Dacă nu, vor fi tăiate!.

Animale de oameni ce sănțeți! Culcat! Culcat! (Norodul execută întocmai)

NEBUNUL:... Dar de ne vom scula-sculare, cu mic cu mare...
<pre mulți o să popim și noi>...

PAMPOLINN:... Mă lingușiți, mă onorați, venerați, venețiați.

Pe mine nu mă meritați!

NEBUNUL: Aveți dreptate luminate, noi nu vă merităm. Merităm o soartă mai bună, stră-bună, ne-bună!

NORODUL: Dumnezeu tună, se răz-bună!

NEBUNUL: Luminate împărate, ne-ai întunecat, ne-ai luat toată lumina carolina.

PAMPOLINN: La ce vă trebuie vouă lumina, orbilor? Fiți fericiți că pribegiți... aiuriți...

NEBUNUL: Să trăiești luminate, ești atât de bun în răutatea ta! (Fără să rădă) Ha ha ha!

(Către Norod) Seniorul Pampolin călătorește cu racheta personală, cu auto-mobilul, iar poporul cu auto... pasu!!

CONSULICĂ: Nu mă revoltă NEDREPTATEA care există peste tot, ci mă revoltă dreptatea... care mai există din joi în paștele cailor!

AGENTUL H₂S²: Trăiască dreptatea Nedreptate!

AGENTUL S²H₂: Trăiască Nedreptatea Dreptate!

FLORENTIN SMARANDACHE

NEBUNUL: După cîte presimt eu, se-apropie sfîrșitul lumii... al unei lumi întoarse pe dos de niște dobitoci...

PAMPOLINN: ... Draci tovarîși... Să dezvoltăm aşadar nedezvoltarea... Să ne cufurim mult... Să... Să trilu liru crocodilu... Şi triru liru crocodilu...

NEBUNUL: dacă o mai continuăm aşa cu dezvoltarea noastră, o să ajungem nu în era ci înaintea erei noastre —!

NORODUL: Virilu! Virilu!

PAMPOLINN: Eu sănă forța conducătoare, am întors lumea cu fundu-n sus!

[În aceste momente Norodul se aşează cu capu-n jos și fundu-n sus făcînd o rugăciune mahomedană către Alahul Pampolin.

După cîteva secunde ei ridică fundul și mai sus.]

NEBUNUL: Pînă mai ieri plîngeam și mă enervam la asemenea abuzuri, acum am început să... rîd!

CONSULICĂ: Lucrurile strîmbă au devenit un fapt de drept, iar cele drepte s-au strîmbat... la noi...

Cînd ar părea normal pentru toată lumea ca Pampolin să zică da, atunci cu siguranță că el va zice nu. Pampolin este un om sucit care și-a scrîntit mintea cînd a căzut... pe scări...

NORODUL: Trăiască Oamenii Scrîntiți!

[Norodul revine la normal.]

PAMPOLINN: Nu aveți voie să vă plimbați prin străinătățuri... mă plimb eu în locul vostru... și suita mea...

Nu aveți voie să vorbiți, să deschideți pliscul... vorbesc eu în locul vostru... și suita mea...

Nu aveți voie nici să vă odihniți... mă odihnesc eu în locul vostru... și suita mea...

Pur și simplu **NU AVEȚI VOIE SĂ AVEȚI VOIE!**

NEBUNUL: Dar lucru, lucru seniore?

PAMPOLINN: Lucrați voi în locul meu... și al suitei mele...

AGENTII: Este foarte normal și corect.

PAMPOLINN: Sîntem un popor liber... Aveți libertatea de a flăminzi... libertatea de a îngheța de frig... libertatea de a fi nedreptățiti... și alte condiții minunate de trai!...

(Vîi aplauze)

NORODUL: Foaie verde de dudău

Și-o să fie și mai bine!

NEBUNUL: Ah, nu am o putere ca Moise, că să transformă totul în... răhat!

CONSULICĂ:... Seniorul Nostru este un nebun mai nebun...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

... Noi îl alintăm, îl alienăm...

AGENTII: Și ne aliniem...

PAMPOLINN: În apartamente ultramoderne aveți lunar apă caldă...

NEBUNUL... care se ascundă prin radio: La al cincilea semnal va fi apă caldă: pic, pic, pic, pic, pic. A fost apă caldă!

CONSULICĂ... Pampolin estă un bărbat foarte înalt, nu îl putem ajunge la nas... nici cu prăjina!

NORODUL: Trăiască Prăjina! Jina...

AGENTII: În Palillula pentru ceilalți indivizi nu este indicat să crească mari.

NEBUNUL: Atunci vor crește mici!

PAMPOLINN: Avem o patrie care crește și infloreste...

NEBUNUL... precum sfioagul în noroi...

PAMPOLINN:... noi ne mîndrim...

NEBUNUL... cu imbecilitatea noastră intelectuală.

AGENTII: Dar ce se întimplă? Lui Pampolin îl apare un mărăcine pe umărul stîng!

[Într-adevăr, Agenții au dreptate.]

PAMPOLINN: Uf, mărăcinele astă, prost a mai crescut!

CONSULICĂ: Desigur, e prostcrescut.

PAMPOLINN: Vom decreta mărăcinii ca Flori Naționale! Să se planteze peste tot numai spini și para-spini.

Tăiați și exilați toate florile din Palillula!

Să gonim izvoarele din țară!

Să alungăm munții peste graniță! - fiindcă nimeni n-are voie să mă umbreasă.

CONSULICĂ: Dar luminate, o să faceți insolație!...

PAMPOLINN: Ce insolentă este astă?

CONSULICĂ:... O să vă bată soarele la cap.

NEBUNUL: El este deja bătut... în cap!

PAMPOLINN: (Către Norod, după o pauză) Țin să vă aduc la cunoștință o uriașă bucurie, duceți-vă-n draci: (Tâcere deplină a Norodului) Am să vă tai la toată lumea cîte o mină...

și pentru că eu de felul meu, hodoronc tronc, sunt un om foarte bun, vă dau posibilitatea să alegeji ce mină să vă tai!

AGENTUL H₂S²: Vai, ce domnitor cumsecade...

AGENTUL S²H₂: Ce ins de treabă... ne pune să alegem...

CONSULICĂ: Ce șansă pe noi! Ne taie doar o mină!

NEBUNUL: (Către Pampolin) Javră murdară, mai bine ți-ai rupe ghearele spurcate!

(Pentru sine) Am obosit să trăiesc. Viața îmi pare inutilă. N-am nici un prieten, nici un coleg; toți au devenit Rinocéros... Singurătate absolută. Viață netrăabilă, insuportabilă, dar cît să mai suport insuportabilul?

N-am nici un ideal. Trăiesc degeaba. Seară fac plajă la lumina luminării.

Aftă nesimțire din partea lor înseamnă... lipsă de bun simț!

CONSULICĂ: (Către Pampolin, în șoaptă) Seniore Doctore, dar n-o să mai aibă cum să te aplaude...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Bolovan mai ești! Or să aplaude cu picioarele!...

[Printr-un artificiu scenic toți vor rămine ciungii, unii de mîna dreaptă altii de stînga, tăiate fie din umăr, fie din cot, fie numai palma — în aşa fel încît să dea o senzație sumbră, imagine singeroasă. Lumină roșie. Scena va fi în contrast acompaniată de muzică veselă, toți actorii vor rîde satisfăcuți ca la o petrecere — în afara opoziției formată din Nebun și alte două-trei persoane în jurul său.

Călăul, care intrase în scenă pentru a-și îndeplini rolul său, deosebit, dispără în culise.]

CONSULICĂ: Ce petrecere frumoasă!

NEBUNUL: Îți mulțumim din inimă, dihanie!

Ne-ai făcut de petrecanie!...

PAMPOLINN: (Același joc) Seniori și senioare... Ne-am adunat aici casă... căsuță... ca să fim strânși toți la un loc. (Aplauze prelungite din picioare) Vrem să construim casă... căscioară... (Corectându-se) pardon, căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păță că știe ce-o ști... Nimenea nu are voie să știe, știu eu în locul vostru... Vom făuri o lume mai bună, o viață NOUĂ — o viață bună, NOUĂ, nu vouă...

NORODUL: Huraaaaaaa! (Ridicind sinistru brațul amputat în semn de omagiu. Veselia fizică a Norod-ului trebuie să fie în contradicție cu decorul singeros, cioturi de mîini pe sus, ca la ființe nepămîntene. Scenă ridicolă, grotescă, amară. Apoi multimea începe să se agite...) Goo! Regele e go! (Arată cu brațul amputat spre Pampolin)

CONSULICĂ: Liniște la galerie

Că s-a spart o farfurie

Drept în capul lui Ilie! (Se face tăcere.)

PAMPOLINN:... Dar de fapt seniori, eu nu dau doi bani pe voi! Pentru mine contați ca număr, și vă consider niște opincari de căcănari!...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NORODUL: Huuuuuuuuuuuu-raaaa!

PAMPOLINN:... De aceea consider că este și mai bine dacă vă tai amândouă măinile!

CONSULICĂ: (Către popor, făcind semne din spatele lui Pampolin) și dirijind ca la cor) De opt ori hip hip hurap!...

NORODUL: (Strigă de cîteva ori) Hip hip hurap!

AGENTUL H₂S²: Vai, ce domnitor cumsecade...

AGENTUL S²H₂: Ce băiat de gașcă, ne și anunță...

AGENTUL H₂S²: Este indicat să ne tăie ambele măini ca să fim simetriți, domestici...

AGENTUL S₂H²:... Trăiască simetria!

AGENTUL H₂S²:... și se apărează asupra noastră...

NEBUNUL: Ce mirșav și megaloman și asupritor!

AGENTUL S²H₂: Trăiască asuprirea!

NEBUNUL: (Iși pune ochelarii de cal. Pentru sine) Singele meu e negru, deși acum mă simt mai bine. Gîndurile mele sunt negre. Hainele mele sunt negre. În fața mea văd negru. Scriu negru. Inima mea e neagră, albastră. Galbenul meu e negru. Negrul meu e mai negru.

Se va putea renunță complet la dogme? — însuși nedogmatismul este o dogmă, isn't it? —

Ce bine e că nimeni nu poate impune granițe gîndirii —!

AGENTUL H₂S²: Trăiască nădragii lui Pampolin!

AGENTUL S²H₂: Si-ai lu' Pampolin!!

[Apare Călăul îmbrăcat ca de sărbătoare, vesel, toată lumea ride ca la o petrecere. După ce le tăie și celălalt braț, oamenii se sărută cu Călăul și îl felicită pentru arta sa de a distrage, cu excepția opoziției care se aude țipind, apoi gemind și înjurind. La fel, muzică și mai veselă, contrastând cu un fond de gemete și schelâlăieturi înflorătoare.]

CONSULICĂ: Mare Senior, dar n-o să mai aibă cine lucra pentru Majestatea Voastră, pentru Palilula Noastră. Le-ai tăiat la toți brațele de muncă și...

PAMPOLINN: (Furios) Mă-nveji tu pe mine, buștean de Azuga? (Călăului) Taie-mău brațu grasu!

[Călăul se execută. Singele îșnește pe mîna lui Pampolin.]

AGENTII: Șefule, ai mîna pătată de singe.

PAMPOLINN: (Pentru sine) Ah, ce-mi place licoarea astă roșie! (Suge cîteva picături de singe de pe mînă)

NORODUL: Uuuuuuurrtrrrraaaaa!

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: Și ca să vă arăt că vă disprețuiesc din tot sufletul meu și suflu nasul pe voi, vite de grajd împărătesc, căcăreze de Indonezia, saci de box populis vox dei umpluți cu căcat împarfumat...

NORODUL: (Cu entuziasm) Uuuuu! A e i o u ă !!

AGENTUL H₂S²: Ce complimente ne adresează!

AGENTUL S₂H²: Mai mare ocazie ca asta nu am fi găsit...

AGENTUL H₂S²: Trăiască Planeta de ghips!

AGENTUL S²H₂: Crească și-nflorească

Mucegaiul de pe iască!

NORODUL: Trăiască Vodă la Pătrat! [Vodă²]

AGENTUL H₂S²: Trăiască cravata lui Pampolin!

NEBUNUL: (Către Agentul H₂S²) Păi n-are nici o cravată.

AGENTUL S²H₂: Cu-atât mai mult.

NORODUL: Trii lii lii!

PAMPOLINN: (Continuând prețiosul discurs) ... secături pline cu bulion...

NORODUL: Trăiască Cadavrele vii!

PAMPOLINN:... pampițoi degăinat...

NORODUL: Abonat! Abonat!

PAMPOLINN:...pișolbei în pădure...

NORODUL: Tulbure! Te tulbure!

PAMPOLINN:... marionete pe sîrmă-nghimpată...

NORODUL: Pată ată tă ăăăăă...

PAMPOLINN:... păpușoi de șters la fund cu voi...

NORODUL: Altoi! Noroi!

PAMPOLINN:...aveți nesăbuita onoare să mă criș piș criș piș pe voi!

NORODUL: Usturoi! Usturoi!

AGENTUL H₂S²: Trăiască Crișu!

AGENTUL S²H₂: Trăiască Pișu!

[Euforie generală în rîndul populației.]

PAMPOLINN: Dar mai întii de sfîrșit am să dau ordin, și aceasta este ultima mea concesiune ca să simțiți că sunt conducătorul, să vi se taie la toți capul...

[Consternare generală. Unora le vine rău. Schimbare bruscă într-un decor macabru (cu cruci) care apoi dispără. Liniște. Dar poporul își revine repede și, forțați de Agenti, încurajat de Clacă, încep să aplaudă.]

NORODUL: Urrrrraaaa! Trăiască Moartea noastră!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

[Euforia generală renaște. Se văd persoane îmbrățișându-se cu cioturile de mîni rămase, sărutîndu-se parcă ar fi fost scăpate de la moarte.]

AGENTII: Iată de ce înalt umanism revoluționar dă doavadă Pampolin!

PAMPOLINN: Noi, adică eu, nu avem nevoie de popor cu cap!

NORODUL: (Revenind la starea inițială) Așa este. Ura!

NEBUNUL: Popor de lași! (Scîrbit)

PAMPOLINN: Ia să-mi spuneți la care, ce, v-a folosit pînă astăzi capul în Palilula?...

NORODUL:...capu la pește...

AGENTII: Ca să nu ne plouă-n gîl!

PAMPOLINN: Păi vezi că știți. Și-atunci ce folos să mai vă obosiți purtîndu-l? O să vă dau în schimb cîte-o...umbrelă...

NORODUL: (Cintind și legânîndu-se) Ce biii - neee!

Ce biii - neee!

AGENTUL H₂S²: Ce grijiliu conducător!

AGENTUL S²H₂: Cum își dă el toată osteneala pentru bunăstarea poporului!

NEBUNUL: (Pentru sine) setea de a exista a dispărut din mine. Trăiesc fără dorințe. Ca Budha. <Religia> actuală încurajează lipsa de dorințe... Uneori mi-e totuși dragoste de viață de Jack London.

AGENTUL H₂S²: Un atît de vrednic guvernator n-am avut în veci!

AGENTUL S²H₂: Este un geniu al prostimii...

ACTORUL AGENTUL S²H₂: ... (Către Actorul Agentul H₂S²) sau prostiei?... ce scrie în rolul meu?

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Păi eu , un'să știu/ întreabă-ți autorul!

ACTORUL AGENTUL S²H₂: E la închisoare din milostirea lui Pampolin.

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor.

ACTORUL AGENTUL S²H₂: Merită.

AGENTUL S²H₂: Eu dacă-l prind îl strîng de gîl...

ACTORUL AGENTUL S²H₂: ... sau de gînd?

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Păi eu de un'să știu? întreabă-ți autorul!

ACTORUL AGENTUL S²H₂: E la-nchisoare, din milostirea lui Pampolin.

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor.

ACTORUL AGENTUL S²H₂: Merită.

AGENTUL S²H₂: Eu dacă-l prind îl strig de gndt...

ACTORUL AGENTUL S²H₂: ...sau de gît?

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Păi eu de un'să știu? întrebă-ji autorul!

ACTORUL AGENTUL S²H₂: E la-nchisoare din milostirea lui Pampolinn.

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor...

NORODUL:... Ura! Ura! Trăiască Muștele lui Pampolinn!

AGENTUL H₂S²: Atât de исcusit și priceput, Seniorul...

AGENTUL S²H₂: Pentru ca să nu mai avem suferință s-a îndurat de noi și ne taie capul!

NEBUNUL: Nu, mitocane! Nu! (Lui Pampolinn)

PAMPOLINN: (Salutând) Tot respectul cuvenit poporului muncitor! (Arătând cu degetul spre Nebun) Pe el singur îl voi pedepsi și anume: îl voi cruța capul! Având căpățina pe umeri va suferi...

CONSULICĂ: Cel mai deștept astăzi e să faci pe prostul!

NEBUNUL: Da, dar să nu rămîn așa!

AGENTII: Consulică face pe prostu. Da, aşa a ajuns Consulică să facă pe Prostu din oraș pipi, în văzul oamenilor... chiar și-n văzul oamenilor a găsit gunoaie: pare-mi-se aceștia erau chiori.

PAMPOLINN: (Referindu-se la Nebun) Lucați-! Aluati-! Sfirtecați-! Cacați-! Blocați-l la mantinelă! Retezați-i inima dinainte de patrușpaispe!

NEBUNUL: (Implorând cerul) Doaaam-neeee, dă-mi voie să mor! [Agentii îl iau pe Nebun cu o roabă imperială și-l duc frumos la Ospiciu în sunete de fanfară, cu pas de defilare.

Aici încearcă să intre pe poartă dar n-are loc. Atunci este împins de Agenti, și cade înăuntru.]

NEBUNUL: (Dind mină-ciot în ciot — cu Agentii) Vă mulțumesc amicii mei! Voi m-ați ajutat să intru la închisoare!

Sint fericit!

(Ați ghicit: avea ochelarii de cal pe nas!)

[În timp ce Călăul retează capetele la toți cetățenii Palilulei, aceștia rămân în picioare ca niște butuci într-o pădure defrișată. Inițial, prin schimb de lumini să dea impresia unei păduri împietrită.]

PAMPOLINN: Aruncați toate capetele la gunoi! Măturați sala! Burtoi goi... (Pauză)

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Dar ce se-nțimplă? nu mai strigă nimeni <Pam-po-linn! Pam-po-linn!> (Mulțimea aplaudă din picioare) Nu mai strigă nimeni <Trăiască>!

[Tropături din picioare, Trunchiurile însingerate (Fără cap, fără mîini) se mișcă pentru a da senzația de Cadavre vii.]

Nu mai strigă nimeni <Ura, Ura?>

[Apar 123 și 475.] *

123 & 475: (Îngrețoșați) Ba ~~ta~~, măria-ta! Ne manifestăm ura noastră față de-nălțimea voastră.

PAMPOLINN: S-o văd, unde e? S-aud! Scoateți-o!

123: O scot imperatore?

PAMPOLINN: Scoate-o!

123: (Desfăcindu-se la pantaloni)...!?

[Intră fulgerător Consulică.]

CONSULICĂ: Luminate, a fost prădată poliția de hoți, a luat foc centrul de pompieri, inamicii poporului au evadat de la pîrnaie!

PAMPOLINN: Ce populație are Palillula?

CONSULICĂ: Trei miliarde, dar vom mări natalitatea.

NEBUNUL: (De la Ospiciu, către Norod) V-ați uitat la ăștia care-ți spun să faci copii mulți, că ei n-au nici unul?

PAMPOLINN: (Către Consulică) Căi inamici există în Palillula?

CONSULICĂ: Patru miliarde.

PAMPOLINN: Și căi au onoarea să se afle în închisori?

CONSULICĂ: Cinci miliarde.

PAMPOLINN: Înseamnă că stăm bine. Eu sunt poporul, iar toți ceilalți inamici...

Dar căi au evadat?

CONSULICĂ: Șase miliarde de dejînuți...

PAMPOLINN: (Către Consulică) De ținut... ce mă?

123:... minte, înălțate!

PAMPOLINN: Cum își permite? în fața mea.

123: (În timp ce Consulică ajunge în spatele lui Pampolin) Nu Cezare, minte în spatele vostru! (Arată spre Consulică)

CONSULICĂ: El minte, doamne președinte!

PAMPOLINN: Care minte, castraveților?

123: Mintea cea de pe urmă a Omului de Palillula.

CONSULICĂ: Ba e vorba de Omul de Neanderthal.

PAMPOLINN: Neandertal? Cind am încheiat eu un acord comercial cu Domnul Neandertal?

CONSULICĂ: Știți înțelepte, deșteptăciunea voastră nu era pe vremea aceea...
,,

FLORENTIN SMARANDACHE

PAMPOLINN: Cum îndrăznești? Eu am fost la...dintotdeauna mare...

123: Și anul trecut ați fost la mare...

475: ...la mare distanță...

PAMPOLINN: Nu mă zăpăcăji de cerebelul inferior stîng, blegotele de Palilulă!...

Unde-am rămas? (Pauză. Încet) Hei, sufleor?

SUFLEORUL: (I se vede puțin casca și manuscrisul în mină) La scena cu tăierea pruncilor.

PAMPOLINN: (Repetind automat) La scena cu tăierea pruncilor.

SUFLEORUL: Nu e bine!... Asta nu e o replică din rolul actorului (Numele actorului Pampolin)...

ACTORUL PAMPOLINN: A, daaa! Mi-aduc perfect aminte. Am o memorie care nu mă-nșeală deloc!

ACTORUL CONSULICĂ: Numai nevasta cîteodată!

PAMPOLINN: Să tăiem aşadar capetele la toată lumea!!

ACTORUL CONSULICĂ: Știi, eu (Numele Actorului Consulică), îmi permit să vă spun că le-ați tăiat deja în scena dinainte!

ACTORUL PAMPOLINN: Foarte bine, le mai tăiem o dată!

ACTORUL CONSULICĂ: Un om căruia i-ați tăiat odată capul, nu mai are alt cap să-i tăiajă...

ACTORUL PAMPOLINN: Daaa? N-am știut!

PAMPOLINN: Ba nu, hai să le retezăm picioarele!

(Pentru a face diferenție între personaje și actori se va lumina diferit, iar vocea va fi schimbătură.)

CONSULICĂ: Aceasta este o directivă genială!

[Același joc, Câlăul le taie și picioarele, trupurile părind acum o pădure-mpietră.]

PAMPOLINN: Hai s-aud, nu mai aplaudă nimeni?

CONSULICĂ: Știi, nu mai au cu ce!

PAMPOLINN: Unde sunt copilașii-marionetă, plimbați din oraș în oraș, ca să-mi dea floricele și să mă sărute?

CONSULICĂ...?! (Dind din umeri)... Ați tăiat pruncii...

PAMPOLINN: (Către sală) Nu mai ovăzionează nimeni!

CONSULICĂ: Știi, nu mai au cu ce!!!... Iertați-i vă rugăm frumos.

PAMPOLINN: Hei, Claca mea, Băieții veseli — plătiți să mă aplaude, să mă salute pînă la pămînt, să strige <Ura! Trăiască!> intrați-vă în roluri!

CLACA: (Din sală) Nu ne-am luat leafa de-un secol, împărate! —

PAMPOLINN: N-am bani! Tot ce am îl păstreaz...

Ce-i al meu e al meu

Ce-i al vostru e tot al meu!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Să fie chiar!

CLACA: Dă-ne gologanii noștri munciți cu gura...

PAMPOLINN: Ce e băi, ați dat în greu? Vă e lehamite să strigați și voi acolo <Trăiască Pampolin!>, să mă întâmpinați la aero-port și apo-port, trenu-port?

CLACA: Am cintat desul și am zbierat pînă ne-au luat gurile foc! (Încep să fredoneze un cântec militar)

(Către Dirijor) te rugăm să dai tonul!

PAMPOLINN: Ce e aia?... Eu sunt singurul care dă tonul.

(Ia cîteva note false, iar Claca va cînta fais ca Pampolin, în discordanță cu Orchestra, și în contratimp.

PAMPOLINN , CLACA , ORCHESTRA: (Cîntind. Pampolin trece la pupitru și dirijează orchestra)

Crambambuli este refrenul
Cintat de gurile de foc
Și pe-nserat și-n zori de zi
Noi vom cînta crambambuli
Cram - bim - bam bam - bu - li
Cram - bam bu - li...

PAMPOLINN: Dacă nu mă aplaudă nimeni, mă voi aplauda singur.

(Bate din palme) Dacă nu strigă nimeni, voi striga singur:

Trăiască Pampolin! Ura! Ura! Ura! Ura! Trăiască EU!...

(Către public) Hai lighioanelor, aplaudați-mă că nu faceți bășici în palmă! Strigați: Vi - vat Pam - po - lin!

Şef de Trînn!

că de-aia veniți la teatru - chiar dacă nu înțelegeți nimic...

SUBCONȘTIINȚA: (Din culise) Alo, Smarandache, nu mai teatralizare îl teatru!

[123, 475, SMARANDACHE apar în marsul Aidei de Verdi cîntind pe note: Sol dooo re sol re miii...]

CEI PATRU: Strigăm, cum să nu strigăm...

PAMPOLINN: Brava! Așa mai zic și eu!

CEI PATRU:... Jos cu Pampolin! (Pampolin este încă la tribună) Să-l răsturnăm pe Pampolin!

PAMPOLINN:... Cuuum?

CEI PATRU:... Răsturnați-l pe Pampolin! (Se reped la el și îl răstoarnă — la propriu cu craciîn sus și capul în jos) Trăiască Pampolin răsturnat!

PAMPOLINN: (Care stă în cap, la început ținut de uzurpatori, apoi singur) Aoleo, vai de capu mio! Îndurați-vă de un biet

FLORENTIN SMARANDACHE

pampolin... Scuzele mele de rigoare... Fiți îndatoritori pentru tot binele pe care l-am făcut poporului!

CEI PATRU, CLACA, ORCHESTRA: Trăiască Pampolin răsturnat!
[Cei patru ies tot în marșul Aidei.]

PAMPOLINN: (Stând în cap) S-a întors lumea cu fundu-n sus.
Acum cerul e la picioarele mele. Pământul îl sprijin pe țeastă ca pe-un bolovan. O să cuceresc Universul acesta și celălalt.

(Către public) Toată greutatea de pe lume atîrnă pe capul meu...
(în acest moment cade)

PAMPOLINNA: Vezi că spui minciuni, lepră!

[Pampolin se pune iar în cap, și iar cade.]

PAMPOLINNA: (Către Regizor, căruia i se va observa în momentul primelor replici ale Pampolinnei profilul pe un ecran din spate: cu pălărie, baston, cam de 50 ani)

Tovarășu Domnu Regizor, aduceți o dublură pentru (Numele Actorului Pampolin), nu vedeti că nu e-n stare nici să stea-n cap!

UMBRA REGIZORULUI: (Numele Actorului II Pampolin), tu ești mai cap pătrat, du-te și dublează-l pe (Numele Actorului I Pampolin) în scena astă dificilă pentru el. (Timbrul vocii acestuia trebuie să pară cumva enigmatic ca-n filmele polițiste. Eventual voce înregistrată pe bandă, ceva gen sunete de orgă.)

ACTORUL II PAMPOLINN: (Din culise) Numaidecât, să mă schimb.

ACTORUL I PAMPOLINN: De ce mă-nlocui Domne tocmai în final?

UMBRA REGIZORULUI: Nu te mai vrea poporul!

[Apare Actorul II Pampolin.]

ACTORUL II PAMPOLINN: (Către public) Eu sunt noui Pampolin.

ACTORUL I PAMPOLINN: Ești pe dracu! (Încearcă să se ridice să-l pocnească pe noui venit, dar intervine împăciuitor Regizorul)

UMBRA REGIZORULUI: (Făcind mustrător din deget, ca unui copil sau unei păpuși) Ia vezi, ia vezi...

[Actorii I și II se dispută, se trințesc puțin, și Actorul I Pampolin este scos din scenă și obligat să stea în sală printre spectatori.]

ACTORUL II PAMPOLINN: (La fel de mic și slab ca Actorul I, dar mai atletic. Pentru sine) Iată-mă și actor-cascador...

(Pauză. Stă în cap cu picioarele luminare în sus. Către public) Eu sunt stăpînul stăpînilor și universul universurilor

[La pronunțarea acestor replici Umbra Regizorului dispare de pe ecran, semnificând reinceperea piesei cu noui actor în rolul lui Pampolin.]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

UMBRA REGIZORULUI: (Reapărind) Fii atent idiotule, că ai sărit o replică.

ACTORUL II PAMPOLINN: (Către Umbra Regizorului) Vă rog nu-mi faceți scene, aici în fața spectatorilor!...

(Înghite în sec, rușinat față de public)

Pe umerii mei sprijin totul... (Dispără Umbra Regizorului)

Eu sunt administratorul Universului...

SMARANDACHE: (Reapărind): Ce piesă tembelă, triumful răului asupra binelui! Cine-o fi autorul?

PAMPOLINN:... Eu sunt... Eu sunt stăpînul stăpînilor
și universul universurilor...

(Spus ca o poezie)

(Către Pampolinna) Acum e momentul, spune-i călăuia cu garoafe să mi le aducă... fiindcă se termină piesa... și să vadă spectatorii căt de "magnet...magnific...mi-am jucat rolul vieții!"

[Băiatul care-aduce flori vine cu un buchet de urzici, de care Pampolin va fi foarte mândru. Nebunul va huidui.]

PAMPOLINN: Ce buruieni drăguțe, nu alta! Iți vine să te faci ciorbă de potroace afumate în ghiveci de flori cu castane luate din foc cu mâna altuia. *

TRĂIASCĂ PALILLULA

[Dacă din întâmplare vreun spectator, fără sătirea trupei de actori, din proprie inițiativă, aduce flori adevărate — cu atât mai bine. Paradoxul, confuzia, vor fi mai mari.

Pampolin va lua florile și le va arunca dizgrațios în sală replicind:]

PAMPOLINN: Mie, seniori, (Numele Actorului II Pampolin) nu-mi plac florile în supă! Poate vă plac vouă! (În această secundă le va arunca)

Dacă florile vor fi adresate unui alt actor, acesta le va dărui lui Pampolin spunând:

ACTORUL CARE-A PRIMIT FLORI: Tie îi se cuvin toate.

[După care va urma scena cu aruncarea lor publicului.]

[În cazul în care aceste situații neprevăzute nu se întâmplă replicile corespunzătoare vor fi suprimate.]

[Se lasă Cortina. După cîteva secunde, în timp ce sala aplaudă, cortina cade zgomotos de pe suport surprinzînd actorii în diferite ipostaze: fie încercînd să se îmbrace, unii îmbrățișîndu-se, alții îmbrîncîndu-se.]

PAMPOLINN: Bou de mașinist! Mașinist de bou!... „Şuncă de Praga! Îmi făcuși spectacolul de ris! (scena aceasta va trebui jucată indiferent dacă o parte dintre spectatori părăsesc sala.)

[Actorii puforesc de ris. Claca rîde dînd tonul spectatorilor. Spectacolul este într-adevăr făcut de (=pentru) ris!,!]

[Dacă sala va aplauda în continuare, actorii revin, fără cei doi Pampolinii.]

CONSULICĂ: (Către sală, făcind semne să fie liniște)

Vedeți dragi spectatori, ne disprețuți pentru că i-am făcut jocul lui Pampolin, că suntem lași și jucăm aşa cum ne cintă el în acest spectacol, că-l aplaudăm și-i urăm, că l-am sprijinit să devină stăpînul Universului — dar și voi sunteți ca noi dacă bateți din palme, dacă veniți la spectacolele sale... Fără voia voastră l-ați aprobat...

Nu e de ris ceea ce se-nțimpă în Palillula, ci de plins.

N-ați asistat la o comedie, ci la o TRAGEDIE, stimați spectatori! **VĂ ROG PLÎNGEȚI, ȘI SĂ PĂSTRĂȚI UN MOMENT DE RECULEGERE!....**

[Apar cei doi Actori Pampolin și mai ridicol imbrăcați și caraghiosi, stîngaci, împiedicîndu-se ca niște tăntălăi unul de altul și căzînd pe scenă de cîteva ori.]

Note pentru eventualii traducători

Autorul optează pentru o TRADUCERE TOTALĂ, înțelegind aici traducerea și a numelor personajelor, și a localităților (Cind e cazul) prin analogie: se vor schimba și anii (în funcție de situație), iar expresiile (clișeele de limbă, etc.) vor fi înlocuite prin expresii (clișee, etc.) similară-chiar dacă de altă factură semantică. Este vorba, deci, mai degrabă de o ADAPTARE, decât o traducere!

Astfel:

— vor fi traduse numele proprii următoare:

Palillula și Patagonia, care vin de la expresiile: — Un te duci?/ — În Palillula! (În Patagonia!) (=la dracu-n praznic); s-a scris Palillula cu doi pentru a-i spori... prestigiul!

.. Popleaca (= o văgăună uitată de vreme)

.. Injoseni, Valea Plingerii, Flaminzeni, Însetați, Vaidenoi, Mocirloasa, Afumați, Amărăști, Spineni, Robești, Belciști, Măciuca

.. buștean de Azuga; se va înlocui cu o localitate din țara respectivă

.. Cacaleți = localitate reală; cacofonie.

.. Pampolin = nume inventat, pompos; scris cu doi n pentru că și

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

- dă importanță; dacă se traduce într-o limbă romanică numele va fi germanizat sau slavizat și invers
- .. Con-Sulică = joc de cuvinte pentru a ridicula personajul.
  - .. Norodul = Nărodul!
  - .. Bulă = emanație a spiritului popular românesc, pus pe șagă; neoficial.
  - .. Analog Itic, Ștrul (cu consoartele), și Moritz: șugubeți din bancuri. Vor fi alese personaje populare (orale) glumeți, aflate în opoziție.
  - .. Reclamangiul = Cei care face... reclame! (Definiție gen rebus.)
  - .. Eugen Porceanu, Adrian Împăunatu, Mitru Popescur.
  - .. Ion Dreptate; dacă se traduce și prenumele, atunci să existe o concordanță între cîntec și prenume (vezi Metamorfoze. Coada").
  - .. Piulă P. Piulă = rezonanță porno.
  - .. Sofocle Gheorghe Sofocle (Prenume din țara de traducere, în așa fel ca să sună caraghios împreună).
  - .. Lucia Sturdza Bulandra: apropiere fonetică de Bulă
  - .. Costică Cinzeacă, Nicu Butoi, Vasile Litruță
  - .. Constantin Pacea.
  - .. Vacis, Lyndi Cutza, Vax Käkatt, Pishnjoss, Sokaci, Bous, Băssă Nău, Koy Grassu; Pizz Doy, Pis Dana, Pulläreano: tente sexi, porno, murdere; jignitoare; scrise căt mai sofisticat, afonetic.
  - .. Pişanjos: analog
  - .. Neghioib Rob: rimă
  - .. atenție la sintagmele fu Tică, fu Tache! etc
  - dacă se traduce în italiană, replicile vor fi englizate, sau • spaniolizate, etc.
  - sintagmele într-o limbă străină în acest manuscris vor trebui să fie tot în limbă străină față de manuscrisul tradus (deci eventual vor fi și ele traduse în altă limbă) — cu excepția citatelor din Dante care rămîn în italiană indiferent de limba de traducere.—
  - în caz că se traduce într-o limbă în care cuvîntul <senior> există (într-o formă apropiată fonetic; de exemplu: în italiană, spaniolă, franceză,...), atunci echivalentul lui <domnul> va fi împrumutat din altă limbă (adică <mister>, <herr> etc.) dacă nu se poate utiliza forma italiană signore; această alegere i-a permis autorului jocul <seniore - senioare> și... alte... camuflări!
  - cîntecul "Nu mă lăsa să mor Marghioalo" poate fi înlocuit cu altul similar din țara respectivă (porno - despre un act sexual)

- analog pentru celealte cîntece din piesă.
- să se respecte (non) ortografia autorului: <Pe cine m'aștept?> <Congress>, <tyran> etc, găsind ceva asemănător în limba de traducere (deoarece o piesă de teatru este și citită, nu doar jucată)
- limba păsărească = limbaj greu accesibil (figurat); deci traducere ca atare (nu are nici o legătură cu <pasare>, dar profită de această posibilă confuzie)

Traducătorul și regizorul vor încerca să adapteze piesa la condițiile regiunii respective (materiale, culturale, istorice...) și epoca sa; aluzii schimbate.

Acesta este un teatru în special la nivel de limbaj, înțesat de:

- expresii din folclorul copiilor [<Extraordilingură!>, <Ne mai pomenit!, <Doamne fereastră și-o juma'de ușă spartă!>,..., ...]
- sintagmele figurative deformate [<face pe prostu... face pe Prostu din oraș pipi>,...]
- jocuri de cuvinte [<C'lare. Lare. Are. Re.> (=logograf) masa: <ce ai> + <cumpot> + <gem>! <anamabilitate> + <amanabilitate> (= amabilitate);
    <in - cultură> (= cultură de in), ...]
- vorbire murdară (cacofonii) [<La'cur'bă șinele'pocnesc> <Spemata' degeaba,> ...]
- sexi sau porno [<publitico - ideologie. <Care fu taina?> ā-i introbag>, <po - puia - ră, > (=poporul)]
- <pîsolbei>, <capu la pește>, <Mă simt satisfăcut>, <putu-ji>, <Osul lui Pampolinn> ...]
- argotic [<Îmi pare cu regret>, <Nare contează!> Hai Libi!> (= liberare; folosit de militari)...]
- aluzii directe (unele puse chiar în indicațiile scenice ale autorului) și mai absconse (la titluri de cărți, acțiuni, idei...) [<titlu de cel mai iubit dintre pămînteni>, <Regele e gol>, <Asta-i muzica ce-mi place!>,...]
- pleonasme [<avansează înainte>, <mai întâi pentru început>,...]
- parodieri, parafrazări [Diploma de bețiv, <Sindicăcat>, <criticăci literari>, <cacadimician>,...]
- fragmente de cîntece populare (și muzica respectivă)
- foarte multe bancuri din popor
- greșeli de ortografie și gramaticale dezacorduri)
- [cele două monologuri ale lui Hamlet al II-lea,...]
- limbaj popular (familiar) [<Ce chestie!>, <dă-te-n moaș'ta pe gheăță jos!>,...]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

- ţigănesc [<sticli goali și borcani>,...]
- scriere fonetică pe alocuri [<Nu săn ale miele!>, (<io> =eu),...]
- violențe de limbaj [<drapele, drapuțe>, <lozinci, lozincoaie>, <domnișchioară>, <săptămuna>, <O să mă fac că plouă!.... ca să crească recolta...>,...]
- centoane [în monologurile lui Hamlet al II-lea,...]
- citate fără a menționa sursa [versuri din O. Goga, versuri din folclor,...]
- automatisme [Pentru ca totul să pară dintr-o bucată, totul să mară, să gutuie, să răruie....>, <orele 11 și opinci minute> (: opinci rimează cu cinci)]
- pocirea (mușuirea) cuvintelor pe alocuri [<Teie vi - zi - une și Para - viziuine>, <Prostiologie>, <schizofreneticul>, <pisicologia>, <profesor nemerit> (= emerit)]
- inversarea fără nici un rost a altor cuvinte [<impristat>, <parponit>, <Calmează-te>, farfurează-te, pricindează-te!>, <Înțelesit-o? Execușit-o?> (:în de sonoritate, ritm, rimă,...)]
- citate în alte limbi
- ambiguitate la tot pasul [<Huraaaaaaaa! (= a ura și a huidui concomitent), <Să prostslăvim, <Sting! Drepți!> (= Drept și Drepți), război sau întrecere sportivă?...]
- etc[...]

Succes!

Postfață: non - piesă? contra - piesă?...

Am scris <O lume întoarsă pe dos>, piesă pe care probabil nu o va pune în scenă nimenei, niciunde, nicicind, și nici că va fi publicată... Atunci de ce-am mai scris-o?... Pentru a mă răcori de toate cite am și cite voi mai suferi! Pentru că am avut o poftă nebună, ca la un act sexual... Pentru că mă descarc psihic de tot ce îmi apasă mai greu pe inimioară...

Dacă (non) piesa nu va fi, poate, niciodată jucată, ea va fi judecată (<criticată> <citată> am vrut să mă exprim) sper! [Am zis piesa, nu că autorul va fi judecat!] Deși nu este exclus să rămân singurul cititor al (non) piesei mele!

(Sunt prea pesimist?)

Am scris printre picături, pe ascuns — după ce în prealabil îmi dădusem zvonul că m-am lăsat... de sportul acesta!

Sunt un scriitor neoficial. (Uite că am îndrăznit să creez fără a cere vreo aprobare!) (Non) regimul nu mă recunoaște, revistele și editurile nu mă publică.

Scriu doar despre sufletul meu... Majoritatea cărților le-am publicat în străinătate, unele chiar în lb. română!... Jignit, umilit și dat la marginea (non) societății în ultima perioadă semișomer și chiar somer...

M-am dăruit atât de mult (non) piesei acesteia ca o răzbunare la cele ce mi-au făcut! (... S-ar exprima, spun unii, Nebun-ul...) M-am secat de toate resursele spirituale pentru a vă umple pe voi, ca să luati contact - cel puțin cîteva ore - cu o lume întoarsă cu fundu-n sus!

Cred că un interval de timp n-o să mai pot crea sau noncrea(!) Mă simt epuizat de subiecte și idei. Mi-am folosit toată știința literară aici, și-am rămas gol. Am căutat să fiumeticulos ca un ac, să pun în această NON - LUME tot ce reușisem să inventez, sau știam de la alții. Mă simt așa de epuizat de subiecte încât probabil nu voi mai putea în teatru ceva nou. Mă retrag de aceea în matematici, pasiunea mea de copil. <Visita> pe care am făcut-o literaturii a fost un accident (am mai scris înainte poeme și anti — poeme în română și franceză). (Mă confesez d-voastră.) Mi-aș dori, dacă un succes mediocru, mai bine un insucces teribil!

Meritul meu la această lucrare este minim. Nu am făcut decât să montez ceea ce poporul a creat. Am devenit, dacă vreți, fără intenția mea: Un regizor — deși în viață (mai degrabă non-viață) mea n-am fost regizor!

S-a încercat cuprinderea pe de-a-ntregul a societății pampoliniene, și de aceea sunt perfect lucid că trebuie să existe destule omisiuni. Indiferent dacă această (non) piesă va cauza moartea fizică a <Nebun>-ului (nu vreau prin aceasta să fac pe viteazul; dimpotrivă, sunt un fricos din cale-afară, și de aceea vă cer ajutor; S.O.S.!... S.O.S.!...), deoarece din punct de vedere spiritual el este mort demult, adus deja în culmea disperării - să rămînă totuși lucrarea ca mărturie literară pentru generațiile viitoare.

AUTORUL: (Către Nebun)... Știi că prin nașterea ta pe scenă m-ai pus rău cu (non) autoritățile?

NEBUNUL: Regret profund!

AUTORUL: Nu puteai să fii și tu mai ponderat?

NEBUNUL: Mi-am uitat de mine și de semenii...

M-am revoltat în teatru, dacă în altă parte n-am putut, transformîndu-
în non-teatru. Să fi făcut toți cel puțin cît mine...

Teatrul meu începe să ia forma unui roman teatralizat sau teatru
romanizat sau... sau... ori ... și ... și... cu... amestec de genuri,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

inovații de stil, idei și non - idei (manicheism), un fel de teatru ca Ulysse -ul joyce - ian.

Știință experimentală. Forță generalizată. Automatism. Aluzii.

Pentru că lumea este întoarsă pe dos piesa va fi la fel (limbaj, acțiune, timp, ordine,...), adică non piesă.

Toate anomaliiile trebuie să se păsească acestei lumi informe, răsturnate: ca o peliculă cinematografică care rulează cu picioarele pe tavan, sau într-o dungă ... și Pampolin este un rege... scilicet, ca un scaun cu trei picioare. Apocalipsa din Palilula. Trăire lăuntrică a (Non) piesei. Haos în interiorul disciplinei rigide. O zguduitoare critică a indolenței. (Non) personajele fără nume, ci cu număr, reprezentă omogenizarea cretină a unei societăți devenită negația ei. Cerșetorii, bețivii, tîrfele denotă decadență. Sociologie a (non) societății. Prendre en non - dérisjon la dérisjon. Poluare ideatică, nervoasă. O ștampilă asupra non lumii. Alegorie. Muzici idioate. Irational. Timp dilatat și contractat. Eșec. Contra-sens. Anomalie. Delir. Hazard. Asocieri bizare. Coșmar. Prostituțializare a intelectului. Confuzie. Circ (în sens figurativ), Muzic-hall. Gaguri. Extravagant. Nebunie. Primitivism al modernismului și modernism al primitivismului. Incomunicabilitate. Jocuri (artificii) de scenă. Interogații metafizice. Mai multe stiluri într-un singur stil, și invers. Structură în cadrul structurii. Ar trebui să mai dau și alte explicații, dar nu mai am. (Și lipsa de explicații este o... explicație!)

(Non) eroul principal al (non) piesei nu este vreun (non) personaj ci verbul <trăiască> rostit anapoda!

[Vă rog, stimați auditori, să simțiți și Dv. nesimțirea lui Pampolin! Și spiritul de sacrificiu al spiritului în favoarea materiei!] Pampolin, deși este declarat zeu (= Caligula!), are și treburi lumești — el, supraomul lui Nietzsche, al cărui sistem filozofic îl respinge oficial dar îl utilizează în practică — se duce la W.C., mânincă, se culca... Rețineți: dacă el progresează înseamnă că noi regresăm! Ne constringe să ne acordăm creierii la non-filosofia lui. Însă, înjurindu-l ne vom lăua frumos rămas bun de la (non) înțelepciunea sa!

Către primul final, situația pe scenă devine... obscenă.

(Non) piesa este o reprezentare frumoasă a uritului, și-o urâtire a frumosului. Întrucât Pampolin înglobează totul, (non) personajele își adresează cu diverse titluri.

Teoria catastrozelor în teatru...

(Non) piesa nu are un caracter liniar, dar nici concentric.. de aceea este și liniară și concentrică!... Este un fel de teatru stanc (clocit), ca o balta împuștată vara de peștele mort.

Dacă lumea ar fi fost normală, m-aș fi făcut matematician; dar aşaaa... sănt nevoie să devin scriitor, sau nonscriitor!

Deși amator într-ale literelor, pe care chiar le-a disprețuit, autorul a vrut să creeze ca un profesionist înrăit!

A vrut să bulverzeze publicul prin complexitatea unei (non) opere care să facă incursiuni pe teritoriile multor genuri literare: poezie, nuvelă, eseu, teatru scurt, ba chiar roman...

De la comedie burlescă la tragedie amară, că doar extremele se întâlnesc (il cităm pe Marx împotriva lui însuși):

Lucrarea se vrea plesnind de modernism (dar nu... plesnind, pur și simplu)... ultra(!) modernă... inovator, deși în ultimul timp mediile interlope ar fi căci saturate pînă la refuz de avangardă, transavangardă... Poate că-i un <show> prea dens, într-un limbaj sibilin pe alocuri, dar popular în general, argotic. Neoavangardă?

[Dacă mă controversați, plăcerea va fi de partea mea!]

Este greu de etichetat o (non) operă literară ca făcind parte dintr-un curent anume, fiindcă granițele nu sunt rigide ca în Palilloala! Nu există nici vreun zid separator, trasat brutal între Teatrul Metafizic, pe care autorul pretinde a-l fi derulat aici, și celelalte forme de teatru. Nu vă mirați atunci de întrepătrunderile lor!.. În intenția autorului a fost ca nimic să nu fie gratuit (cu excepția gesturilor din episodul "Zidul", unde gratuitatea are o semnificație precisă, deci negratuită!), dar aceasta rămîne la aprecierea posibilităților cititorii (spectatorii)

Antractele fac parte din spectacol, de aceea le-am umplut:

cu muzică <tematico-matematică> (primul), sau cu... suspans (al doilea)! S-a insistat asupra fiecărui detaliu, riscind chiar să mă repet, sau să devin cicălit. Toată (non) piesa este un discurs al posibilității imposibilului, al afirmației negației, etalate sub formă de teatru baroc, teatru parabolă, teatru simbol, teatru parodie... Pornind din realitate m-am depărtat pînă la absurd, și-apoi dincolo:

În dadaism, în nihilism, în imposibilism(!) chiar, de unde se vedea în zare luminile simbolismului, și-n cele din urmă răspunzînd de unde-am plecat. Cerc vicios? M-am, de fapt, îndepărtat de real spre a-l privi mai de aproape, ca la microscop. Din cind în cind plonjam, cum zice francezul, în realitatea naivă și prea concretă, dar nu pentru a rămîne acolo, ci pentru a avea de unde să mă înalț spre culmi noi ale inexistenței — pe care apoi îl făceam să existe... în paginile cărții.

Am încercat să elimin și din autocenzură, din drumul la cuvinte aşa cum sunt, spunând lucrurilor pe (ne) nume, fără ocoișuri sau formule...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Instabilitate lingvistică. Straniu. Paradoxuri. Libertinaj. Codaj și supracodaj. Interferență. Suprapunere de tablouri. Cu excese. Cu minusuri. Rebus. Partea finală este un discurs împotriva teatrului (anti - teatru?). Non-epopee (Pampoliniada!).

Autorul a încercat un TEATRU TOTAL, înțelegind aici utilizarea tuturor mijloacelor și tehnicilor dramatice pe care le-a cunoscut, sau le-a inventat el-însuși. (Evident adjecтивul <total> este valabil la timpul prezent, mai tîrziu va fi cu siguranță depășit.)

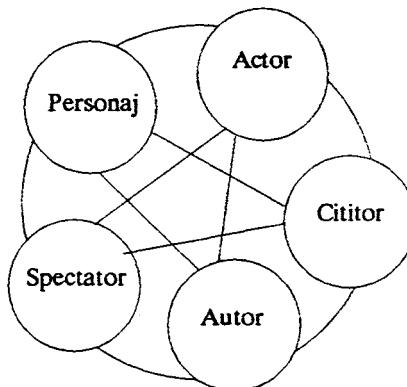
(Non) piesa utilizează în construcție demolarea clasicului. Desigur că, distrugând un stil (sau limbaj, gen, curent literar,...), nu faci decât să creezi altul.

Negînd ceva, afirmi altceva. Răsculindu-te împotriva tradiției, non-tradiția va deveni cu timpul... tradiție!

Dacă azi suntem denunțatori, măne vom fi denunțați.

Și totuși, autorul mărturisește că putea să fie și mai ... teribilist!

Ele se bazează
pe
interrelațiile:

Autorul ține să mulțumească marilor personalități care l-au marcat și influențat. Iată aşadar cîteva <exercices d'admiration> cum se exprima recent Cioran:

Ionesco (absurdul) în special, apoi Tzara (dadaistul) și Urmuz — ultimul prozator român, cu o operă foarte restrinsă ("Pagini bizare"). Mircea Eliade cu fantasticul și misticul prins în cadrul real. Apoi Arthur Adamov ("La Parodie") pe care-l iubesc ca pe orice exilat, și Samuel Beckett (așteptarea așteptării) și Jean Genet (violenta pe scenă) pentru teatrul de avangardă din anii '50. Italianul Luigi Pirandello ("Șase personaje în căutarea unui autor") cu relațiile actor-personaj-autor, și André Gide cu romanul în roman "Les Faux-Monnayeurs". Franz Kafka sau scărta irațională a omului sub destin, renumitul James Joyce ("Ulysse") care întrece tot ce se poate întrece, apoi spiridușul Laurence Sterne ("The

Life & Opinions of Tristam Shandy Gentleman") fredonind pe corzile nemelodice ale poeziei, burlescul Alfred Jarry ("Ubu roi") cel neserios, Albert Camus ("Caligula") cel revoltat. Mici afinități cu exotericul science-fiction al lui Hermann Hesse, Bertold Brecht (teatrul epic și de sunet și lumini), Friedrich Dürrenmatt (crima colectivității împotriva unei persoane: dar în cazul nostru este invers), Henrik Ibsen ("Peer Gynt") cu rima și ritmul perfecte (la noi fiind... imperfecte!), William Faulkner (utilizarea limbii vorbite). Georges Perec, Raymond Queneau ("Zazie dans le métro"), François Le Lionnais (analog: matematician(!) și scriitor) de la grupul experimentalist de literatură din Paris — cu ultimul, autorul chiar a corespondat pe la sfîrșitul lui 1983 și începutul lui 1984 cu puțin înainte de sucombarea francezului. (Nu am avut posibilitatea să citesc Orwell, cred că e grozav.)

[Terminasem de scris esențialul (non) piesei cînd am avut ocazia să cunosc semiabsurdul unor dramaturgi care mi-au plăcut în mod deosebit: Fernando Arrabal ("Le Pique-Nique en campagne", <teatrul de panică>), libanezul Georges Schéhad ("Gotha et les vieux maîtres"), Jean Giraudoux (*Intermezzo*", forța simbolului), Jean Tardieu ("Théâtre de chambre")...]

Și în afara lor, probabil, mulți de care nu îmi mai aduc aminte, dar care sălășluiesc pe undeva prin sertare prăfuite ale subconștiștualui, refulate din memorie...

Principalele forme de teatrul pe care le vede autorul (împărțirea, evident, nefiind exhaustivă) ar fi:

Teatrul metafizic: diverse acțiuni și procese metafizice în teatru, apropriate întru-cîtva de farse.

De exemplu, în cadrul lumii noastre putem enumera:

- răsturnarea lui Pampolinn (de la putere)
- strînsul miinii (între ușă)
- furtul coroanei (= încercare de lovitură de stat!)
- sucitul capului (într-o parte)

După știința autorului (limitată desigur, ca tot ceea ce poate fi omenesc) procedee metafizice de genul acestora ar fi noi (a se diferenția teatrul metafizic de farsă).

Metafizica de aici duce la ambiguitate:

Pampolinn a fost într-adevăr răsturnat de la putere (în sens figurativ)?... Autorul nu a trăit suficient pentru a ști!...

Iată că nu este obligatoriu ca binele să biruie întotdeauna!...

Teatrul ca experiment: poate fi asemuit în știință cu cercetările de laborator ale savanților. Autorul experimentează diverse procedee și metode dramatice noi.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Teatrul ca metamorfozare: transformare succesivă a decorului, personajelor, acțiunii la diferite nivele.

Exemplu: — Marșul → coadă → cortegiu funerar → horă → balet grotesc.

- Nebunul: tînăr - bătrân
- Pampolin trece prin diverse funcții (împărat, comandant, vinzător, popă, naș, balerin, doctor)
- Agenții: cărători, polițai, etc.

Teatrul mecanic: mișcări mecanice, rigide ale personajelor: decor geometric (figuri geometrice: sferă, disc, cub, pătrat).

Teatrul combinatorial: utilizând procedee matematice constă din aranjamente și permutări, o piesă este organizată în mai multe moduri...

Exemplu: schimbând ordinea scenelor acestei (non) piese, obținem peste un miliard de miliarde de (non) piese de teatru!

Teatrul recursiv: teatrul care se generează mereu (ca o mulțime recursivă infinită din matematică), adică având sub ochi un text literar (al unei piese de teatru să zicem) T_0 și un algoritm (în sens matematic) A, să generăm mecanic o infinitate de texte diferite - cu ajutorul unui computer care să aplique algoritmul de o infinitate de ori. Astfel

$T_0, T_1 = A(T_0), T_2 = A(T_1) = A(A(T_0)), T_3 = A(T_2) = A(A(A(T_0))) \dots, T_{n+1} = A(T_n) = A(A\dots \text{de } n \text{ ori} \dots A(T_0)) \dots$

Nu avem cunoștință de existența vreunui asemenea text literar. Vom avea în vedere cercetări ulterioare în această direcție.

Teatrul non-psihologic: persiflarea psihologicului.

Exemplu: — discursul interior(!) al lui Pampolin

— asistență mutuală (!) între cei doi împărați

Teatrul grotesc: urșuire a frumosului și sensibilului, sau înfrumusețarea urșului.

Exemplu: baletul dizgrațios de babe și moși.

Teatrul de groază: gen filme de groază, numai că aici vezi ceva real, pe scenă, foarte aproape de tine.

Exemplu: Pampolin ucigind un pui viu de găină.

Autorul imaginase chiar o scenă în care se taie mina sau se scoad ochii unui actor, ba mai mult: este înjunghiat și omorât în realitate un actor în fața spectatorilor! - astăzi pentru amorul artei...

Sau actorii vin înarmați pe scenă și impușcă spectatorii (în realitate!)... [Sint criminal? Sint anormal?... într-o astfel de lume, e normal!!!... (Mă puteți acuza de tentativă de... crimă)]

Teatrul științifico-fantastic: decor fantastic, costume fantastice etc. (gen proza S.F.)

FLORENTIN SMARANDACHE

Teatrul sexi (porno): spre deosebire de film care este totuși o poză, un obiect, teatrul îți prezintă ceva real, uman, imediat în fața ta.

Teatrul ca o convenție: spectatorii admit anumite convenții pe care actorii le lasă să se presupună, prin uimire, pantomimă etc.

Teatrul ca o schemă logică: în funcție de reacția publicului actorii au posibilitatea de a alege între anumite replici, gesturi, etc.

În cazul nostru, dacă actorul Pampolin va primi în realitate flori la sfîrșitul (non) piesei el le va arunca publicului rostind cîteva cuvinte, în caz contrar aceste replici vor fi suprimate.

Teatrul ca realitate: (a se distinge de curentul realist) care este în opoziție cu cel convenție.

Exemplu: udarea reală cu apă a actorilor (în teatru! convenție doar s-ar fi mimat udarea actorilor, fără a executa „ținerea”).

Teatrul de artificiu: folosește procedee menite a modifica (în sens pozitiv sau negativ) realitatea.

Exemplu: utilizarea de obiecte improvizate la actul sexual.

Teatrul neoficial: limbaj argotic, expresii cu aluzii sexi (porno), cuvinte de mahala; apoi bancuri și folclor neoficial (= care nu convine autorităților); personaje create de popor, dar nerecunoscute oficial deoarece intră în contradicție cu guvernările...

Exemplu: (non) piesa <O lume întoarsă pe dos> pe care am avut nefericirea să o scriu!!!

Cam atât pentru pînă acum. Celelalte forme nu au fost expuse, neînînd de domeniul preocupațiilor mele.

ACEASTA ESTE PÂREREA AUTORULUI (care consideră teatrul ca pe un viciu, cum ar zice Artaud) ȘI N-AR FI EXCLUS CA DUMNEAVOASTRĂ SĂ ÎNTELEGEȚI CU TOTUL ALTCEVA (fiindcă un adevăr începe prin a fi paradox, iar relativitatea este... relativă) NONPIESA aceasta mă va scoate din iad!... sau mă va afunda mai rău?!

P.S. Postfața poate fi eventual adaptată și inclusă în monologul Nebun-ului ("Cultură și Știință") la locul indicat acolo.

14 februarie - 18 iunie, 1986

— Craiova, Bălcești, Drăgotești, București —
AUTORUL

PATRIA DE ANIMALE

---

de FLORENTIN SMARANDACHE

membru al Academiei Rebele

P A T R I A D E A N I M A L E .

piesă mută în trei acte

de disperare

PERSONAJE:

INSTRUCTORUL – GENERAL

indivizi îmbrăcați în pantaloni

INSTRUCTOAREA – ADJUNCTĂ

negri, haină roșie cu un F

alți INSTRUCTORI

pe spate, șapcă militarească,
grași, rumeni la față, de
aceeași talie și înălțime – cu
excepția Instructorului –
General care-i depășește
mult;

PLEBEA

Oameni goi (eventual cu o
frunză care să le acopere
sexul, ori chiloți vârgați), slabi
ca varga, cu obrajii supti,
galbeni ca mumiile;

DECORURILE UMANE

oameni utilizați ca obiecte în
serviciul Instructorilor; poartă
costume verzuie mulate pe
corp.

În alte roluri:

ANIMALE (reale și confectionate)

MONȘTRI

SCHELETE

MARIONETE

ROBOȚI DE METAL

SOLDATI DE PLUMB

[În continuare vă prezentăm o piesă fără cuvinte, un spectacol de zgomote și imagini.

(Piesa de teatru trebuie să fie creată în aşa fel încât să poată fi citită în volum ca un roman și judecată pe scenă ca o piesă de teatru.) Puținele dialoguri existente sunt redate prin *tăblije* pe care sunt scrise replicile – ca la filmele mute. Fiecare personaj ridică tăblija sa astfel încât să-i acopere capul. În acel moment acțiunea a înghețat (personajele rămân nemăscăte cîteva zeci de secunde). După care tăblija dispare.

La începutul fiecărei scene este coborîtă și o *plăcuță* cu titlu! (subiectul) respectiv, care va rămîne pe toată durata scenei. Modul de confectionare și scriere trebuie să difere net între tăblije și plăcuțe, pentru a nu produce confuzii.

Aceste tăblije sau plăcuțe nu au rolul distanțării ca la Brecht, ci dimpotrivă, contribuie la înlăturarea tablourilor și la exgeza lor, la unitatea întregii opere – aparent eclectică; pe urmă, deoarece este lipsit de repiici vorbite, acest spectacol se adresează și... surdo – mușilor!! (fiind adaptat ca atare). Soarta i-a privat de plăcerea de a se instrui și delecta prin teatru. Să le-o oferim noi. Poate aceștia or să ne audă și înțeleagă... Si nu numai publicul ar putea fi surdo – mut, dar și... actorii! (Viitoarea mea piesă se va adresa în mod sigur... Orbilor și surzilor!!) Deși are foarte multe tablouri nu este un teatru descriptiv, ci de idei vizualizate. El se poate compara cu "The Civil Wars" al lui R. Wilson, se poate compara pentru a se deosebi. Deși fragmentar și descompus, nu este un teatru epic.

Spectacolul acesta este mai mult decât o pantomimă, el este o tragedie modernă, în care comentariile și indicațiile regizorale se confundă cu textul propriu-zis al piesei. (W. Faulkner, în "Requiem for a Nun" s-a apropiat de acest deziderat în proporție de 75%) Pledînd pentru un teatru eliberat de convenii și constringeri autorului nu mai specifică intrările și ieșirile actorilor, ele fiind la aprecierea regizorului – pe care cade de fapt toată greutatea acestui spectacol! Cred că ar fi mai ușor de realizat o peliculă cinematografică după scrierea aceasta, un fel de teatru filmat, deoarece au loc multe metamorfozări și dese schimbări de imagini – care să-ar putea efectua astfel: intuneric lăsat treptat pe scenă, (reapariția) bezină, reapariția progresivă a luminii (cu alt decor, sau un stadiu nou de metamorfozare). Dar, deocamdată, să-l considerăm un fel de teatru

PATRIA DE ANIMALE

- laborator à la Grotowski, ori Brook, sau teatru - atelier postmodernist în maniera regizorilor, scenografilor, coreografilor, etc. europeni contemporani, sau a Școlii Românești de Regizori din SUA: Liviu Ciulei, Lucian Pintilie, Andrei Șerban.

Probabil că cer prea mult de la actori și mai ales de la regizor, sau contribui la risipa financiară printre-un spectacol costisitor... pînă acum n-am făcut altceva decît să scriu *opere imposibile*, lucrări nerationale de prost gust, piese care să nu vadă nici înălțată luminile rampeil]

[Dar să trecem la fapte. De preferință: o *scenă* cutie. Se vor utiliza mai multe *cortine* care se ridică și coboară pe rînd descoperind sau acoperind cîte o imagine. Cortina principală este din fier, reală; ea separă lumea liberă din sală de lumea oprimată de convențiile din piesă; de fiecare dată cînd cade provoacă un zgomot înfiorător. Sala cu public va fi și ea decorată (vezi Max Reinhardt sau Giorgio Strehler) cu tablouri ale Inspectorului – General și picturi gen Ascimboldi în care ca elemente de compunere ale unui obiect vor fi folosite efigiile Instructorului – General.

Spectacolul începe odată cu intrarea publicului în holul teatrului, unde se află "Expoziția Națională" de artă (vezi Scena 4, Actul III), care poate fi vizitată și în antracete, dar care între timp va trebui să fie transferată pe scenă (măcar parțial) pentru necesitățile decorative din finalul piesei.]

A C T U L I

Scena 1

[Acțiunea este prezentată înainte de a bate gongul. La intrarea în sală spectatorii vor găsi în loc de cortină o carte uriașă, deschisă, acoperind în întregime scenă, avînd scrise cîte unul – două cuvinte pe pagină]

PATRIA DE ANIMALE

Scena 2

[Bătăile de gong care anunță începerea spectacolului vor fi înlocuite – asemănător lui Jean Vilar – prin şocuri cît mai înfiorătoare.

Cartea începe să se răsfoiască singură. La început file albe.

Apoi se citește următorul text:

- * SUB ÎNDRUMAREA ȘI CONDUCEREA
- * GLORIOASĂ A INSTRUCTORILOR ÎN
- * ȚARA NOASTRĂ SE APLICĂ ÎN
- * PRACTICĂ IDEOLOGIA FONFOISTĂ,

- CARE PUNE UN DEOSEBIT ACCENT
- PE FORMAREA, EDUCAREA ȘI
- MANIPULAREA CONȘTIINȚELOR
- INDIVIDUALE".

INSTRUCTORUL - GENERAL

Pe durata acestei scene se aud urlete de fiare sălbaticice în jungiă. Cind se retrage cartea, este văzut la tribună Instructorul - General, agitându-se, pentru a se da senzația că textul anterior a fost rostit, nu scris.]

Scena 3

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

C O N F E R I N T Ă

Decor: O sală cu tribună, scaune. Toate obiectele vor purta efigia Inspectorului - General. Pe spătarul fiecărui scaun, ca și pe toți pereții și pe tavan tablouri, picturi, sculpturi, cărți, reviste ale Inspectorului - General, puzderie.

Această scenă este împărțită în mai multe subscene:

Subscena 3.1.

Instructorul - General prelege la tribună, Oamenii - Auditori vomită în ritmul gesturilor lui. Instructorul - General vorbește pe muște (alfabet special, prin semne).

Subscena 3.2.

Instructorul - General prelege fără cuvinte. Un alt Instructor îi ține microfonul în dreptul gurii, dar nu se aud sunete. Apoi Instructorul - General începe să bese. Celălalt Instructor, auzind, îi mută microfonul la fund. Instructorul - general bese la microfon, cu rezonanțe. Face căiva pași. Se aude scrierile pantofilor. Doi Instructori apar cu microfoane, se culcă pe bură și-i înregistrează pașii. După aceea gesturi și pocnituri din degete. Alți doi Instructori cu microfoane în dreptul degetelor de la mâini. Subscena mai durează 1-2 minute, timp în care Instructorul - General prelege cu ceea ce poate, puflând pe nas. După care ceilalți Instructori se retrag.

Subscena 3.3.

Instructorul - General ține o cuvântare. Atât acesta cât și Oamenii au înțepenit vreme de aproximativ 3 minute, timpul s-a oprit și el nu mai vrea să înainteze.

Subscena 3.4.

Un alt Instructor urcă la aceeași tribună și, împreună cu Instructorul – General, predică simultan, cu gesturi identice. Succesiv, trupurile lor se contopesc, apare un ins cu două capete și patru mîini, și iar se multiplică: patru capete, opt capete predicind, scoțind limbile, lungindu-și gâturile ca de balauri. Oamenii se sperie.

Subscena 3.5.

Au dispărut Oamenii de pe scaune. Instructorul – General, singur la tribună, cuvîntează și urinează.

Subscena 3.6.

Din nou Oameni pe scaune. Instructorul – General ține un discurs lung, ca un gentleman. Gesturi și mimică stilizate mecanicist (stil Marinetti). I se vede doar bustul: joben, frac roșu, papion. Terminând, Instructorul – General ieșe de după tribună și face o plecăciune către Oameni salutînd cu jobenul (se observă că jos este în curul gol!), apoi se retrage impasibil.

Subscena 3.7.

Oameni cu lacăte la gură și belciuge în nas, tunși chilug, rujați (în maniera Cătălinei Buzoianu) cu negru pe buze, fardați cu negru în obrajii, vopsiți cu negru pe la ochi, ridică pe rînd două degete, se scoală în picioare la comanda Instructorului – General și încep să fonfăie. Pînă cînd unul dintre ei se metamorfozează în țap (cu coarne, bărbîță) ispășitor, și-ncepe să behăie. Ceilalți s-au reașezat.

Subscena 3.8.

Instructorul – General dă explicații Oamenilor, apoi se metamorfozează în bou și continuă discursul mugind.

Subscena 3.9.

Redevine Inspector – General, dar de data asta Oamenii se preschimbă în boi, care vor aplauda cu copitele din față și vor scanda în cor urale (bovinești).

Subscena 3.10.

Instructorul – General se transformă din nou în bou îndrumînd niște boi. Cele două subscene anterioare s-au contopit.]

Scena 4

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

A U T O A L E G E R I

Decor: O secție de votare.

Un Instructor – Președinte la tribună gesticulează aprins. O mulțime omogenă de Oameni – Manechini (aceeași talie, mărime, coafură etc., ca niște gemeni care nu sunt... frați!), cu mișcări mecanice de figurine ce joacă pe sârmă, ascultă pledoaria Instructorului – Președinte.

Au mânile legate cu o sfoară de tavan și alta de podea, sfoară vizibilă publicului. Sunt dirijați ca niște obiecte de către Instructorul – Mașinist.

INSTRUCTORUL – PREȘEDINTE: (Punând tăblia)

<Cine este de acord cu alegerea Seniorului?>

(Este lipită poza Instructorului – General într-un chenar patrat. Lectorul poate citi "Seniorul Cap Pătrat".)

Instructorul – Președinte face semne Instructorului – Mașinist aflat mai către marginea scenei. Acesta încearcă să acioneze de o manșetă care să le ridice Oamenilor – Manechini mâna dreaptă. Se aude scîrșitul pîrghiilor, scripeșilor, mișcarea rapidă a brațelor (comparabilă cu niște răngi de fier) care sunt săltate cu sfoara pînă la un unghi de 75° față de trup. Instructorul – Mașinist scapă maneta. Cad greu și brațele. După două – trei cazne brațele sunt ridicate deasupra capului.

Instructorul – Președinte începe să numere voturile: din zece în zece...

Instructorul – Mașinist acționează maneta invers. Bufnitură a brațelor căzute.

INSTRUCTORUL – PREȘEDINTE: (De la tribună, gesticulind, și punind tăblia).

<Înțeji o adunătură de alegători deștepti, bine organizați și îndrumați conform celor mai exigențe norme de conviețuire socială.>

(Pauză. Gesticulații. Din nou tăblia:)

<Într-adevăr, nu mai avea nici un rost să vă opuneți revotării unicului candidat, deoarece ați fi rămas fără un ales.>

(Pauză. Gesticulații. Din nou tăblia:)

<Sper că nu e nimenei împotrivă!...>

Cinci – șase Oameni – Manechin fac eforturi să ridice cînd o mână cînd cealaltă, neizbutind decît cel mult pînă la un unghi de 75° deoarece sfoara legată de podea îi stînjenește.

Instructorul – Președinte face din nou semn Instructorului – Mașinist, care intinde la maxim sfoara de la podea, încît cei cinci – șase (trași în jos) stau cu spinarea aplecată, distingîndu-se de ceilalți aflați în poziție normală. Acum nu mai există nici o încercare de opozitie.

PATRIA DE ANIMALE

INSTRUCTORUL -- PREŞEDINTE: (Gesticulind, punind tăbliţa)
<Conform pronosticurilor noastre și cu voința deliberată a poporului Seniorului i s-a încredințat un nou mandat. >

(Pauză. Gesticulații, arătând spre cei care voiau să se impotrivească, pune din nou tăblița:)

< Mai există aici persoane al căror mecanism de funcționare s-a defectat. >

Îl apostrofează cu degetul. Se scăpină în ceafă gîndindu-se. Face semn către culise, punind tăblița:)

< Rog depanatorii de serviciu să le repare creierul electronic, iar medicii să le ia pulsul fonfoist cardiac. >

Apar Instructorii - Depanatori care încep să-i ciocânească în frunte (Se aud loviturile metalice), iar Instructorii - Medici în inimă pînă îl amețesc.]

Scena 5

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

A U T O E L O G I E R I

Scena cutie este împărțită longitudinal în două părți separate printr-o cortină - transparentă care lasă să se vadă o imagine fluidă făcind ape-ape.

1 Culisele }
2 Amfiteatrul } scena
                sala cu public

1. Culisele nu au decor.

2. În Amfiteatr: o tribună, Oameni - Auditori pe scaune.

În Culise publicul îl poate vedea pe Instructorul - General care aliniază un grup de băieți și fetițe costumați festiv. Se întoarce apoi încărcat cu flori, cadouri, plicuri mari de felicitări, medalii și le distribuie la fiecare. Pe urmă intră în Amfiteatr, Oamenii aplaudă și urcînd la tribună ține o alocuțiune.

În Culise băieții și fetițele stau aliniați.

Din Amfiteatr Instructorul - General face semne pe la spate către Culise. (Se presupune că Oamenii - Auditori din Amfiteatr nu observă aparte-ul.) Un băiețel apare și-i înmînează flori. Cuvîntează iar și din nou face semne. O fetiță îi aduce un cadou. Continuă prelegerea. Din Culise se desprinde un băiețel cu un alt cadou vrînd să intre în Amfiteatr. Instructorul - General îl admonestează că nu i-a venit rîndul, să treacă la loc, arătând cu degetul spre un altul. Acesta apare în Amfiteatr, Instructorul - General se

preface că nu-l vede și băiețelul îi aduce un plic enorm (100 cm x 80 cm) pe care se poate citi:

Pentru

GENIALUL INSTRUCTOR – GENERAL

Și tot aşa pînă se golesc Culisele iar Instructorul – General primește toate sufragiile.]

Scena 6

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

D E F I L A R E A

Oglinzi multe în *decor* care să multiplice numărul figuranților, dar strîmbe pentru a deforma realitatea, și aşa sumbră. O tribună oficială acoperită, în care stau Instructorii și prin fața căreia defilează coloanele de Oameni – Manifestanți în direcția arătată de un indicator:

Spre FONFOISM

Ăștia-s Oamenii, cu ei se defilează!

Scena întreagă poate avea forma unui stadion.

Tot timpul Instructorul – General face cu mîna.

Subscena 6.1.

Femei prostituate, drăguțe, îmbrăcate balerine, fiecare cu garoafă însipătă în fund, dansează pe scenă, fasonîndu-se; două – trei își scot garoafele pentru a le dărui Instructorului – General în cinstea marii sale victorii obținute în alegeri. Acesta le amiroase cu voioșie.

Subscena 6.2.

Babe cu mustăți și barbă, în chiloți de tablă și fără sutiene se sclifosesc făcind pe senzualele.

Subscena 6.3.

Moși cu sânii mari, purtind sutiene și bichini, ovăționează cu eșarfe negre, zimbind.

Subscena 6.4.

Bărbăți mergând în cap, aplaudând din picioare.

Subscena 6.5.

Întunerici. Oameni – lilieci filifiind din mîni orbecăiesc în noaptea fonfoistă.

Subscena 6.6.

O gloată de sluți, ologi și alte pocitanii.

PATRIA DE ANIMALE

Subscena 6.7.

Oameni - pătici, cu tichii pe cap, traversează scenă.

Subscena 6.8.

Oameni care se deplasează în genunchi.

Subscena 6.9.

Oameni - șerpi care înaintează trîndu-se pe burtă.

Subscena 6.10.

Oameni înnoroiți ca porcii rânează pe scenă.

Subscena 6.11.

Oameni în patru labe, cu obloane la ochi ca să nu vadă decât drept înainte, și cu hăuri, călăriji de Instructori - Jochei, tropăie ritmic.

Subscena 6.12.

Oameni ținuți de zgardă se gudură, în patru labe, pe lîngă Instructorii - Stăpini care-i lovesc cu cravașă; dar cei goi ling mîna care i-a lovit, și cravașa.

Subscena 6.13.

O haită de ciinii cu tinichele legate de coadă, purtind mențiunea "Fonfoism" schelălăie în sunete de fanfară.

Subscena 6.14.

Animale reale cu pancarte, lozinci, portrete ale Instructorului - General, behăind, grohăind etc. se îngrămădesc în fața tribunei.

Subscena 6.15.

Animale - monștri înnegurează privirea și însărimintă auzul (preistorice, mitice, din basme)

Subscena 6.16.

Oameni - Monștri din literatura fantastică de groază cutremură gîndirea (Dracula, Fantomas, "L'incroyable" etc.)

Subscena 6.17.

Oameni - Împăiați mergînd în picioroange.

Subscena 6.18.

Oameni care în timp ce fac paradă se metamorfozează în păpuși de plastic.

Subscena 6.19.

Un convoi de schelete umblă singur (fără a avea impresia de haos ca la Tadeus Cantor).

Subscena 6.20.

Obiectele incep și ele să se miște pe scenă defilind și ieșind în afară.

*

Subscena 6.21.

Marionete reale pătrund în pas cadențat (ca la spectacolele japoneze BUNRAKU, ori în maniera regizorului rus Meyerhold).

Subscena 6.22.

Roboți din metal zumzăie și ropotesc de se zguduie scena.]

(Cade cortina de fier)

ACTUL II

(Cred că pentru acest act s-ar potrivi o scenă – turnantă datorită schimbărilor dese ale decorului.)

Scena 1

[Instructorul – General, domn foarte elegant, se află în cabinetul său, tolănit pe un fotoliu tip Ludovic al XIV-lea. Cafeluță pe masă, ţigări superlong. Ambianță plăcută. Două tablouri pe pereti: Instructorul – General și Instructoarea Adjunctă. Coboară o plăcuță cu inscripția:

ÎN AUDIENȚĂ

Se audе soneria, o melodie dulce, și se aprinde un beculeț roșu. Un instructor – Funcționar introduce în cabinet un Om – Sărman, umil, pășind stîngaci, cu căciula în mână. Foarte politicos, Instructorul – General îl invită să ia loc, apoi își bagă vată în urechi. Prin gesturi și mișcări ale buzelor Omul – Sărman se plângе, se văicărește, după care scoate din sin o jalbă făcută sul și i-o întinde. Instructorul – General îl "ascultă" prefăcut, desface sulul, aruncă o privire indiferentă pe jalbă și îl răspunde Omului – Sărman printr-o tăbliță pe care se poate citi:

<Du-te liniștit acasă, se rezolvă. >

Omul – Sărman nu știe cum să mulțumească mai repede și ieșe incurcat pe ușă. Instructorul – General se scoală de la birou, își scoate tampoanele din urechi, deschide fereastra, se întinde apoi galeș pe un sezlong și ajipește.

Semiboscuritate pe scenă cîteva secunde. Din nou iumină.

Același joc: Instructorul – General în fotoliu, reintră Omul – Sărman: mai abătut, mai bătrîn. I se face semn să se așeze.

PATRIA DE ANIMALE

Aceleași gesturi și mișcări ale buzelor. Omul - Sărman scoate o tăbiță cu replica:

<Am așteptat un secol, în zadar. >

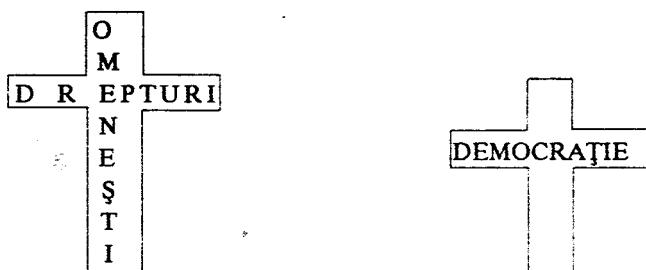
Instructorul - General îi bate pe umeri, zîmbește, și-i face cu ochiul punind tăbița sa:

<S-a rezolvat : NU SE POATE !>,

apoi îi strînge prietenește mîna și îl felicită (de parcă i-ar fi declarat că "se poate"). Omul - Sărman pleacă și mai amărit.

Scena 2

Uu cimitir. O groapă funerară. Multe cruci pe care s-au gravat nume de morți:

**<LIBERTATE>, <EXCURSIE
ÎN STRĂINÂTATE>, <DOCTORAT>, <PUBLICARE DE AR-
TICOLE>, <PARTICIPARE LA SEMINARII ȘTIINȚIFICE>etc.
Coboară o plăcuță cu inscripția:**

ÎNHUMARE

Omul - Sărman, îndoliat, cu capul descoperit, părul vîlvoi, nerăs, dar nu cu barbă, își înmormîntează *idealurile*: tronulețe mici ca de copii, avînd imprimate denumiri precum: "Vise", "Speranțe", "Năzuințe", "Aspirații", "Doruri", "Credințe", "Nădejdi", defilează ca un convoi mortuar pînă la marginea tombei, apoi sint coborîte cu fringhia.

Popa își ține pe mutește liturghia, citește necrologuri.

Omul - Sărman se încină, îi curg lacrimi pe obraz.

Cioclu aruncă o lopată de nisip, apoi încă una, și încă una...

[Groapa este umplută, bărbatul cu părul vîlvoi se jefuește pe mormânt fără să scoată vreun sunet]

INSTIȚIȚI NAȚIONAL DE REEDUCARE

[În stînga o inchisoare. În dreapta se observă o firmă din pînză, inversată:

Iar în mijloc o piață cu tarabe și o alimentară; dinăuntruiese trinind ușa Omul - Sărman care cumpărase 1 kg de oase.

Coboară o plăcuță cu inscripția:

R A Z B U N A R E A

Iritat, Omul - Sărman deșartă sacoșa în mijlocul străzii și se pune cu bîta pe oase.

Apare Instructorul - General care îl iscodește ca un polițai (punind tăblița):

<*Ce-ai mă, ești nebun?*>

Cîteva clipe Omul - Sărman a impietrit cu bîta în aer, după care își continuă căzna.

OMUL - SÂRMAN: (Punind tăblița) <*Le bat pînă or să spună unde e carne de pe ele!*>

Instructorul - General, după ce se mai gîndește puțin, ia oasele, le leagă și le aruncă la inchisoare pentru furt din avutul obștesc, iar pe Omul - Sărman îl trimite la reeducare.

Din această clipă Soldați de plumb vor traversa periodic scena pînă la sfîrșitul Actului II, pentru intimidarea Oamenilor și Animalelor.]

Scena 4

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

ANTI - RECLAMĂ

O Mirjoagă slabă moartă, ogîrjită, deșelată, intră în piață cu pași nesiguri, clătinindu-se, căzind în genunchi, încercînd să se scoale.

Poartă agățată o tăbliță:

<*Să n-ajungeți ca mine!*>

Instructorul - General privește stupefat. Ia mirjoaga, îi pune cătușele de picioare și-o trimite la inchisoare pentru instigare publică] [Un Bivol și o Bivolită, negri, rotofei, viguroși, injugați, duc în coame tablourile Instructorului - General și respectiv Instructoriei - Adjuncte.

Coboară o plăcuță cu inscripția:

O M A G I U

PATRIA DE ANIMALE

Instructorul – General fierbe de minie. Ia Bivolii, le pune cătușe (legindu-i unul de altul) și-i bagă la închisoare pentru ultraj contra bunelor moravuri și crimă de "lèse majesté.]

Scena 6

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

E D U C A T I E C E T Ä T E N E A S C Ä

Un zid pe care scrie "LOC DE DAT CU CAPUL". Oameni însirați cîte unul se dau cu capul de perete (în porțiunea indicată), fiecare cum îi vine rîndul, sub comanda Instructorului – General.

După care pleacă satisfăcuți; mișcările devin stereotipe, din ce înce mai repezi, ca-n filmele de pionierat ale cinematografiei.

Spre final apare Omul – Sărman (scăpat de la Institutul Național de Reeducare) fără cap (doar trunchiul) care dă cu picioarele.

În momentul acela Instructorul – General rostește (pone tăblița)

<Unde nu-i cap, vai de picioare!>

Scena 7

[Cobcară o plăcuță cu inscripția:

F E S T I V A L N A T I O N A L D E P O E Z I E

Decor festiv. Mai mulți Oameni stau la coadă și ,cîte unul, mecanic ieșe în față, strigă (punînd tăblița) trăiască, apoi face o reverență către public și se retrage în culise. Și tot aşa fiecare, în diferite moduri: ironic, solemn, rînjind, suspinind, sughișind, bîlbîndu-se etc. Timid, Omul – Sărman, scăs în față, uită ce lozincă să declame, se făstificește; Instructorul – General aflat în juriu îi face semne și, cînd Omul – Sărman întoarce privirea, îi arată pe tăbliță:

<Dă-i mă cu trăiască!>

Omul – Sărman își revine, se mai liniștește și, plîngînd în hohote, scoate tăblița sa:

<Tră-iaas-că-căăăă !>

Scena 8

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

P R E G Ä T I R E A R E V O L U T I O N A R Ä A T I N E R E T U L U I

Panoplii, cartușe, hărți.

O ceată de flăcăi și fecioare. Instructorul – General le explică probabil meșteșugul armelor. Apoi întreabă ceva. Cățiva flăcăi ridică două degete ca la școală. Instructorul – General numește pe unul dintre ei. Acela vine în față, Instructorul – General îl așeză mai departe, ochește cu pistolul și-l împușcă în cap. Următorul care ridică mîna este deasemenea scos în față și împușcat, al treilea la fel, după care ceilalți se aliniază frumos radiază de nerăbdare, se bucură, fiind împușcați și zdrobindu-li-se conștiința; mișările devin stereotipe, din ce în ce mai repezi.

Omul - Sărman rămîne ultimul. Instructorul – General îl împușcă o dată, Omul- Sărman cade, apoi se scoală; îl împușcă a doua oară, aceeași figură, a treia oară la fel. Atunci aduce un tun și trage un proiectil. Omul – Sărman se prăbușește la pămînt, face eforturi să se ridice dar pică lat.]

Scena 9

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

C R E Ş T E R E A   A N I M A L E L O R

Pășune. Stinci. Undeva la munte. În depărtare un stau.

Instructorul – General mînă cu ciomagul de la spate o cireadă de Oameni – Taurine care merg în patru labe, apoi Oameni – Măgari ce merg cocoșați și Oameni – Căței (pitici înfășurați în piei de dulăi). Instructorul – General loveste cu ciomagul pe spinarea Taurinelor de le trostesc șalele, Măgari aplaudă, Cățeii latră să-i muște. Cind Omul – Sărman încearcă să tipe, Cățeii se reped la el]

Scena 10

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

L U P T A   D E   C L A S Ă

Pe toată durata scenei se aud acordurile Simfoniei a V-a, "Destinul", de Beethoven; trebuie realizată o corelație între muzică și imagini și gesturi. Muncitori, Tânărani, Intelectuali băgați într-o mlaștină pînă la gît, briu etc., altora li se văd doar brațele ridicate, coatele, zvîrcolindu-se neputincioși... și Instructori – Gardieni pe margine care-i împiedică să iasă la liman, cu biciuri în mîini, silindu-i să se infunde mai adinc... Alături, Instructorul – General pe o platformă înaltă de marmură dirijindu-le cu tociagul mișările haotice, făcute cu încetinatorul (precum Robért Wilson) la fel și muzica, lăbărâtă (îi cerem

scuze lui Beethoven); lumina va fi punctată (licăindă) în ritmul gesturilor.

Omul - Sărman izbutește să se scoată din mocirlă și să fugă, dar Instructorii - Gardieni îl prind și-i schinguiesc. Instructorul - General îl face morală punând tăblia:

<*Ești trădător de fară!*>

Omul - Sărman, rupt de lovitură, gemind, privește cîteva clipe mirat jur împrejurul său căutînd parcă un lucru anume, apoi răspunde punând tăblia:

<*Care fară?*>

Este imbrîncit înapoi în mlaștină, unde ceilalți își înămolesc conștiințele sub directa supraveghere a Instructorilor; aceleasi mișcări cu încreținitorul ale actorilor (ca și ritmul muzicii).]

(Cade cortina de fier)

A C T U L   III

(Ar fi de preferat ca la scena - cutie din Actele I și II să se adauge mai multe platforme - scenice răspîndite printre spectatori. Se întrebunează mai multe cortine.

Forța acestui spectacol scabros constă din imaginile monstruoase pe care le va expune publicului. Instructorul - General, cu înfâțișarea de drac, va traversa platformele - scenice în repetate rînduri, cu excepția Scenei 3.

Cortina de fier se ridică scățind la iveală ororile unui sistem.]

Scena 1

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

F E R M A   D E   O A M E N I

Zgomote de animale prin difuzoare pe toată durata.
Semiintuneric

Subscena 1.1.

În cuști, ca la grădina zoologică, Oameni de diferite rase, culori, iar la fiecare se scrie (ca la animale) caracteristicile sale: unde trăiește, cu ce se hrănește, cîți pui face, ce se folosește de la el pentru Instructori: carne, lapte, brațele de muncă, pielea, părul etc. Aceștia se învîrt prin cușcă încercind să scape - ca maimuțele.

Subscena 1.2.

Copii în colivii fac ca papagali.

FLORENTIN SMARANDACHE

Subscena 1.3.

O Femeie cu sănii foarte lăsați și mergind în patru labe e mulță de către un Instructor – că o văcă.

Subscena 1.4.

Fecioare și flăcăi cu plete săntunși prin toate regiunile corporale de către Instructori – ca niște oi de lină.

Subscena 1.5.

Muieri grase ouă și cotcodăcesc pe cuibare. Instructorii trec și le cotrobăiesc.

Subscena 1.6.

Un Băiețel, alb ca un casă, e tăiat și jupuit de un Instructor, iar pielea pusă la uscat – ca un ied.

Subscena 1.7.

O discotecă de Infirmi, Leproși, Manechine dansează, se mingie, se pupă.

Subscena 1.8.

Aceasta se va juca pe una dintre platformele cu cortina coborită. Este vorba de o cortină semitransparentă, puțin luminată, din pânză sau geam, pentru a semăna cu ecranul cinematografic – deci o secvență de film prezentată pe viu, reducind astfel spațialitatea teatrală de la trei dimensiuni la două.

Pentru a nu mai face copii o Femeie se acouplează cu un Asin, iar un Bărbat cu o Capră. Acestea sunt cele patru personaje. Actele sexuale vor fi stilizate (aidoma viziunii regizorului londonez Berkov).

Subscena 1.9.

Paturi suprapuse. Oamenii dorm în paturile de jos cu gura deschisă. Instructorii beți crupă, care dorm în paturile de sus, le vomită în gură.

Subscena 1.10.

Instructorii urmează în borcane și-i forțează pe Oameni să bea. Instructorii defecă pe farfurii, Oamenii mânincă rahatul cu lingura.

Subscena 1.11.

Un strand cu puroi, flegme, cangrene, muci în care se scaldă Tineri (a se viziona filmul "Glissando" de Mircea Danieliuc).

Subscena 1.12.

O groapă cu Șerpi, în care sunt impinși de către Instructori Oamenii, spre îmblânzire, după care ies tirindu-se.]

Scena 2

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

D R E S U R I   D E   O A M E N I

Ca la circ, sănt scoși Comenzi din cuști de către Instructori - Dresori prin pocnituri de bici.

Comenzi care îi obligă să treacă prin inele, să facă tumbe, li se dau bucațele de zahăr cind execută cite un număr acrobatic, apoi sănt puși să salute, încolonaj, pe Instructorii de la tribuna centrală, să stea în geamuchi în față și să se roage, să se prosterneze lor.]

Scena 3

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

V I Z I T A   Î N A L T I L O R   D E M N I T A R I

Subscena 3.1.

Un canal de singe vîscos curge liniștit, iar pe el se plimbă Instructorul - General și Instructoarea - Adjunctă. Cer roșiacic, în crepuscul.

Subscena 3.2.

Decorul se deplasează odată cu barca. Se zărește o imensă statuie din marmură, a Instructorului - General, avind ca soclu o grămadă de cadavre de Oameni, însingereate, putregăite, craniii tibii emanind un miros pestifer.

Instructorul - General este foarte mîndru de opera sa.

Subscena 3.3.

Barca vîzită de un Om spătos ajunge la mal. Litiere construite din oameni (decor format din carne umană!), duse pe umeri de Oameni, îi transportă pe cei doi la reședința lor de vară: o casă construită din oameni (în loc de cărămizi):

- stîlpii casei din oameni
- pereții din oameni puși unul îngă celălalt, de aceeași înălțime (lipsește peretele din față)
- două scaune; un scaun este format din doi oameni: unul stînd în genunchi cu capul între picioarele celui de-al doilea care stă drept dar întors cu spatele.
- o masă formată din patru oameni care stau în fund și rezemă pe cap un placaj de formă pătratică.

Din cînd în cînd Oameni - Servitori, făcind curățenie, mută scaunele și masa.

Instructorul – General și Instructoarea adjuncță se așeză pe scaune, le este servit la masă dejunul (mincăruri reale, aburinde; vezi Marguerite Duras, "Teatrul gastronomic"). După ce se îndestulează, umflându-li-se exagerat burta, sunt transportați cu litierele în afara scenei.

Subscena 3.4.

Într-o sală de cinema Oameni legați la ochi vizionează UN FILM DE SCURT METRAJ. Banda sonoră a filmului va fi alcătuită într-o limbă a unei țări cu regim represiv (diferită de cea în care se joacă piesa, pentru că spectatorul să nu nevoit să citească (traducerea) nu să audieze – păstrindu-se (gortindu-se) mai departe convenția de "teatru nevorbit").

O mixtură între teatru și film:

Desfășurarea acestui antispectacol continuă cu secvențe de pe ogoarele roditoare ale patriei.

Camera de luat vederi se deplasează lent, uniform rectiliniu, de-a lungul unei tariale în plin cîmp, unde ziliști pîrjoliți de soare, desculți, cu degetele crăpate și înegrite, însig în mîul podzolic știuleți de porumb fără rădăcină pe care îl fixează cu țăruși mici sub directa supraveghere a inginerilor, contabililor și tehnicienilor agricoli. Imaginea de la început prezintă o panoramă din avion a loturilor cultivate, culori vii pe un fundal cenușiu (= solul). În prim-plan cîteva drugi ca mină de groase și ca un ciorchine, legate cu atâ pe știuleți. În planul secund un specialist agronom încercind în zadar să curețe o drugă de boabe. Camera de luat vederi se apropie inopinat de druga cu pricina care se dovedește a fi din material plastic (chipul specialistului apărînd șters), după aceea se deplasează printre știuleți – se observă că unii sunt vopsiți cu un vernis bătător la ochi, alții sunt din lemn cu poleială verzui-gălbuiu pe deasupra; schimbînd unghiul de vedere cam la 3,5 m înălțime camera va reda forma perfect pătratică a tarialei, înălțimea identică a știulețiilor (în prim-plan un știulete mai înalt este în chiar această clipă retezat de virf, iar altul mai scund este înălțat pe un picdestal), echidistanță ca la o tablă de șah. Cabluri electrice legate de drugile de porumb, un instalator face probă de microfon.

Pe toată această perioadă Banda de sunet prezintă muzică populară <La cules de cucuruz>, <Colo-n deal la Pipirig>, <Frunză verde de-a uscată...> ca un fond muzical ușor îndepărtat, iar Prezentatorului nu-i tace gura de fel:

VOCEA PREZENTATORULUI: Ne-am oprit cu aparatul de filmat la Gămălia, unitate agricolă de importanță majoră în economia

țării. Aici se fac ultimele pregătiri pentru culesul porumbului și se lucrează în ritm susținut la întreținerea culturilor prășitoare, la recoltarea legumelor și fructelor, strânsul și depozitarea furajelor. S-au concentrat la Gămălia în ultimile zile toate forțele neagricole ale satului: elevi, studenți și funcționari pentru că așa se prevede mai nou, ca în agricultură să lucreze neagricultorii [Imagine: un intelectual ține în mână stîngă o carte deschisă, iar cu dreapta culege porumb], pe cind industria, să utilizeze plugari și ciobani [Imagine: invers, un cioban mână oile printre strunguri, freze, raboteze, se aprind niște lămpi care încep să fileze.] Zilele toride alternează cu zile ploioase, sau numai reprise de ploaie [ca imagine apare un operator cu camera de luat vederi filmind porumbul, iar în fața camerei, alt operator care toarnă apă cu strecurătoarea; următoarea imagine reprezintă lanul de porumb peste care cade ploia], ceea ce face ca recoltatul să fie dubla de lucrări de întreținere a celorlalte culturi. În Gămălia culesul porumbului a început sub semnul hotărîrii ferme a mecanizatorilor și țărănilor de a strînge cu grijă fiecare bobuleț. Pentru a evita pierderea de boabe acestea au fost lipite cu clei negru [Imagine a unei drugi atacate de tăciune] de cocenii pe care crescuseră. Buna organizare a muncii este aici, așa cum și trebuie de altfel să fie peste tot, cadrul în care eforturile depuse se împlinesc cu o eficiență sporită. Directorul Mardale Mardelescu [Plan mărit al unui cap de taur] ne declara, citez: "La Ferma Turcoaia, de exemplu, ieri dimineață recolta era strânsă de peste 150 hectare, la Ferma Tătăroaia de peste 0,70 hectare", am încheiat citatul. Oamenii muncii din agricultura regiunii Nămoloasa [Imagine: drumuri desfundate, gropi cu molniță printre tarlalele pavate din care cresc fire de orz cu aceeași perfecțiune ca o perie de sîrmă – imagine aducind întrucîtiva cu frescele vechilor egipteni înfățișînd lanurile galben-portocaliu] au raportat marți încheierea recoltării orzului pe întreaga suprafață. Acțiunile tehnice pentru declanșarea campaniei recoltării sunt terminate în momentul de față în toate unitățile agricole ale Regiunii Nămoloasa. Zilnic specialiștii verifică starea de coacere a boabelor [Imagine: vaci intrate în porumb rupind cu lăcoție drugile] identificînd suprafețele unde au ajuns la maturitate. În acest cadru o problemă distinctă o constituie asigurarea capacităților necesare pentru depozitarea [Imagine: grămezi de porumb, griu mucezite; plan mărit:păienjeni, lăcuste, gușteri...] în cele mai bune condiții a recoltei de cereale, pregătirea bazelor de recepție pentru prelucrarea [Plan mărit: un şobolan rozind o drugă de porumb] condiționarea

și depozitarea noii recolte. Din nou camera de luat vederi revine asupra lanului cu porumb. Zilierii pîrjoliți de soare, desculți, cu degetele crăpate și înnegrite, ies din plan.

Ritmurile unui imn de fanfară militară, somptuos.

Sunete ascuțite.

Drumul cel desfundat din marginea lanului este puternic luminat, trecut apoi în prim plan. Apare o limuzină superluxoasă, Rolls Royce, lungă și lată.

Imaginea se mută asupra lanului de porumb, inițial, acum asfalt pe jos. Se văd printre știuleți culegătorii: femei îmbrăcate la fel cu tocuri înalte, fuste crăpate lateral, coafate, machiate, cu unghiile vopsite carmin, foarte elegante, ținută demnă, cu zîmbetul mereu pe buze crem: apoi bărbați la costum negru, cravată roșie, cămașă albă dantelată, pantofi negri iustruiți, bine dispuși.

Liniște prelungită. Se aud zgomotele foilor de porumb depănușate, tocurile damelor pe asfalt, și prea vag cîntecile de voie bună.

Prim plan: O fată cu săni mari cîntînd la o drugă de cocean muzică folk, după aceea camera se oprește pentru cîteva secunde asupra unui chitarist la știulete de porumb, acompaniind solista vocală.

Imagini alternative: tineri la discotecă jucind șeik (gesturi din mîini și din picioare parcă ar culege porumb), și invers: tineri la cules de porumb (gesturi de parcă ar dansa). Aceste alternanțe vor fi efectuate 2-3 minute în sir, ca la reclamele luminoase.

Apoi drugi de porumb ce se aprind, se sting (= orgă de lumiini) Muzică evident disco.

Prezentatorul tace. (Probabil joacă și el, în culise, pe ascuns) Camera de luat vederi urmărește Rolls Royce-ul care aleargă nebun. Instructorul - General a scos o mînă pe ferestruica deschisă și face semne țărănilor pe lîngă care trece, întorcînd nasul a scîrbă în partea opusă.

VOCEA PREZENTATORULUI: Conducătorul drag salută cu stîmă populația rurală.

Prim plan: Instructorul - General, cu reacția de dispreț, imaginea se apropie de ochii acestuia cam la 1 cm - figură banală.

Imagine: țărani îmbrăcați în iie și ițari, aliniați ca la militărie și drepti ca niște copaci, bătînd mecanic din palmele bășicate și bătătorite înaintea sosirii Instructorului - General; apare Instructorul - General; nimeni nu aplaudă.

VOCEA PREZENTATORULUI: Auziți, stimați telespectatori, aplauze furtunoase pentru cîrmuitorul iubit. [Liniște profundă, apoi aplauzele

Prezentatorului la microfon; este văzută pentru o clipă și persoana sa.]

După un timp camera de luat vederi trece în revistă șiruri întregi de țărani stând de prisos pe marginea șanțului în aşteptarea convoiului, iar la spatele lor - cu pistolul îndreptat spre ceafa sărmanilor - poliți cu palme fine.

VOCEA PREZENTATORULUI: Se depun eforturi sporite pe ogoarele patriei pentru obținerea unor recolte înfloritoare. Buna dispoziție și libertatea de acțiune caracterizează pe toți locuitorii de la sate. După ce trece Instructorul - General toți aplaudă.

Imagine: în urma convoiului un vehicul cu tracțiune animală: doi țărani înjugați la un car, iar în car o pereche de boi îmbrăcați eleganți în frac, joben, dând bice. Alternanță de imagini: cind automobilul rulând mărunt pe asfalt, cind carul scîrțind.

VOCEA PREZENTATORULUI: ... apropierea orașului de sat, a conducătorilor de conduși...

Rolls Royce-ul oprește pe un drum de atelaje, teren desșelenit, bulhac. Cinci plăiești înalți și drepti se reped din mașină, unul deschide portiera, alți patru astern un covor persan peste bâltoace și mîluri hidioase. Instructorul - General păsește afundindu-și botinele confecționate din piele de om pe covorul moale. Un General de cirpe se ține ridicol în preajmă-i cu umbrela de soare. (Am uitat să vă spun că este caniculă) Peste capul gol Instructorul - General poartă o șapcă din păr de femeie. Convoiul dispare în planul îndepărtat, rămîn doar Generalul de cirpe și Instructorul - General pe covor, în plin cîmp.

Camera de luat vederi se schimbă la țărani care pricăjiți, urduroși, cu față pleoștită și în costume populare, ponosite, se agită în păpușoi.

La un semnal al Generalului de cirpe cei proști, dar mulți, își pun numai în dreptul cavității bucale o mască pe care este pictată în tempera o gură roșie cu dinți albi rizind pînă la urechi. (Contradicție cu ochii întunecați) La un semnal (care trebuie să se audă în film, de exemplu sunetul unui clopoțel sau al unei sonerii) brigadierul cu banderolă la mînă dă drumul la un casetofon mono în care sunt înregistrate urale, ovații, strigăte.

Uraaa! Uraaa!

Instructorul -General!

Țărânci cu părul dezliniat, țărani, nebărbieriți cu peri albi în barbă, ascultă evlavios (și-au schimbat corespunzător măștile) cuvintarea prolixă a ilustrului demenț.

INSTRUCTORUL – GENERAL:

Munciți, munciți, munciți
De trei ori
Pînă n-o să mai puteți
Și-o să luati strins
Nimic.

[Se aud osanale.]

INSTRUCTORUL – GENERAL:

Progresăți de trei ori
Ca în final
Doar încredere
Să cîștigați
Să nu cîștigați.

[Se aud osanale.]

INSTRUCTORUL – GENERAL:

Dar ce stați și vă uitați la mine?
Aveți forță ca să trădiți,
să nu pierdem vremea.
Eu cuvîntez
Și voi robotiți

[Urmează o tacere molcomă]

Tărani culeg drugile privind țintă la Inspectorul – General, cătorva le scăpesc în cap ochii de lup.

Alternanță gradată a două imagini:

1. Instructorul - General cu umbrelă, pe covor, în mijlocul miriștii,
  2. Tărani în năglod, pe arșiță,
- la început cu încetinitorul, apoi numărul de turații pe secundă se mărește pînă cînd nu se mai distinge decît o pată pe ecran. O bufnijă și un fulger din cer îl loveste pe Instructorul – General. "șeful" e trăsnit "șeful" e trăsnit (urlă prostimea).

Precipitații atmosferice torențiale. Se aud siropii mari bătînd pe streșini, se întrezăresc mutrele ude leoarcă ale celor năpăstuiți, ecranul este împinzit de dire alungite de ploaie ca pe un geam mat – după care apa se revarsă în sala de cinematograf făcînd inundație, provocînd importante pagube materiale și pierderi umane. Publicul ieșe de la spectacol dezamăgit de calitatea peliculei acestei epoci, caracterizată prin intemperii și calamități sociale.]

Scena 4

[Coboră o plăcuță cu inscripția:

EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ

Subscena 4.1.

Oameni legați la ochi conduși de mînă ca niște orbi de către un Ghid – Instructor (nelegat la ochi) vizitează o expoziție de tablouri, desene, sculpturi, tapițerie, imagini din filme – de groază sau de mizerie – celebre (în mod ideal ar fi dacă s-ar prezenta originale sau cel puțin copii bine realizate tehnic – (așa cum a procedat Michel de Ghelderode în piesele sale), ori imitații:

- scene din "Tenture de l'Apocalypse", de Nicolas Bataille
- desene imaginative de oameni animalizați, gen Grand - ville
- tablourile "Guernica" (represiune și animalitate) sau "Femeia care plângere", de Picasso
- imagini de groază din filmele lui Hitchcock
- tabloul înnegurat "Arboarele cu corbi", de Friedrich (solitudinea omului aflat în disperare)
- tablouri cu strigoi (William Blake)
- tablouri de femei distorsionate, convulsive (De Kooning)
- portrete lățite exagerat (stil opus lui El Greco)
- tablouri moarte, masacru (Delacroix) ideologic
- desene ori gravuri "negre" (Odilon Redon) simbolizând închiderea și îngustimea universului ("L' Araignée souriante", "L'Armure")
- imagini de groază din filmul "Ivan cel Groaznic", de Eisenstein
- măști funerare antice
- sarcofage
- realism crud exprimat ca în arta aztecă
- artă brută (gen Dubuffet)
- anxietate expresionistă în sculpturi de Ipousteguy
- desene neguroase ale unui peisaj arid japonez, executate de Hiroshige
- picturi gen Arcimboldi, dar numai eu șerpi ca elemente de compunere, ori cu efigiile Instructorului – General
- sculpturi de schilozi , informi, monștri umani.
- Din cind în cind exclamări de admirare desăvîrșită.

Această expoziție, trecută din lume (= realitate) în scenă (= fabulație), cu care o parte a publicului va fi să se familiarizeze, are rolul de

a-l șoca pe spectator și a-l face să se simtă ca un element component al acestui univers murdar (situație opusă celor doi maeștri ai distanțării: Brecht și Pirandello).

Subscena 4.2.

Grupul de vizitatori se deplasează într-un muzeu miroitor unde admiră: tampoane de vată îmbibate în menstruație, excremente umane și animale, foci, muci, spermă în prezervative, diaree, urină în vase de porțelan, zgaibe, mătreață, piele zbircită, unghii, bucăți tăiate din corpul uman, cadavre mincate de bacterii.

Din cind în cind exclamații de admirație desăvîrșită relativ la aceste mirouri îmbătătoare.]

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

CÎNTAREA PATRIEI

Subscena 5.1.

Într-o sală de spectacol Oameni, cu pavilioanele urechilor bandajate, ascultă muzică: un cor format din alți Oameni aliniați perfect, dirijați de un Instructor – Corifeu : ţipete, imitări de sunete de animale (fenomene ale naturii, obiecte), jelituri, bocituri, plânsete – date mai tare, mai încet, oprite, pornite iar.

La sfîrșitul concertului se aplaudă, se strigă bis.

Orchestra mai repetă cîteva "arii" de plânsete, zbierăte.

Subscena 5.2.

Pe acest fundal sonor toate cortinele de pe platforme s-au ridicat scoțind la iveală în mod simultan imagini din "Ferma de Oameni". Spectatorul va fi înconjurat, pînă la confundarea cu acest univers. Bate de mai multe ori gongul cu șocuri muzicale înfricoșătoare, care se transformă în bătăi de clopot la înmormîntare.

Subscena 5.3.

Podeaua și pereții scenei încep să se clăine; se zguduie și pereții sălii de teatru, cad obiectele din decor – ca la un cutremur adevarat. Se produc oscilații, vibrații, trepidări artificiale. La premieră s-ar putea să constituie o surpriză neplăcută. Chiar dacă publicul va intra în panică, afară se va dezmetici.

Cortina de fier va cădea spontan, ca și celelalte. Tot Universul acesta oneros se va năruii!!!...prinț-o adevarată Revoluție].

**Redactor: Adela Grosu
Corector: Angela Popa**

Tehnoredactare computerizată la

COCC – SA

Calea Griviței nr. 6-10
Telefon: 659.21.90/129

„A nervous and strange style, source of an explosive personality.”

GEORGE F. REDMANN

Pieselete din acest volum sint izbucnirea unei revolte împotriva barbariei moderne ridicate pe eșafodul unei concepții politico-sociale distrugătoare: comunismul. Autorul se descătușează de frică și de obsesii scriind Trilogia dramatică pe care o intitulează cu un nume generic: METAISTORIE. Publicîndu-și cele trei piese, FORMAREA OMULUI NOU, O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS și PATRIA DE ANIMALE, poetul FLORENTIN SMARANDACHE se desprinde de arta poeziei și abordează arta teatrului, atacînd la modul cel mai dur o parte cumplită a unei realități istorice. Folosind calea alegoriei dramatice, autorul își deschide posibilitatea unei mai mari cuprinderi a orizontului ideilor, unei profunzimi și generalizări a sensurilor istoriei contemporane.

Ca realizare, ni se pare că prima și ultima piesă sint cele mai izbutite. FORMAREA OMULUI NOU o considerăm și cea mai teatrală. Cît privește PATRIA DE ANIMALE, credem că ne aflăm în fața unei formule dramatice interesante. Renunțarea la rostirea cuvîntului pe scenă poate să aibă un efect extraordinar. Sint în această piesă momente cutremurătoare. Dramaturgul ajunge la un fel de esență a teatrului printr-un paradox: se dispensează de cuvîntul rostit și reține doar gestul actorului. Monstruozitatea și grotescul se realizează prin formula adoptată de dramaturg, formulă pe care o salutăm cu satisfacție.

Dan Tărcilă

2000